

श्वः पितुः श्राद्धं करिष्ये हं न चंडिके चंड्युवाच प्रभाते ते पितुः श्राद्धं करिष्ये हं यथोचि
 तम् श्वशरस्य यथा तृप्तिर्भविष्यति सखान्विता ६५ उद्दालक उवाच नरात्रो ब्राह्मण
 महंगच्छाम्यामंत्रितुं क्वचित् काणं रवं जंश्यामदंतं कुञ्जं विप्रं निमंत्रये ६६ मूर्खं सूत्रं केपुप्रीतं वेदही
 नमं वैष्णवम् व्यंगं धूतं रतं नष्टं सरो गं वृषलीपतिम् ६७ चंड्युवाच अहं द्विजोत्त-
 मान् विप्रान् वेदशास्त्रपरायणान् कुलीनान् समन्तात् सुवपौत्रभाषासि मन्वितान् ६८ आमंत्रयि-
 त्वाद्यनिशि प्रभाते तान् समानये नृत्वा दीयं वचस्तथा करिष्यामि कदाचन ६९ उद्दालक उ-
 वाच यदि श्राद्धं हठादेव क्रियते चंडि मंदिरे मदीयं वाक्यमुल्लेख्य तन्न मे सख्यदायकम् ७०
 अश्राद्धाया निधान्यानि तान्नेवाहं समानये श्रद्धयारहितं श्राद्धं करिष्ये चंडि नान्यथा ७१ चण-
 काना हरिष्यामि कोट्यन्वर्तुलानपि मसूरा नृराजमाषाश्च कुलित्यानादकीः पुनः ७२ यावन्नाला-
 श्रानिष्ठावान् वरदांश्च भवानपि स्वर्जूरकाश्चित्रपत्रान् श्राद्धेशां च कुलितम् ७३ संतादिकं गृज-
 रं च चिल्लीकोशातकीफलम् कूष्माण्डकं कलिंगं च पिंडोपिंडालकं तथा ७४ अलाबुवर्तुलं द्विदीपं
 डलीयं च पल्लवम् चंड्युवाच गोधूमांस्तंडुलास्तु दानमाषांश्चैव मनोरमान् ७५ आ-
 नौयाहं करिष्यामि पायसं मंडकानपि मोदकान् फेणिकारम्यामक्तकुसुमदसन्निभम् ७६ गन्धं घृतं त-
 थाक्षीरं सितारं भाफलानि च सहकारं संस्वादुप्रियांशिरवरिणीं गृहे ७७ काले च कुतुपे श्राद्धं श्रा-
 युक्तं सवस्त्रकम् सदक्षिणं पूतशांके धैर्यदानेन संयुतम् ७८ इति चंडीवचः श्रुत्वा मुनिः प्रोवाच
 तां प्रियाम् उद्दालक उवाच प्रसभं क्रियते श्राद्धं पितृणां तत्र मे हितम् ७९ अहं
 निलीमयं वस्त्रं परितः पातये गृहे दुष्टतैलेन दीपांश्च कर्ता स्म्यसकृतेच्छया ८० चंड्युवाच
 मनोरमं गृहं कुर्यात्तिलतैलेन दीपकान् मया कृतैः सितैर्वस्त्रैस्तादृशैः परिवर्जितम् ८१
 जैमिनिरुवाच ततो विप्रः प्रसन्नात्मा चेतसानवहिः स्थितः तया बुद्ध्या पितुः श्राद्धं

जै.अ.
३५

अ.
१६

सर्वचक्रेनराधिप ८२ यावदुक्तादिजाः सर्वेयावदुत्तं धनं तथा वस्त्रादिकं स्वयं मुक्तः साचंडी चतुर्था
नृप ८३ तावदात्र्यागमेमोहादिदं वचनमब्रवीत् उद्दालक उवाच गृहीत्वा चंडिपुटं कं पिंडा
नां जान्द्वीजले ८४ स पूजितं पातयाशुश्रुत्वा सागोमयावटे पिंडांश्चिक्षेप वेगेन स मुनिः कोपपू
रितः ८५ तां शशाप शिलादुष्टेभ्यो विष्यसि ममाज्ञया चिरकालं हयस्यांगं स्पृत्वा मुक्तामविष्यसि ८६
यज्ञार्थं भवममाणस्य सेयं पार्थ महाशिला इमां मोचय भद्रं ते करस्पर्शान्महाबल ८७ कृतं पार्थ न तत्स
र्वमुक्तः स तुरगो ययौ चंडीशापभयान्मुक्ता अंगं स्पर्शत्तदा हरेः उद्दालकोऽक्रविवरः पत्न्या सह सुमो
दह ८८ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये शिलामोक्षो नाम षोडशोऽध्यायः १६
जैमिनिरुवाच मुक्तः स तुरगः शीघ्रं प्रययौ चंपकां पुरीम् हंसध्वजेन वीरेण पालिनां प्रमदाभि
व १ पृष्ठतोऽस्य जगामाश्रुं कृता पुत्रो धनं जयः वीरैः परिवृतो धीरैः प्रद्युम्नप्रसुरवेनैरैः २ मुक्तामाला
वृत्तेर्दिव्यैर्वासोभिवर्णितैः शशभैः ततो हंसध्वजो राजाश्रुत्वा दत्तमुखाद्द्वयम् ३ प्राप्तं स्वविषये-
वीरं पालयंतं तुरंगमम् चिंतायामास स चिवैः साहं बंधुभिरात्मजैः ४ हंसध्वज उवाच
किं पार्थ तुरंगप्राप्तं गृह्णामि स्ववलाद्रेणे व्यूह्य सैन्यं स्वविषये पालयामि महाबलात् ५ महालाभ
श्च भविता दृश्यते हरिसेवकः यत्रार्जुनस्तत्र हरिः स्वयं तिष्ठत्यसंशयम् ६ नमया वीक्षितः कृष्णो
वृद्धेनापि स्वचक्षुषा तस्मान्निर्धत्तुमे वीरायुद्धार्यं याम्यहं रणम् ७ जैमिनिरुवाच त
तो हंसध्वजो राजाप्याजगाम सुदान्वितः सप्ततिनायकानां संगृहीत्वा प्रसुरवे स्थितः ८ नायकेऽना
यके सैन्ययत्नेन परिरक्षितम् तच्छृणुष्व महीपाल पुष्टं माजधनैः सदा ९ गजानां भूरिमत्तानां सह
स्राण्येकसप्ततिः रथानां मपि नृदानां सह स्राण्येकसप्ततिः १० हयानां मपि नृदानां सह स्राण्येकसप्ततिः
भास्करम् पद्मातीनां सह स्राण्येकसप्ततिः ११ सर्वे ते वैष्णवा वीराः सदा दानपराय
णाः एकपत्नीव्रतयुताः समतास्तो प्रियंवदाः १२ समागतं जनं कापि सेवितुं तं जनाधिपम् दू

३५

रदेशादपि प्राप्तं राजा तं परिपृच्छति १३ एकपत्नीव्रतं तानयदिते विद्यते नय तत्तं स्तां धारयिष्यामि
सत्यमेतद्वीर्यमिति १४ नशौर्येन कुलीनत्वं न च कापि पराक्रमः स्वदाररसिकवीरं निश्चुत्तमनसि सम-
नितम् १५ वासयाभिगृहे राष्ट्रे तथा न्येऽपि हि सैनिकाः अनंगवेगं स्वांते ये धारयन्ति महाबलाः १६
जैमिनिरुवाच प्रददाति धनं भूरि स्वभृत्येभ्यो यथोचितम् स्रमतिः स्रगतिः स्तुष्टः श्रद्धालुस्त-
स्य नायकाः १७ सचिवाः पातितसैन्ये यथाभूतं नृपस्य तु भ्रातरश्चापि बलिनो विदूरथमुखाहिते
१८ चंद्रसेनश्चंद्रकेतुश्चंद्रसेनो महाबलाः पुत्रास्तस्य परंपंचस्रबलः स्रथः समः १९ स्रदर्शनः पं-
चमश्च सुधन्वापि महाबलः एवं विधेन सैन्येन स्थितः पार्थबलं प्रति २० हंसकेतुस्ततः सैन्यं व्यूहया
मास सत्वरः दुंदुभिं ताडयामास गजारूढो जगाम सः २१ निर्गच्छंतततो वीरास्तेनाज्ञप्ताः पुरादहि-
कश्चित्कवचमादाय पूज्यमासमारिष २२ तानि शस्त्राणि चास्त्राणि हुत्वा चैव हताशनम् तथा न्ये
निर्गता वीराः सर्वे ते स्रमाहसाः २३ भोजयित्वा हि जगणान् पायसेन घृतेन च निर्ययुस्ते रथैरेव
गजैर्मत्तैस्तथापरे २४ हयैरन्ये प्रार्थयन्तस्तत्र युद्धं भयानकम् चामरच्छत्रिणः सर्वे सिंहनादं प्र-
चक्रिरे २५ तेषां प्रियाः स्थिताः सर्वाः प्रासादमधिकौतुकम् प्रासादस्थाश्च पश्यन्त्यः प्रब्रुवंत्यश्च
शोभनम् २६ काचिज्जगादवाक्यं तु प्रियांतां सुंदरीं प्रति सरिवयुद्धे प्रयात्येष भर्ताने केशवार्जुनौ
२७ अधरेतव किं भद्रे कृणोयं दृश्यते व्रणः तत्कथं लज्जसे नैव भवती व्रणदर्शनात् २८ तामुवा-
चा परातत्र माधवं न तवाधरः समुच्चरति दुष्टे सौभर्ता युक्तं प्रशासति २९ एतज्जातं सुंदरमे-
विकीर्णास्ते कथं कचाः पररंध्रेषु सर्वेषां दृष्टिर्गच्छत्यचेतसाम् ३० धीमतां स्मृतेयातिनात्र का-
या विचारणा वरसाधुसमीपे हि दृच्छेण वसतां नृणाम् ३१ नराज्यं त्वसतां पार्श्वे धिकराज्यं हि स-
तो विना एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्यास्तदा सा गजगामिनी ३२ प्रत्युवाच हसन्ती वमूदे कृणान् पश्यसि त-
यामयात्र जातव्यं किमप्यत्र महारणे ३३ ललाटे स व्रणं पश्य हंसगद्गदभाषिणि सर्वत्र भावताभा

जे.अ.
३६

अ.
१७

येनराः कुर्वन्ति सप्तमम् ३४ स्त्रीशरीरमिदमूढं तत्त्ववैलिनचात्मनः इमापृच्छामि सुदतीपंरंकोनू
हलं हिमे ३५ चंदनं वरमात्यानिवासांमिरुचिराणि च परिस्नानानिमंदायाः किमेतत्कारणं वद ३६
संदयुवाच ललाटं सव्रणं मन्येभद्रायाः सखिमंडितम् कृष्णो नात्र पदं दत्तं वदंति किल योगिनः ३७
न वक्तव्यं पुनश्चैवं पांडवस्य तुरंगमम् गृहीतुं याति कुशला मरालध्वजसैनिकाः ३८ जैमिनिरुवा
च ततो दुंदुभिना देन निर्गताः क्षत्रियारणे नीतः कदाहस्तेलेन पूरितो राजशासनात् ३९ न निर्गच्छ
तियः कश्चित् कटाहं तैलपूरितं पात्यते ज्वलिते घोरेन सापुत्रसहोदरोः ४० आज्ञाभंगो नरेन्द्राणां विप्राणां
मानखंडनम् पृथक् शय्याचनारीणामशस्त्रवध उच्यते ४१ आज्ञाभंगं नरेन्द्राणां न करोति नरः क्वचि
त् शंखं पुरोहितं चैकतेनायं तीव्रशासनः ४२ राज्ञः पुरोहितश्चास्य नीतिशास्त्रविशारदः फलान्य
पह्नुतान्यासन् भ्रातृस्तेन महात्मना ४३ छिन्नं बाहुयुगं संहिसतामाज्ञाविचिंत्यताम् पुरोहितवशा-
द्वाजानीतिज्ञः सर्वदेहधराम् ४४ सम्यक्पालयमानो सौरणे जेता परान् स्थितान् एवं विधं कटाहं तं
विलोक्य नृपशासनात् ४५ सूधन्वा प्रथमं पुत्रो निययौ नृपतिं प्रति नमस्कृत्याथ जननीं गृहीत्वा परमं
धनुः ४६ अवदन्मातरं युद्धे पार्थ गच्छामि यो धितुम् हरिं तमानयिष्यामि रक्षितं पांडवेन हि ४७
मातोवाच गच्छ पुत्र हरिं युद्धाद्विजित्य मम सन्निधौ हरिं चतुष्पदं त्यक्त्वा तं समानय मुक्तिदम्
४८ बहुधानारदः प्राह तस्य कृपा रयं चेष्टितम् मद्रुर्वादिजिता वीरा बहवोऽपि रणांगणे ४९ न चैकः कं-
सहंतायमुविदष्टः सूचक्ष्णः रात्रिं दिवा हरिं ब्रूते तं पश्यामि तथा कुरु ५० बहुधा कुरु तत्कर्म येन तु-
ष्यति केशवः न त्वयं वशातामेति दूरादूरं पलायते ५१ चक्षुर्विषयमापन्नः पश्य भाग्यं महाबलः पार्थ
धारय भद्रं ते वशागस्ते हरिर्भवेत् ५२ स्वभक्तं न त्यजत्येष मनाक् पुत्रमया श्रुतम् यथा वनं गतं वत्सं त्य-
क्त्य नायाति सौरभी ५३ तथापत्स्न कृष्णोऽपि स्वजनं परिमुञ्चति तदग्रे न भयं कार्यं कृष्णाद्दीतो
न जीवति ५४ प्रहसिष्यन्ति मांसवैल्लोकाः संबन्धिनस्तथा तव भद्रे सतः कृष्णानिरीक्ष्य विमुरवाभ

३६

वत् ५५ तथाविधं न कर्तव्यं पुत्रसूचकभाषितम् मयाद्यहर्षः क्रियते पतने तव पुत्रक ५६ यत्तुलोक
विरुद्धं च पुत्रं प्रति भवेद्द्वचः न चेतस्मिन् दीयेत्र जायते लोकभाषितम् ५७ रोदं मपुत्रताः सर्वाः कुर्वन्तु
भुवियोषितः यासां पुत्राश्च पौत्राश्च न व्रजन्ति हरिप्रति ५८ सूधन्वो वाच सर्वं ते भाषि
तं मातः करिष्ये हरिमानये पौरुषं हि मया कार्यं जयोदैवे प्रतिष्ठितः ५९ तवोदरे न संजातस्तत्र चे
त्केशवं प्रभम् विलोक्य विमुरवो भूयां गच्छेयं सद्गतिं न हि ६० जैमिनिरुवाच एता
वदुक्ता वचनं यावदुच्छति वार्यवान् तावन् नीराजितः सम्यक् तया कुवलयानृप ६१ लाजाभिः सु
मनोभिश्च गंधैश्चोच्चैः पुनः पुनः कठे मालां पातयित्वा भगिनी वाक्यमब्रवीत् ६२ कुव
लो वाच योद्धुं धनं जयं यासि साधु यो धय बांधव दारुणो मम वासोऽयं श्वशुरस्य गृहे स
दा ६३ ज्येष्ठा दयो हं सती मे देवराश्च प्रहासिनः मां तत्र निवसंतीं तु यज्जगुस्तत्परं शृणु ६४ कु
वले जनकस्तेयं मूर्ख एवोपलक्ष्यते ब्रूते कृष्णं प्रजेष्यामि यथा काशी श्वरो जितः ६५ स्वदेहे न
न शक्नोति बलेन सहितः पुरीम् रम्यां द्वारवतीं मंदोगं तु जेतुं तमिच्छति ६६ सूधन्वो वा
च कुवले पितृवाक्यं तद्देवराणां च भाषितम् सर्वं सत्यं करिष्यामि सत्येनायुधमालभे ६७
न मरुत्स्यात्र भवतीं रणे यासि हरिप्रति एतावदुक्ता वचनं बाह्यां कक्षामगच्छदा ६८ ततो ददर्श
तां देवीं चारुनेत्रपयोधराम् अग्रतश्च दनयुतां सहितां चंद्रकेण तु ६९ सांभोजे आं पकैः पात्रैः कां
चनस्य प्रदीपकम् गृहीत्वा संस्थिता तन्वा छन्नं दूर्वाक्षतेरपि ७० कर्पूरपुलकोद्भूते दीपैः पंचशि
खैर्नवैः सारणद्वलयावाला चारुनूपुरमेखला ७१ कौशेयं बिभ्रती शङ्खं कंचुकीं पुष्परागिणीम्
मुक्तामालां सुकंठे च मुरवरागंतथारुणम् ७२ अर्चयामास तं वीरं पतिं पतिपरायणा निरीक्षंती
च भर्तारं तदा दृष्ट्वातिवक्रया ७३ तथाविधेन पात्रेण पुनर्नीराजयत्यसौ नीराजयित्वा स्वकां
तं प्रत्युवाच मनस्विनी ७४ प्रभावत्युवाच पश्यामि वदनं नाथ कृष्णदर्शनं

जैअ
३७

अ-
१७

लालसम् तावकं मां परित्यज्य कुतीयास्थसिवेक्षणम् ७५ एकपत्नीव्रतनष्टनरपश्यामिसंप्रतम् यथा
वृत्तोसियायासिमानतुल्याभवेन्नाम ७६ सारवर्गामिनीतीव्रासद्भिः कस्मात्प्रवर्ण्यते पितागच्छ
तियामेव पुत्रस्तामेव गच्छति ७७ ईदृशीहृदये मुक्तिस्तव जागर्तिसर्वदा तांप्रदास्यति गोविंदो म
लागच्छसि सत्वरम् ७८ पुंसांचित्तं क्षणं याति सूरनारी निषेवणे विवेको नैव जनितः पुत्रस्तस्मान्किमा
हवे ७९ लौल्याद्गच्छसि कृष्णाग्नेह रिवीक्ष्य न सा प्रिया भवित्री ते महाबाहो प्रिये काहं पुनर्गृहे ८० म
मसंगात्त्वया लब्धो विवेकारयो हि पुत्रकः विवेकस्त्वांतु गच्छतं न वारयति देहजः ८१ यथानरोपरां याति
तथानारी न गच्छति गते त्वयि गमिष्यामि मोक्षं चेन्न त्वसोपरः ८२ विवेकस्मृतसंपत्तां मां गृहीत्वा भवि
ष्यसि संसारेऽस्मिन् महाद्योरेकतकृत्यो न संशयः ८३ विवेको रक्ष्यते नित्यं मम नाथ कलेवरम् अन्या
नार्योपि गच्छति विवेकरहिताः परम् ८४ बालत्वे जनितः पुत्रो विवेकस्तेन कश्चलम् विदाम्यहं व्रजं-
ती तत्कैवल्यं प्रतिमार्ष्टि ८५ गते त्वयि गमिष्यामि मोक्षं वीर त्वया सह वक्रैव कं प्रवर्तय्य धन्ये धन्यं-
समाचरेत् ८६ आदावेदं गमिष्यामि चिंतयंती तवाननम् मुक्तिस्त्वांतु हं संतीव भयान्मम महामते
८७ स्वनारीयः परित्यज्य प्रार्थयत्येष मामिति साध्वी तथा विधां भूमौ विवेकेनाहतां नृप ॥ ८८ नाथ
श्रद्धानपश्यामि तव भावप्रवर्तिनीम् कथितासायया मुक्तिरर्चनान्माधवस्य तु ८९ पादौ तस्याः पा
तनीयौ छित्वा नूनं मयानृप स्वमंदिरं यथाचेयं न गच्छति परं जनम् ९० श्रेयो हि भाषितं तस्या वि
विधंचौषधं हितम् विना कृष्णाश्रयादन्यं कथयिष्यति कारणम् ९१ मुरवमस्याहृतं विद्विषां सु-
भिर्हरि संभवैः एवं संचित्य गच्छाश्रयत्रगतुं समुद्यतः ९२ सधन्वो बान्धवाः प्रा
प्यते सामयाभद्रे त्वत्संगान्नात्र संशयः मत्पौरुषमति क्रम्य वचः प्रोक्तमिदं त्वया ९३ वचसाने
न मे कामस्तिष्ठन्नपि विनिर्गतः योद्धुं प्रयासितं कृष्णामोक्षं प्राप्नुहि शोभने ९४ चंदनं वर
वासांसि कांचनं रत्नसंचयम् शरीरं चापि मे चित्तं त्वत्प्रागच्छतु मामिनि ९५ यद्यहं तां पुरवि

३७

दिकेवल्यरसिकांगृहे विवेकोत्पादनेयत्नं न कर्तव्यं शीघ्रं प्रति १६ प्रभावत्युवाच ना
 थगच्छसि संग्रामे पार्थ योद्धुं महाबलम् विवेकारव्योपितनयो हृदये मम तिष्ठति १७ मन्वेन्मूर्तिर्दि
 शंयति स्मांतथा कुरु मे प्रियम् जलदं नात्र पश्यामि सस्मात्तादृशं तैलधि १८ सुधन्वोवाच
 निरीक्ष्य कृष्णं पार्थ च पुनरायोमिते तिकम् विजित्य पंचभिर्बाणैः सर्वगौतौ प्रभावति १९ प्रभा
 वत्युवाच ये प्राप्ता माधवं द्रष्टुं दृष्ट्वैर्मधुसूदनः नयान्ति ते पुनरपि संसारेऽस्मिन् कदाचन १००
 तस्मिन्नावचनं श्रुत्वा सुधन्वा वाक्यमब्रवीत् यदि ज्ञानासि देवित्वं कृष्णस्य किल दर्शनात् १. पुनरागम
 नं नास्ति जलदं याचसे वृथा प्रभावत्युवाच प्राप्नुवंति पदं विष्णोस्त एव सक्त संयुताः २
 मुतानुत्पाद्य संप्राप्तौ देवतौ शुक्ल नारदौ स्ताननन पश्यंति ज्ञेयास्तेऽक्रुणिनो भुवि ३ पराशांसफ
 लां कृत्वा ये व्रजंति हि साधवः तेषां चिंतित कार्याणि जायंते नात्र संशयः ४ पराशां विफलां कृत्वा
 ये व्रजंति धरातले तेषां चिंतित कार्याणि न सिद्ध्यंति कदाचन ५ सुधन्वोवाच रा
 जानं किं न जानासि भद्रे त्वं तीव्रशासनम् एष घोरः स भयदोरो रवीति चतुर्दुभिः ६ कटाहं तैल
 संपूर्णं मितं बलनिर्गमे क्षेप्तव्यस्तत्र शीघ्रं यो नायातिरणमंडले ७ रात्रौ यद्दायते देविकृतुदा
 नं सक्तप्रदम् साधवो न प्रशंसन्ति दिवा स्त्रीसंममं क्वचित् ८ सर्वे विनिर्गता वीरा योद्धुः पित्राज्ञया
 र्जुनम् प्रभावत्युवाच सरागामामजित्वा ये यदि गंतुं त्वमिच्छसि ९ अनंगेनावृता मे
 कामंगैर्बहुभिरावृताम् कथं सेनां भवान् जेतुं दिवा धीरो भविष्यति १० कृष्णस्य पुरतो वीरैः का
 लांतकयमोपमैः गतिः कानागते नूनं त्वयि नाथेद्यमामकी ११ सुधन्वोवाच मेव
 वद विशालाक्षि दिवसाः सन्ति ते बले बहवो पिरणे पार्थ नायं पुनरवेक्षते १२ प्रभावत्यु
 वाच षोडशो यंच दिवसो मम नाथ व्यवस्थितः ऋतुभंगान्तर्यत्पापं तत्त्वया ज्ञायते प्रभो १३
 पितुः श्राद्धे षोडशे वै दिवसे ऋतु पूरिते एकादशी व्रततद्दत्तियं संगतं भवेत् १४ किं कर्तव्यं

जै. अ.
३८

महाबुद्धे संशयेस्मिन्सदानृभिः धर्मः सूक्ष्मो तिग्मः शक्यते केन वर्तितुम् १५ सुधन्वो वा
च निर्णीतिं विद्यते देविक्रविभिर्धर्मसंकटे सावत्सरतुतातस्य कर्तव्यभावसंयुतम् १६ आद्या
यान्निशामध्ये कुर्वति व्रतमुत्तमम् प्रियाये क्रतुदानहि प्रदेयं धीमता गृहे १७ धर्मशास्त्रेषु निर्णीतिं
पुराधर्मार्थकोविदैः सावत्सरतु वैश्राद्धं कर्तव्यं पितृभक्तितः १८ एकादशी व्रतं चापि कृष्णभक्तिसः
मन्वितैः क्रतुदानं हि कर्तव्यमर्द्धरात्रात्परं नरैः १९ एष एव परो धर्मो गृहस्थानां वरानने सुधन्वो-
वचः शुक्ला वाक्यमाह प्रभावती २० पिता तवाहवे भाति व्रतमघ्नं विद्यते क्रतुदानं ततो नाथ दत्वा या
हिरणे हरिम् २१ जैमिनिरुवाच एतावदुक्ता वचनं प्राणनाथं महाबलम् उभा
भ्यामपि हस्ताभ्यां कोमलाभ्यां वरानना २२ तं कंठे धारयामास शालवलावकानने नशशोकततो
गंतुं प्रियावाहनियंत्रितः २३ विमुच्य कवचं भूमौ किरीटं च हसन्नापि तथा सह दिवारे मे शयने रत्नमंडि-
ते २४ गर्भे दधौ विशालाक्षी सूक्ष्मा नो भूत्स भारत सुधन्वारथमारुह्य यावद्दुष्कृते मंदिरात् २५
तावद्गणे हंसकेतुर्बलाध्यक्षमुवाच हं सध्वज उवाच सर्वे वीरा इहायाताः शुक्लानां
दं च दुर्दुभेः २६ सुधन्वानं न पश्यामिरणमध्ये समागतम् ममाज्ञां किं न जानाति कटाहो विस्मृतः
कथम् २७ प्रयाणदुर्दुभिरयं लंघितः पुत्रकेण मे बालेन संस्थितस्तूष्णीं समग्रेणाहतामम् २८
हरयो मे हरिं प्राप्ता गजामत्ताय नंजयम् सुधन्वनापृष्ठतः किं क्रियते कर्म कुलितम् २९ तस्मात्
गच्छंतु यवनाः सबला सुदूरान्विताः केशोष्णकृष्यतदुष्टं विदूष्यंतु धरातले ३० आनयंतु कटा-
हस्थपार्श्वे कृष्णपराङ्मुखः जैमिनिरुवाच तेनाज्ञास्ततो राजन्यवनाः शीघ्रकारि-
णाः ३१ जग्मुस्तन्मंदिरं रम्यं रत्नचित्रं सुधन्वनः ददृशुस्तं समायातं भक्तभोगं नृपात्मजम् ३२ प्रो-
चुस्तच्छासनं भर्तुर्वज्रपातोपमं तदा यवना उचुः वयं प्राप्तामहाबाहो ग्रहणेन वमारिष-
३३ आज्ञाभंगः किमर्थं हि नृपते स्तस्य कारितः स्थितोऽसि पृष्ठतो नूनं त्वया सर्वं हि वंचितम् ३४ पि

अ.
१७

३८

त्रातववधंसर्वेप्रेषितास्मबलादितः नेतुंत्वांसंगरेमंदंविहृष्यत्वंधरातले ३५ उतिष्ठयाहिनृपतिंपार्थ
 सैन्यनिवारकम् पद्मव्यूहसमाश्रित्ययुद्धशौडैः समावृतम् ३६ जौमिनिरुवाच कुपितं
 वचनंतेषांज्ञात्वास्वजनकंविभुम् सहेवतैः प्रयातोयेरथमास्थायतद्वलम् ३७ समुद्रमिवपर्याति
 समंताद्योजनत्रयम् ददर्शपितरंवीरोधनंजयजयोत्सुकम् ३८ कुपितंपितरंवीक्ष्यनमस्कृत्य
 पुरःस्थितः सूधन्वानंततौराजाप्रत्युवाचरूपान्वितः ३९ हंसध्वजउवाच किमर्थंशासनं
 वारमदीयलंघितंत्वया सूधन्वोवाच जलदंतेवधूर्गेहेमतोयाचिनुमुद्यता तस्मास्थि
 रायितराजनप्रयाणेस्मिन्मयाविभो ४० हंसध्वजउवाच ध्रुवंमूर्खतरस्त्वाहियदिकृष्णो
 त्रसंमुरवः नदृष्टःसंगरेसाक्षात्त्वयानोवंचितंकुलम् ४१ सप्रियायेभवान्दत्ताजलदंनिर्गतःपुरा
 त् नतेनपूर्वजानांतेतृप्तिःपूर्णाप्रजायते ४२ नत्तदीयामदीयात्रजलदेनहारीविना वरुणस्यापिनो
 शक्तिः पिपासापूरणेनृणाम् ४३ द्रयंपालयितुंप्राप्तःसर्वसात्त्वामहाबलः क्षणमेकंजगन्नाथोनृपुं
 चतिरणेर्जुनम् ४४ धिकतेबलंधिग्विचारोधिग्विधर्मोयत्वरुतः श्रुत्वाकृष्णपुरप्राप्तंकथंकामेगतम-
 नः ४५ एवंविधंकृष्णपराङ्मुखत्वांतसेकटाहेकिलनिक्षिपामि मलीमसंकामरतंकुपुत्रमाकठम-
 ग्मतिलंतैलपूर्णं ४६ गच्छंतुदत्तामुनिसन्निधौतुपुरोहितंमेलिसितंचशारवम् तयोःपुरःसर्वमि
 दंनिवेद्यपृच्छंतुतद्वापितमेवकर्ता ४७ तयोर्वचोनेवमयाविलंध्यस्वर्जाविताद्राज्यहरादवश्यम्
 कुर्वंतुतत्संपुनरेवतैलंपश्यंतुपार्थप्रमुरवाममाज्ञाम् ४८ जौमिनिरुवाच एवमेनम-
 हीपेनप्रेरिताःशब्दकारिणः जग्मुःप्रष्टुंमुनींद्रौतौभ्रातरौतत्पुरोहितौ ५० दत्ताऊचुः
 नृपःपृच्छतिवांकिंचित्संशयधर्मसंकटे सूधन्वनास्थितंपृष्ठेनृपाज्ञाचविलंघितौ ५१ जल
 ददातुकामेनतद्भूतनःपुरोहितौ किंकर्तव्यंमयातस्यपापिष्ठस्यसूधन्वनः ५२ कटाहस्यसमी
 पेत्तुबलादेवसूतंप्रभुः आनीयतंपातयिताभवद्द्यासनियोजितः ५३ तैलेतसेपरित्यज्यपुत्रसे

जै.अ.
३९

अ.
१८

हंन संशयः लिखित उवाच गच्छन्तु दूतानृपतिं शंसन्तु मम भाषितम् ५४ स्वचो यो नमं
दात्मा सत्यं कुर्याद्दरातले मया लोभाच्च नरकैर्विरतिष्ठति दारुणे ५५ कौशिकाय ददौ राज्यं हरि-
श्वदो महामतिः क्रीतो भार्या सुतो तेन स्वसत्यं परिपालितम् ५६ हंतुं प्रियां स्थितो राजारम्ये भा-
गारथी तटे वाराणस्यां पुत्रगत्रा नृता दस्त्रं जहार सः ५७ रामं प्रवाजयामास वनं दशरथः पुरा
स्वकं वचः कृतं सत्यं कैकेय्ये यदुदाहृतम् ५८ अमुना यत्पुरा प्रोक्तं पुत्रं पौत्रं सहोदरं आज्ञा मंगकरं
तैले स्मृतं ते पातु याम्यहम् ५९ तदन्यथा भवेदेवं यावत्पुत्रो न पात्यते विमुखः केशवं वीक्ष्य पार्थं चरथिनां
वरम् ६० गृहे स्थितः सकामाद्यः स तेन परिपाल्यते आवां गच्छावहे राष्ट्रात् भ्रातरौ नृपतेर्बहिः ६१
तस्मिन् राष्ट्रे न वस्तव्यं यस्मिन् राजानसत्यवाक् तत्संसर्गाद्गुणानृणां वसतां संभवति हि ६२ तत्समी-
पे निवसतां पातकं हि भवेन्नृणाम् आसनाच्छयनाधानात्संपर्कात्सहभोजनात् ६३ एतावदुक्त्वा
वचनं लिखितः शरवसंयुतः परित्यज्य गतः सोऽथ दूतास्ते नृपतिंगताः ६४ ब्रुवन्ति सर्वे तत्प्रोक्तं राजा-
नं प्रति मारिष गतो नृपमहाबुद्धिर्मुनिर्ग्रामाद्गुणान्वितः ६५ तमिहानयराजेंद्रमुनिं धर्मोपदेशकं
म् जैमिनिरुवाच हंसकेतुः समादिश्य सचिवं पुत्रपातने ६६ स्मृतं मे तिलतैले च क्षि-
पदुष्टं समाजया सुधन्वानं मयि गते त्वंधीरसचिवैर्वृतः ६७ पार्थ पश्यरणे वीर्याम्यहंतं पुरोहितं
नमस्कृतुं महाबुद्धिं पुनरेष्यामि यो धितुम् ६८ एवमुक्त्वा वचो राजानमस्कृत्य पुरोहितो आन-
यामास तोतत्र कटाहो यत्र तादृशः ६९ स्मृतिः सचिवश्चक्रे सर्वं नृपतिभाषितम् सुधन्वा
नं महावीरं प्रत्युवाच विशांपते ७० स्मृतिरुवाच सुधन्वन किं करोम्यद्यत्वांस
मीक्ष्य महाबलम् हृदये जायते तीव्रकरुणामे महाभुज ७१ शासनं चापि नृपतेर्लघितुं नैव शक्यते
शासनं चापि राज्ञो मे दारुणं त्वयि विद्यते ७२ सधन्वोवाच कर्तव्यं शासनं राजस्त्वया परवशेन
हि पितृवाक्येन रामेण स्वजनन्याः शिरो हृतं ७३ जामदग्न्येन पूर्वतु तव का परिदेवना प्रतीतोऽहमहा

३९

बुद्धेरुतापुण्यक्रियाशस्त्रा ७४ नभयंमरणान्मत्तमेतैलेद्यमांक्षिप जैमिनिरुवाच सु
मतिस्तथाभूतस्नानंदिव्यांबरावृतम् ७५ तुलसीदलजामालाधारयंतमहोरसि स्मरंतं वसदे
वस्यतनयचापिकेशवम् ७६ उत्थाप्यतैलेचिक्षेपस्तमेभूतशासनात् सुधन्वाप्राहगोविंदप्रथ
मयादृशंवचः ७७ तत्तेहकथयिष्यामिशृणुतर्कसमन्वितम् ज्वालाकुलवीक्ष्यतैलमावर्तशतसंकु
ठम् ७८ परोदयंसमालोक्यदुर्जनस्यैवमानसम् जायतेतादृशजातंकटाहंजनमेजय ७९
सुधन्वोवाच ब्राह्मिवाहीतिगोविंदमयायद्वापितंवचः श्रुत्वात्वंनागतोयस्माद्विज्ञातंका
रणंहरे ८० मामवज्ञायसंप्राप्तसुधन्वाकामचारकः पश्चात्स्मरतिपापिष्ठः संकटे घजगद्गुरु
म् ८१ स्मरंतिहृच्छुपतितास्त्वामेवभयविकृताः जनानसुरवसंयुक्ताः सत्यमेतद्वदाम्यहम् ८२
धिग्मेसौरस्यहृच्छुपमन्येहरिविवर्जितम् प्रह्लादोगजमुखश्चध्रुवः पृषतनंदिनी ८३ अन्येगो
पादयो लोकेस्मरत्यापत्केशवम् पूर्वस्मृतोसितैरेववातास्तेहृच्छुतस्त्वया ८४ अंतकालेचिं
तनंतेजायतेमुक्तिदंनृणाम् हृदयेचित्यमानेननास्मातवजनार्दन ८५ मममुक्तिर्नसंदेहः परलो
केविगर्हितः सुधन्वामरणंदुष्टंशसोवीरः कदाहजम् ८६ अद्यकृष्णार्जुनौवीरौ तोषितौनामु
नाबलात् गांडीवमुक्तेनारिचैर्गात्रंनशकलीकृतम् ८७ सुधन्वनः समर्थस्यचोरस्यैवभवेद्गतिः
मनसानधृतौकृष्णौसैन्यंननिहतंबहु ८८ ईदृशौर्बहुभिर्वाक्यैः प्रहसिष्यंतिमांजनाः वह्निदाहा
दद्यहरेमात्वंरक्षितुमर्हसि ८९ द्रौपदीवस्त्ररूपेणलज्जाब्धौपतिताधृता त्वयाकृष्णेनसदसिस
मक्षंद्रोणभीष्मयोः ९० जैमिनिरुवाच एवंब्रुवतिवीरेस्मिन्स्मरणान्माधवस्यतु तैलं सु
शीतलंजातंसज्जनस्यैवमानसम् ९१ सर्वेजनास्तप्रसमीक्ष्यतैलेयथाजलेपंकजवत्प्रफुल्लम् सु
धन्वनः कुंडलिनसुनेत्रविस्मयश्चाननमस्यदुःखात् ९२ अश्रुणिमुचंतिपततिभूमौवक्षः कर्ग
भ्यामभिताडयति क्रोशंतिहाहातिक्रीटकचक्षिपतिबाहून्परिधूनयति ९३ वदंतिराजाकिमसौ

जै. अ.
४०

३५
१८

नचास्मान् सुधन्वनोर्येक्षितेऽग्निमयं गच्छेम देवयदुनदनतधनजयहृणापदप्रपन्नम् १४
जैमिनिरुवाच हंसध्वजः शंखयुतो ददर्श पुत्रं कटाहे प्रतरं तमेनम् पुण्यानि नामानि हरेर्जपितगो
विंददामोदरमाधवेति १५ शंखो ब्रवीत्तं नृपति किमेतत्तैलं न तप्तं ज्वलताग्निनापि किमोषधं मंत्रवरं
मुतस्ते जानाति राजन्नर्थकैतवं वा १६ कुतो ज्वलत्तैलमिदं कुतो मुखं प्रफुल्लपद्माभमिवास्थ राजने क्षि
पंतु दूतान वनारिकेलं भवेत्तत्तैलमिदं परीक्षितम् १७ निशम्य तद्वाक्यं मतो वती ब्रूतास्तदा तैलं
समानेभूताः मुनेर्भयात्ते फलमाशूतैले विचिक्षिपुः शंखदृशः पुरस्तात् १८ द्विधाभिन्नं त्वं भवत्त
त्कटाहात् शंखस्य चैकं शकलं ललाटे लग्नं द्वितीयं लिखितस्य चापितथोच्छलं त्यस्तिलतैलधाराः १९

इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये सुधन्वनः सत्त्वकथनं नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ ज

न मे जय उवाच कथं कटाहात्समहाबलोपि जगाम पार्थ स च मुक्तगात्रः तत्कौतुकं शंसतु
जैमिने मे निराक्ष्य शंखः किमकारितत्र १ जैमिनिरुवाच विलोक्य तंतैलमध्ये सु
धन्वानं महासुनिः भृत्यं प्रच्छवीरेण पात्यमानेन किं स्मृतम् २ औषधस्य च मूलं वा बद्धं गात्रे तथा सु
ना दूता ऊचुः नान्यत् स्मृतं किंचिदेव विना कृष्णं महाभतिम् यस्य स्मरणमात्रेण सुखं ते यो
निसंकटात् ३ प्राणिनो भूतले ब्रह्मन् स्मृतो माधवो मुना पश्योष्टौ स्फुरमाणौ त्वं शंखमाधवमा
षिणो ४ सुधन्वनो तिसत्त्वस्य प्रियादष्टौ समागमे शंख उवाच स्मृतो यद्यमुना विष्णुः पा
त्यमानेन साधुना ५ धिगहंकठिनो बालं पश्यामि निकटस्थितः प्रायश्चित्तं स्वदेहस्य करिष्ये मरणा
तिकम् ६ एतावदुक्ता वचनं तैलमध्ये पपात सः समालिङ्ग्य सुधन्वानमिदं वचनमब्रवीत् ७ सा
धुस्त्रियवीरस्त्वमसाधुरहमद्विजः येन तैले पातितो सिमयापेशलचेतसा ८ भवन्ति ते तापयु
ता येन विंदन्ति माधवम् गतश्रीकाश्च मूढाश्च नित्यं दुःखसमन्विताः ९ ये स्मरन्ति च गोविंदं स
र्वकामफलप्रदम् तापत्रयविनिर्मुक्ता जायन्ते दुःखवर्जिताः १० कथं त्वं वद्विनादग्धुं शक्यः

४०

परमवेष्णावः मुनयोचनपश्यन्ति सरासरगुरुं हरिम् ११ चेतसापित्वयावाचि प्राणांते सस्मृतो धु
ना प्रह्लादोरक्षितो येन दग्धस्तस्माद्भुता शनात् १२ त्वच्छरीरस्य संपर्कत्वावनं मेव पुस्तिदम्
जातं पुरुषशार्दूलनोपायोऽन्योस्ति पावनः १३ राजानं राजपुत्रांश्च सैन्यं पावयस्व व्रत उन्निष्ठवत्स
तैलात्त्वमांसमुद्धरभूपज १४ कृष्णोयं पांडवस्यार्थे सारथ्यं प्रकरोति च अर्जुनेनाद्यसंयामं कु
रुवीरयथोचितम् १५ यशःस्थिरं स्वकं कृत्वा पश्चात्प्राप्नुहि मंगलम् जैमिनिरुवाच
गृहीत्वा तं तैलमध्याद्रणे प्राप्नोमहा मुनिः १६ राजानं प्रत्युवाचे दंपुत्रं पश्य सनातनम् शंखउ
वाच अनेन विधृतं मूलं सा द्विधायासुरवे स्वके १७ मंत्रराजं नृसिंहारव्यं जपतारक्षितं व
पुः यशोमयं पावितो हत्वा तं पावयितुं स्थितः १८ ततो हं सध्वजः पुत्रं सभालिङ्ग्या ब्रवीद्वचः
हं सध्वज उवाच मया पित्राभवान् त्यक्तस्ते लेपावकदीपिते १९ न दग्धोऽसि हता-
शेन प्रभावात्केशवस्य तु माहात्म्यं वासुदेवस्य त्वानिपातयिता धुना २० सम्यक्वत्सपरि
ज्ञातं मये दानीनं सशयः उन्निष्ठ देहि मे वत्सपरिरंभणमद्य वै २१ उन्निष्ठवत्स भद्रं ते रथमा
रुद्धसंगरे कृष्णां दर्शय पार्थस्य सारथिचममातिथिम् २२ सध्वन्वना वदितौ तौ तूह्येन नृप
भूसुरो रथं रत्नविचित्रं तं हेमबद्धं सुकूबरम् २३ दीर्घध्वजं चारुचक्रं गवाक्षैर्बहुभिर्वृतम् हे
मवर्णे हयैर्युक्तं बद्धचासरमाश्रितम् २४ सुवर्णमालापरिभूषितं बलीमाल्यस्त्रजोभिर्बहुलाभि
रर्चितम् नियन्त्रितं सूत्रवरेण किंकिणीनादेन नृत्यंतमिवा रुरो हसः २५ जैमिनिरु
वाच एतस्मिन्नेव काले तु सैन्यं भूपस्य संस्थितम् पार्थस्य प्रमुखं घोरं कालचक्रमिवा
परम् २६ वीराननेभ्यस्ताबूलपतितं भूतले बहु तेन भूः शशुभेतत्र सा च द्रेणारुणा तथा २७ यथा
निशागमे राजन द्यौरियं भास्करत्विषा वीरगात्राणि मुच्यन्ति च दनसमृगोद्भवम् २८ परस्परस्य सं
घर्षात्कंठेभ्यो मोक्तिकस्वजः त्रुटिताश्च धरापृष्ठे दृश्यन्ते जनमेजय २९ कवचानां किरीटानां विचि

जे. अ.
४१

अ
१८

त्राणारणेप्रभाः द्योतयन्ति जगत्तत्र नेत्राणि च निमीलिते ३० चंदनं पतितं वायुरनया द्विविसर्वतः
पुष्पाणि भूतलान्नाके गच्छन्त्यूर्ध्वं नृशार्षतः ३१ विजेतुं स्फुरन् वृक्षाणां माल्यानि स्फुरन्भीष्येपि नराणां
मुखवासेन स्रग्धेन पराजितः ३२ भ्रममाणोऽभवद्राजं स्तथा च मलयानिलः गजपुष्करतोयेन स
मापि विषमामहो ३३ कृताहयखुरक्षणे रजोभिः पूरिता पुनः रथनादेन घोरेण मेघसागरग
र्जितम् ३४ जातं मूकमहं मन्येवाच्चालमपि विश्रुतम् पेदाति पदविन्यासाद्दरतावप्रकंपिता ३५
हंसध्वजो ब्रवीद्दीरान् गृह्णतु तुरगं शक्रमम् ते तस्य वचनान्छीघ्रं गृहीत्वा हयभागताः ३६ पूजितं
चर्चितं धूपवासेन बहुधूपितम् पद्मव्यूहे नृपस्तं हि स्थाप्य पुत्रैः सहोदरैः ३७ संयुतो भरतश्चेष्ट
अर्जुनयोर्दुमुद्यतः स्रग्धेन्यास्फुरथश्चैव सुमतिः सचिवस्तथा ३८ वीरकेतुस्तीव्ररथः शतधन्वा-
महारथः स्रमतेस्तनुजाश्चापितथान्ये बहवो नृपाः ३९ प्रथयुः पुरतः पार्थयोद्धु कामायथा स्फुरन्
ततो दुदुभिनिःश्रेण्यः पटहामर्दलास्तथा ४० तंत्रकीवेणुशृंगाणि मृदंगाश्च ववादिरे डिंडिमाः शृं
गभेदाश्च पणवाश्च तथाऽनकाः ४१ दक्कादवसभैर्यश्च गोसुरवाकाहलास्तथा झर्झराजलजा
स्तालावंशासुरलिकावराः ४२ ताडितावाद्यकुशलेस्तस्मिन्वीरसमागमे तेन नादेन गिरयः
सागराश्चापि चुक्रुशः ४३ कातराणां तु चेतांसि द्विधा भूतानि भारत जैमिनिरुवाच
पार्थस्तदा ब्रवीत्तत्र कृष्ण पुत्रमिदं वचः ४४ काष्णोऽसतुरगो देवनीतो हंसध्वजेन हि तंतुमोचयि
तुं वीराः कैगमिष्यन्ति तद्दद ४५ भवान्सपुत्रो बलवान् यो वनाम्बो महामतिः अनुशाल्वश्च वीरो
यद्वतवमचि सात्यकिः ४६ वृषकेतुर्महातेजा अनिरुद्धश्च वीर्यवान् नीलध्वजो ग्निर्जामाताय
स्य राष्ट्रे निरीक्षितः ४७ एते चान्ये च सत्यव्रतथाहमपि संस्थितः परराष्ट्रे वयं प्राप्ताः सबल
स्य विशेषतः ४८ एवं तु नाथोऽसि सर्वेषां महमग्रे व्रजैः धुना प्रद्युम्न उवाच मैवं वदम
हाभाग विस्मृतं कृष्णभाषितम् ४९ सर्वस्वमत्करे दत्तपाडवारव्यमहात्मना पित्रा कृष्णो न तदहंसव

४१

लः किं विनाशये ५० मम ह्यंधर्मराजस्य भीमस्य च महात्मनः अद्य मे भुजयोः पश्य बलं पार्थरिणां
गणे ५१ हंसध्वजं सधन्वानं सूरयं सुमतिं तथा तोषये निशितैर्बाणैर्बलं च विनिपातये ५२ एन नृ
पवरं विद्धि स्वदाररसिकरणे जैमिनिरुवाच प्रहसन्स्य वचः श्रुत्वा वृषकेतु रूदार-
धीः ५३ नमस्कृत्या ब्रवीद्वाग्मीनयुक्तं युवयोर्वचः कियत्सेन्यं युवांश्चात्र प्रलयात्पत्तिकारको ५४
मुखवातेन योगच्छेत्तूलतुल्यबलः पुरः तदर्थं प्रेषयेत्कोत्र प्रज्वलद्दडवानलम् ५५ नेत्रयक्ष्मप्रहा-
रेण हन्यते मशको यदि तं हतुं कश्चमं दात्मा ताक्ष्यं दिशति नागहम् ५६ स्वल्पशीकरवर्षेण यद्रजः
परिशास्यति तन्नाशाय कथं वर्षन्वरुणो यातिकोपतः ५७ तथा विधमिदं भातियुष्माकमिति मे
मतिः भवन्त्यामिह मादिष्टो नानये किं तुरंगमम् ५८ यमदूतगणैर्बद्धं हरते हरि किंकरः यथासं
सारिणं जीवमनंतपदसेवकम् ५९ एष गच्छामि संग्रामे पार्थ पश्य तवाहितान् जैमिनि
रुवाच निर्ययौ कर्णपुत्रौ ग्रेपांडवेन निवारितः ६० शंखं दध्मौ महातेजा हंसध्वजबलं प्रति
रथेनातिविचित्रेण सूपताकेन गर्जता सारथिं प्राह धर्मात्मा तुरंगान् तित्तिरप्रभान् ६१ मम नोदय
सूतंति पद्मव्यूहसदारुणे सारथिस्तत्क्षणादेव कशामुद्यम्य वेगवान् ६२ प्रेरयामास तुरगान् जव
नानुरणकोविदः वृषकेतुं विलोक्याथ सधन्वा वाक्यमब्रवीत् ६३ सधन्वो वाच
पद्मव्यूहमदृष्ट्वैवकः समायातिलीलया वृषोऽस्य दृश्यते रम्यो ध्वजस्थो न धनंजयः ६४ एक एवापरः
कश्चिद्द्वारः सत्त्वसमन्वितः धनंजयकणैः कीर्णैर्दृष्ट्यंते किन् न भूभृतः ६५ तस्मादेको बहून्प्राप्नोत्य
नाहत्याधुना हितः अहमेनं ब्रजाम्यद्य वीरं रणविशारदम् ६६ सूतमानय भद्रं ते वीरस्य रथसं
मुखम् तेन सूतेन नीतोऽसौ सधन्वारथिनां वरः ६७ उभौ तौ संस्थितौ युद्धेन तत्र तीव्रपराक्रमौ
सुधन्वा वृषकेतुहि पप्रच्छ मुदितो हसन् ६८ सधन्वो वाच कस्त्वं कस्यात्मजश्चा
सि किं नाम तव सुव्रत वृषकेतु रुवाच यं भोक्तुमुद्यतोऽसित्वं सत्त्वास्माकं पितामहः

जै.अ.
४२

अ.
१८

६९ पुत्राणामवरस्तस्ययः कर्णश्चस्तोपरः दातृणामग्रणीवीरो नित्यंधोरः समोपिता ७० कश्यप
स्यकुलेजातोविद्विमां वृषकेतुकम् सुधन्वावाच हंसध्वजस्यपुत्रोहंसुधन्वानामवे-
शभम् ७१ मधुच्छदाक्रुषिः पूर्वमस्माकं वंशकारकः तिष्ठयुद्धेममपुरः पौरुषं त्वं प्रदर्शय ७२ ते
जस्ती पूर्वजः सूर्यो यथा ध्वांतमपोहति तथाभवान्शत्रुबलयुद्धेवारयिताभव ७३ स्वकुलं वर्णं
यंत्येव मेदाः पौरुषवर्जिताः वृषकेतुरुवाच अधुनादर्शयिष्यामि स्वबलं सायकेन हि
एते मदीयानाराचास्तीक्ष्णधाराः स्तुतेजसः ७४ सहसा तव सेन्ये च गमिष्यन्ति महाहवे वचसा
यन्मया प्रोक्तं नानृतं तस्य जायते ७५ जैमिनिरुवाच शराणां महती वृष्टिस्तेन मुक्ता
बलं प्रति सुधन्वानं छादयित्वा सिंहनादमथाकरोत् ७६ भित्वा शराणि शरागजान् श्वरथपत्नि
नाम् चक्रुर्जीवितहीनानि वृषकेतोर्महात्मनः ७७ सर्वतस्तेन विद्धोसौ सुधन्वारथयूथपः बलं न दृ-
श्यते सर्वबाणैश्छिन्नं नराधिप ७८ सुधन्वनो हयान् विधासारथिचमहाध्वजम् चिच्छेद तरसा
युद्धे प्रहसन् चभिः शरैः ७९ पुनरेवावृणोत्सेन्यं सर्वेषामेव पश्यताम् गार्धपत्रैः स्तनिशितैः शतधा
पातितं शुवि ८० छत्राणि चामराण्येव ध्वजांश्च विविधानपि वादित्राणि च संक्रुद्धो युधि चिच्छेद
कर्णजः ८१ हस्तिहस्तोपमान् बाहून् सायुधान् भूपणैर्वृतान् शिरांसि च महाबाहुः संदष्टौष्ठपुट
निच ८२ तस्य भिन्नं बलं वीक्ष्य रथमन्यं समाश्रितः सुधन्वा पौरुषतस्य बहुधा हृद्यमन्यत ८३ जघा-
नतुरगानस्य सारथिचमहाध्वजम् तूलराशिनिभं कृत्वा पंचभिस्तमताडयत् ८४ वृषकेतोर्धनु-
श्छिन्नं सतूणपंचभिः शरैः अत्रममाणं च तद्वात्रंगतं यत्र महद्वलम् ८५ कर्णपुत्रस्य संग्रामान्तदद्दु-
र्तमिवाभवत् मूच्छां विहाय धर्मात्मा यावत्स शयति मानिनम् ८६ तावद्दर्शतंधोरं सेन्यमध्यस्थितं
पुरः आत्मानं सेन्यमध्यस्थं बहुभिः परिवारितम् ८७ विलोक्य रथहीनं चक्रो धाज्जग्राह तद्धनुः
दृढज्यं प्रमुमोचाथ बाणान् हेमावभूषितान् ८८ सर्वांगं सायकेन स्थिन्नमच्छिन्नमिव धारयन् हं

४२

सध्वजस्य तत्सैन्यं चक्रे जीवितवर्जितम् ८९ ततः परस्य सैन्येन वेष्टितः कर्णनन्दनः शक्तिभिस्तोमरे-
भल्लिभिर्भिडिपालेश्वरसंगरे ९० मुद्गरेरसिभिर्घोरैः समन्ताच्च विहन्यते नाराचैः करपत्रैश्च मुशुण्डाभि-
रयोमुखैः ९१ गदाभिः परिघैश्चैव पट्टिशैश्च विशूलकैः शस्त्रास्त्रैश्च रघुमानसं वपुः कर्णात्मजो बली-
९२ निरीक्ष्य वासुदेवस्य नामानि सहसा जपन् ततोऽन्यं चरथं सूतो योजयित्वा महाध्वजम् ९३ क-
र्णात्मजस्य सान्निध्ये जगामरणमण्डले तं समासु त्ववेगेन वृषकेतुः पुनः प्रभुः ९४ विव्याध सायकै-
स्तीक्ष्णैः स्रधन्वानं हसन्निव सैन्यं च पीडयामास समन्ताद्वाणवृष्टिभिः ९५ सुधन्वा कर्णपुत्रं तद्वदि-
विव्याध पञ्चभिः पुनः समूच्छाभगम् हृषिकेतुर्महाबलः ९६ मूर्च्छितं सारथिः शीघ्रं वृषकेतुं महाब-
लम् रणमध्यादपोवाह तोवत्काष्ठीः समागतः ९७ प्रहृष्टस्तपतिष्ठेति स्रधन्वानं समाक्षिपन्
पञ्चभिस्तं शरैर्घोरैः पीडयामास संगरे ९८ सूतं स्रधन्वतरो रेषादनयधमसादनम् हयानां शक-
लान्येव विंशतिः क्रोधमूर्च्छितः ९९ चकार रथयुक्तानां चतुर्णां हि शितैः शरैः युगेकृतेऽष्टधा वा-
पौस्त्रिभिरेकेन कार्मुकम् १०० प्रहृष्टो न त्रिशकलं कृतं चित्रस्रधन्वनः स्रधन्वा पिरणो ज्ञात्वा प्रहृ-
ष्टस्त्याति कौशलम् १ चकार लालया युद्धे पौरुषं प्रदर्शयन् संधानमद्भुतं रेषाच्छराभ्यामष्ट-
धा हयान् २ युगं विवेणुं करम्यं कृतं षोढा स्रधन्वना प्रहृष्टस्त्यधनुश्छिन्नबाणेनैकेन पञ्चधा ३
तेनापि सारथेऽच्छिन्नतदद्भुतमिवाभवत् त्रिभिः कृष्णसूतं विध्यसिंहनादं चकार ह ४ उभौ तौ
बलिनौ वीरौ महारणविशारदौ गगनैभूतले युद्धं चक्रतुः खेचरा इव ५ मूर्च्छितौ पतितौ बाणैः पी-
डितौ रुधिरोक्षितौ स्रधन्वा युद्धतः कुक्षोरथमन्यं समाश्रितः ६ ताडयामास पार्थस्य वारान्बाणैः
सहस्रशः कृतवर्माणमासाधजघान नवभिः शरैः ७ कृतवर्माणेन मुक्तांस्त्रिधा चिच्छेद साय-
कान् पञ्चभिः पीडयामास स्रधन्वानं महोरसि ८ स्रधन्वा च ततो राजन् नवभिः सायकैः क्षणा-
त् हार्दिक्यं विरथं चक्रे हयान् हत्वा च सारथिम् ९ सशरैरेर्दितौ वीरौ रणं त्यक्त्वा पलायितः

जै. अ.
४३

अ.
१८

अनुशाल्वस्ततोवीरः सुधन्वानं महारणे १० समाहूया ब्रवीद्दीरोगृहीत्वा सशरंधनुः
नुशाल्व उवाच सुधन्वन्बहवो वीरास्त्वया युद्धे दतोषिताः ११ सुबलेन समक्षं मे परमं
कौतुकं हितत् सहस्रमच्छरंचैकं सर्वेषामेव पश्यताम् १२ ततो मुमोच नाराचं वडवानलसन्नि-
भम् अनुशाल्व करान्मुक्तं वीक्ष्य बाणस्रदारुणम् १३ छेत्तुं व्यवस्थितो बाणैस्तं शरं नशशाकसः
प्रविष्टो हृदये बाणस्तदा तस्य सुधन्वनः १४ अनुशाल्वस्ततः सेनां दारयामास सायकैः सुधन्वानं महा-
बाहुं नवभिः सायकैर्ददौ १५ विरथं त्वरितं कृत्वा पातयित्वा धरातले जगर्जन् च तदा वीरस्ततो दैत्याधि-
पौ बली १६ अथ मूर्च्छां विहाया शस्रसुधन्वारथिनां वरः विव्याधैकेन बाणेन रणे शाल्वानुजं बली १७
तेन बाणेन भिन्नो सौ निपपात धरातले सेनां पार्थस्य विविधानां राचैः शतधा भिनत् १८ गजानां कं-
सबहुधा भित्त्वा चक्रे वसुंधराम् रुधिरो घवतीं राजन् विषमां मांसकर्म माम् १९ गजाननेषु भिन्नेषु
हयशीर्षाणिसंगरे संगतानि स्मृहश्यंते शतशोऽथ सहस्रशः २० द्विधा भिन्ना हया बाणैः सादि-
भिः सहितारणे पुरोभागेन गच्छंति पातितापि सुधन्वना २१ नराश्च गजश्चासौ रवराणां रुधि-
रमिलत् शरोश्चित्रैर्विभिन्नानां बहुधा सरितं प्रति २२ तैस्त्रिंशद्बाहवो वीरा रुधिरो घेण बाहिताः
बाहुदां प्राप्य सकरागगने चाभवन् क्षणात् इतस्ततो बलं भग्नं विस्मरन् पांडवस्य तत् १२३
इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिना ये सुधन्वनो युद्धवर्णननामाष्टादशोऽध्यायः
१८ जैमिनि उवाच जगर्जन् सुधन्वा तं ससत्या सात्यकि-
प्रभुम् नाराचानां निर्विभेदतस्मिन् युद्धे जनाधिप १ सात्यकिः पञ्चसप्तत्या भल्लानां
स्यंदनं हयान् सूतं ध्वजं तथा छत्रं त्रिवेणुं तस्य मेव च २ नीलं चक्रे पार्श्वधारं चिच्छे-
दाशसुधन्वनः सुधन्वा सात्यकिं क्रुद्धश्चकार विरथं हसन् ३ उभौ स्यंदनमारुत्य पु-
नरेव व्यवस्थितौ अवरं बाणसाहस्रैश्छादयामास तूरणे ४ उभौ शरविशीणां गौरुधिरो घप्रव-

४३

पिणो किंशकाविवराजितवसतपुष्पितो नृप ५ शक्तिमुमोचकुपितः सात्यकिं परिपीडयन् युयुधानः
शक्तिघातात्कश्मलप्रत्यपद्यत ६ शौनेयमूर्च्छितवीक्ष्य हाहाकारो महानभूत् भयार्तबलं सर्वम-
पोवाहतथाकुलम् ७ ततः पार्थो महाबाहुः सुधन्वानं समागमत् तिष्ठतिष्ठेति बहुधा कुतो यासीत्यवो-
चत ८ अर्जुन उवाच जितामदीया बहवस्त्वया युद्धे महाबल बलतवाधिकं वीरशक्र-
स्येव महात्मनः ९ मया युद्धानि समरे कृतानि सबहुन्यापि द्रोणभीष्मकपैः सार्धं कर्णेन च महात्मना
१० कालखंजैश्च बहुभिः शंकरेणासुरैः सह तथानविस्मयो जातो यथा त्वां वीक्ष्य जायते ११ सु-
धन्वो वाच युद्धानि यानि संग्रामे त्वया पार्थ जितानि हि तत्र ते सारथिः कृष्णो हितकर्ता यतः स्थि-
तः १२ कृष्णाहीनोऽसि संग्रामे तेन ते विस्मयो भवत् त्वया त्यक्तो यदि हरिः कथं त्वं हरिणा मुना १३ संत्य-
क्तोऽसि महाबुद्धे युद्धे एवमभैवतु युद्धं मया समं पार्थ कर्तुं शक्तोऽसि किं न वा १४ तुरंगं तव यूथं सन्निव-
ह्य यथोचितम् हंसध्वजो नृपश्चेष्टो वाजिमेधं करिष्यति १५ अद्य पश्यंतु ते देवाः संग्रामं किल मामकम्
संगरे त्वां विजेष्यामि सकृष्णमपि चार्जुन १६ जैमिनिरुवाच ततः पार्थो बाणशतं संदधे
कोपपूरितः सुधन्वा तान् शरान् दिव्यांश्चिच्छेद प्रहसन्निव १७ दशभिस्ताडयामास शरैः कुंतीसुतं
हसन् शतेन च सहस्रेण युतेन प्रयुतेन च १८ बाणानां छादयामास रणे क्रुद्धं धनं जयम् अर्जुनो
पिशरास्तस्य चिच्छेद तिलशस्तदा १९ आग्नेयास्त्रं मुमोचाथ सृक्किणीपरिलेलिहन् सुधन्वनेति
कुपितो बाणवृष्टिं च मारिष २० खेन गच्छंति खचराः पार्थ सायकभेदिताः बाणाधकारे पतितं जगच्च
यमभूत्तदा २१ सैन्यं सुधन्वनोदग्धं पावकास्त्रेण भूतले ज्वालाकुलं वीक्ष्य वद्विंदा हयंतं निजं बलम्
२२ सुधन्वा बाणैः च जग्राहाग्निनिवारणम् संजातामहती वृष्टिस्तेन मुक्तास्वका मुक्तात् २३ जले दे-
भूतिलं व्याप्तं गगने विद्युतः स्थिताः निमग्नं पांडवबलं शिलावृष्टिभिराहतम् २४ बभ्राम संयुगे चाथ
शीतेनाथ विमोहितम् चातकानां मथूराणामानंदः समहानभूत् २५ वादित्राणि च नष्टानि चर्मनद्धा

जै.अ.
४४

अ.
१९

निष्कृतले सुवर्णचंपकाभेषुलग्नानिसुसूदन्यपि २५ वीरांगेषुचदृश्यंतेवस्त्राणिविविधानिच चाम
राणिचचर्माणिगजकुम्भस्थलानिच २७ शौभाहीनानिजातानिजलपातेनसंगरे बाणाःपक्षविहीनास्ते
नभिदंतिरणेपरान् २८ अतिवृष्ट्यानपश्यंतिस्वपरंपुरुषाहिते ततोऽर्जुनोमहावीरोवायव्यास्त्रसमाद
दे २९ वायुनाजलदाभिन्नाध्वजाश्चपरिपातिताः श्वामितावारुणाघोटानरादासेरकाःस्वराः ३० एत
स्मिन्नंतरेवीरःसुधन्वापार्थकार्मुकम् अर्द्धचंद्रेणचिच्छेदज्यांहिसूतंत्रिभिःशरैः ३१ शरहीनंपांड
वंचचक्रेवीरोतिकोपितः उवाचपार्थमगवान्सारथिस्तेनविद्यते ३२ शरैःक्षतोमिपार्थत्वंपौरुषंक्व
गतंचते सर्वगंसारथित्यत्काप्राकृतःसारथिःकृतः ३३ स्मरस्वसूतंकृष्णारव्यममाग्रेपतितोह्य
मि जैमिनिरुवाच अर्जुनोऽपितुजग्राहतुरगान्त्वान्महाहवे ३४ वामहस्तेनधनु
षासमंचयुयुधेपुनः यावत्स्मरतिगोविंदंतावद्दृष्टोरथेहरिः ३५ मुमोचाम्भानर्जुनेतिव्याजहारव
चोहरिः अथार्जुनोनमस्कृत्यवासुदेवंसमागतम् ३६ अश्वानांप्रग्रहांस्त्यक्त्वासावधानेनचेतसा
मुमोचसायकान्योरान्समंताच्चसुधन्वने ३७ वीक्ष्यकृष्णारथेचास्यसुधन्वावाक्यमब्रवीत्
सुधन्वोवाच दृष्टस्त्वमसिगोविंदपांडवार्थेसमागतः ३८ सर्वगत्वंमयाज्ञातंत्वदीयंकिल
केशव पार्थसूतंहरिंप्राप्यप्रतिज्ञांकुरुमज्जये ३९ अहंतुतोषयिष्यामिपौरुषेणरणेजगत्
अर्जुनेउवाच त्रिभिःशरैःशिरोरम्यंपातयिष्येचतावकम् ४० नपातयेय
दिपुरःपतंतुममपूर्वजाः निरयेपुण्यहीनास्तेसत्यंसत्यंनमेनृतम् ४१ आत्मानंपालयविमो-
क्षांप्रतिज्ञांवदाधुना सुधन्वोवाच त्वच्छरान्छेद्विपुरतःस्त्रीन्तत्रहरिसन्नि-
धौ ४२ त्रिधाहंनकरोम्यद्यगतिंधोरामवाप्तुयाम् एतावदुत्कावचनंशतेनमधुसूदनम् ४३ बाणानां
हृदयेहर्षाद्विभेदसमरेबली रथश्चोत्पादितोबाणैःसहकृष्णोनमारिष ४४ साम्बःसपार्थस्तरसाव
श्चामघटचक्रवत् धनंजयंचदशभिःसमंताद्यकिरच्छरैः ४५ रथःपार्थस्यनीतोसोनत्वमात्रंमहा

४४

तले तत्क्षणात्पश्चिमं भागं हंसध्वजसूतेन हि ४६ श्रीकृष्ण उवाच पश्य पाण्डव वीरस्य
पौरुषं त्वस्रधन्वनः वथावधे प्रतिज्ञातं त्रिभिर्बाणैश्च तेऽर्जुन ४७ असंमन्य मया सादृकृतं यत्साह-
सं पुनः जयद्रथवधे यानि कृच्छ्राणि तव चाभवन् ४८ विस्मृतानि कथं पार्थ न जानासि हि ताहित-
म् रथः पद्भ्यां मयारोषात् विधृतोऽपि हि नीयते ४९ स्रधन्वनः शरेणाघनत्वात्तन्महीतले एकपत्नी
व्रतयुतः स्रधन्वातीव दृश्यते ५० न त्वयानमया तत्तु व्रतं कर्तुं प्रशक्यते महत्कष्टं व्यवसितं वृद्धेऽस्मि
न्यतिभाति मे ५१ अर्जुन उवाच गोविंद पातयाम्येनं त्रिभिर्बाणैर्न संशयः अभ-
विष्यन्महत्कृच्छ्रं न भवेद्यत्त्वदागमः ५२ जैमिनि उवाच शिलीमुखे वेस्ततः पार्थोच्चि-
णोत्सादिशो दश ५३ सुधन्वारोषताम्नाक्षो विधुन्वन् सशरं धनुः उवाच केशवं भूयो यथा गोवर्द्धनो
गिरिः ५४ गवार्थं विधृतः कृष्णतथा पालय पाण्डवम् ततः पार्थो महाबाहुः संदधे कार्मुकैश्चरम् का-
लानलनिभं रोषान्मुमोचास्मै प्रतापवान् ५५ तं शरं वीक्ष्य गोविंदः स्वपुण्यं समयोजयत् गोवर्द्ध-
नश्च विधृतो रक्षिताधेनवः पुरा ५६ तेन पुण्येन बाणोऽस्य सन्नद्धस्तत्क्षणात्कृतः दिवि देवाश्च सं-
प्राप्तास्तयोर्युद्धं दिदृक्षुः ५७ कौतुकार्थं च संप्राप्तास्तदा त्वप्सरसांगणाः विमानमधिरूढास्ते दिव्या-
लंकारभूषिताः ५८ सुधन्वासंगरे देवं कृष्णं च हितकारकम् ज्ञात्वा प्रोवाच बलवाने तं ह्येतस्याभि-
सायकम् ५९ बहुपुण्येन संयुक्तं पातयेन शरं यदि स्मरुतं मे वथा यातुमुक्तं राक्षसदस्युभिः ६० वि-
ज्ञापितोऽसि गोविंद पश्य पुण्यं मया कृतम् अर्द्धचंद्रं मुमोचाथ पार्थ सायकमागतम् ६१ तेन चिच्छेद तरसा
सच्छिन्नः सायको पतत् ६२ विस्मिता देवताः सर्वास्त्रैर्लोक्यमपि विस्मितम् शीघ्रसंधानसंयुक्तं सुध-
न्वानं निरीक्ष्यतम् द्वितीयं सायकं पार्थो यावद्योजयते पुनः ६३ तावत्कृष्णो न सशरः श्रेयसा बहूलेन च
सन्नद्धः क्षितिदानेन पाण्डवप्रतिरक्षता ६४ स्रधन्वोवाच अर्जुनार्थं स्वकपुण्यं यदि गोविंदो
जितम् सायकेऽस्मिन् समक्षं ते पातयेर्जुन सायकम् ६५ प्रतिज्ञां शृणु वीराद्यधनं जयमहाबलं द्विधा शरं

कारये न वसिष्ठोऽसंधतीयुतः ६६ मया हतो धमवतुरक्षबाणस्वपौरुषात् धन्योऽसि पार्थवीरस्त्वं यन्नि
मिन्तं स्वकं हरिः ६७ पुण्यं ददाती हरणे नूनं श्रेयस्तवाधिकम् ततो मुमोच बाणं सः सूर्यमंडलसन्नि
भम् ६८ पांडवः क्रोधनयनो यथा स्वरूपेणो धनम् भुवंति गगने देवामानवाधरणीं गताः ६९ किं भवि
ष्यति को जेता उभयोः किं भविष्यति बाणात्समुत्थितो वह्निर्गगने सायको गतः ७० अर्जुनस्य क
रान्मुक्तः प्रलयं किं करिष्यति ततो महाबलो वीरः स्रधन्वाचाति पौरुषात् ७१ द्वितीयं पार्थ बाणं तं म
ध्ये चिच्छेद सत्वरः शरं दधौ स्वकं सैन्यं हर्षयन् पितरं बलात् ७२ चक्रं पेव स्रधा देवा बाणोऽच्छिन्ने
विशंपते ततः कृष्णोऽर्जुनं प्राह माशरं योजयार्जुन ७३ पांचजन्यं पूरयिष्ये देवदत्तं धमस्वच त्वं म
या सहितो वीर मेनं पश्याति पौरुषम् ७४ जीवितं तद्भवेद्भन्यं नृणां कीर्तिसमन्वितम् प्रतिज्ञां स्वमु
खात्सत्यां कर्तृणां स्वर्गं काक्षिणाम् ७५ मया यं पात्यमानस्तु दत्त्वा पुण्यं पुरातनम् त्वया वीरेण च त
थापतनं नास्य जायते ७६ एतावदुक्त्वा वचनं वादयामास वै हरिः पांचजन्यं देवदत्तमर्जुनोऽपि महा
बलः ७७ पूरयित्वा पुनः प्राह कृष्णः कमललोचनः गृह्णाण सायकं हस्ते शीघ्रं पार्थ ममाज्ञया ७८
जैमिनिरुवाच गृहीतः सायको हस्ते पांडवेन महात्मना वासुदेवस्तु तं बाणं स्रद्ध
दं देवसंयुतम् ७९ ब्रह्माणं पश्चिमे भागे योजयित्वा शरस्य हि मध्ये कालं फलेतस्थोऽस्य मेव ज
नार्दनः ८० पुण्यं रामावतारे यत्कृतं तत्सायकेऽर्पितम् ततो हाहाकृतं सर्वे धेदापार्थेन संधितः
८१ स शरस्तादृशो राजन् स्रधन्वावाक्यमब्रवीत् स्रधन्वोवाच जानामि गोविंदं कृतं त्व
दीयं रणेर्जुनार्थं सहसा वधे मे शरस्थितं विश्वतनुं भवंतं पार्थ प्रतिज्ञां कुरु संस्मराद्य ८२ अ
र्जुन उवाच अनेन बाणेन न पातयामि शिरस्त्वदीयं सकिरीटमद्य विभेदनाद्विष्णुगिरीश
योर्यत्पापं समग्रं मम चास्तु वीर ८३ स्रधन्वोवाच रात्रौ शिवस्यापि गतश्च काशीपूजाहरत्य
धितलेन पापः स्नातश्च तोयं मणि कर्णिकायां यः कोपि सोऽहं न भिदेशरं चैत् ८४ जैमिनिरुवाच त

तोऽर्जुनः संदधे सायकं तं सुदीपितं वह्निशिखात्मकम् निःसारयंतं गगने प्लवगान् देवान् भयान्मा
नवतां नयंतम् ८५ वादित्राणि च सर्वाणि विनष्टानि शरस्वनात् श्वांतं महीतलं बाणात्सु धन्वानं व्य
मोहयत् ८६ उवाच पार्थ कुपितस्त्वन्निमित्तं महाहवे सर्वे सराः प्ररक्षन्तु बाणं मत्तो हरादयः ८७ एष
श्छेदयिष्ये न संदेहो हाह तोऽस्मि धनं जय लज्जां हंसध्वजो राजा प्राप्नोति जननी च सा ८८ भार्या च
मे विशालाक्षी कुत्स्यते सा प्रभावती नृसिंहं त्वामहं वेद्विपार्थस्य रथसारथिम् ८९ न परित्यज्य गंत
व्यमस्मिन्काले जनार्दन तिष्ठ गोविंद युद्धास्व त्वं पार्थ कुरु पौरुषम् ९० एतावदुक्त्वा कृष्णो तु ज स्वाचि
च्छेद सायकम् पपात सायकस्यार्द्धमध्ये छिन्नं सधन्वना ९१ हाहाकारो महानासीच्छिन्ने बाणे
तथा विधे स्वबाहुं ताडयामास सधन्वारणमध्यगः ९२ चंद्रमंडलमेवाथ चक्रे बाणनाशनात् स
जलः पूर्वजम्भं द्रोणिर्जलत्वं करीरिनः ९३ प्राप्तवान् शरभगेन तदद्भुतमिवाभवत् अर्द्धबाणस्य
शीर्षं तत्तरम्यं ज्वलितकुंडलम् सधन्वनोपि चिच्छेद निधानं पौरुषस्य हि ९४ इत्याश्रमे
धिके पर्वणि जैमिनीये सधन्वनो वधो नाम एकोनविंशोऽध्यायः १९ जैमिनिरुवाच
तच्छिन्नं त्वरितं प्राप्तं शिरः कृष्णपदांबुजम् जपन्केशवरामेति नृसिंहं तिसृदायुतम् १ अतिवे
गेन बभ्राम कबंधः सभराजिरे करमांसान् हृयान् नागान् रथांश्चिक्षेप वेगवान् २ पार्थ सैन्यं हतं
भूरि कबंधेन सधन्वनः गृहीतं तच्छिरोरम्यं केशवेन पदे स्थितम् ३ उभाभ्यामपि हस्ताभ्यां स
मुरवं पश्यता तदा मुरवाद्भिर्निर्गतं तेजः प्रविष्टं केशवानने ४ सधन्वनोति सत्वस्य कृष्णो जाना
ति नेतरः ततः सकेशवस्तूर्णं चिक्षेप स्वकरादथ ५ हंसध्वजस्य तच्छीर्षं रम्यं ज्वलितकुंडलम्
हंसध्वजोपि जग्राह पतितं पुत्रकरणे धगृहीत्वा संमुखं वीक्ष्य वचनं चेदमब्रवीत् हंसध्वज उवाच
सुधन्वन् किं कृतं पुत्रकथं तात न भाषसे ७ पिता हतेन मां वेत्ति रुष्टोसि किमु कुरु कृतवर्त कदा हेतैलत
सैत्वमयाक्षि मां सि पुत्रक ८ पुत्रस्नेहं परित्यज्य दंडेन परिपीडितः प्रतिज्ञासफला युद्धे कृता कृष्णो

जै.अ.
४६

अ.
२०

चतोषितो ९ प्रभावतीमनसिजः शमितो धीमता त्वया जैमिनिरुवाच वदनं पुत्रकस्यायत्तुं
वेप्रहसन्निव १० स्वभालेतस्य तद्भालं योजयित्वा स्थितोरथे पुनरेवाहराजसौ पुत्रशोकनपीडि
तः ११ उत्तिष्ठ पुत्रपार्थस्य गृहाण तुरगं बलात् प्रहृष्टप्रसुरेवैवैरैः समयुद्धरणे कुरु १२ जनन्या
भाषितं सत्यं कृतं कुवलयोदितम् शृण्वंतु भ्रातरः सर्वे तदीयाः स्मरथादयः १३ मयार्थितः सुध
न्वासौ न ब्रूते नैव गच्छति तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा स्मरथो वाक्यमब्रवीत् १४ स्मरथ उवाच
किमर्थं रोदनं तात क्रियते यत्त्वयारणे करे गृहीत्वा पुत्रस्य शीर्षं युद्धे मृतस्य च १५ हंसध्व
ज उवाच रोदने कारणं चैकं संजातं पुत्रकस्य मे छिन्नं शिरो यस्य पतितं माधवस्य पदांबुजे
१६ तत्पदं तु परित्यक्तं कृष्णस्य शिरसा मुना महता सुकृतेनापि प्राप्यते हरिसन्निधिः १७ दुहृते
नातिदोरेण वियोगस्तस्य जायते किंचास्य दुहृतं धोरं मम वापरितिष्ठति १८ कृष्णांघ्रिपंकजगतं
चंचरीकनिभं शिरः क्षणमात्रं न स्थितं तद्रोदनं मम जायते १९ त्यक्तं कृष्णेन स्मरथममोपरि स्म
धन्वनः आगतं पश्यते भ्रातुः शिरोज्ज्वलितकुंडलम् २० एतत्त्यजामि कृष्णस्य रथे पुत्रशिरोम
हत् जैमिनिरुवाच हंसध्वजेन तच्छीर्षं त्यक्तं कृष्णरथे पुनः २१ कृष्णो गृहीत्वा चिक्षे
पगगनेऽर्हितं च तत् स्मरथोऽपि स्वजनकं प्राह दुःखात्प्रवारयन् २२ पश्याद्यतात मे युद्धं कृष्ण
योश्च मया सह क्रियमाणं समक्षं ते सर्वे पश्यंतु सैनिकाः २३ कृष्णेन स्वसुरेवैक्षिप्तो मम भ्राता
महाबलः तमद्य केशवं भेदि पार्थं चरथिनां वरम् २४ यद्यहं पुरतस्तिष्ठेद्देवकी नदनो हरिः ए
तावदुक्ता वचनं रथमारुह्य सत्वरः २५ सैन्येन महता युक्तः पार्थयोद्धुमुपाययौ स्वशरं वपूरयि
त्वा यो सिंहनादमथाकरोत् २६ रसातलं भिन्नमिव संजातं जनमेजय गृहीत्वा सधनुर्हस्ते स्मरथः
पार्थमब्रवीत् २७ तिष्ठ पार्थाद्यसंग्रामे मया सह महाबल सम्यक् कृष्णार्जुनं पाहिस्ररथोऽस्मित
वाहितः २८ सुधन्वामे स्थितो युद्धे स्वपुण्येन तथाहरे बालचेष्टाकृता देवस्वहानिर्न निरोक्षिता २९

४६

यथाकश्चिच्छिशः कृष्णमौक्तिकानिप्रयच्छति गृह्णातिबदराण्येवतथापुण्यंत्वयार्पितम् ३० सुधन्व
नोजीवितंतुगृहीत्वाबदरोपमम् मुक्ताफलंत्वयादत्तंकः केनपरिवंचितः ३१ गोपालोसिनसदेहो
नमोजानासिकेशव कुतोगतः सुधन्वामेनाहंपश्यामिबांधवम् ३२ अद्यपांडवमासाद्यपरोहर्षः
प्रजायते जैमिनिरुवाच तंतथाविधमालोक्य पार्थकृष्णोब्रवीद्वचः ३३ नचास्यपु
रतःस्थेयंत्वयापार्थमहाहवे भ्रातृदुःखेनसंतप्तः सकृतीचमहाबलः ३४ अन्येगच्छंतुकेवीराः
स्फुरथंयोधितुरणे भवान्गताद्यचेद्दीरंमहानर्थोभविष्यति ३५ अर्जुनउवाच अशुभा
नांसहस्त्राणित्वयाभग्नानिमेहरे अनेनस्फुरथेनाद्यानर्थः कीदृग्भविष्यति ३६ श्रीकृष्ण
उवाच द्वितीयांशुष्टिमारब्धुंवीक्ष्यचैनंरणेस्थितम् पितामहस्यमहतीचिंताजायेतसर्वदा
३७ स्फुरथस्यबलंभूरिस्त्वत्यंतवधनंजय त्वयामममतंकार्यंकृतमस्तिपुरासदा ३८ प्रहृष्टमप्रमु
खावीराः पातयंतुमहाहवेउपायोविद्यतेनास्यपातनेपांडवर्षभ ३९ त्वदर्थंसकृतंदत्तंसुधन्वाकृच्छु
तोहतः किंचिद्यस्यभवेत्पार्थदुष्टकृतंसकृतंबहु ४० विजयेतस्यजायंतेसिद्धयोन्नसंशयः केव
लंसकृतंचास्यशरीरेपरितिष्ठति ४१ यस्मिन्क्षणेनपुंसोत्रसकृतंविद्यतेऽनय व्याघ्रतस्फुरराज
न्यसपत्नीनांभयंभवेत् ४२ तस्मिन्क्षणेनसंदेहः कुतः सकृतकारिणाम् जैमिनिरु
वाच समाहूयाब्रवीत्युत्रमाधवोरुक्मिणीसूतम् ४३ सर्वथाबहुभिर्वीरैः पातनीयोमहाव
लैः स्फुरथोरणमध्येतुगृहीत्वायामिपांडवम् ४४ कृष्णस्यवचनात्सर्वेनिर्गतायोधितुनराः
अर्जुनस्यरथंकृष्णः प्रेरयामाससंगरात् ४५ योजनानांत्रयंभूमिर्यत्रतिष्ठतिसत्वरः पश्चाद्युद्धं
समभवत्स्फुरथेनापरैः सह ४६ स्फुरथस्तत्रकोपेनभ्रातृहंतारमाहवे योद्धुमायान्ततस्तौतुनदृष्टौ
कृष्णपांडवौ ४७ स्फुरथस्तुततोवाक्यंरणेग्राहप्रतापवान् शत्रुंसुधन्वनोनात्रपश्यामीतिरणंगणे
४८ शिशुभिः सहयोद्धव्यमयाशौच्यैः कथंविह अपराधिनावुभावेतौकृष्णपार्थौनसंशयः ४९ एता

जै. अ.
४७

अ.
२९

निवार्यपश्चात्तोहन्मियुद्धे महाबलौ पातालेचांतरिक्षेवाक्यास्येते ममाग्रतः ५० एतत्सर्वं विनिश्चित्य सूर-
थः प्राह सैनिकान् सैन्यमध्येन पश्यामि कृयातौ कृष्णपांडवौ ५१ सैनिका ऊचुः किं तथा जल्पसे
वीरप्राकृतः कातरो यथा ये स्थिताः पुरतो युद्धे ते स्वयं युद्धास्व संगरे ५२ पश्चाद् दृक्षामि तं कृष्णं पार्थं च तव वीर-
णम् एतावदुत्कातैः सर्वैः सुरथः परिवारितः ५३ सुरथस्तान् महावीरान् नोराचैः समयोधयन् केचि-
न्निपतिता वीराः केचिन्मध्ये विदारिताः ५४ गदया छिन्नशिरसो हतवाहाः स्मशोरते हाहाभूतं बलं स-
र्वं कृतं वीरेण तत्क्षणात् ५५ योजनानां त्रयं सैन्यं मध्ये व्यूहस्य यत्स्थितम् भिन्नं तत्तेन राजेन्द्र प्राप्त-
स्तत्र यतो हरिः ५६ ददृश केशवं वीरं पार्थं च रथिनां वरम् वासुदेवं तु बाणौघैः समंताद्वाकिरंस्तदा ५७
पार्थोऽपि विहोराजेन्द्र शरैः कंकैः स्रभेद नैः धनं जयस्तं समरेति धतिष्ठेति चाब्रवीत् ५८ ततो बाणस-
हस्रेण ससूतं सहयं नृप ताडयामास वेगेन सूरथं शत्रुतापनम् ५९ धनुश्चिच्छेदं सगुणं ध्वजं सह
पताकिनम् रथश्च तिलशस्तस्य सूरथस्याहवेकृतः ६० हयानि हत्य च बलात् तं विव्याध शतेन च
सूरथः पांडवं वीरं च कारशरपूरितम् ६१ नानाशस्त्रैस्तथास्त्रैश्चतयोर्युद्धं भून्मृप ततः सकेशवो
राजन् पांडवं प्राह संगरे ६२ पश्य वीरस्य धैर्यं त्वं युद्धं च कुरु ते यथा सुधन्वनो वियोगेन मन्ये सैन्यं व-
धिष्यति ६३ एनं त्यक्त्वा गतश्चाहं न मां त्यजति चार्जुन अयमेवाग्रतो योद्वा दृश्यते त्वत्पथामया ६४
पश्य बाणैर्जगद्घातं नास्य वीर्यं प्रलीयते कृष्णस्य वचनात्पार्थः कुपितो वाक्यमब्रवीत् ६५
अर्जुन उवाच एनं देवहनिष्यामि महावीर तवाग्रतः नासाध्यं वि-
द्यते किंचित्पसादात्तव केशव ६६ जैमिनिरुवाच ततो जघान सूरथं सायकान्
शतेन च सूरथस्य रथो वेगात् गगने तत्क्षणे गतः ६७ पार्थं विव्याध कृष्णं च शरैश्चित्रैः-
शिलाशितैः उवाच प्रहसन् वीरः पांडवं श्वेतवाहनम् ६८ रथं ते भेदिं बाणौघैस्तं पार्थ-
परिपालय शरप्रहाराभिहतो रथो बभ्राम भूतले ६९ अर्जुनस्य सकृष्णस्य सरुद्रस्य महारणे ततः प-

४७

न्यां रथं पीडय वासुदेवः क्रुधान्वितः ७० धरां प्रवेशयित्वा येन तथापि परिनीयते नरथः स्थित एवात्र क-
 ष्णो विस्मयमाययौ ७१ शिलाशतैर्गर्दपत्रैर्भिन्नो रूष्णार्जुनावुभौ पांचजन्यं पूरयित्वा देवदत्तं धनं जय-
 ७२ रूष्णाश्चतरसारोषात्पांडवं वाक्यं मब्रवीत् श्रीरूष्णा उवाच मया धृतोऽपि हिरथः
 सूरथस्याशङ्गेन तु नायतेऽबलादेव विरथं सूरथं कुरु ७३ ततोर्जुनो रणे क्रुद्धस्तस्य दिव्यं महारथम्
 सहयं सध्वजं द्वाणैः समूतं शतधाच्छिनत् ७४ विरथः सूरथो राजन् पांडवे नरणे कृतः तावत्सवन-
 पुत्रेण स्वलांगूलेन वेष्टितः ७५ रथः पार्थस्य भूमध्ये सुबद्धस्तक्षणात्कृतः संधारितश्च कृष्णेन न-
 जगाम स्थितः पुनः ७६ सूरथ उवाच वैद्यकेशवभारेण न हं पार्थ रथं तव उ-
 भाभ्यां नीयते यो धस्तमहं चोदरे पुनः ७७ गृहीत्वा स्यंदनं चान्यं स्वबलेन नृपात्मजः मग्नं रथं स-
 मुत्थाप्य पुनः प्रोवाच हर्षितः ७८ वद पार्थ कुतो युद्धाद्विक्षिपा मि रथं तव सागरे वाथ मे रोवा तस्मि-
 न्वाहस्ति नापुरे ७९ रथस्थेनापि पार्थेन ताडितः पंचभिः शरैः सूरथो मूर्च्छितो राजन्मुक्तः स च
 रथः करात् ८० मूर्च्छां विहाय सूरथो रथमन्यं समाश्रितः तावुभौ कूरनयनौ पुनरेवाभ्ययुद्धताम्
 ८१ अर्द्धचंद्रैश्च नाराचैर्वत्सदंतैः शिलासुरैः वाराहकर्णनालकैः क्षरपैः कंटकासुरैः ८२
 सूरथ उवाच प्रतिज्ञां कुरु वीराद्यपार्थ सत्यां तु कांचन प्रतिज्ञातेनानृतात्र संजातेति प्र-
 राश्रुतम् ८३ अर्जुन उवाच त्वामहं निह निष्यामि समक्षं न कस्यते प्रतिज्ञात-
 मया वीरत्वं ब्रूहि स्वां यथोचिताम् ८४ सूरथ उवाच त्वामहं पातयिष्यामि रथाद्भूमावि-
 हार्जुन न कुर्याच्चैदृचः सत्यं सकृत्तं मे प्रणश्यतु ८५ जैमिनि रुवाच एतस्मिन्नंत-
 रं वीरः पार्थं च शरवृष्टिभिः छादयामास राजेन्द्र पांडवोऽपि तथा करोत् ८६ शतमष्टोत्तरं पार्थो रथा-
 नां सूरथस्य च व्यधमच्छतधारोषा हलं च निहतं बहु ८७ अर्द्धचंद्रेण सूरथश्चिच्छेदास्य महात्मनः क-
 मुकिं ज्यां स नाराचैः पांडवं प्रत्यविध्यत ८८ पुनः कृत्वा अर्जुनसंहिकां मुकिं गुणसंयुतम् विरथराजपुत्रं

जै. अ.
४८

अ.
२०

तं शस्त्रास्त्रेऽश्वसमन्वितम् ८९ अर्द्धचंद्रेण विव्याध बाहुमूले धनं जयः छिन्नोऽस्य दक्षिणो हस्तो ना-
नालंकारमंडितः ९० निपपातधरादेशो विस्फुरन्समुर्वोऽर्जुनम् स्फुरथो वामहस्तेन गृहीत्वा महतीं
गदाम् ९१ पार्थस्य तुरगान् कुक्षोजघान च जनादेनम् सहस्रसं गजानां च पातयामास भूतले
९२ द्वे सहस्रे रथानां च हयानां मयुतं रणे इतस्ततो धावमानः स्फुरथोरथिनां वरः ९३ तिष्ठ पार्थ
हरेतिष्ठ तिष्ठं तु बलिनो नृपाः ब्रुवन् जघान तरसा पत्नीनां मयुतं बली ९४ ततोऽर्जुनेन वामोऽस्य
संगदः पातितः करः कराभ्यां वर्जितो वीरः स्फुरथः पार्थमब्रवीत् ९५ आत्मानं रक्ष पार्था दारयं पा-
लय माधव धनं जयं निजमित्रं प्राप्नोस्मितवचा हितः ९६ जैमिनिरुवाच धाव
मानो महावीरश्छिन्नहस्तोऽर्जुनं प्रति तमायां तं तदा पार्थ निवभिः सायकैर्नृप ९७ विव्याध हृ-
दये रोषाद्वाभ्यां पादौ च चिच्छिद छिन्नपादोऽपि स्फुरथो यावद्यातिरथं प्रति ९८ सर्वदेवमथेना-
थ बाणो नास्य महच्छिरः सकुण्डलं दीर्घनेत्रं तावच्चिच्छेद पांडवः ९९ छिन्नपादं कबंधं तद्भावमानं
मितस्ततः पातयामास बहुलसैन्यं पार्थस्य कूटवत् १०० शिरोलग्नं पार्थभाले मूर्च्छितस्तेन पांड-
वः भूमौ पपात तच्छीर्षं कृष्णस्य पदमन्वगात् १ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये स्फुरथवधो
नाम विंशतितमोऽध्यायः २० जैमिनिरुवाच कृष्णो गृहीत्वा तच्छीर्षं हस्ताभ्यामब्रवीत्
तः समुत्थाप्यार्जुनं चादौ समारोप्य स्वके रथे १ वेत्सि पार्थ महाबाहुं स्फुरथं तथ्यवादिनम् प्रतिज्ञा-
पालितायेन कृता सत्या ममांतिके २ अर्जुन उवाच पातितोऽस्य मुना देवत्वस्य सादासु-
नः स्थितः तन्न कौतुकमेवात्र धन्योयं नेतरो जनः ३ तद्देहि मम हस्ते द्यवं दाम्ये तच्छिरो महत् य-
था शूरत्वमायाति स्पर्शान्ति शिरसो हरे ४ गृहीत्वा तत्स्वयं पार्थो विवदं शमश्रुलं रणे कृष्णः सस्मार गरुडं-
स्मृतमात्रः समागतः ५ वै न ते यो न मस्तूत्य स्वनाथं चाग्रतः स्थितः श्रीकृष्ण उवाच गृहीत्वा
तद्दिशालाक्षं शिरस्त्वं तीर्थराज नि ६ प्रयागे पातया शूतवं नियो गान्मम काश्यप गरुड उवाच जल

४८

मात्रं तत्र गंगायमुना च सरस्वती ७ पातिते नूनमेतस्य किं कार्यं च भविष्यति माधवोः वभवान्भातिकि-
मर्थं नीयते मया ८ गंगाजले मनुष्यस्य यावदस्थि प्रतिष्ठते तावत्स देही स्वर्गस्थः कुरुते मृतभोज-
नम् ९ तवानने महत्तेजः प्रविष्टं सूर्यस्य हि तथापि तत्र यास्यामि सतामाज्ञा गरीयसी १० तव दा-
सोऽस्मि गोविन्द दीयतां मत्करेशिरः श्रीकृष्ण उवाच पावनं तस्य यागं मे भविष्यत्यमु-
नारवग ११ कोशो मदीये वीरस्य शिरो रत्नं प्रपातय जैमिनिरुवाच वैनं ते योगहीत्वाथ सुर-
थस्य महच्छिरः जगाम गगने यावत्तावत्तद्दृष्टो हरः १२ पार्वती सहितो नाके दृष्ट्वा रूढो गणैर्वृतः कै-
लासनाथो भगवान् वरदः शूलधारकः १३ चराचरगुरुः शंभुः सृष्टि कृल्लोकपालकः पिता महादेवा-
नामाराध्यः सूर्यस्य कम् १४ नीयमानं काश्यपेन प्रयागं प्रति मारिष उवाच भृङ्गीं लोकेशो या हि
त्वं गरुडं प्रति १५ पार्वती प्रत्युवाचाथ किमेतन्नीयते मुना गरुडेन विरूपाक्ष परं कौतूहलं हि मे १६
श्रीशिव उवाच अर्जुनेन हतो वीरः शिरोऽस्य गरुडः शम्भो आदिष्टः किल कृष्णेन प्रयागे या-
ति पातितुम् १७ मया यं प्रेरितो भद्रे समाने तु ममातिकम् भृङ्गी तन्मुण्डमालार्थं शिरो ज्वलितकुण्डलम्
१८ भ्रातुरस्याहृतं पूर्वं शिरः कमललोचने सूर्यस्य द्वितीयं मे भविष्यति स्रग्भूषणम् १९ धर्मिष्ठा-
नां वदान्यानां कृतज्ञानां सदा मया शूराणां जितकामानां सिरसां मुण्डनं महत् २० धियते किल वामोरुने
तरेषां कदाचन जैमिनिरुवाच महादेवस्य वचनं श्रुत्वा भृङ्गी रवगाधिपम् प्राप्य वेगेन
महता चेदं वचनमब्रवीत् २१ भृङ्ग उवाच वैनं तेय महाभाग देहि त्वं मत्करेशिरः त्वत्तो बला-
द्देहीष्यामि न मां वेत्ति रवगाधिप २२ नाहं स पो वै न तेय भयं कुर्वे न तावकम् मुंच मुंच न जानासि मम ते-
जः सुदारुणम् २३ ततस्तं गरुडो भृङ्गीं पक्षाभ्यामवधूय हि जगाम तीर्थराजे हि भृङ्गी त्रिनयनं गतः २४
पक्षवातेन घोरैरणतरसा शङ्खपणवैत् पार्वती तं समीक्ष्याथ प्रहसन्ती वचोऽब्रवीत् २५ पार्व-
त्युवाच शिवदूत न जानासि गरुडं हरिवाहनम् यस्य त्वं पक्षवातेन प्राप्तोऽसि हरस-

जै.अ.
४९

अ.
२१

निधौ २६ शक्रगात्रकथं दूतं बलहीनं हि शंकर भवांस्तन्नोदये द्विरंगरुडं पन्नगाशनम् २७ वृ
षो वृद्धो यस्य पत्रं प्रियासागरगामिनी गजचर्मपरं वस्त्रं शस्त्रं खट्वांगमेव च २८ प्रियावचनमाक
र्ण्य प्रसन्नः शंकरो ब्रवीत् श्रीशंकर उवाच वृषगच्छ मया ज्ञासौ वै न ते या
त्समानय २९ यथा दूतबलं वेति पार्वतीवरवर्णिनी नंदीहरसमादिष्टो जगाम गरुडं प्रति ३० गृही
तुं तच्छिरोरम्यं कोपेन महता युतः वृषनासाप्रवातेन गरुडस्य कलेवरम् ३१ बभ्राम भूतलं सर्वं
तस्मिन्काले विशांपते नशशाकस्ववातेन नीयमानं खगाधिपम् ३२ तदा धारयितुं रोषात्तूलं
गजइवांगणो वनानि सरितश्चैव गिरिन्याति च सागरान् ३३ सत्यलोकं च कैलासं वैकुण्ठमपि पा
वनम् ततो देववशादेव प्रयागमगमत् खगः ३४ मुमोच तीर्थे तत्राश्रुत् कृष्णवाक्यमनुस्मरन् प
तितं जलमध्ये तु गृहीतं नदिना तदा ३५ गरुडोऽपि महाविष्णुं पुनः प्राप्तो हसन्निव नंदीददौ शंभु
करेशिरोज्ज्वलितकुंडलम् ३६ शंभुना मुडमालायां मध्ये रत्नं शिरःकृतम् हंसध्वजोऽपि तं पु
त्रं पतितं वीक्ष्य सत्वरः ३७ रथमारुह्य सबलः प्रायाद्दोहं धनजयम् कं पिता पृथिवीदेवी शेषोऽ
पि चलितो भवत् ३८ तं वीक्ष्य कुपितं वीरं सबलं तरसा हरिः रथात्समुत्तीर्य तदा प्रसार्य स्वकरो-
स्थितः ३९ उवाच केशवो वीरं हंसध्वजमकल्मषम् श्रीकृष्ण उवाच आलिंग
नंदो हि विभो प्रीतिश्च महती त्वयि रणात्कोपं परित्यज्य पुत्रशोकं च मारिष ४० हंसध्वजो वीक्ष्य
हरिं रथाद्भूमिमगन्तदा समालिङ्ग्य हरिं तस्थौ प्रहसन् वाक्यमब्रवीत् ४१ हंसध्वज उ
वाच प्राप्तोऽस्म्य नाथो नाथत्वापुत्रशोकश्च कीदृशः भवान्दयं न मे देव नान्यतो वा
नकालतः ४२ श्रीकृष्ण उवाच मुंचाश्वं पांडवं रक्षगमिष्यामि युधिष्ठि
रम् यथा हं पांडवं स्वार्थं संत्यजामि कलेवरम् ४३ तथा भवानपि रणे पालयत्वेन मर्जुनम्
पार्थ पश्य सरवायं मे रथोपरि सुसंस्थितम् ४४ ततोर्जुनं समानीय केशवः क्लेशनाशनः उभयोः

४९

संगतं कृत्वा मोचयित्वा तुरंगमम् ४५ पंचरात्रं स्थितस्तस्मिन् नगरे केशवो गतः युधिष्ठिरस्य नगरं
प्राप्य सर्वान्यवेदयत् ४६ तुरगो बन्धनान्मुक्तः परिवभ्राम मेदिनीम् तमनुप्रथयौ पाथे मिरालध्व
जसंयुतः ४७ प्रद्युम्नप्रसुरे वीरैः पाल्यमान उदङ्मुखः मुक्तमात्रः स तुरगः प्राप्तो देशान् भयानकान्
न ४८ रथिभिः पंचभिः सार्द्धं पार्थस्तनैव मुञ्चति हंसध्वजो विशालाक्षोरुक्मिणीतनयस्तथा ४९
अनुशाल्वो महाबाहुर्दृष्टुं कर्तुं महाबलः सुवेगः पंचमश्वैर्वसर्वैर्पश्यन्ति पाण्डवम् ५० तुरगोजल
पानार्थं प्रविष्टो नलिनीयुतम् महत्सरो भवन्तत्र तुरगी निर्गता बहिः ५१ तां वीक्ष्य विस्मिताः सर्वे
किमिदं दैवकारितम् तुरगस्तुरगी जाता वनं चैतत्सुदारुणम् ५२ पृष्ठतोऽनुययुः सर्वे ततः प्राप्ता
परं सरः प्रविष्टा जलमध्ये सा ततो व्याघ्रो बभूव ह ५३ अब्रुवन् पार्थ सुरव्यास्ते किमिदं हि भविष्यति
निर्ययौ सोऽपि मृगयुस्तस्मात्तोयाज्जनाधिप ५४ जनमेजय उवाच आश्चर्यं
भवता चोक्तं वने तस्मिन् महासुने किं कारणं जले तस्मिन् प्रविष्टे तुरगे तदा ५५ तत्क्षणाद्दृढा जाता
कारणं तत्र किं हि ज किं तत्सरो वनं किं तद्दृढा केन हेतुना ५६ जाता पुनर्व्याघ्रतां च सर्वे संशयि
तां विभो सकथं तुरगो जातः पुनरेव वदस्व तत् ५७ जैमिनिरुवाच शृणु राजन्
रावृत्तं वने चास्मिन् सरोवरे उमावनं सरोरम्यं तथा तप्तं महत्तपः ५८ रुद्रः प्रसन्नः स ततं मम
भूयादिति च्छया तपश्चरामि भो स्वाभिन् विघ्ननाशं सदा कुरु ५९ इति संकल्प्य सा देवी चिरं तेषां
महत्तपः तत्र कश्चिद्दुराचारो दैत्यो विघ्नार्थं मागमत् ६० स प्राह देवी तत्र स्थां किमर्थं तप्यसे तपः
वपुस्ते सुंदरं भद्रे किमलभ्यं तवाधुना ६१ सर्वदा स्याम्यहं तुभ्यं मम भार्या भवानघे निशम्य नीचवा-
क्यानि सा देवी कुपिता च तम् ६२ शशापरोषतां आक्षीपस्मा भव सुदुर्मते ततस्तं भस्म सा कृत्वा प्राह
सावनं देवताः ६३ अद्य प्रभृतिमहाक्या दूने चास्मिन् सरोवरे स्त्रीलिंगचिह्नितो दुष्टः पुरुषो नात्र सं-
शयः ६४ तदा प्रभृतिभो राजन् प्रविशेद्यः पुमान्कुर्धोः स्त्रीचिह्नं दृश्यते सद्यो दैव्याः शापेन पाण्डव ६५

जै.अ.
५०

अ.
२९

अतोऽयंतुरगः सद्योजलस्पर्शेन तत्क्षणात् वडवात्वं समापन्नस्तत्सर्वं शापकारणम् ५६ यस्त्वं याह्य
परः प्रश्नो हरिर्व्याघ्रो यथा भवत् तमाकर्णय राजेदं पृच्छतः कथयामि ते ५७ पुरा कृतयुगे विप्र अहं
तव णसंज्ञकः पर्यटनसकुलां पृथ्वीं तीर्थयात्रार्थमादरात् ५८ तत्र तत्र तपस्तत्वा कदाचित्कालपर्यया
त् इमं देशमनुप्राप्तो हृत्वा चेतन्महत्सरः ५९ स्नातुं प्रविष्टः शब्दात्मा जपन्मंत्रांश्च वारुणान् पीत्वा स्ना
त्वा च विधिवन्निर्गतः सजलाद्दहिः ६० जलग्राहस्तस्य पादे कश्चिन्नृग्नः सुदारुणः दंतैस्तु दंतं तमृषिं
कर्षयंतं महाजले ७१ दृष्ट्वा तं दारुणं ग्राहं कर्षयंतं पुनः पुनः कोयं दुष्टतरः प्राप्तो जले स्मिन्कर्षते व-
लात् ७२ दैत्यो वादानवश्चायं मत्स्यो दुष्टतरोऽथवा दुष्टे जले प्रवेशोऽद्य कथमासीन्मतिर्मम ७३ इति
संचिंत्य मनसा कोपाविष्टोऽभवन्मुनिः शशाप तज्जलं दुष्टं जलस्थानं तत्र देवताम् ७४ अस्मिन् जले
सुदुष्टे हि यस्तु स्पर्शं करिष्यति स तु व्याघ्रो भवेत्सद्यो नानृतं मम भाषितम् ७५ इत्युक्त्वा प्रययौ वि-
प्रो मोचयित्वा ग्रहं बलात् तदा प्रभृति पानीयमेतद्दुष्टमभून्नृप ७६ इति पृष्टं त्वया यत्तु तत्सर्वं कथि-
तं मया भूयः कथं सतुरगो जातस्तत्तु निबोध मे ७७ अर्जुनस्तुरगं हृत्वा व्याघ्ररूपं भयानकम्
मनसा चिंतयामास विष्णुं सर्वभयापहम् ७८ यस्य प्रभावान्मुक्तास्मोदुर्योधन भयात्सुरा सदेवः
पातुमांस्त्रविषमेऽस्मिन् सुदारुणे ७९ सैनिकान्मोहयन् रात्रौ दिवा च यदुनंदनः यज्ञं युधिष्ठिर-
स्याद्यसिद्धिं नयतु सोऽन्युतः ८० इति ध्यात्वा हरिं पार्थस्तस्थि वानकुतो भयः तस्मिन्क्षणे व्याघ्र-
रूपं त्वाचाश्वोऽभवत्पुनः ८१ पूर्वरूपं हयं हृत्वा हर्षितेन नृतुमृशम् नानाविधानि वाद्यानि वादय-
तो मुदाययुः ८२ ततो देववशाज्जातः पुनः सतुरगो ययौ नानाविधांस्ततो देशां स्त्रीमयान् सुरसान-
पि ८३ स्त्रियश्च संतिगहनाः स्फुरूपानवयौवनाः राज्यं नारीचकुरुते न पुमांस्तत्र जीवति ८४ यस्ता-
सां संगतिं कुर्याद्रूपलावण्यमोहितः सुरववासेन रम्येण नयनां चलताडितः ८५ गीतेनाथचनृत्येन ह्रा-
स्येन मृदुभाषितैः मासमात्रं स्त्रियं प्राप्य पश्चात्प्राप्नोति वैशसम् ८६ रतं समतरं कृत्वा विषमदंशनं

५०

पुनः नखप्रहारैर्विविधैर्हाहतास्मातिभाषणैः ८७ ताडनैर्मुष्टिघातैश्चग्रहणैर्मुखचुंबनैः जिह्वा
घातेनसमदकूजितैः पक्षिसन्निभैः ८८ नन्दनैर्वक्षिणैर्वक्त्रैस्तवदासीतिभाषणैः आगतोऽसिगत-
श्चासित्वयाकान्यास्मृताऽधुना ८९ जननीतवकाप्राप्ताभगिनीगच्छमद्गुहात् भावलाभेनसहितः
संजातोवदस्फुरत ९० एवंविधैर्वचोभिस्ताः कुर्वन्तिगतजीवितम् तेनैवस्वेनलिङ्गेनप्रविशन्तिह
ताशनम् ९१ काचिज्जीवतिसागर्भेधत्तेकन्यांप्रसूयते प्रविष्टस्तुरगः पार्थोवीरैः पञ्चभिरावृ-
तः ९२ उवाचतान्महावीरान्चयंस्त्रीमंडलेस्थिताः अत्रैताविषकन्याश्चतिष्ठन्तिबलसंयुताः ९३
नयिष्यन्तिहयंघोराः कष्टमत्रभविष्यति एवंब्रुवन्तिपार्थैश्चस्त्रीणांवृंदसमागतम् ९४ हयासूदं
चंपकाभमुक्तामालाविभूषितम् नानालंकारसंयुक्तंहावभावसमन्वितम् ९५ बद्धचामरमाकठे
सतूणंसधनुर्धरम् अर्जुनाभंगृहीत्वायनारीकाचननिर्गता ९६ स्वामिनींप्रतिगत्वासादर्शयामा-
सवाजिनम् युधिष्ठिरस्यभ्रातात्रतुरंगप्रतिरक्षति ९७ तवादेशान्मथानीतस्तुरगः किंकरोम्यतः
राज्युवाच वाजिशालानयैर्नलंयामिपार्थचयोधितुम् साचकारततः सर्वराज्ञीपां
डवमन्वगात् ९८ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिजैमिनीयेस्त्रीराज्यगमनं नाम एकविंशोऽध्या-
यः २१ जैमिनिरुवाच चंद्राननानांवीराणालक्षेणपरिवारिता तुरगानधिरू-
ढानांस्थितापार्थरथंप्रति १ पीनोन्नतकुचानांसाश्यामानांचारुलोचना गजकुंभस्थितानांहिलक्षे-
णापिवृतावभौ २ रथमारूढनारीणालक्षचपुरतस्थितम् लक्षत्रयंपांडवंतंपरिवार्यस्थितंरणे ३ प्रमी-
लानामसाराज्ञीप्रत्युवाचधनंजयम् प्रमीलोवाच मयाधृतस्तेतुरगस्तंमोचयितुमिच्छ-
सि ४ कुरुयुद्धमयासार्द्धव्यपनेष्यामित्वद्वलम् सहस्रमत्स्यहारं त्वं धैर्येणमहतार्जुन ५ प्रथमंताडितः
पार्थोनेत्रभावैः प्रमाथिभिः ततोबाणेननिभिन्नोहृदयेगिरिदारिणा ६ सचूचकनिभाग्रेणतयास-
स्मितयानृप ततोंतरेपंचवीराकिंघाः सर्वाभिरेवते ७ कर्तव्यंविस्मृतंतेषां विनाकर्णस्मृतं तदा रा

जै.अ.
५१

जीप्राहार्जुनंवीरंनमांजानासिचार्जुन ८ त्वांविजित्यकरिष्यामिस्वदासांविद्विषांडव किंकरिष्यामिथा-
गेनमयासहमधुपिब ९ दर्शयिष्यामितेसौरव्ययनदृष्टव्यापुरा अर्जुनउवाच तवसं
गेनमरणंजायतेऽत्रमयाश्रुतम् १० यागार्थंपाल्यतेकेनतुरगः पांडुवांविना प्रमीलोवाच
अर्जुनोभयथानूनंतवमृत्युरयंस्थितः ११ मच्छरेर्नयनेर्वापिताड्यमानोनजीवसि मत्संगमात्सु
खावाप्तिर्निधनाहिमयासह १२ नाराचैःपोड्यमानोऽपिपृथोव्यर्थंगमिष्यामि जयिष्यामिवृथाना
हंतवपार्थरथेनच १३ शरैस्त्वांपातयिष्यामिनहित्वांचरतेनच वर्जिताजीवितंत्यक्ष्येतत्सर्वमव
धारय १४ आवयोर्मरणंप्राप्तंदर्शनादेवमारिष तस्मान्मादीयंरुचिरंयौवनंभुंक्ष्वपांडव १५
अर्जुनस्तांतदावीक्ष्यब्रुवंतीकामपीडिताम् लक्ष्मणवित्तयित्वाथतथाशूर्पणखवाहदि १६ निज
घानशरैःषड्विस्तयातेपंचधाकृताः धनंजयंशरैर्धोरैः सप्तभिःसमताडयत् १७ पुनःशरसहस्रै-
साऽदृश्यंचक्रेऽर्जुनंरणे मोहनास्त्रंपांडवोपिसंदधेकार्मुकेस्वके १८ प्रमीलामोहनास्त्रंतत्सगुणं
सायकैस्त्रिभिः छित्वाप्राहार्जुनंमूढमोहनास्त्रंनभाति १९ अर्जुनःसगुणंकृत्वास्वधनुःकोपपूरि-
तः यावत्पातयतेतांहिवाणीरेवचाभवत्तदा २० मापार्थसाहसंकार्षीः संग्रामेस्त्रीवधंप्रति नैव
शक्यात्वयाजेतुंवर्षाणामयुतेनच २१ इमांवरयभद्रंतेयदिजीवितुमिच्छसि इमांप्रब्रूहिनगरंत्वां
विनेष्यामिभामिनि २२ पार्थस्तद्भाषितंश्रुत्वासर्वंचक्रेयथोदितम् प्रमीलांवरयामासयुद्धसूयोनि
शांपते २३ उवाचतांविशालाक्षीसंगमंहस्तिनापुरे तवदास्यामिभद्रेऽहंव्रतस्थोद्वयरक्षणे २४
कृष्णस्यदर्शनादोषागमिष्यंतिहितावकाः एतासामपिसर्वासंभतारोमत्पुरेशुभे भविष्यंतिनसंदे-
होद्वयंभुंचव्रजाम्यहम् सहितावात्वमायाहिव्रजवाहस्तिनापुरे २५ ततोमुत्कातंतुरगंसा-
जगामयुधिष्ठिरम् हयोययौवृक्षदेशान्फलितान्मानुषैर्गजैः २६ स्त्रीभिर्गोभिश्चपशुभिरजा-
विकरवरैरपि प्रभातैचैवजायंतेमध्याह्नेयौवनान्विताः २७ सायंकालेस्त्रियंतेहिवृक्षेषुविविधाजनाः

अ-
२२

५१

ययौ तत्रापि पार्थोसो विस्मयात्कुललोचनः २९ ततोद्देशान् सविधास्तुरंगणसमन्वितः कर्णप्रावर-
 णानेकवक्त्रानेकाक्षपादकान् ३० हयाननांश्चिनेत्रास्तान् दीर्घनासांश्चिपादकान् सशृंगानेकशृंगां-
 श्चरवरवक्त्रानुपाययौ ३१ भीषणस्य पुरं प्रातोराक्षसस्थितुरंगमः राक्षसास्तत्र बहवो वसन्ति पुरुषा-
 दकाः ३२ राक्षसाः कोपसंयुक्ता दीर्घकालप्रजीविनः क्रोदितवितयमेतेषां राक्षसानां पुरस्थितम् ३३
 भीषणस्य पुरोधास्तु मे दोहासतुरंगमम् ददर्शन्निप्रमाणं हिकानने ब्रह्मराक्षसः ३४ ज्ञात्वा पा-
 र्थहयं प्राप्तं भीषणस्यातिकंययौ नरांश्च सूत्रसंभूतं कंठे यज्ञोपवीतकम् ३५ विभ्रन्नरकपाला-
 नां जपमालां भयानकाम् गजवक्त्रस्य शङ्खस्य सजलं हिकमंडलम् ३६ नेत्रगोलकजां कंठे प्रोतां
 घोरां स्वजन्तथा गजदासेरकौ युक्तौ कर्णयोस्तस्य भूषणे ३७ गजपृष्ठभवस्यास्थौ दंडचसपलंक-
 रे उवाच भीषणं गत्वा पार्थः प्राप्तस्तवाहितः ३८ तुरंगं पालयानोत्र विद्धितं राक्षसाधिप पिता-
 हितेव कोनामनिहतो स्याद्यजेन सः ३९ एनर्भामानुजं शीघ्रं गृहीत्वा यज्ञमाचर सर्वलक्षणसं-
 युक्तं नरमेधं ममाज्ञया ४० आचार्यो हं भविष्यामि संत्यन्ये ब्रह्मराक्षसाः कुलीना व्रतयुक्ताश्च चा-
 तुर्मास्य व्रते स्थिताः ४१ ये कुर्वन्ति सुरापानं रुधिरेणापितोषिताः मासोपवासिनीनां तु मांसेन
 श्रावणे व्रतम् ४२ तथा माद्रपदं प्राप्य यतीनामूर्ध्वरेतसाम् आहारेणैव जीवन्ति आश्विने च जटाव-
 ताम् ४३ कार्तिके च कुमारानां पलेन व्रतधारकाः तस्माद्धारय पार्थ हिमसैन्यं हितुरंगमम् ४४
 व्रतस्थाश्चिरकालं हितिष्ठन्ति ब्रह्मराक्षसाः गजान्धनं जयस्याद्य भक्षयन्तु तथा हयान् ४५ नरा-
 णां रुधिरेणैव सोष्णेन गलनालतः मांसेन च सुदायुक्ता भवन्ते ते दत्तापमाः ४६ रावणेन कृतो यज्ञो
 नरमेधो महात्मना तस्मिन् यज्ञे स्मृतास्तु सर्वे ते ब्रह्मराक्षसाः ४७ सांप्रतं त्वत्कृते यज्ञे वयं तृप्ता भवाम-
 हे भीषण उवाच सर्वं तात करिष्यामि यथोक्तं भवतामम ४८ पितृशत्रुपुरः प्राप्तं कथमघनधा-
 रये भवाद्दृशौ र्वतश्चाद्य सुविद्यैर्ब्रह्मराक्षसैः ४९ एकं पृच्छामि तावत्त्वां यज्ञे किंतव भोजनम् मया दे-

जै. अ.
५३

यंतवविभोपार्थसैन्याद्यथोचितम् ५० स्वरुचिंशंसतभवानिहयज्ञंसमाचरे मेदोहाउवाच
नराणामतिपुष्टानां मेदैः प्रीतिश्चलोचनैः ५१ गजानांचनराणांचहयानांनयनेर्मम मेदक्लिनेःपरा
तृप्तिस्त्वत्प्रसादाद्दविष्यति ५२ सहस्रमात्रराजेद्रपदातीनांचभोजनम् तवयज्ञेकरिष्यामिबद्धाशी
र्नापरैःसमः ५३ तस्यभाषितमाकर्ण्यराक्षसोभुदितोभवत् चकारमंडपरम्यमृत्विजश्चपुरोहित
म् ५४ यज्ञार्थंतरसायोद्धुंप्रायात्पार्थचमूंप्रति राक्षसानांचघोराणांवृतःकोटित्रयेणसः ५५ राक्ष-
स्यःपर्वतरूढाददृशःपार्थमागतम् हनूमंतं विलोक्येकाराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ५६ राक्षस्युवाच
पलायध्वपलायध्वभवतीनांनजीवितम् वानरंचात्रपश्यामिनिहतायेनराक्षसाः ५७ रावणस्यपुरेदृष्टो
मयायंयत्रजानका स्थिताशोकवनेदेवीतदाप्रभृतिमेभयम् ५८ जैमिनिरुवाच राक्षसी
वाक्यमाकर्ण्यप्राहलंबोदरापरा कृशहस्तपदादीर्घग्रीवानत्त्वसमुच्छ्रया ५९ रावणंमावदनरान्मृत्युं
प्राप्तंममाग्रतः वानरंभक्षयिष्यामिसभयंपुरतस्तव ६० तांतुचैवापराप्राहकित्यागदितंकृशो पश्य
मेत्वंस्तनौदीर्घोस्थूलोभूमौविलंबिनौ ६१ योजनंप्राप्यमत्सृष्टेकृश्यंतौदुमनाशनौ कुचैर्नपांडुवंहन्मि
हनूमंतंचवानरम् ६२ सैन्यंचभारतंवैगान्माभीतोराक्षसीगणः जायतांवानरान्मदोनमांजानाति
भीषणः ६३ तावच्छतीयाकुपितापुष्टांतांयोजनस्तनीम् जगादकिंभयंत्वत्तो गमिष्यतिकुचैर्नकिम्
६४ स्तनौतेयोजनंप्राप्तोवित्वमात्रोममाग्रतः योजनंकुचयोःप्राप्तंचतुर्कंममपश्यत ६५ सर्वासां
व्यपनेष्यामिभयंहत्वाकपीश्वरम् एतावदुक्तावचनंपार्थसैन्यंनिरोक्ष्यसा ६६ उत्पुत्यगगनेतीव्राह्म
हाकृत्वाप्रधाविता कुचाभ्यांभ्रममाण्णाभ्यांस्थूलाभ्यांसंगरेनृप ६७ पातयंतीबलंभूरिचूर्णयंतीमहा
गजान् यत्रयत्रकुचौलम्नौतव्रतस्यातितंबलम् ६८ परमाणुनिभंसैन्यंकृतंकैवलयातया उक्षिपंतीग
जानश्चान्नरानपिसदारुणान् ६९ अन्याश्चबद्धोराक्षस्यस्तथाचक्रुः क्षयरणे राक्षसास्तेपितान्वी
रान्पातयामासुराहवे ७१ भीषणःपार्थमासाद्यचदंवचनमब्रवीत् भीषणउवाच तिष्ठ-

अ.
२२

५३

पार्थकुतोयासिदिष्ट्याहृष्टोसिसंगरे ७१ भीमेनमेहतस्तातस्तदाहंनसमीपगः त्वामद्यसंगरेजि
त्वानरमेधंसमाचरे ७२ ततोभीमं वधिष्यामिपास्यामिरुधिरबलात् ततोमुमोचबाणोघान्
सुदूरान् पर्वतान् दुमान् ७३ पांडवपीडयामासराक्षसैः सहितोबली अर्जुनस्ततथाभूतसंग
णराक्षसेशरेः ७४ बिभेदशतसाहस्रैः समंताल्लोमवाहिभिः हनूमान् राक्षसीनांहिचकारकदनं
महत् ७५ लांगूलवेष्टिताः सर्वास्ताडिताधरणीतले गतप्राणाभिन्नाः कर्णकेशयोहताश्चताः ७६
भयात्पलायिताः काश्चिद्घाताः पर्वतसानुषु रक्षोघ्नैः पांडवोमंत्रैः समंन्यनिशितान् शरान् ७७ मुमो
चराक्षसबलेभीतास्तेदुद्बुर्वने भीषणः ससृजेमायां राक्षसीं क्रोधपूरितः ७८ सद्योभवन्पर्वता-
श्चसिंहाश्चशतशोगजाः शार्दूलाः शरभाव्याघ्रास्तरक्षाविधुतः कृताः ७९ भीषणेनरणेराजन्यांड
वंप्रतिमायया आश्रमेऋषिरेवोसील्लीनशांतमृगद्विजे ८० गंगातीरं स्वशिष्येभ्योनिगदन्विगतस्पृहः
अर्जुनं प्राह नरसाराक्षसैस्त्वासितावयम् ८१ नलभामः स्मरवेनैव तपः कर्तुं धनं जय स्वागतं तेऽस्तु
तिष्ठत्वं वस आघूर्णिकोभव ८२ कृषाणामाश्रमेभुक्त्वा लभंते क्षत्रिया बलम् कियंतमथ कालं त्वं स्थित्वा
पार्थमया सह ८३ अभ्यस्य विद्यां रुचिरां मया दत्तां धनं जय तया ह्येते मरिष्यंति राक्षसानां वसं शयः
८४ ज्ञात्वा मायां पांडवोऽथ निहत्य च स भीषणम् गृहीत्वा कांचनं तस्य रत्नानि विविधानि च ८५ हयं
स्तित्तिरकल्पावान् छत्रं दिव्यं च कुण्डले ततो जगाम पुत्रस्य सहयः श्वेतवाहनः ८६ रम्यं मणिपुरं नाम
बभ्रुवाहनपालितम् नराः सत्यव्रताय त्रनार्यश्चपतिसेवकाः ८७ वेदार्थशास्त्रनिपुणो भातियत्रम-
हाजनः चिंतनं वासुदेवस्य नान्यां चिंतां प्रकुर्वते ८८ बंधनं केशपुष्पाणां पशूनां सदया इव प्रकुर्वति
च संघातं सारीणां कामिनीयुताः ८९ स्वप्नेपिनानृतं यत्र प्रवदंति जनाः क्वचित् मुक्ताश्च कामिनीनांहि
हृदयेपि च मस्तके ९० नासाये भांति राजेन्द्र संतोयावत्तलोलकाः शूराश्च यत्र शतशो बभ्रुवाहनपूजि-
ताः ९१ महाकालमपि प्राप्तोषयति बलेन तम् विमुरवानरणे वीरानाथिनां पुरतः क्वचित् ९२ जायते दे

जै.अ.
५३

२३

५३

हृदानेन वदान्याः प्रार्थिताः सदा प्राकृतस्य जनस्यापि सुखादाणीकसंस्कृता ९३ निर्याति सर्वदा यत्र
प्राप्तस्तत्र तुरंगमः तुष्टपुष्टजनाकीर्णनित्योत्सवविभूषितम् ९४ रम्यं सुवर्णप्राकारं नगरं चार्जुनेन
तत् रक्षितं च महावीरैः सबलैर्वीर्यशालिभिः ९५ सहस्रं शकटानां हि पुरितं कांचनेन वा हंसध्वजा
दिभिर्दत्तः प्रत्यहं नृपतेः करः ९६ सुवर्णरूप्यरत्नैश्च बहुवाहनकारितम् सुचित्रगृहवीथीभिः प्रा
सादैर्गोपुरैर्मठैः ९७ द्वितीयमिव वैकुण्ठस्थापितं विष्णुना क्षितौ निरीक्ष्य तत्तथा रूपं नगरं चार्जुनो ब्र
वीत् ९८ वयंकुतोत्रसंप्राप्ता मरालध्वजशंसमे ९९ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये मणि
पूरागमनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ जैमिनिरुवाच हंसध्वजः पार्थिवचः समाकर्ण्य
ब्रवीत् त्वयम् बहुवाहननामात्रनृपतिर्वर्ततेऽर्जुन १ यस्मै सुवर्णसंपूर्णं शकटानां सहस्रकम् प्र
त्यब्दीयते पार्थिवयान्यैः पार्थिवैः सदा २ रम्यं मणिपुरं तस्य संगतास्मो हयान्विताः तेजसी सबलः
प्राज्ञो वेदार्थमनुवर्तकः ३ वृद्धानुशासने मग्नः परस्त्रीविमुखः सदा दातृणां प्रथमश्चैको यथा नाराय
णो हरिः ४ सुमतिश्चास्य विख्यातो महासत्त्वपराक्रमः सेनानाथोऽस्य धीरो वसकां पशंकरं सहेत्
५ परम्यं सकृत् कर्म परमाणुनिभंरणे राज्ञो निवेदयत्येव न स्मरत्यपकारकम् ६ हृद्यं ग्रहिष्यं तिय
दि सैनिकाश्चास्य भूपतेः क्लेशेन महता मौक्तुं शक्नुमो वाजिनं पुनः ७ एवं ब्रुवति वीरिहिगृध्रः परम
दारुणः धनजयां क्रीडाये स्थितो मृत्युप्रदर्शकः ८ तेन ते विस्मिताः सर्वे त्रासं जग्मुश्च कं पिरं ॥
जैमिनिरुवाच परंतुरंगं नगरं श्रुत्वा धावंत मागतम् ९ पाल्यमानं महावीरैः सबले
न किरीटिना ग्राहयामास राजा सोलीलया बहुवाहनः १० वीराणां युधिष्ठिराणां सहस्रेण तुरंगमं
रात्रौ स दसिचानीयददर्श हरिमुत्तमम् ११ पूजितं चर्चितं रम्यं मुक्ताफलविभूषितम् सिंहासने चोप
विष्टो रत्नकाचननिर्मिते १२ सभातस्य विचित्रैर्वरत्नचित्राद्विगम्यथा अयुतस्तंभसंयुक्तानां भाव
प्रदर्शका १३ हंसाश्चैव मयूराश्च शकाः पारावतास्तथा सारिकाः कोविलाः केकारत्नकाचननिर्मिताः स

जीवाइवलक्ष्यं तेराज्ञः सदसि शोभनाः रत्नप्रदीपाः शतशोयत्रकांचनदीपकाः १५ गंधतैलावसिक्ताश्च
कर्पूरपुलकैस्तथा प्रदीपितासभाभातिदीपैर्नानाविधैर्नृप १६ नृपभूषणकात्याचशस्त्राणामपिभा
रत कर्पूराणामपिकणैः पतितैर्भूमिकंबलाः १७ अरुणासितवर्णास्ते दृश्यंते जनमेनय धूपवासेन
पुष्पाणां गंधेनागरुणासह १८ कस्तूरीनिकरैस्तोयैर्गंधराजैः स्रक्केसरैः मूर्च्छयंती सभालोकानुप
विष्टान् नृपांतिके १९ चित्रांगदासुतो वीक्ष्यतुरंगं पत्रवाचवाम् युधिष्ठिरस्य तं ज्ञात्वा हयंपार्थेन पालि
तम् २० सुबुद्धिं परिपश्यन् मंत्रिणं मंत्रिसत्तमम् जननी मे पार्थ पत्नी नृत्यंती पितृसदानि २१ ताल
हीना तदा जाता शसापित्रामहात्मना नक्ती भूता चिरतिष्ठ जले विगततालिके २२ यदा जूनि स्य चर
णौ प्राप्स्यसे दैवयोगतः सत्त्वा मोचयित्वा भर्ता भविष्यति न संशयः २३ तथा जातं पुरा पाथ्यत्सि जातो
हं पुरेश भो जननी मे परित्यज्य गता सा तं युधिष्ठिरम् २४ मया राज्ञ्यं महत्त्वा मं पुत्रो हं पांडवस्य हि किं
करोमि सुबुद्धे मया कार्यं विनाशितं स्वपितुस्तुरगश्चायं समानीतोऽविचारतः २५ सुबुद्धिरुवाच
एवमेतन्न संदेहः प्रथमं न विचारितम् त्वयैव पालनीयो यं वर्षमात्रं तुरंगमः २६ स्वपितुः
शासनं कार्यं हतं व्याहृत्य हारिणः पुत्राणां परमो धर्मः क्रियते पितृपूजनम् २७ अधुना विविधं विन्तं रा
ज्यं च नृपसत्तमं समर्पयार्जुनायाथ प्रसादय निजंगुरुम् २८ ब्राह्मणैः संयुताः सर्वे नरनारी समावृ
ताः कुमारीणां गणाः पुष्टा गजा रूढा व्रजंतु तम् २९ नृत्यंत्यो यातु न तं वयः प्रगायंतश्च गायकाः व
यं सर्वे सैनिकास्ते नागरास्ते महाजनाः ३० संभावयित्वा जनकं तावकं हरिं संवकम् प्रयच्छामो हयं शी
घ्रमेवं मंत्रः स्मरतोदयः ३१ जैमिनिरुवाच
नः प्रययौ सबलः शीघ्रं गृहीत्वा यतुरंगमम् ३२ ब्राह्मणैः सहितो वीरैर्नागैश्च महाजनैः चंदनानि च
कस्तूरी कर्पूरनिकरान्बहन् ३३ बाहितैः शकटैः साकं तथान्यै रत्नपूरितैः गजैर्मत्तैश्च द्रुगौरै रथैः कनक
चित्रितैः ३४ श्यामकर्णैश्च तुरंगैर्वेष्टितः पांडवमुदा वादित्राणां च नादेन जयशब्दैः सुमंगलैः ३५ गजा

अ.
२३

५४

जै.अ.
५४

रूढकुमारीणां करसुतैः सुमौक्तिकैः अग्रतो धूपधूमैश्च लाजैर्दूर्वादलैर्दृतः ३६ यत्र व्यूहानि जंमैर्न्यस्थि
तो वानरकेतनः प्रद्युम्नपुरतः कृतायो वनाश्वस्वपुत्रकम् ३७ अनुशाल्वं महावीरं नीलकेतुं सधार्मिकं
हंसध्वजं महाराजशैनेयचमहाबलम् ३८ हार्दिक्यं चादवाध्यक्षं तथान्यान्यादतान्विभुः गजादुर्ता
यवीरो सौबलवान्बभ्रुवाहनः ३९ नमन्नमन्नाजगाम पश्यतां सर्वभूषणाम् पदातिश्चार्जुनस्ततः प्र
हृष्टः प्रत्ययात्स्वयम् ४० संस्थाप्य वस्तुजातं तद्वदानीतं तदग्रतः सुक्ताकेशानुक्षालनाथपादयोः पा
डवस्य हि ४१ विरजस्कौकृतौ पादौ स्वकेशैः परितोषितः ववर्षुः कन्यकाः सर्वाणि पुण्यमुक्ताफलानि च ४२
सबलः सपपातो व्यादंडवद्बभ्रुवाहनः अर्जुनस्यातिकेराजन्साश्वकं गोमहामतिः ४३ पार्थस्यांघ्रिं स
मासाद्य पुनरेवोत्थितो ब्रवीत् बभ्रुवाहन उवाच तवाहं पुत्रकस्तात उलूष्यापरिवर्द्धि
तः ४४ चित्रांगदा प्रसूतं मां त्वत्तस्तीर्थकरासुरा बभ्रुवाहननामाहं न जानेतुरगंतव ४५ गृहाण राज्यं
निखिलं शाधि मां त्वं धनं जय पुनरेवार्जुनपुरो निपपात विशांपते ४६ क्षमस्वेति वदन् चारभीसभृत्यो
बलसंयुतः तं तथा भाषमाणं ते निरीक्ष्यार्जुनसैनिकाः ४७ प्रद्युम्नप्रसुरवाः प्रोचुः पार्थं प्रति महापते
पुत्रकथं न गृह्णासि ब्रुवंतं परमंहितम् ४८ मानी च पतितो भूमौ तमुत्थापय पांडव पश्य श्रियं च महतीं
स्वपुत्रस्याति तेजसः ४९ जैमिनिरुवाच तेषां भाषितमाकर्ण्य पार्थः क्रोधसमन्वि
तः भाविना च विनाशेन निर्गणो वाक्यमब्रवीत् ५० अर्जुन उवाच पदा तं ताडयित्वा
थ बभ्रुवाहनमौरसम् मस्तके भर्त्सयन् कोपात् कालकल्यं सुदारुणम् ५१ न त्वं ममौरसः पुत्रो भयग्रस्त
कलेवरः चित्रांगदा प्रसूता त्वां वै शयान्मन्येन पांडवात् ५२ प्रथमं विधृतः कस्मात्तुरगो मे स्वपौरुषात् भ
येन वै शयवत्तंतु तुरगं दातुमिच्छसि ५३ नमया जनितश्चान्यस्त्वाद्दृशः कूबापौरुषः सुतः सजनि तोय
स्तु महाबुद्धिपराक्रमः ५४ कृष्णप्रियो धर्मपरो मम चापि प्रियोगतः स भद्रानंदनः पुत्रो ममैकः क्ष
त्रियांतकृत् ५५ येन द्रोणसुरवा वीराः संग्रामे विमुखाः कृताः चक्रव्यूहं विनिर्भिधरक्षितो धर्मनंद

नः ५६ कजंबुकः कपंचास्यः कुरवंजः कचशीघ्रगः त्वंजंबुकः कुतः सिंहः सुभद्रानंदनो मम ५७ मू
ठसैन्यं न पतितं तावकं मच्छरेः क्षितौ न बाणाहृदितेलग्नाः कथं भीतोः सिद्धुर्मते ५८ गंधर्वराजदु
हिताजननी तवनर्तकी त्वं न दोभवगच्छाधराज्यं त्यक्त्वा गृहे धनुः ५९ त्यजेत द्विपुलं रम्यं रथं वक्र
लपांसन क्षत्रधर्मेण ते हीनं जीवितं न सुखप्रदम् ६० उच्चैर्वेशगृहाण त्वं बद्धा कंठे तु मंदलम् वा
लेयं पृष्ठतो बद्धारंगे नृत्यं प्रवर्तय ६१ जौमिनिरुवाच ततः सबुबुधे सर्वं यत्त्रिभा
षितं तदा प्रत्युवाच ह सन्वाग्मी सकोपस्तत्र पांडवम् ६२ बभ्रुवाहन उवाच सर्वे ते
क्षामितं पार्थ न त्वेकं क्षामये पुनः वैश्याज्जातं मन्यसे मां जननी मे प्रदूषिता ६३ त्वया त्यक्तुं हि नालोके
समक्षं मेऽद्य संगरे क्षत्रियत्वं दर्शयामितवाग्नेतु धनं जय ६४ गच्छतु कन्यकाः सर्वाः पुरमध्ये महा
जनाः सैनिकाश्चात्र तिष्ठंतु हयोयंच निबध्यताम् ६५ कथं मोचयिता पार्थो भविष्यति तुरंगमम् म
या धृतः पौरुषेण व्यूह्य सेनां हि भासुराम् ६६ सुबुद्धिप्रसुरा वीरायत्ताः संतुरणे मम सर्वे ते तादृशं
चक्रुर्गृहीत्वा तुरंगं स्थिताः ६७ महत्सैन्यं स्थितं घोरं सशब्दं कालरूपधृक् चामरापीडसंयुक्तरुद्रा
क्षवल्यं पृथु ६८ नवरत्नसूवर्णेन भूषितं चारुकुण्डलम् नानावादित्रशंखानां नादेनैव विनोदित
म् ६९ गजानां मर्बुदं नदं घंटाकंबलधारिणाम् रथानां मपिराजेंद्रस्थापितं कोटिसप्तकम् ७० ह या
नाम पिरूढानां मर्बुदं द्वितयं तथा पदातीनां सपुष्टानां त्रितयं चार्बुदस्य हि ७१ महावीराः सदा पुष्टास्त
युधुः कुशलारणे अन्योन्यस्य हिते युक्ताः काले सत्यव्रताः स्थिताः ७२ त्रिभांगदात्मजे नैते योजितास्त
क्षणान्नुप ते स्तदा वै पितं सैन्यं पांडवस्य महात्मनः ७३ नानाशस्त्रप्रहरणैर्महिम्नावैर्यथा जगत्
स्वेडा किल किला शब्दैः सिंहनादैश्च तर्जनैः ७४ तिष्ठतिष्ठेति भाषद्भिः पातयद्भिः परानुरणे ततोर
थं समा रुह्य दिव्यकनकचित्रितम् ७५ त्रिभूमिकं सुशस्त्राढ्यं मुक्तामालाविभूषितम् प्रलंबचाम
रधरं मयूराश्वपताकिनम् ७६ किंकिणीशतसंपूर्णशक्रस्य दनहासकम् उवाच कार्ष्णिः पितरं तिष्ठे

जै. अ.
५५

तिपुरुषंरणे ७७ बभ्रुवाहनउवाच गृहाणार्जुनकोदंडं पौरुषं पश्य मामकम् पितृभावे
न चानीतो मया यंतुरगस्तव ७८ पुनः समर्पितस्तुभ्यं सर्वे राज्यानि वेदितुम् शरणं चागतोऽहं त्वं तन्मन्य
नाभवत्तव ७९ संग्राम एव चेन्मान्यस्तव पार्थ न संधिता सन्नद्धं विहिमं रौद्रं कस्त्वात्राता ह्यविद्यते ८०
जैमिनिरुवाच एवं वदंतं समरे बभ्रुवाहनमातुरम् समाह्वयंतं पार्थी हयुद्धार्यं दैत्यनायकः
८१ अनुशाल्वोरथारूढस्तमियाय सरोषितः शरैः संपुरैर्वै न वभिस्तं विव्याध हसन्निव ८२ काष्ठीः श
तेन बाणानां मनुशाल्वं समाकिरत् दैत्याधिपस्तान्नाराचान्मध्ये चिच्छेद सत्वरः ८३ छिन्नान् शरान् वी
क्ष्य रोषान्मुमोचान्यान् शिलाशितान् कोटिशः शुकपत्रान् सरणे दैत्याधिपं प्रति ८४ उभौ शरविभिन्नांगौ
रुधिरेण परिपूतौ व्यराजेतां महाराजपुष्पितौ किंशुकाविव ८५ पूरयामास तुर्बाणैर्गगनं गतं देवतम्
जलदाविव तोयौधैः परस्परवधे विणौ ८६ अनुशाल्वस्त्यतुरगान् बाणैर्निन्येयमक्षयम् चतुर्भिः पंचमेना
पिसारथि च हसन्निव ८७ रथं चिच्छेद षष्ठेन तिलशः प्रहसन्निव सप्तमेन ध्वजश्छिन्नो धनुश्चैवाष्टमेन तु
८८ सुवर्णपुंरैर्दशभिर्दैत्यराजं समाकिरत् अन्यं रथं समारुह्य गृहीत्वा न्यन्महद्बलः ८९ अनुशाल्वोऽपि
विरथं चकारार्जुनपुत्रकम् शरीरं बाणसाहसैर्भिन्नं तस्य स तेजसः ९० स पुनः काष्ठीनाराजन् विरथ
स्तत्क्षणात्कृतः दैत्याधिपोगदांघोरां प्राहिणो बभ्रुवाहने ९१ गदाप्रहाराभिहतो मणिपूरपुराधिपः
अनुशाल्वैः शरैर्घोरैर्न वभिः समताडयत् ९२ तैः शरैर्दितो राजामूर्च्छितो निपपातसः तं विसं
ज्ञं समीक्ष्य प्रद्युम्नो योद्धुमाययौ ९३ तिष्ठतिष्ठेति च वदन् बभ्रुवाहनमाह्वयत् प्रहरं स्तरसाबाणै
स्तर्जयन् पुरुषोक्तिभिः ९४ सुवर्णपुंरैर्दशभिः पुनर्विव्याध पांडविम् बभ्रुवाहस्ततः क्रुद्धो बा
णानामयुतेन तम् ९५ प्रद्युम्नमपि संग्रामेऽनंगं चक्रे यथोचितम् पूर्वजन्मन्यनंगोऽभू-
दस्मिन् पितायाऽभवत् ९६ चित्ते यथा मुना विद्धः कार्याकार्येषु मूढधीः न गौत्रजां नानुसु-
तां नारीं प्राप्य विमुञ्चति ९७ संगरे पीडितस्तद्वत्काष्ठीः स नृपसत्तम प्रद्युम्नः शरसंपर्कं कर्तव्यं नान्व

७
२३

५५

विंदत ९८ बभ्रुवाहोर्जुमस्थपि सिमांतांचतुरंगिणाम् ममथबाणबहुभिः सर्वकार्यविशारदः ९९ तंवीक्ष्य
 कृष्णतनयः पुनर्विव्याधसायकैः बभ्रुवाहचसबलं सर्वेते मोहितारणे १०० मातंगामदसयुक्ताः काम-
 बाणप्रपीडिताः पतिताविस्मयः कोत्रभ्रममाणारणागणे १ विकीर्णकंबलास्तत्रभिन्नकुंभाविचेतसः
 यक्षांगनाश्चकुर्वंतिसहारं यौवनं निजम् २ गजकुंभस्थितैः सांदैरम्यमुक्ताफलैर्मृधे नरशीर्षमेदहीनं
 कृत्वारुधिरपूरितम् ३ अन्योन्यं तेन शिरसा ताडयंति हसंति च गजशीर्षं च रुधिरं प्रक्षिपंति परस्परं
 ४ गजदंतैश्चतुःषष्टिर्योगिन्यश्चारुविश्रमम् नृत्यंत्यागायनचक्रुस्तदुतमिवाभवत् ५ शृङ्गा-
 गायत्रवेतालाः कुर्वंतिसांतनुरणे पुष्टां मांसैश्च मेदोभिः प्रलिपंति तथा बहिः ६ गजमस्तकमादाय
 भैरवाहयमस्तकम् नरस्यापि रवरस्यापि करभस्यमहच्छिरः ७ नृत्यन्गोलकवद्युद्धे प्रक्षिपत्यूर्ध्वं
 मूर्ध्वतः कंकालाभैर वायक्षाः पिशाचा रुधिरं पपुः ८ गजां त्ररज्जुभिर्नृत्यं च क्रिरेध्वनिनोमृधे वे-
 तालाश्च पिशाचाश्च समृदंगामुदान्विताः ९ नरशीर्षमथा बद्धचरणे स्फुटयं टिकाम् नृत्यंति रवलुगा-
 यंति तस्मिन्वीरसमागमे १० कृतपानाः स्मदृश्यंते कोटिशः शब्दवादकाः शृङ्गानुगजस्य त्रुटितानुर-
 हीत्वा सुरववायुना ११ पिशाचाः पूरयंति स्म क्वाहलान् रूपसत्तम गजकणौ गृहीत्वैकोद्गृह्यो वादयन्त्य-
 यौ १२ आददेकरभग्रीवांमुक्तमांसां हि जंबुकैः नरां ततं तीवीणां च तामवादयति स्म सः १३ ग्रीवा-
 पादविहीनानि गजांगा निचवाजिनाम् भग्नानि मेदो नद्धानि वादयंति मृदंगवत् १४ ब्रह्मग्रहास्तत्र
 राजन् प्रहृष्टो किल युध्यति शिरांसितत्रवीराणां छिन्नान्यादाय कौतुकात् १५ स्वकीडा कदुकांश्च
 कुभैरवाः स्वगणैस्तदा यत्र यत्र हतं सैन्यं कृष्णपुत्रेण मारिष १६ शोणितो घानदी तत्र केशशैवालशाडुला-
 नि भग्नस्तत्र मातंगान दृश्यंते कुतो नराः १७ यथा वैतरणी घोरा द्वितीयेषा प्रवर्तिता ११८
 त्याश्च मेधिके पर्वणि जेमिनीये प्रद्युम्नयुद्धवर्णनं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ जौमिनि
 रुवाच नदीतीरे स्वापदाश्च कर्षतः कुणपानिह आंचाणि पतितान्याशु भक्षयंतो ववा

५
२३

५६

जै. अ.
५६

शिरं १ मांसकर्मजन्दुर्गन्धकपालोपलंतदे कृत्वाचभैरवास्तत्रचक्रिरेकलहंमुदा २ प्राकारस्थाः सादृहा
संशिरोभिर्गजवाजिनाम् गजमेदोद्गारौद्रामात्रसूत्रपतंगिकाम् ३ कालखंडकलांगुलांककोलागय
नेक्षिपन् एतच्चान्यत्तदाचक्रुः प्रद्युम्नस्यरणेनृप ४ पुनः प्रद्युम्नवीरोसोपीडयन्वाहिनीबलात् च-
कारकदनंघोरंपदातीनांनृपोत्तम ५ यथाप्रलयकालेचभूतानां शशिशेखरः निहतास्तेनमातंगा
मदमत्ताः सहस्रशः ६ रथाश्चरथिभिः साकंचूर्णितारथमूर्द्धनि हयाश्चसहयारोहाः प्रद्युम्नेनबलीय-
सा ७ पातिताभूतलेराजन्बाणैः शतसहस्रशः पौरुषदर्शयामासबभ्रुवाहनसैनिकान् ८ तथातं
वीक्ष्यकुपितंबभ्रुवाहोमहाबलः शरैः संछाद्यतुरगान्सारथिंचक्षुषध्वजम् ९ मूर्च्छितंतरसाभूमौपा
तयामासकोपितः रथानांविंशतिस्तस्यप्रद्युम्नस्यमहात्मनः १० नाशेनाशेस्वीकृतानांछिन्नापार्था-
त्मजेनहि तथैवकृष्णपुत्रेणप्रद्युम्नेनमहारणे ११ चूर्णीकृताहिबहवोरथास्तस्यबलीयसा अपातय
द्रणेकाष्ठींमूर्च्छितंतस्यसारथिम् १२ उत्थायभूमौकुपितः कृष्णपुत्रोथरोषतः तथाप्रद्युम्नमपिच
निष्पिपेषार्जुनात्मजः १३ प्रहारेः कश्मलंतेस्तुरुक्मिणीनंदनोययौ उत्थितः पुनरेवासौगदाजग्राहदा
रुणाम् १४ मुमोचासौकृष्णपुत्रश्चिच्छेदैनान्त्रिभिः शरैः बभ्रुवाहश्चतरसापंचभिस्तमपीडयत् १५
रुक्मिणीतनयेनापिबहुधाताडितः शरैः उमोशस्त्रास्त्रकुशलौ शूरोपरमधन्विनौ १६ उमोगगनगो
राजन्नुमोभूतलचारिणौ तौचक्रतुस्तदाबाणपूर्णंगगनमंडलम् १७ भूतलंचापिराजेन्द्रयुद्धेवल्लोमह
र्षणे परस्परस्यसंघातान्मयूरान्भासरानपि चक्रतुस्तौतदाबाणैर्यथामोहोहरेः स्थितः १८
जैभिर्निरुवाच भिन्नाः सायकवर्षेणभूभृतः कटकैः सह पर्वताइवराजंतेधातुरागप्रवाहिनः १९
छिन्नशीर्षामानहीनागतश्रीकागतासवः शिरांसिपतितान्येवगृहीत्वामहदायुधम् २० कबंधाः शत
साहस्रास्तस्मिन्देसमुत्थिताः तरुणीकरजैर्भिन्नावीरास्तेरतिसंगरे २१ यथाव्यथानजानन्ति
तथायुद्देशरव्यथाम् केचित्तवङ्गकरावीराः पतिताधरणीतले २२ करपत्रधराः केचिद्गदाहस्ता

स्तथापरे विशूलधारिणश्चान्ये समरेशक्तिसंयुताः २३ भृशंडीपाशपरिघकुहालवरधारिणः
भिंडिपालायुधाश्चैव मुशलैश्चापियोधिनः २४ सपट्टिशायष्टिधरास्तथैवांकुशयोधिनः कुंतायुध-
धराः केचिल्लुगारपरशूधराः २५ सशस्त्राये च संप्राप्ताहताः पार्थसुतेन ते वरान् गजान् शरैर्घोरैः सा-
रोहान्सांकुशान् रणे २६ सघंटां निदलीकृत्य ननादार्जुननंदनः तस्य बाणोरथं भित्वा हयं भित्वा
तथा गजम् २७ पदातिनं सकवचं याति दूरे न तिष्ठति यत्र यत्र तृणं भूरितत्र वह्निः प्रसर्पति २८ वने
प्रज्वलिते यद् दत्तद्वहाणः स गच्छति एवमेकैतत्सैन्यं व्याप्तं पार्थस्य धीमता २९ अनुशाल्वः पुनर्वा-
रं नदन्योऽहुमुपाययो प्रद्युम्नो नीलकेतुश्च यो वनाश्वः स पुत्रकः ३० हंसध्वजः पुत्रयुतो मेघवणे विला-
धिकः एते सर्वे तमेकं हि नाभवन् यो धितुं क्षमाः ३१ पंचभिः पंचभिर्बाणैस्तान् सर्वान् गतचेतनान् वि-
रथानाजहीनांश्च गताश्चान्छत्रवर्जितान् ३२ महाबलान्कीर्णकेशान् भूषणैः परिमोचितान् चकार सम-
रेकाणिः शङ्कास्यान् गतचामरान् ३३ रुधिरं संपिबंतश्च सोमपानमिवाध्वरे भ्रमंतश्च संतश्च धा-
वंतश्च रणांगणौ ३४ पलायंतश्च भिन्नास्ते शरैः कनकचिवितैः कश्चित्प्रविष्टो नागस्य गतां त्रस्य कलेवर-
म् ३५ स्फुरवं समन्यते यावत्तावत्प्राप्तौ महावृको गजदेहात्समाकृष्य चक्रतुर्नेत्रवर्जितम् ३६ विभिद्यद्
दयंतस्य वृको मांसं प्रजक्षतुः तथा परः शत्रुहृत् शिवाभिः परिनीयते ३७ सरागं हृदयंतस्य घनकुं-
सचर्चितम् शिवानरेवैः परिच्छिन्नं ददर्श भुवि चामरः ३८ तमारोप्य विमाने स्वेपतिं चक्रे सरांगना प्र-
त्युवाच हसंती च शिवानाथ कलेवरम् ३९ पश्य भूमौ दारयंति तावकं रणमंडले मया धुना पीड्यते ते स्त-
नाभ्यां करुणानमे ४० तथैवान्यो विशालाक्ष्यारत्रो दष्टा धरो दिवा सैनैव चरणे कोपात्पुनर्न केसुर-
स्त्रिया ४१ व्यथां त्रिवारं संप्राप्य हृष्टस्तत्कोतुकं महत् गजदेहे प्रलंबंतं बाणभिन्नं कलेवरम् ४२
एकं रणे द्वितीयं तु पश्यत्यन्योऽपि संस्थितः दौलयान्दोलितं नाके दिव्यस्त्रीभिरलंकृतम् ४३ सपेश-
लस्वर्गमावाह्य पाशेन यंत्रितः कश्चिद्रणगता न्याशान् दारुणान् स्मरति स्महि ४४ इतरस्तत्र संग्रामे

जै. अ.
५७

अ.
२४

पतितेस्वेकलेवरे ददर्शवृष्टिमहतीं पततीं गजपुष्करात् ४५ विमानेपि प्रियावत्कमदगुणं धनाम् एवं
तेन तदा युद्धं कृतमर्जुनसूनुना ४६ सैन्यं प्रहतमप्रातं भग्नं च परिपालितम् चतुर्विधं सैन्यमसौ जग्राह
स्वमिवाहवे ४७ बाणैर्विमोहितान् वीरान् स्वपुरे हर्षितो नयत् नीयंते गजशालासु गजाः पार्थस्य बाजिनः
४८ मंदुरासु च पार्थस्य पुत्रेण च बलीयसा रथास्तु वस्तुजातं तत्पुरमध्ये गतं नृप ४९ प्रद्युम्नप्रमुखारवा रामो
हिताः शरवृष्टिभिः ५० इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये बभ्रुवाहनयुद्धवर्णने नाम चतुर्विंशोः
ध्यायः २४ जैमिनिरुवाच संग्रामस्त्वभवद्राजन् बभ्रुवाहनपार्थयोः यथा कुशास्य राम
स्य बाजिमेधहये धृते १ जनमेजय उवाच कथं रामः कुशं पुत्रं शमयच्छरवृष्टिभिः कथं
च तेन पुत्रेण जितो रामो रणाजिरे २ रामो न वेति स्वं सूनुमेतन्मे विस्तराद् दद यस्माद्रामकथाविप्रसर्व-
पातकनाशिनी ३ जैमिनिरुवाच शृणु राजन् महाबाहो रामस्य चरितं महत् वि-
स्तरेण यथा पूर्ववदतो मे निशामय ४ रामस्तं रावणं हत्वा कुंभकर्णं महाबलम् तथान्यान् राक्षसान् घोरान्
च मेघनादमुखान् रणे ५ सीतामग्निमुखवाञ्छुद्वा मादाय स्वपुरं ययौ विभीषणेन वीरेण लक्ष्मणेन महात्मा
ना ६ तथा हनूमत्समुपेव नरैः परिवारितः अयोध्यां प्रविशेत्थवसिष्ठप्रमुखवादिजाः ७ पठंतो मंग-
लं सूक्तं रामसंमुखमाययुः वसिष्ठप्रमुखान्दृष्ट्वा ततो दाशरथी रथात् ८ अवातरत्क्षणाद्रामो नमश्चक्रे
चतान् मनीन् पश्चाच्च लक्ष्मणः सीतानमस्कारं प्रचक्रतुः ९ ततः स तैर्नियुक्तो सौ रामो राजीवलोचनः
कैकयी च सुमित्रा च भरतं लक्ष्मणं तथा १० शत्रुघ्नं च पुरस्कृत्य ववद रघुवंशजः कौसल्यां जननीं पश्चा-
न्मम स्कर्तुमगाच्च सः ११ मलिनां पंकदिग्धां गीं रामदर्शनलालसाम् भर्तुदुःखपरिक्लिन्नां हर्षि-
तां रामदर्शनात् १२ दृष्ट्वा पद्मपलाशाक्षीं रामं हर्षसमन्विता परिरभ्य चिरंतस्थौ धनं प्राप्या ध-
नो यथा १३ स्नापयंती दृगं भोभिः स्नेहेन बहुधा स्तुतम् विशेषेण जटावंतं चिरं स्नानमवर्तयत् १४ त-
तो रामं कराग्रेण पस्पर्शजिननी तथा राक्षसास्त्रक्षतं दृष्ट्वा प्रोवाच वचनं शुकम् १५ वसिष्ठप्रमु-

५७

रवाराभवंदंतिकिमिदं वचः अच्छेद्योयमभेद्योयमहेद्योयं सतस्तव १६ तदिदानीं वृथामन्येवाणोभिर्नोः
सिराधव अथवाशिवभक्तं तामाहुः कैचित्पुनर्नाम्बराः १७ तस्माद्दत्तं त्वया स्थानं वाणानामिति मे मतिः
स्पृष्टातदंगं कौसल्या स्वपाणिभ्यां दयावती १८ आनन्दं परमं प्राप्ताज्ञानं लब्ध्वैव ब्राह्मणः तत्करस्पर्शतो
रामो मुक्तो दुःखैः सदारुणैः १९ ततो रामो महाबाहुर्जननीं शिरसा च ताम् नमस्कृत्य ततो बंधून् पप्रच्छ कु
शलं च तान् २० हर्षितो भ्रातृभिः सर्वैर्यो ध्यायामुवास सः पालयन् पृथिवीं सर्वां स शैलवेन कानना
म् २१ प्रजाः सस्थाह्यवर्तंत विप्रावेदपरायणाः आतृप्तेश्च पयः पीत्वा वत्साय चोपरेमिरे २२ गोपाला
दुदुहुस्तत्र घटोर्ध्वागः शूभास्तदा फलं तिस्रस्ततं वृक्षालताः पुष्पं तिस्रं वद २३ औषध्यः फलवन्त्यस्ता दु
ष्कालादेर्विनाशकाः सरयूतीरमासाद्य यज्ञात्कुर्वीत्याजकाः २४ यूपस्तंभाः समं ताच्च पशुभिरुपशो
भिनाः दृश्यंते स्थाणुतां प्राप्ता अध्वरांते समुच्छ्रिताः २५ जैमिनिरुवाच एवं सुरामः
सखितः पृथिव्यां त्रिभिश्च ते भ्रातृभिरग्निकर्तृः रराज राजीवपलाशनेत्रो गुणोस्त्रिभिः सत्वरजस्त
मोभिः २६ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनी ये कुशलं वोपाख्याने अयोध्याप्रवेशो नाम पंचवि
ंशतितमोऽध्यायः २५ जैमिनिरुवाच नववर्षसहस्राणि राज्यं चक्रे सराधवः प्रजानां
लेभे सीतायां पालयन् पूर्वजस्थितिम् १ ततः काले नमहतागभमाद्यत्तमारिष नक्षत्रैर्वैष्णवेतुर्ये पादेन
द्वेवताभिधे २ चरेत् लगे प्रवृत्ते च मातुर्देशांतरप्रदे ततः सचतुरोभासानुरे मे पत्न्या सदैव चरः ३ प्राप्ते
तु पंचमेमासे रामः स्वप्ने ददर्श सः सीतां भागीरथीतीरे विलपन्ती मनाथवत् ४ लक्ष्मणेन परि त्यक्ता
मित्यहो विस्मयान्वितः प्रातः कृतान्द्रिको रामो वसिष्ठमिदमब्रवीत् ५ राम उवाच स्वप्ने
पश्यामिरुदतीं सीतां भागीरथीतीरे तद्दुर्भविघ्नं शांत्यर्थं तस्याः पुंसवनक्रिया ६ शीघ्रमादिश्यतां ब्र-
ह्मन् पुनश्च त्रिदिने शक्यं तस्य तद्वचनं श्रत्वा वसिष्ठो मुनिपुंगवः ७ वसिष्ठ उवाच कर्त-
व्यां शक्यं पक्षे तु वृष्णपक्षे व्यपहनु पुष्याकयोगे पंचम्यां कार्यं पुंसवनं विप्रो ८ सुहूर्तस्य दिनं या

जे. अ.
५८

अ.
२६

वदागमिष्यतिराधव तावद्राममहाबाहोक्रियतांविप्रतर्पणम् ९ मुनेस्तद्वचनंश्रुत्वारामोलक्ष्मणमब्र-
वात् सीतापुंसवनंभ्रातःपंचम्यांचमविष्यति १० तावत्त्वंगच्छभद्रतेजनकचसमानय विश्वामित्रं
मुनिश्रेष्ठमुनिभिःपरिवारितम् ११ लक्ष्मणोऽपिनमस्कृत्यरामस्योत्तरतोययौ ततोरामोमहाबाहुःशि-
ल्यभिर्मंडपंशतम् १२ अकारयन्निगव्यूतिमितमायामतःसमम् तस्मिन्वसिष्ठोरुचिरंस्थंडिलंसमक-
ल्पयत् १३ उदुंबरफलानांचस्त्रजंतत्रचकारसः शललंत्रिषुशतंभ्रंचतथावैसूत्रवेषनम् १४ पीठमो-
दुंबरंतत्रचतुरस्त्रंचवल्लकीम् समकल्पयदेतानिक्रियांगानिमुनीश्वरः १५ तावत्सलक्ष्मणस्तूर्णंवि-
श्वामित्रंमहासुनिम् जनकंचसमाहूयरामंनखेदमब्रवीत् १६ लक्ष्मणउवाच आगतो
जनकोरामविश्वामित्रोमहातपाः अर्घ्यादिक्रिययाभ्रातःपूजयेतौसमागतौ १७ रामस्तद्वचनंश्रुत्वा
विश्वामित्रंनरेश्वरम् नमस्कारार्घ्यदानेनपूजयामासतौतदा १८ ततःप्राप्तेमुहूर्तेचवसिष्ठोव्याहर-
द्वचः रामत्वंसीतयासाद्वैकुरुस्तानादिकाःक्रियाः १९ मंडपंचसमायाहिमातृभ्रातृसमावृतः अथ
दाशरथीरामःसुस्नातःसीतयासह २० आगतोमंडपंरम्यंब्राह्मणैःसमलंकृतम् वेदविद्विःसदाचा-
रैःस्मृतिज्ञैःकर्मकोविदैः २१ ततोवसिष्ठोरामंतांचतुष्टेसम्यवेशयत् चरुपूर्वमथोहोमंतिलाज्याहुति-
भिःक्रमात् २२ चक्रेब्रह्मात्मजःसर्वंसलिलेनाभिषिंचनम् सीतायामूर्द्धजेष्वेवंसूत्रवेषंसमाक्षिपत् २३
किष्कुबीजकृतांमालांयज्ञांगफलसंभवाम् वसिष्ठेनसमाक्षिप्तांविभ्रतीजानकीतदा २४ ब्रह्मगोल-
कसंघातंविभ्रतीविरराजते वीणांप्रदीणोभरतोवादयन्जानकींप्रति २५ सशिक्षापयिषुगीतंगर्भ-
स्येवबभौविभुः एवंकृतस्वस्त्ययनोरघूद्वहोमुनीश्वरान्यायसशर्कराज्यैः संतर्प्यवस्त्राणिसूवर्णभू-
षणंददौरथानश्चगणान्द्विजैभ्यः २६ जौमिनिरुवाच जनकेनापिरामायदत्तं
राज्यमकंटकम् विश्वामित्रपुरस्कृत्यवनवासंततोययौ २७ अयोध्यायांदाशरथिःशयानःकि-
लसीतया एकदारानिसमयेदृष्टःसीतांवचोब्रवीत् २८ रामउवाच दोहदः-

५८

काहशोभद्रेकस्मिन्वस्तुनितद्वद सीतातद्वचनंश्रुत्वाभतरिमिदमब्रवीत् २९ सीतोवाच
तवप्रसादान्मेकामःपरिपूर्णःसदाऽनघ परभागीरथीतीरेरंतुमिच्छामिराघव ३० ऋषिपत्न्यश्चयत्रा
सन्तृषयोऽजिनवाससः जहासरामःकिमिदंनतृप्तावनवासतः ३१ सीतेत्वंदंडकारण्येवर्षाणिन
वपचच अघवादोहदस्तेऽयंप्रथमोनिष्फलःकथम् ३२ प्रातर्भागीरथीतीरेगमनंतेऽस्तुजानकी
इतितस्येप्रतिश्रुत्यसुधापसस्करवंप्रभुः ३३ निशीथैतुव्यतिक्रान्तेचाराःपुरचरानिशि रामरहःसमा
गम्यवाक्यमूत्रःपृथक्पृथक् ३४ तवकीर्तिःप्रतापश्चसर्वतोवर्ण्यतेजनैः रामःपृच्छत्यतिदृढंयश
सांकीदृशीस्थितिः ३५ ममवाममभार्यायाभ्रातृणादुद्धृतंकिल सकृत्वात्वयाचारममतानिशि
यच्छ्रुतम् ३६ तत्सत्यंवदचारत्वंमाभीतिकुरुदंडतः चारोऽपिरघुनाथंतंप्रत्युवाचहसन्निव ३७
चारोऽवाच रामत्वदृशनिदेवदुष्कृतंभस्मसाद्भवेत् तवापिदुष्कृतंमन्येविपरीतरघूद्वह ३८
वयंस्थानानिपापीनिभ्रमामोरघुनंदन त्वांदृष्ट्वासर्वपापेभ्योमुच्येमभरताग्रज ३९ तथापिलोको
दुवरिःकिंचिदुष्टंवदत्यसौ निशाद्वैभ्रमताराजन्दृष्टंवित्रतरंमया ४० कस्यचिद्रजकस्यास्यांपुर्याभा
यात्यगाद्गृहम् पितुर्वेश्मसमासाद्यतस्योदितचतुष्टयम् ४१ रजक्याजनकश्चिंतामगमत्किंमया
कृतम् स्मृत्यागमविरुद्धाहिकन्यायत्पितृवेश्मनि ४२ तस्माद्दुहितरंचैतांनयिष्येमर्तुमन्निधिम्
यथांबरस्थंकलुषंशोधयेहंस्वकैःकरैः ४३ तथास्थितायांकन्यायांगृहेयन्नन्नशोध्यते इत्युक्त्वाभ
तृभिःसर्वैरजकःपरिवेष्टितः ४४ जामातरसमासाद्यकन्यांतस्मैन्यवेदयत् ततःक्रुद्धाब्रवीद्वाक्यंमृ
क्किणीपरिलेलिहन् ४५ जामाताहस्तमुद्यम्यरामोहमितिबोमतिः राक्षसानांगृहेसीतांवसंतीमाजहा
रयः ४६ एतावदेवरघुनंदनसोब्रवीत्तद्वाक्यंपुनःपुनरिदंरजकोत्रकोपात् राज्ञःसमर्थपदवीमधितिष्ठ
तातद्रामेणचैत्कृतमहंनतथाकरोमि ४७ इत्थंवचांसिस्मवदत्यवश्यंनान्योजनोक्त्वमलंबाभूव ततोमया
वाक्यमिदंविचिंत्यसत्यंब्रवीत्येषकुतोहिरामः ४८ गंगातटद्वीपनिरवातयूपःस्वधर्मीनिष्ठःपितृवाक्य

जै. अ.
५९

कर्ता जेनादशास्यस्यजगच्छरण्यः सराधवः केनसमोऽस्तिलोके ४९ आचारेषु निषण्णो यं न शृणोषु च
निस्पृहः मूढो न वेत्ति तं रामं गुणिनं रजकोत्थयम् ५० मनसा चिंतयित्वैवं रामत्वा महमागमम् दूतं न तु
विस्मृज्याश्रु चिंतयामास राधवः ५१ श्रद्धा पि जानकी वन्द्यो लोके स्मिन् परिगृह्यते तस्मात्त्यजेयं नो वे-
ति चिरं दध्यौ स जानकीम् ५२ कथं तां मृगशावासी सीता पद्मनिभाननाम् त्यजामि श्रोत्रियो मुरव्यामा
चारस्येव पद्धतिम् ५३ अथ चेमां परित्यक्त्येकलौ विप्रायथाश्रुतिम् इति चिंतयतस्तस्य प्रातः कालो
भवत्तदा ५४ जैमिनिरुवाच ततो सौ जानकीत्यागे मनः कृतारधूदहः आकृत्यामा
सभरतं शत्रुघ्नं लक्ष्मणं तथा ५५ एतस्मिन् तरे प्राप्नो भरतो लक्ष्मणस्तथा शत्रुघ्नश्च महाबाहुः सेवितुं र-
घुनंदनम् ५६ ददृशुस्ते ततो रामं विषण्णं दीनचेतसम् प्रोचुस्ते न्योन्यमासीनं रामशीघ्रं न चागतः
५७ तस्मात्किंकुपितो भ्राता दृष्ट्वा स्मान्दानवर्जितान् किमस्माभिर्हि जन्मैश्चाः प्रातर्नो पूजिता इति ५८
न प्रातर्जागृताः किं वा केवाशीघ्रं न सत्कृताः इत्येतत्संबदं तस्ते भ्रातरो वन्दिते जसः ५९ आयातारघुना
थं तं नमस्कृत्येदमब्रुवन् त्वन्मनस्कान् सदारामत्वत्समर्पितकर्मणः ६० त्वद्दर्शनं समुत्कंठान् किम-
स्मान्नाभिनंदसे रामस्तेषां वचः श्रुत्वा स शनैर्वाक्यमब्रवीत् ६१ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जै
मिनीये कुशलवोपारव्याने रामवाक्यं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ जैमिनिरुवाच राम
स्तु कथयामास चारेणोत्तं यथानिशि सीता च गृह्यते लोके यथा पारवन्दिभिः श्रुतिः १ लोकापवादभीतेन त्य-
ज्यते जानकीमया संसारभयभीतेन योगिनाममता यथा २ तद्रामवाक्यमाकर्ण्य कं पिता स्फूर्जयौ यथा
भ्रातरस्ते च योऽभूवन् रोमांचितवपुर्धराः ३ अब्रवीद्भरतस्तेषां रघुनाथमिदं वचः कृपालुत्वं रामचंद्रत्वं
द्येव परिगीयते ४ अंत्यजेष्वोबलात्कश्चित्कपिलांगां समानयेत् पश्चात्संसर्गदुष्टत्वात्त्यजेत्तां-
विपिनेतुकः ५ जानकीत्वं तथा दायराक्षसात्त्यक्तुमिच्छसि सीता तु भयंददौ श्रद्धां हि मात्मनोऽग्नि
मुखेपुरा तत्त्वया विस्मृतं रामं किं वा पित्रापुरोदितम् ६ वन्द्योऽप्रदीप्तेज्वात्यभिर्लिहंतीभिरिवांबरं सीता

अ.
२६३

५९

पांचप्राविष्टायान्तदादशरथोब्रवीत् ७ विमानस्थोबरेरामत्वाप्रतोदग्वचः शम्भु इमांशङ्खंविद्धिपुत्रजानकींभ
 त्तनत्पराम् ८ अस्याश्चरित्रेणकुलंनः सर्वविमलीकृतम् येमृताः पुत्रशोकेनतेषागतिरनुत्तमा ९
 जानकीनः स्नुषायै न तेन वासस्त्रिविष्टपे एतद्दशरथेनोक्तं वचनं विस्मृतोभवान् १० ब्रह्मादिभिर्दे
 वगणैर्यत्प्रोक्तं तच्च संस्मरन् वन्द्यो विशङ्खद्वैदेहीपुल्लासत्कलिकायथा ११ गुंफितावानरेर्दृष्टाकपयस्तु-
 धिताभवत् तथापितेमनोरासकठिनं परिलक्ष्यते १२ जैमिनिरुवाच भरतेनेह
 शौर्वाक्यैः प्रोक्तो रामो ब्रवीद्द्वचः सत्यमुक्तं तथाभातः शङ्खजानकनंदिनी १३ लोकापवादो दुर्गोराज्ञां
 कीर्तिविनाशनः कीर्तिहानं जन्मसेषां जीवंतोपिमृताहिते १४ पुरुरवाहरिश्चन्द्रो न दुषो वैत्य एव च व-
 रिष्ठान्पुमुरव्यास्ते गीयन्ते यशसाभुवि १५ मांधातासगरश्चैव त्वं वरिष्ठो भगीरथः क्रतुपर्णो न लब्धेव
 ये चान्ये पुण्यकीर्तयः १६ स्याति प्राप्ताहिराजानः सत्कीर्त्यैर्वरघूदह न कीर्तिसदृशं किंचिन्नराणामिह वि-
 द्यते १७ पापत्राणं पुण्यदं च स्वर्गादिप्राप्तिकारकम् अपकीर्तिस्तु यस्यैव गीयते मानवैर्भुवि १८ त
 स्य जन्मवृथामन्ये जीवितं च निरर्थकम् सुहूर्तमपि जीवेत नरः शङ्खेन कर्मणा १९ युगांतमपि नैवेद् न
 रः कीर्तिविना क्वचित् किञ्च जीवंति हि चिरकाकोलूकादिपक्षिणः २० तथा तज्जीवितं मन्ये नृणां की-
 र्तिविवर्जितम् येः पुत्रैर्बन्धुभिर्दारैः पुंसामपयशो भवेत् २१ त्याज्याः पुत्रा बांधवाश्च दासाः प्राणप्रिया
 अपि श्रूयन्ते हि पुरा राजा शिविना सत्यवादिना २२ कीर्त्यर्थो हि स्वदेहस्य दत्तमांसं हि विष्णवे तथैव
 कवचं कणो वा स वायददौ पुरा २३ जीवितं वै न ते यायददौ जीमूतवाहनः ददौ दधीचिरस्या नि कीर्त्य-
 र्थं कीर्तिरुदृष्टिः २४ तस्मादिमां परित्यज्ये जीर्णां त्वचमिबोरगः जीविते मम चेदिच्छा तव कैकेयि-
 नंदन २५ पुनस्त्वयानवक्तव्यं तर्हीदं वचनं मयि तावत्सलक्ष्मणः कुद्वो भुवहस्ता वया ब्रवीत् २६
 निधिष्य पाणिना पाणिं निश्चमन्तुरगो यथा विस्मज्जन् स्तनं त्राप्या कवोष्ठावारिदुःखजम् २७ त
 क्ष्मण उवाच आः किं लोकापवादेन त्याज्या सीतारघूदह भाय किल हतः कश्चिन्मातरं त्यक्तुमर्हति

जै. अ.
६०

२८ तथा त्वं सर्वलोकस्य जननीं हातुमिच्छसि पापिनस्तान् हनिष्यामि ये सीतां दूषयति हि २९ स्तेच्छ
पूज्यैर्हृदमुद्वैर्यवनेर्दूष्यते श्रुतिः सा किं त्याज्या द्विजवरैरिति रामविचारय ३० शत्रुघ्नः कुपितस्ताव
द्रोघवप्रत्यवोचत शत्रुघ्न उवाच राम त्वं यद्ब्रूषे त्यक्ष्ये प्राणानहं यथा त्वया यस्या
जिताः प्राणास्ते मरत्वं प्रपेदिरे ३१ यदित्वं हास्यसि प्राणानमरस्त्वं भविष्यसि अथवा त्वा मृतं सीता जी
वयेत्यतिलालसा ३२ त्वंचतां मृगशावाक्षीं मृतां जीवयसे कथम् शत्रुघ्नस्य वचः श्रुत्वा वोचद्रामः शनैः
शनैः ३३ राम उवाच आत्मानमप्यहं जह्यायुष्मांश्च पुरुषर्षभ अपवादमया द्धीतः
किंपुनर्जनकात्मजाम् ३४ जैमिनिरुवाच रामे ब्रुवति दुर्वारे सीतां त्यक्तुं कृताघमे ततो भ
रत शत्रुघ्नो गृहं स्वस्वमगच्छताम् ३५ लक्ष्मणो नययौ रामं त्यक्त्वा दुःखाद्वीगतम् लक्ष्मणं केवलं दृ
ष्ट्वा रामो वाक्यमथाब्रवीत् ३६ सौमित्रे छिंधिरवदुन शिरो मेन विचारय सीतां भागीरथीतीरे त्यक्तुं
वागच्छमानि रम् ३७ सीता परित्यागभवो दोषो मम तवास्तु न नौ भित्ते चरणौ भ्रान्तः सीतां मुंचसरि
त्तटे ३८ रामेणोक्तो लक्ष्मणस्तु लज्जया वनतः श्वसन् संशयाक्रान्तचित्तः सन् चिंतयामास चेत्तस्मि
३९ श्रूयते धर्मशास्त्रेषु गुरोराज्ञा गरीयसी पुरा परशुरामेण स्वपितुर्वचनात् तथा ४० परश्वधेनवै छि
न्नमाशस्व जननी शिरः मनसानि श्रयंकृत्वा कर्तुं रामवचो नृप ४१ यंतारम ब्रवीद्दीरो रथमानयसाश्व
कम् तेनानीतरथवरसमास्त्य जगाम सः ४२ सीता भवनमुद्दिश्य ततोऽन्यपतन्नुभुवि अथ यत्रा
कशाघाते स्ताडितास्ते ययुः शनैः ४३ संप्राप्य सीता भवनं लक्ष्मणोऽवतरद्रथात् प्रविश्य भवनं सीतां
नमश्चक्रे प्यवाङ्मूरवः ४४ सीतैवं विधमालोक्य लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् सीतोवाच
मनोरथप्रदो भर्ता मम राजीवलोचनः ४५ मया हसंत्याय द्वात्रौ याचितं तद्ददौ रघुः दत्तेऽपि निःफ
लं देवयावत्त्वं नैव दृश्यसे ४६ अधुना तद्रघोर्वैक्यं सत्यं कर्तुं त्वमागतः गृहाभ्यामिविचित्रा
णि वासांस्त्यगरुचंदनम् ४७ मुनिभ्यो मुनिपत्नीभ्यो दातुं त्रयोभिवृद्धये तत्तस्यावचनं श्रुत्वा

लक्ष्मणो हृदिविच्यये ४८ मुंचन्नश्रुणिशनकेरे वंकुर्विति सोऽब्रवीत् आतुर्वचनपाशेन बद्धः परवशास्त
दा ४९ जैमिनिरुवाच ततः सीतादुकूलानि निदधौ स्थदनोपरि अजिनानि विचि
त्राणि रवाद्यानि विविधानि च ५० पादुके रामचंद्रस्य सौवर्णे मणिचित्रिते एवं संस्थाप्य वस्तूनि श्वश्रुं प्रपृ
मथो ययौ ५१ कौसल्यां रामजननीं सीतानत्वे दमब्रवीत् दोहदोममसंजातो रंतुं भागीरथी तटे ५२ तं
च पूरयितुं प्राप्नो लक्ष्मणो मम देवरः अनुज्ञायुष्मदीया चेत्ततो गच्छामि तद्वनम् ५३ कौसल्यो
वाच सीते कथं वनं यासि वृक्षकंदकसंयुतम् वराहव्याघ्रसिंहादिसत्त्वैर्व्याप्तं भयंकरम् ५४
शीतोष्णवातवर्षादिदुःखदं त्वमनिंदिते चिरात्प्राप्तं राज्यं सखं परित्यज्य शत्रुचिस्मिते ५५ कठोरहृदयैः
सेव्यं वनं गंतुमिहैच्छसि त्वं तुरामं परित्यज्य वनं गंतुं न चाहसि ५६ मुरंगं प्रभाते मलिनं तवोष्ठौ श्लथतः
श्रमात् सीतोवाच मद्रुतां वनवासी च सदा कंदकमर्दनः ५७ निर्मलोजीवयेद्यस्तु
वानरान् कोटिशोरणं तं स्मरंती तादृशी मांदुःखदं न वनं भवेत् ५८ रामनाम जपं त्याज्यममोष्ठौ श्लथ्य
तः कथम् मनोवाक्कर्मभिः सेवायुष्मदीया कृता मया ५९ ततो मम वनेनार्तिर्भविष्यति च नो मिवः इ
ति प्रदक्षिणीकृत्य श्वश्रुं सीताभिनदिता ६० कैकेयी च सुमित्रा च नत्वा पृथ्वा जगाम सा यत्राप्नो लक्ष्म
णः शूरो रथमादाय तस्मिन्वान् ६१ आरुरो ह रथं सीताहर्षनिर्भरमानसा मगदूदितकंठो सौमि
त्रिः प्राह सारथिम् ६२ चोदया श्वान् कशाघातैर्यथाशीघ्रं प्रयांति हि जैमिनिरुवाच
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा च सूतोऽथ लक्ष्मणम् ६३ अहमश्वमनोवेक्ष्य यावत्पुरुषर्षभ चलाचलप्रो
यतया वक्तुं कामा इमे हयाः ६४ शीघ्रं हियदि गच्छेम ततो न श्ररणेर्मही दयेत सीतादुःखं न दुःखितादौ
विशेषतः ६५ संग्रामे नो गतिः श्लाघ्याने दृशे कुलिते पथि इत्येवं हृदि मन्यंते वाजिनो भरतानुज ६६
तथापि प्रेरयाम्यद्य पश्य मे हस्तलाघवम् ६७ इत्येव मुक्त्वा वचनं सारथिः पाणैर्मूलेनाभिजघान
कंधराम रश्मोन्समादाय कशामुदीरयन् प्राचोदयत्तीव्ररथान् हयास्तदा ६७ इत्या

जै. अ.
६९

श्वमेधिकेपर्वणि जैमिनीये कुशलवोपाख्याने लक्ष्मणप्रस्थाननाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ३७
जैमिनिरुवाच गच्छंतीतां समा लोक्य सीतां पदानि भाननाम अयोध्या किल दुःखेन व्यु-
थिता वातचंचलैः १ ध्वजानां पल्लवैरेनावारयती वदश्यते ततस्तेन रथेनासौ गच्छंती जानकी पथि २
ददशदिर्निमित्तानि घोरानि सबहून्यपि शिवा संमुखमागत्य व्यरागाद्देरव्यया ३ हरिणामार्गमुद्धूय
प्रधावन्ति स्म सर्वशः स्फुरति स्म ततो नेत्रं दक्षिणं पुरुषर्षभ ४ जैमिनिरुवाच ततस्तु वि-
परीतानि दुश्चिन्हानि विलोक्य सा विस्मिता जानकी वीरं लक्ष्मणं प्रत्यवोचत ५ पश्य लक्ष्मण विन्द्वा नि-
शिवा गोमायवो मृगाः मार्गमावृत्य तिष्ठन्ति रुदन्ति भयसूचकाः ६ परं स्वस्त्यस्तुरामाय कौसल्याहर्षका-
रिणे तस्य बाह्वोर्बलं भूयादायुष्यं परिवर्द्धताम् ७ येन रामेण घोरानि रक्षोवृन्दानि भूतले पातिता-
नि शरैस्तीक्ष्णैः शूभ्रं तस्यास्तु सर्वदा ८ स्वरश्च दूषणो येन त्रिशिरायमसादनम् प्रापितो वै जनस्थाने
स राज्यं कुरुतां ध्रुवम् ९ अगाधो गायतां नीतो वानरैर्येन सागरः विभीषणो भयात्प्रातः सोऽस्त्वयोध्याप-
तिः सरवो १० महाबलो रावणकुंभकर्णौलंकापती तौ पतितौ पृथिव्याम् पापस्य साक्षादिव सूर्तिभा-
जौ भिन्नोरणे येन शरैः स्तूतीक्ष्णैः ११ मंदोदरीनेत्रजलैश्च लंकामभ्युक्ष्य वीरं हरिः सूनुमग्रे यः प्रेरयामा-
स मदर्थमेव स राघवो विश्वस्फुरत्प्रदोस्तु १२ एवं वदंती जनकात्मजा सौ प्राया त्रिमार्गं जनपापहन्त्राम्
कल्लोलजालैर्गगनं विहन्ती पयोऽतिगौरदधतीं पवित्रम् १३ जंघाम्बुचंपककुलिंदपटाश्मसारस्व-
जूरपूगकदलीपनसाढ्यतीराम् द्राक्षाफलस्तबकशोभितमंडपालीं सौवर्णकेतकवनावलि-
सुदहंतीम् १४ तां देवलोकतटिनीं प्रसमीक्ष्य सीता हृष्टा बभूव सफलं मम जन्म चैतत् रामस्य की-
र्तिमिव शूभ्रतमां प्रवाहैः पापानि सर्वजगतः खलु नाशयंतीम् १५ जैमिनिरुवाच
लक्ष्मणस्तुरथान्तस्माद्वतीर्य यथाशुभम् नावनाविकसं युक्तामारुरोहतया सह १६
गंगायास्तटमासाद्य परं भयविवर्द्धनम् अवातरत्ततः सीतानाबोलक्ष्मण एव च १७ सौमित्रिजानकी

चापिसस्तुर्जान्द्वीजले परिधायततोवस्त्रेजग्मतुर्वनगहरम् १८ यस्मिन्धवाश्चरवदिराधा-
 श्योवदरिकास्तथा वकुलाः पिप्पलाः शफाः कोटरेऽपलक्षितोः १९ कुशानाकंदकास्तोदृणास्तथा
 गोक्षरकादयः निंबाश्चबहवः संतिकूराः पक्षिगणास्तथा २० जीर्णबोधिद्रुमस्थाश्च काकाः क्रेका
 रकारिणः तेषांकोटरमध्यस्थाः सर्पाः फूलकारकारिणः २१ वित्तकारण्यमहिषाः सूकराः स्थूलदंष्ट्रि
 णः दृष्णांगारुर्ध्वपुच्छाश्चवृश्चिकावहवस्तथा २२ व्याघ्रामृगगणंधर्तुनिश्चलायोगिनोयथा वि
 डालामृषकबिलं समाश्रित्यरवनंतिवै २३ तथाविधंवनं दृष्ट्वासीतारोमाचिताबभौ यथारामस्य
 कीर्तिस्त्रीकंदकैः परिवेष्टिता २४ सीतोवाच सौमित्रेनचपश्यामिमुनीनामा-
 श्रमानहम् पवित्रवेषास्ताः साध्वीर्नपश्यामिपस्विनीः २५ मौंजीकृष्णाजिनभृतोद्वदशाब्दा
 न्शिरवाभृतः ऋषिपुत्रान्नपश्यामिमुनीन्वल्कलवाससः २६ नाग्निहोत्रोत्थितोधूमोदृश्यतेभर-
 ताक्षुज सर्वतोदृश्यतेचायंदावः काष्ठदृणदहनं २७ नवेदध्वनिरत्रास्ति श्रूयतेपक्षिणांरुतम् क
 थंवेदध्वनिः श्राव्यस्त्यजंत्यारधुनंदनम् २८ मयासौरधुनायश्चत्यक्तोबुद्धोततो नहि दृश्यंतेसु
 निपत्यस्तासुनिपुत्रासुनीचराः २९ पवित्रैरेवदृश्यंतेपवित्राश्चमवासिनः मयारामपराङ्मुखव्या
 पवित्राणिकुरूपया ३० कथंतान्यग्निहोत्राणि दृश्यंतेवनवासिनाम् जैमिनिरुवाच
 वचांसितानिसौमित्रिः शृण्वन्नश्रूण्यमुचत ३१ अधः पश्यन्नुवाचासौलक्ष्मणोविष्णुलोबह
 लदम्भणउवाच सीतेस आश्रमोदूरेगम्यतांवेशनैः शनैः ३२ रामेणत्वपरित्यक्तोसत्यं
 लोकापवादतः तवापिदोहदोजातोद्रुंभागीरथीनदीम् ३३ मामसौमेरयामासत्वांद्वावुंगहने-
 बने किंकरोम्यवशोमातृतातुस्तस्यवचोहरः ३४ इतितस्यवचः श्रुत्वापपातधरणीतले मुळिता
 जानकीतस्मिन्नवराद्रोहिणीयथा ३५ छिन्नमूलाययावत्प्रागृष्टः शूलाभिपीडिता कुमारीसंपतुष्टे
 वतदृष्ट्वाभूतलेपनत् ३६ ततस्तोलक्ष्मणस्त्रस्तोवस्त्रातेनाभ्यवीजयत् हस्तैर्भक्तैश्चच्छायाकृत्

अमुरखपंकजे ३७ उवाच यदिरामस्य साक्षात्सेवाकृता मया तद्दीपिजानकीशोघसमुचितम् ॥ ३८ ॥
इत्येवं वदतस्तस्य चेतना लभते स्म सा नेत्रे समुन्मिलन्ती वै लक्ष्मणं ददृशे पुरः ॥ ३९ ॥ अवोच तर्शनैरेव सा त्व
त्कागृहनेवने कथं यास्यसि सौ मित्रे जनस्थाने यथा पुरा ॥ ४० ॥ देवराणां देवैस्त्वं मम पूज्यतमो मतः त्व
या हृदं केचाता विराधा कगता पुरा ॥ ४१ ॥ फलमूलां बुभिः शब्दैः परिचया कृतास्तथा पर्णशालाविचि
त्रास्ता मदर्थमुपकल्पिताः ॥ ४२ ॥ इदानीं त्वदृते तास्ताः कः करिष्यति लक्ष्मण अग्रतः पाति रामो मां पृष्ठत-
स्तु भवान्वने ॥ ४३ ॥ हादुःखं तु मया प्राप्तं रामो मां विजहौ यतः अपराधादृते वारो राजा राजीवलोचनः ॥ ४४ ॥
मनसा कर्मणा वाचानापरं ध्यामि तं पतिम् सदा तच्चरणौ चिन्तये चिन्तयामि मनोरमौ ॥ ४५ ॥ मुरखपद्मवि
शालाक्षं निर्मलं चंद्रविंबवत् चारुदंष्ट्रं निर्मलं च कुंडलाभ्यां सुशोभितम् ॥ ४६ ॥ मुक्तामाणिक्ययुक्तेन कि
रीटेनोपलक्षितम् द्रक्ष्यामि रामस्य कथं पतितागृहनेवने ॥ ४७ ॥ काकपक्षधरः पूर्वरागः कौशिकसंयु
तः आगतो मिथिलां पूर्णस्त्वया सह महामते ॥ ४८ ॥ त्रैव्यंबकं द्विधा चक्रे परिणेतुं च मांधनुः मदर्थे वानरैः
साहसं सरव्यं यो व्यदधाद्रथुः ॥ ४९ ॥ महियोगे सति पुरा वृक्षानां लिंगं तिष्ठत्यः सरामो व्यजहात्सीतां देवमेव
हिकारणम् ॥ ५० ॥ न दोषस्तस्य रामस्य ममायमिति चिन्तये अथवा प्राक्तनानां हि विपाको मम कर्मणाम्
५१ लक्ष्मणत्वं महाबाहो निर्दोषं चैव राघवः अयोध्यां गच्छ शीघ्रं त्वं यतो हि परवानसि ॥ ५२ ॥ योगभे
रक्षिता देवो यो वै लंकाधिवासिनीम् मां स वै रक्षित्वा घनदुःखं कर्तुं मर्हसि ॥ ५३ ॥ लक्ष्मणत्वं महाबाहो
अथ विज्ञापनं करु युष्माकं चरणौ नित्यं चिन्तयामि वने चरा ॥ ५४ ॥ ससत्वाहं वने त्यक्त्वा रामेणापि विजा
नता इत्येवं विलपन्ती सा जानकी गृहनेवने ॥ ५५ ॥ पुनरेव शम्भुश्चाचारालक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् सीता
वाच व्यापारेऽस्मिन् कथं रामस्त्वा कृपालुमयोजयत् ॥ ५६ ॥ प्रेरणीयः स सग्रीवः कठिनो ह्यातृघात
कः विभीषणो वा बलवान् रावणस्यानुजो ध्रुवम् ॥ ५७ ॥ वृथा त्वं प्रेरयामास त्यागे मम रथदूहः गच्छ लक्ष्म
ण भद्रं ते स्वापुरी रामपालिताम् ॥ ५८ ॥ मार्गे क्षेमं भवतु ते ज्ञात्वा ते कुप्यते रथुः इति तस्यावचः श्रुत्वा सो

मित्रिर्दुःखितो भूशाम् ५९ प्रदक्षिणीकृत्य तदानमश्चक्रे प्यवाङ्मुखः गच्छतु वाचसो मित्रिस्तौ मातर्व
न देवताः ६० रक्षतु विपिने चास्मिन्नेष गच्छामि तद्दशः निर्ययौ लक्ष्मणो वीरः पश्यंस्तान् जनकं त्मजाम्
पादौ न चलतस्तस्य कृच्छ्रेण महता ययौ पश्यती जानकी मूर्तिलक्ष्मणस्यापि निश्चया ६२ न हृदयं तदा तनु
निपपातधरा तले मूर्च्छिता जानकी तत्र सुहृत्स्मावतिष्ठति ६३ अथैतव वीरः सौमित्रिस्तीर्त्वा भागीरथीं च
यौ एकाकिनीवने बाला विललापमृगीयथौ ६४ हापापं किं मया चीरं यित्यक्ता सहनेवने जनकस्य कुले जा
ता दत्तास्मै रघवे पुरा ६५ दिशो वलोकयामास शून्याश्च विदिशस्तथा आगमिष्यति चैवायं लक्ष्मणोऽपि ह
सैव किम् ६६ पुनर्मूर्च्छामिवाप्यासौ जानकी मय विह्वला तद्दुःखदुःखिता हंसारुदंति चूरनिःस्वनम् ६७
मृणालानि परि त्यज्य तद्दुःखमिवाभवत् तृणां कुरविहाया रक्षसीतां पश्यति तादृशीम् ६८ एणशावा हरि
ण्यश्च कृष्णसारा विशेषतः मयूरानृत्य सुलस्य तस्मिन्काले प्रधाविताः ६९ शकुन्ता विजहूर्मसं छायां पक्षो
स्मकुर्वते जलस्याः पक्षिणश्चाप्तिमिषिचूर्जनकं त्मजाम् ७० चमर्यः पुच्छचमरे वीजयंति स्म जानकीम्
अथ भागीरथी तीरे स्नातः पुष्पाण्युपाहरन् ७१ अर्चयामास पवनः सीतां सौगंधसंयुतः तदा स्थिता विशा
लाक्षी रामरामेति भाषिणी ७२ विचेष्टंती मुक्तकेशा भूषोपां सुभिरावृता यदि प्राणानि मान्हास्ये भूषणह
त्या भविष्यति ७३ इतस्ततो धावमाना स्वबलं तीव्रपदे पदे कुशानां कंटकास्तीक्ष्णाः पादयोराचरन्व्यथाम्
७४ स्रस्त्रवेरुधिरं पन्थां वैदेह्या भरतर्षभ एवं दुःखात्तुरा बालावर्तते स्म तदा वने ७५ तावत्सधीमान् ब
हुभिः समावृतो बाल्मीकिरग्रेऽथ तपोभिरोडितः यूपानथ छेदयितुं मरुतार्थं समागतस्तां ददृशौ विषण्णाम्
७६ इत्याश्च मेधिके पर्वणि जैमिनीयैः कुशलवोपाख्याने बाल्मीकिः समागतमना माहावि-
शोऽध्यायः २८ जैमिनिरुवाच बाल्मीकिस्मां ततो दृष्ट्वा विषण्णां दीनचेत
सम् तपःसिद्धिमिव किन्नास्वकीयामनवेक्षणात् १ उवाच कल्बकल्याणि पुत्री कस्य परिग्रहः
कस्मादस्मिन्वने शून्ये विद्यते नितरां त्वया २ ततः सीतानमस्कृत्य प्रोवाचा तीव्रदुःखिता सुखे

अ.
६३

अ.
२०

वैजयन्तस्याहं स्तुषादशरयस्यच ३ रामस्यमार्थाभूदेव सदापतिपरायणा त्यक्त्वास्मिन्नेन पार्श्वे नज्जाते के
नहेतुना ४ वाल्मीकिरुवाच सीतेलभस्यपुत्रौशौमाशोककुरुसुवते वाल्मीकिरिति
नामाहं मुनिर्जनकपूजितः ५ प्राप्ताश्रमं मेरुचिरं पञ्चसुष्यपलावृतम् पर्णशालाविधमस्यामित्तदयं वर
वर्णिनि ६ यत्र प्रसूतिर्भविता रुचिरातवजानकि मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा हर्षिता जनकात्मजा ७ निदाघार्ता
मयूरी वक्ष्यता वेधननिस्सनम् वादमित्येवमुक्त्वा सा प्रययौ पृष्टतो मुनेः ८ तया सह महाभागो वाल्मीकि
प्राप आश्रमम् यस्मिन् व्याघ्राश्च सिंहश्च गोभिः क्रीडन्ति हर्षिताः ९ विडालास्ये हृत्पुत्रं तैस्सुषकाः स्वविले
यथा नकुला उरगाश्चैव मयूरा यत्र रेमिरे १० रमन्ते स्म मृगैः सार्द्धं चित्तकास्त्यक्तमल्लराः सरसीषु वि
चित्रास्सर्वकोमलान्नहन्ति हि ११ सन्नेन माश्रमं हृत्वा वाल्मीकिस्तास्तपोधनान् ऋषिभार्याः शूराचारारुपि
पुत्राश्च शोभनान् १२ हर्षेण महता विष्टान मश्रुत्वा पुनः पुनः ताभिस्तैश्च प्रयुक्ता शीर्जानकीरुहमल्लक्षणा १३
कल्पितां मुनिपुत्रैश्च पर्णशालामुपाविशत् दत्तानि मुनिपत्नीभिः कलानि वसुशुभे पथः १४ पीत्वा स
निर्मलं तस्यां शालायां सा स्मतिष्ठति नोति स्म चरणौ नित्यं वाल्मीकेः शृणुते कथाः १५ एवमस्मि
न्वसन्त्याश्च सीतायाद्यगमन्तव मासागर्भस्य वाल्मीके राश्रमे फलितहुमे १६ अतीतेन वमे
मासे जानकी सपुत्रेयमौ निशीथं सुमुहूर्ते च मुनिपत्न्यो विचक्षणाः १७ तत्रत्यमुपचारं तु क
ल्पयामासुरागताः गायन्ति गीतं हर्षेण सीतेयसुपुत्रेयमौ १८ अनयोः प्रभयावेश्मदीप्तमा
सीत्समन्ततः दिशस्तु विमला जाता ववौ वाता १९ तिसौ रभः १९ प्रदक्षिणां चिस्तत्रासौ व्यशोभ
तदुताशनः ततः शिष्याः प्रधावन्ति वाल्मीकिं प्रतिशंसितुम् २० असूत पुत्रौ भो ब्रह्मन् जानकी
विस्मयो महान् ततो मुनिः कुशान् रम्यालुवान्मुष्टिमितान् दधन् २१ आगतो यत्र तौ वा
लो हृत्वा हर्षसमन्वितः तावभ्यषिचद्भैश्च लवैः सार्द्धं मुनिस्तदा २२ तन्नामानौ मुनि
श्चक्रे वाल्मीकिर्मुनिसत्तमः दिने दिने वर्द्धमानौ चन्द्रसूर्या विवोदितौ २३ जातकर्मादिकं सर्वं

६३

चक्रैः सत्रं पिसन्तमः द्वादशाब्देन तोमोर्जा बंधनं व्यदधान्तयोः २४ प्रार्थयित्वा कामधेनुं वसिष्ठानु
निपुंगवः वाल्मीकिर्भोजयामास ब्राह्मणान् वनवासिनः २५ कामधेनोः सकाशाद्दिभक्तः प्रादुरभूच्छु
भः सूपं विचित्रं मुद्रानां शाकाश्च विविधा अपि २६ चंद्रविंबसमाजाताः पूषाः शतसहस्रशः पूरिकाघृ
तपक्काश्च शतच्छिद्रा उदुंबराः २७ फलान्यमृतकल्याणि प्रादुर्भूतानि धेनुतः करंजिका मोदकाश्च त
था वैसूत्रकोद्भवाः २८ निस्तुषाणां तिलानां च नारिकेलसमुद्भवाः चारबीजोद्भवा वृक्षनिर्यासकृतव
धनाः २९ फेणिकाश्चंद्रविवाभाः सहस्रपुटसंयुताः पर्यटामाषसंभूतास्तथा तंडुलचूर्णजाः ३० ए
वं विधानि चान्जानि पक्वान्जानि ददाति गौः तेन चान्जेन वाल्मीकिस्तर्पयामास तान् जनान् ३१ ततः ह
तोपनयनाद्यादित्योदोक्तुमारकौ अध्येषातां शिशूवेदसागं वाल्मीकिनोदितम् ३२ तस्माद्रामचरित्रं
तज्जगत्तुर्मधुरस्वनो लवस्तालधरश्चासीद्दीणाहस्तः कुशोजगौ ३३ आलापैर्गगनं सर्वं व्याभुव
न्मृण्वतामनः ततस्ते मुनयो दृष्ट्वा साधुसाध्विति चाब्रुवन् ३४ धनुषीप्रददौ धीमान् वाल्मीकिः
सगुणो दृढे इषुधीचाक्षयोरैभ्यस्ताभ्यां तस्य मुनेः सरवा ३५ तपोधनास्ततः सर्वे अस्त्रग्रामंत
योर्ददुः तपोबलेन ते सर्वे मुनयः प्रददुः शरान् ३६ किरीटकवचान्येके ददुः रत्नद्वौ च चर्मणी एवं ध
नुर्धरौ वीरौ तनुत्राणभृतौ यमौ ३७ काकपक्षधरो तस्मिन्नाश्रमे चरतः स्मृतौ सीतां शूषमा
णौ तौ कंदमूलफलैः शक्रभैः ३८ पादसंगाहनेनैवापि परां प्रीतिं वितेनतुः जैमिनिस्त्वाच
अयोध्यायामहाबाहुः पालयन् रघुवंशजः ३९ नशर्मलेभे रामोऽसौ ब्रह्महत्याभिपीडितः अ
श्वमेधं कर्तुं वरं कर्तुं कामोष्यभूद्रघुः ४० वसिष्ठश्च समाहूय विश्वामित्रं च गालवम् वामदेवं मुनिं च
षमिदं वचनमब्रवीत् ४१ रघुनाथ उवाच अश्वमेधं करिष्यामि कथं तस्य
वैविधिः अश्वश्च कीदृशो भाव्योदानं कीदृग्विधीयते ४२ किं मया चरणाय स्याद्द्वततश्च निरूप्यताम्
ततो वसिष्ठः कथयावभूवदुःखेन साध्यः किल यज्ञ एषः अश्वश्च भाव्यः कुसुदंडुवर्णः शतश्वपुच्छे मलि

जै.अ.
६४

अ.
२९

नश्चकर्णे ४३ सरस्वतीयोद्ध मलनूवीरैर्धृतः परेश्वरपि विमोक्षणीयः आरंभ एवार्थाह विप्रवर्चाः पू
ज्याः सहस्रंश्रुतिपारगाश्च ४४ एकोरयो वारण एक एव दशाश्वसुरव्याघ्रसूवर्णभारः शतंगवांहेम
विभूषितानां प्रस्यश्च देयो वरमौक्तिकानाम् ४५ एकैकशो भृत्यचतुष्टयचकार्येषु दक्षकिल देयमत्र
४६ असिपत्रव्रतं रामकथं तन्नुविधास्यसि यज्ञकर्मणि वैभार्या द्वितीया सहधर्मिणा ४७ नया वि
रहितं रामविफलं परिक्रयते राम उवाच सौवर्णा प्रतिमा कार्या जानकी सहशीप
सो तादृश्यासीत या सार्द्धं करिष्ये व्रतमुत्तमम् ४८ अश्वमेधसमारंभः क्रियतां मुनिपुंगवैः अश्व
शालासूचिरशास्त्रोक्तैर्लक्षणैर्युतम् ४९ निरीक्ष्य वाजिनं मत्वं ततो दीक्षाप्रदीयताम् तद्भाषित
मुपश्रुत्य वसिष्ठो मुनिभिर्वृतः ५० वाजिशालासुधवलमश्च साहारयन्नरैः गोक्षीरवर्णैः सुखतः कुंकु
माभंस्रुकेसरम् ५१ एकतः श्यामकर्णं तं हयमालोक्य विस्मितः वसिष्ठो ब्राह्मणान्सर्वान्सहस्रैः प
र्यपूजयत् ५२ वस्त्रालंकरणैर्दिव्यैर्वाजिभिश्च मनोजवैः रथैश्च वारणैर्मत्तैर्कलधौततरैः शङ्खैः ५३ दो
ग्ध्रीभिर्धेनुभिश्चैव पूजयामास तान् द्विजान् ततश्च दीक्षितो रामस्तादृश्यासीत या सह ५४ हयंतं पू
जयामास चंदनेन सुगंधिना पुष्पैः स्वग्निश्च चमरैः शोभितं रघुनंदनः ५५ भाले बद्ध्वा च सौवर्णं य
त्र तस्य हरेः पुनः तस्मिन्पत्रे विलिखितं रामो दशरथात्मजः ५६ एकवीराद्यकौसल्या तस्याः पुत्रो म
हाबलः तेन मुक्तं हरिवरं गृह्णातु बलवान्नरः ५७ इत्यभिप्रायसहितं पत्रं भाले व्यशो भक्त शत्रुघ्नं
चादिदेशात् त्वयारक्ष्यस्तुरंगमः ५८ ततः सतुरंगो मुक्तः पृष्ठतो लक्ष्मणानुजः अस्मोहिणीभि
स्तिसृभिर्जगाम सहितो बली ५९ नानादेशान्व्यतिक्रम्य नगरोपवनानि च लीलया विचचाराश
शत्रुघ्नसहितो हयः ६० राजानस्तं हयदत्तानमश्चक्रुः पराङ्मुखः येशूराबलवतश्च ते गृह्णन्ति हयोत्तमं
६१ तान् जित्वा बलवान् वीरान् शत्रुघ्नो मोचयद्दयम् ततः सतुरंगः प्राप्तो बाल्मीके रात्रिमेकं ६२ बाल्मी
किर्वरुणा हूतो मरुवार्थं तलमप्यगात् आश्रमोपवनं रम्यं प्रविवेश तुरंगमः ६३ दाडिमाः फलिताय च चू

ताः पल्लविनो नवाः मुनिदुमाः पुष्पधृतो रात्र्यः किंचांद्रिकांचिताः ६४ अनेकाः पुष्पजालान् पुष्पितादेव
ता इव मृद्वीकामंडपारम्याघटयन्त्रैः सुशोभिताः ६५ रभास्ताः फलितायत्र स्वलोकात्किं समागताः त
द्रक्ष्यमाणो वीरो सो धनुः पाणिलंबो बली ६६ दूर्वाकुराश्चरंतु वाजिनददशे पुरः ऋषिपुत्रान्समाहू
यहयाभ्यां शंजगामसः ६७ हरेर्भालगतं पत्रं वाचयामास बालकः एकवीराद्यकोशल्या तस्याः पुत्रो
रघूदहः ६८ तेन रामेण मुक्तोऽसौ वाजीगृह्णात्विमंबली तत्पत्रस्थमभिप्रायं ज्ञात्वा शीघ्रं लंबो ब्रवी
त् ६९ अस्माकं जननी वंध्यात्वेकवीरानसा किमु इत्येवमुक्त्वा वचनं लंबो दधे तुरंगमम् ७० उत्तरीयं स
मुत्क्षिप्य बंधे कदलीतरो वारयंति स्म तं वीरं मुनिपुत्राभ्यां न्विताः ७१ मुनिपुत्रा ऊचुः ल
वल्यापरो वाजीवृथायं बद्धा ते बलात् अस्य ये रक्षकास्ते त्वान्ध्यांति त्यज्यतामयम् ७२ अनाहत्य वच
स्तेषाम ब्रवीत् कुपितो लवः लव उवाच ऋषिस्त्री कुक्षिजा यूयमहं सीतोदरोद्ववः ७३
सीतायाश्चोदरे जातो हृमिरे वनसंशयः यद्यमुं वाजिनं बध्वा मुच्येयं भयशंकया परं श्रेयस्तु मरणं
न लज्जामासु पा व्रजेत् ७४ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये कुशलवो पारव्याने तुरंगग्रहं
णो नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ जैमिनि उवाच ततः प्राप्तं महत्सैन्यं रथवाजिसमाकुलं
मत्तद्विरदसं बाधं पत्तिभिश्च समावृतम् १ कुतोश्च कुतोऽश्वश्च व्याहरंतो महाबलाः रथिनः शत
साहस्राः प्राप्ताः शत्रुघ्नपालिताः २ ददशः कदलीवृक्षे बद्धमश्वं महारथाः पप्रच्छुः केन बद्धो यं ल-
घूस्तां ब्रह्मचारिणः ३ ते ब्रुवन्नाम वृक्षस्य मूलेतिष्ठति निर्भयः लवश्च नाम्ना विख्यातस्तेनायं वि-
धृतो हयः ४ ग्रहस्य रथिनस्ते तु प्रोचुर्मुखोऽस्ति बालकः बलं हयं पालयंतं न जानात्येष वै शिशुः ५
मुच्यतां मुच्यतां चाश्वो यथार्थाघ्नं व्रजेद्दुरासु तावत्यामो महाबाहुर्धनुः पाणिलंबो बली ६ किमिदं क्रि-
यते वीरैः क्रियते हयमोचनम् मां जित्वा मुच्यतामश्वो मयि तिष्ठति न क्वचित् ७ अश्वेष्वतां वचस्ते
षामोक्तुणां हयमुत्तमम् विच्छदहस्तान् स लो बलेन निशितैः शरैः ८ तेच्छिन्नहस्ता ये ह्यारो ब्रुव-

ने.अ.
६५

तिस्मिन्निपात्यताम् ततस्तशरुवर्षेणवृष्टुस्तेसमागताः ९ केचिच्छक्तींश्चपाशांश्चविक्षपुःशत
शोबलात् आपतच्छरसंघातो नपस्पर्शलवन्तदा १० यथाहिगौतमीतोयेस्नात्तपापचयोमहान्
तच्छस्त्रसंघचिच्छेदयोगावभवबंधनम् ११ पंचभिः पंचभिर्बाणैरेकैकं हृद्यताडयन् निषंगाभ्या
मक्षयाभ्यां गृह्णन्वाणान्मु मोचसः १२ गजाभिन्नादिधाबाणैः शृङ्गाश्छिन्नादिधादिधा शिरां-
स्याधोरणानां च चिच्छेदनिशितैः शरैः १३ काश्मीरकंबलान्वीरो यंटाश्चिच्छेदलंबिताः हस्तिमा
श्च पताकाश्च व्यलुनालसलवोवली १४ रथान्कांचनसन्नाहानश्छिनद्दन्वितांवरः चक्राणिचक्र
क्षांश्चत्रिवेणून्सारथीस्तथा १५ अश्वान्श्चव्यधमहाणैस्तथावेरथसारथीन् चामराणिध्वजस्त-
भान्धनूंषिसहदानिच १६ तूणीरान्निशितैर्बाणैश्चिच्छेदसकुशानुजः अवधीतुरगांश्चापिसाभ्या
रोहानुरधूतमः १७ एवंलवोमहत्कर्मचक्रेसंग्राममूर्द्धनि जैमिनिरुवाच सहस्वा
निहतंसेन्यंबालकेनपदातिना १८ शत्रुघ्नः कुपितोवीरोरथमारुह्यचागमत् विस्फारयन्धनुश्रेष्ठं
तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १९ एवंवदंतंशत्रुघ्नंविद्याधदशभिः शरैः श्रयन्माहेश्वरंस्थानंलवोनिर्भय-
मानसः २० हृदिचैकैनविद्याधचतुर्भिश्चतुरोहयान् अभिनत्त्वजमेकेनचतुर्भिश्चक्रक्षकान्
२१ ततश्चैकेनबाणेनधनुर्ज्यामच्छिनलुवः अरोपयित्वाशत्रुघ्नोज्यांदितीयंशरासने २२ ततोनालीकनार
चांस्तीक्ष्णभल्लान्मु मोचसः त्रिभिर्ललाटेविद्याधलवन्तंलक्ष्मणानुजः २३ त्रिभिस्तैस्ताडितोबालः प्रहस-
न्वाक्यमब्रवीत् लवउवाच ललाटेममपुण्यापिलग्नानिकमलानिकिम् २४ एतावन्तेवलंवीरसमग्रं
परिलक्ष्यते इत्येवमुक्त्वावचनंचतुर्भिश्चतुरोहयान् २५ अनयन्निशितैर्बाणैर्यमस्यसदनंमहत् सारथेश्चशि-
रःकायाच्छरेणैकेनचाहरत् २६ द्वाभ्यांशराभ्यांचिच्छेदध्वजंचास्यसमुच्छ्रितं द्विधाचक्रेलवोबाणैः शत्रुघ्न-
स्यधनुर्हृदं २७ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताभ्योहतसारथिः शत्रुघ्नः कुपितोवीरोधनुरन्यत्समाददे २८ सगु-
णंधनुरादायशरंचैकंसमाददे पीतवर्णंमुनिशितंगार्धपञ्चैरलंकृतं २९ ततोब्रवीत्सशत्रुघ्नः पलायस्वशिशो

६५

धुना अन्यथामरणं ते स्यात्कृपा मां बाधते त्वयि ३० तदा कर्ण्यवचस्तस्य कुपितो बलवांल्लवः चिच्छे
दतेशरं दिव्यं सद्धिधा व्यपतद्भिभो ३१ शत्रुघ्नो विस्मयाविष्टो बाणं चान्यं समाददे तं शरं कालसंकाशं यावद्-
नुषिसंदधे ३२ तावत्स चापं स शरं चिच्छेद कुपितो लवः ततो जग्राह शत्रुघ्नो लवणं येन चावधीत् ३३
तद्धनुस्तं शरं दिव्यं सूर्यवेशानरप्रभम् सुमोच बाणं रुचिरं हतोऽसीति वचस्तथा ३४ असो घे स शरं ला-
त्वालवः सस्मार तं कुशम् अस्मिन्नवसरे भ्राता कुशो मे विद्यते यदि ३५ तदा स्य बाणस्य भयं न स्यान्म
म कदाचन अयं ते जानकी सत्यात्यातिव्रत्यादमुं शरम् ३६ छेद्विमे स्यात्ततः कीर्तिरिति बाणं सुमोच सः
तेन बाणेन तं बाणं मध्ये चिच्छेद बालकः ३७ जैमिनिरुवाच पूर्वार्द्धं न्यपतद्भूमौ तत्राद्धं च न पतत्
तेनार्द्धेन धनुश्छिन्नं लवस्य हृदयं तथा ३८ सच्छिन्नधन्वा हृदि ताडितो दृढं विभ्रमन्वागे निपपात सुतले
शिखीरुवेषोरुधिरावलिप्तो मुमोह बालो न विवेद किंचन ३९ ततः शरं श्वभेयं श्ववादयंतः सहर्षिताः
योधाः शत्रुघ्ने न्यस्थामृतशेषाजगर्जरे ४० सुमुचुस्तं हयं वीराभीतं दृष्ट्वा च तं लवम् मुक्तः स तुरगो
योधैर्बभ्रा मोपवने तदा ४१ कृपाविष्टश्च शत्रुघ्नो लवमुत्थाप्य पाणिना रामा कृतिरयं बालः सिच्यतां पयसा
धुना ४२ ततः स्ते सेवकाः शीघ्रमंभोजिः सिपिचुर्लवम् सजीवं रथमारोप्य एष्टतोऽश्वस्य ते ययुः ४३
इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये कुशलवो पारच्याने लवमूर्त्वा प्राप्तिर्नाम त्रिंशोऽध्यायः ३० जनमेजय उवाच
लवे धृते यथा युद्धं घोरं रूपं बभूव ह जगाम कुत्र च कुशः कथं सीता विवेद तत् १ जैमिने सर्वमाचक्ष्वप-
वित्रां कुशसक्तयाम् जैमिनिरुवाच शरणुराज्यवक्ष्यामि कुशस्य चरितं महत् २ यच्छ्रुत्वा सर्वपापे-
भ्यो मुच्यते स्त्रीपुमानपि अश्वे प्रचलिते तस्मिंल्लवे नीते महारथैः ३ अश्वपूर्णमुखः सीतां मुनिपुत्रा
ब्रुवंस्तदा सीते बद्धोलवेनाश्वः कस्यचिन्मृपतेर्बलात् ४ मृपतेस्तस्य सैन्येन पुत्रस्ते युयुधेलवः नि-
हत्य सैन्यं बालोऽसौ शान्तो वीरेण केन वित् ५ धृतो हस्तगतं छित्वा धनुर्नीतः पुरं प्रति तद्वाक्यमाकर्ण्य
बभूव जानकी विव्रस्थिता देववर्गनासती यथा हि विद्युश्च निना कुमारिका धनी नरो वस्त्वपहारतो-

जै. ७०
६६.

यथा सीतोवाच मनसा कर्मणा वाचा यद्यहं राम तत्परा तेन सत्येन मे पुत्रो लब्धः कुशली-
रणे ७ तावज्जीव्या ह्यवः पुत्रो यो वज्र्यैः समाव्रजेत् एकाकी निहतो बालः पापिष्ठेः सैर्महारथैः ८
रुरो दसाभृशं बाला पुत्रशोकेन पीडिता मामना एच्छया तोऽसिश्वासने निरतोलव ९ चंद्रविंशमानं
ते मुखं बाणैरभिधत् गात्रं स्याच्छकुली जातं लवस्य निशितैः शरैः १० कंदमूलफलाशी च द्वाद-
शाब्दे विचक्षणः परंतु युद्धात्तांतेषां शूराणां तं च बालकम् ११ कराः कथं प्रवृत्तास्ते निर्दयानां च पा-
पिनाम् अस्मिंश्च समये तातो बाल्मीकिर्नकुशो बली १२ कस्येदं पुरतो वक्ष्ये दुःखं प्राप्तं सदा रुणा-
म् जैमिनिरुवाच तावत्समित्कुशाहारी वनान्निवृत्ते कुशः आगच्छतः कुशस्याथ दुर्नि-
मित्तानि भारत १३ बहूनि पथि जातानि चित्तोद्देगकराणि च अपसव्यं मृगायां तिनदं तोभैरवैरव-
म् १४ ततः सव्यथया विष्टो राम पुत्रो रघु इहः चिंतया मास मनसा केशवं विमहारिणम् १५
चिंतया विष्टमनसो बाहू तो स्फुरतो भृशम् नैत्राभ्यां स्वयमेवांभः सस्कृवे विव्यथे मनः १६ एवं स-
आश्रयं द्वारं कुशः प्राप्तो व्यचिंतयत् लवो जवेन चायाति कथं मे सस्मुखो न हि १७ आयातं तं लवं प्रात-
निवारयितवानहम् तस्मात्किं कुपितो नैतिकेन चासौ धृतो लवः १८ इत्येवं चिंतयन् वीरो ददर्श ज-
ननीं स्वकाम् सीतां नमस्कृत्य कुशो जगाद वचनं श्रुत्वा १९ मातः कस्मात्प्रलापो यं क्रियते क-
लवो गतः सीतोवाच कस्याप्यश्वचरं तं स जग्राह कुपितो लवः २० तैर्नीयते पुरं-
बद्धा जीवन्वा मृत एव वा कस्तं सो च यिता बालं त्वां विना कुश पुत्रक २१ यथा विष्णुः स्मृतो भक्तं
संसारान् मोचयेत् तद्गुप्तम् तत्तस्या वचनं श्रुत्वा विशारवांश्च कुटीं दधत् २२ नेत्रे विलोहिते विभक्तु-
शो वचनमब्रवीत् कुश उवाच अद्य मद्वाणभिन्नानां चेरिणां रुधिरंधरा २३ पास्यते रु-
चिरं सोष्णं शोषितं सूर्यभानुभिः इन्द्रश्चरुणो चापि कुबेरो वामहा बलः २४ यमश्च यक्षगंधर्वा-
स्तेषां साहाय्यकारिणः भवन्ति सर्वे देवाश्च साध्याश्चापि मरुद्गणाः २५ तथाऽपि तान् रणे जि-

लालवंतं परिमोचये एष गच्छामि भो मातर्निषंगो धनुरेव च २६ प्रदेहि चर्मखड्गं च किरीटं क-
वचं तथा सीताप्रविष्टाशालायां प्रददा विषुधी धनुः २७ चर्मखड्गं किरीटं च कवचं च कुशोऽग्रही-
त् सन्नद्धः कवचीरवद्भीचापबाणधरो युवा २८ कुशो ययोनिरमस्कृत्य जननीं तां च जानकीम् सी-
तयासौ प्रयुक्ताशीः कुशो बाहू व्यताडयत् २९ विस्फारयन् धनुश्चोद्यं जगाम त्वरितो बली यथा
मत्तद्विषानुसिंहीतनयोऽभ्येति निर्भयः ३० गच्छ तस्मात्ततो दृष्ट्वा शत्रून् दूरादथाह्वयत् तिष्ठन्तु-
वैरिणः सर्वे यदि शक्तिर्हि विद्यते ३१ नो चेदं धुर्मदीयोऽसौ मुच्यतां वाथ युद्धेताम् अनिर्जित्य कुश-
वीरं नो पसर्पितुमर्हथ ३२ तच्छ्रुत्वा वचनं घोरं योधा वाक्यमथाब्रुवन् कोऽयमायाति वीरोऽ-
सौ खड्गचर्मधरो युवा ३३ शरचापयुतः शूरः किरीटीकवची महान् कालोनूनं हि सर्वेषाम-
यं नो भविता किल ३४ इति जल्पन्ति वै सर्वे सैन्यका मय विह्वलाः ध्वजाः कणा कणा यन्ते द्रुमावा-
तेरिता इव ३५ किरीटानि च वीराणां गृध्राः पस्पर्शरं बरात् तस्मिन्काले निषंगेभ्यः स्वयं नियं-
त्य लंशराः ३६ कोशेभ्यश्च पृथग्भूताः स्वयमेवासो ययुः चंडो वातः प्रवृत्ते द्रुमानुन्मूलयन् च
जान् ३७ रजसा संवृतं व्योमसूर्योऽत धानिमागमत् क्षणात्प्रशांतं रजसि वीरोस्तददृशः कुश-
म् ३८ जैमिनिरुवाच आयातंतं कुशं दृष्ट्वा शत्रुघ्नो वाक्यमब्रवीत् गच्छ सेनापते
शीघ्रं निवारय शिष्टं शरैः ३९ यावत्सैन्यव्यूहयामस्तावदक्षस्वभारिष सेनापतिरुवा-
च अहमेनं ह निष्यामि प्रसादान्न वस्तुन इत्यक्त्वा प्रययौ बालं सेनाध्यक्षस्तदा बली
४० तिष्ठतिष्ठति चोवाच विव्याध दशभिः शरैः कुशस्तान् च्छिन द्वापान् सेनावाहमताडयत्
४१ चतुर्भिश्च तुरोऽस्थाश्चान्जघान कुपितः कुशः सारथेऽश्वशिरः कायाज्जहार प्रहसन्निव ४२
रथंचतिलशः कृत्वा तान् हत्वा पाणिं सारथीनां चिच्छेद च धनुस्तस्य कवचं चातिनिर्मलम् ४३ द्वाभ्यां शरा-
भ्यां चिच्छेद हस्तौ तस्य दुरात्मनः चरणौ व्यलुनान्तस्य जघंते मांसले कुशः ४४ जहार शमश्च लं वक्त्रं कं-

जै. अ.
६७

वाज्वलितकुंडलम् सेनावाहेहतेतस्मिन्हाहाकारोमहानभूत् ४५ सेनावाहं हतं दृष्ट्वा ज्ञाता तस्य नगाद्वयः
आजगाम गजान् रुदः शक्त्या तमहं नकुशम् ४६ तौ शक्तिवन्हि कूटाशौ ज्वलन्ती मशनीमिव चिच्छेदपं
चभिर्बाणैः सीतासूनुर्महाबलः ४७ चरणांश्चतुरोऽप्यस्य गजस्य व्यलुनात्कुशः सच्छिन्नचरणात्तस्माद्गजा
दाप्लुत्यधारयन् ४८ गदां विचित्रां महतीं नगैः सौव्यगमकुशम् कुशस्तंगदिनं हस्तं चिच्छेत् दाशी विषोप-
मम् ४९ वामहस्तेन भूमिस्थं चक्रं जग्राह लूनदोः तमाय पातयन् भूमौ बाहुं चक्रधरं कुशः ५० तथापि धा-
वमानस्य चरणावच्छिन्नं हुतम् सच्छिन्नचरणो वीरश्चिन्नबाहुर्नगो बली ५१ धूलिधूसरसर्वांगोरुधिरणप-
रिप्लुतः आससादनगो बालं राहुः सूर्यमिवान्वरे ५२ छिन्नाभ्यामथ बाहुभ्यां गदां चिक्षेप तं प्रति सतया
ताडितो वीरः पदान् चलितः पदम् ५३ तु तोषास्य कुशो वीरः प्रतापनचतादृशा ततः स्तनिशितं बाणं वधा-
यास्य सुमोच सः ५४ शरेण तेन वै छिन्नशिरः खेतव्यलीयत शंभुना मुंडपालार्थं गृहीतं तद्वरं शिरः ५५
एवं नगे विनिहतो कुशः कोपसमन्वितः तत्सैन्यं चाह न द्वापौर्दं पाणि रिवान्तकः ५६ गजान्यर्चत संकाशा
नृविददारवृषे वसः उच्छलद्गुधिरै रणाथ वीरास्ते रक्तवाससः ५७ अजायंत भृशं विभ्राः पुष्पिताश्च किंश-
काः बाणैः पतद्भिस्तु बलादपिः प्रादुरभून्महान् ५८ रथनागैर्धनो बह्विर्बर्धे स च बालकः पतद्भिर्वार-
णैर्भक्तैर्म्रियंते स्म महारथाः ५९ स्वयमेव विदीर्यते रथाश्चक्राणि ते ध्वजाः जहुः प्राणान् च चराः शरै-
र्भिन्नकलेवराः ६० हस्यश्वरथसंघाताः पदातान्यप तन्भुवि विष्णुमक्तिमकुर्याणां संसृता विवचाधमाः ६१
कन्यावित्तेन योजीवेत्तदीयाः पितरो यथा एवं विनिहतं सैन्यं रथनागसमाकुलम् ६२ कुशेन तेन वीरेण स्वधर्मेण व-
हुकृतं ६३ इत्याश्वमेधिके षर्वाणि जैमिनीये कुशलवोपाख्याने कुशयुद्धवर्णनं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः

३१ जैमिनीरुवाच
वभिर्बाणैः कुशं तं कोपपूरितः १
ग्रंहदिविव्याध शरेणानतपर्वणा २

ततः प्रातो महाबाहुः शत्रुघ्नो धुनयन्धनुः विव्याध न-
ततः कुशोऽपि बलवान् रथं साश्वं व्यचूर्णयत् शत्रु-
पुनश्च पथ्या विव्याध नाराचानां स्तनांतरे सौगतिविद्ध-

६७

स्तु शत्रुघ्नोऽथोपस्थेपपातह ३ यथासक्तोहिमांतंगः स्वलितः पर्वतोऽपतत् हृतशेषाश्चयेयोधास्तेष्व
योध्याययुर्दुतम् ४ अथमूर्च्छाविहायासौलवोपश्यत्स्वबांधवम् उत्थायपरिरभ्यैनकुशवीरंजहर्ष
च ५ उवाचचकुशंभ्रातर्धारिणामितुरंगमम् तेनानुनीतः सलवोबबंधेतंतुरंगमं ६ उभौतौभ्रात
रौयुक्तौयथावायुविभावसू प्रतीक्षमाणौवीराणामागमंतस्थतुर्बलात् ७ जैमिनिरुवाच
मृतशेषाश्चयेयोधास्तेगत्वाराममब्रुवन् समासीनंदीक्षितंचमृगशृंगपरिग्रहम् ८ त्वचरुरोर्वसा
नंचदंडधारंस्ममेखलम् भ्रातृभ्यांसहितंशूरंमुनिभिः परिवारितम् ९ तिलाज्यहोमसंभूतधूमै
नारूणलोचनम् स्रवणंसीतयायुक्तंमंडपस्थामिदं वचः १० योधाकृत्तुः हेरामतेश्वः पृथि
वांचचारवीरोपिकश्चिन्तदधारतपुनः एकोगृहीत्वादशएवबालकस्तेनास्मदीयंनिहतंबलंच ११
धृतः कथंचिनवचानुजेनछित्वाधनुः श्रान्ततलुर्हिबालः तस्यापरोबंधुरदीनसत्वः प्राप्तः सचापासि
धरोबलीयान् १२ तेनापिशेषंनिहतंतवोग्रंमैत्र्यंचमेनापतिनासमेतम् तस्मिन्नेकश्मलमाशंसौ
न्यंजगामसर्वाः प्रदिशोदिशश्च १३ जैमिनिरुवाच तेषांतद्वचनश्रुत्वारामोविस्मय
मागतः उवाचकिमयंजल्योयुष्माकंकिमुतभ्रमः १४ पैशाच्यंकिमुयुष्माकंशत्रुघ्नः केनपात्यते
योधाकृत्तुः नजल्योऽस्मास्तराजेंद्रनभ्रमोनपिशाचता १५ स्मृतौयैस्त्वंसकृद्रामनजल्योनपि
शाचता भ्रमोनविद्यतेतेषांजायतेज्ञानमुत्तमम् १६ साक्षादृष्टेत्वयिभिभोभ्रमोस्मासकथंभवेत् ज
ल्यः पिशाचतावापिकुतः स्यादयुनंदन १७ रणेशोतेसशत्रुघ्नः शिशोर्बाणैः प्रपीडितः ततः स्रदुःखि
नोरामोविलपन्निदमब्रवीत् १८ रामउवाच विप्रद्विद्वलवणोयेनधातितोनि
शितैः शरैः मदीयंवचनंकर्तासशत्रुघ्नोर्भकैर्हतः १९ केनदोषेणमेभ्रातां हवस्थांतादृशीगतः ए
हिलक्ष्मणभद्रंतेष्टुणुमेपरमंवचः २० अहं हिदीक्षितोभ्रातर्नमयायोद्धुमिष्यते सैन्यनमहतायुक्तो
भ्रातानिष्ठनियवते २१ तत्रगत्वाप्रयोद्धव्यमोच्याश्च सचबांधवः तद्वाक्यालक्ष्मणस्तूर्णंप्रययौसैनिकैः

जै.अ.
६८

सह २२ ततो मत्ताश्च मानंगारथाः कंचनभूषणाः सादिनोनगरात्तस्मात्पत्तयश्च विनिर्ययुः २३ सर्वे
रक्तपताकाश्च सर्वे रक्तांबरध्वजाः चंदनेनावलिभांगारणत्करुणमंडिताः २४ वीरग्रीपरिणेतारः स्वजो
भिर्बद्धसूदृजाः साक्षात्कालावताराः किंयुद्धसंस्थामभीप्सवः २५ युवानः श्वश्रुलावीरायुद्धशौंडाः प्रह
रिणः श्वेतांबरधराः सर्वे धीराः श्वेतपताकिनः २६ एकपत्नीव्रतयुता धर्मिष्ठाश्च जितेन्द्रियाः निर्ययुर्न
गरात्तस्माच्छतशोथसहस्रशः २७ तेषामधिपतिर्द्यासीलुक्ष्मणो बलवत्तरः सेनानीः कालजिज्ञासी
हर्मिष्ठो ब्राह्मणप्रियः २८ गच्छता तेन सैन्येन कृताः शक्राः समुद्रगाः सरितः पर्वताश्चूर्णीभूता वाजिरु
रैर्हृदैः २९ विपिनानि स्थलान्यासंस्तृणं शत्रुमुखे स्थितम् तत्परिग्रहणे स्तेस्तु पयो न सरितामपि ३० च
कैरथानामश्वानां रुरैः प्रादुरभूदजः मेघानां सुपरिष्ठात्तद्रजः पंकीबभूवह ३१ तेन पंकेन मेघेषु घनत्व
मभवत्तदा उच्चानां वारणानां च शक्रादंडैर्भृशं हताः ३२ घनाः पलायंतशनैः पंकमारविनामिताः पुर
स्तादुपूवंति स्मरवद्गुचर्मधरानराः ३३ अश्ववाहाः प्रधावंतः कुर्वन्तो विविधा गताः मेघनिर्घोषगंभीरं
गर्जन्तः प्रययूरथाः ३४ कंपयन्तो धरांनागाः पर्वता इव निर्ययुः जैमिनिरुवाच वदं हिरे
गजामत्ता हयोयुद्धे जिहैषिरे ३५ जगर्जिरे रथाश्चक्रैः पत्तयश्च डिडिंबिरे ततः प्राप्तमनीकं तल्लक्ष्म
णस्य भयानकम् ३६ यत्रासौ मुच्छितः शोते शत्रुघ्नः सैनिकैः सह ततः स्फुमित्रातनयः पुरस्ताज्ज्येष्ठो
ययौ कालजिता समेतः ददर्श वीरं विकलं सुकेशं शत्रुघ्नमात्यंतिकजीवशेषम् ३७ इत्याश्वमे
धिके पर्वणि जैमिनीये कुशलवोपारव्याने लक्ष्मणागमनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ जैमिनि
रुवाच तत्सैन्यं भीषणं हस्तातत्पशुं लक्ष्मणांतथा उवाच निर्भयो धीरः शत्रूणामंकुशः कुशः
१ किमिदानीं च कर्तव्यं लवसैन्यं समागतम् वारणानां रथानां च संख्या कर्तुं न पार्यते २ लव
उवाच युद्धमत्र प्रकर्तव्यं हंतव्याः सैनिकास्तस्मी कूष्मांडफलवद्भेदारथाश्छेदारसा
लवत् ३ शिरांसि पद्मफलवत्पातनीयानि भूतले श्वान्तः कुशमहाबाहो समग्रस्य बलस्य ते ४

अ.
३२

६८

विज्ञप्तिः - स्कारोः
तस्थतुर्निर्भयो वा
लवोपारव्यानि लक्ष्मणसेनापराजयोनामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४
गंगातीरे रामचंद्रोद्दीक्षितो यज्ञमंडपे भरतप्रत्युवाचाथ मुनिभिः परिवारितः १ रामचं-
द्र उवाच कथं नायाति वीरो सो विजित्य ह्यहं हारिणो याभ्यां पराजयं प्राप शत्रुघ्नः स तवानुजः
२ सोमित्रिवीक्ष्य संग्रामे त्रैलोक्यं सचराचरम् स्वप्नमध्ये विलीयेत प्रत्यक्षं कः सहिष्यति ३ तमघ-
बहुभिर्वीरैः सेवितं रोषपूरितम् पतनादनुजस्यापि मया ज्ञप्तं न तो क्षमौ ४ यो धितुं वनजावजौ
चपलौ नाथवर्जितौ लक्ष्मणस्य भयात्प्रस्तौ शरणं कंगमिष्यतः ५ आनयिष्यति सोमित्रिः शत्रु-
घ्नं धर्मलोक्तः स्वप्रतापेन पतितं जनन्यैर्दर्शयिष्यति ६ लक्ष्मणं कुपितं श्रुत्वा संहरतं स्वबालकौ
प्रार्थयिष्यत्यनाथाकरक्षणा यतयोः प्रसूः ७ कुतः प्राप्नोस्व नाशाय दारकौ विघ्नकारकौ दिनद्वयं वि-
हीनं मे वर्षमध्ये तुरंगमः ८ शत्रुघ्नरक्षितः प्रापयाभ्यां पाश्वर्चे निबन्धनम् मामनाहत्य भरतं सग्रीवं च
विभीषणम् ९ अंगदं वालितं नय हनूमंतं महाबलम् अन्यान्मम सत्तुहं धून्तृणीकृत्यापहारकौ
१० वाजिनं करसंप्राप्तं पश्यतां बालचैष्टितम् भरतं प्रेरय जनान् संदेशं येन याति मे ११ लक्ष्मणं प्र-
तिसंग्रामे यथानयति वाजिनम् क्वचनं कुरुते क्रुद्धः सोमित्रिर्मा मकं सदा १२ जैमिनिरुवाच
भरतेन समाहृताः पंचदता महाबलाः रामपाश्वर्क्षणादेत्यतानुवाच स्वयंप्रभुः १३ श्रीराम तम भवि-
यात् लक्ष्मणमीने तु ब्रूत मे ह्येक्यमेव तम् जीवितेन युतौ युद्धे सोहनास्त्रेण मोहितौ १४ राममि ते न घ तद्
बालौ सागसावपि लक्ष्मण त्वं वीरो सिद्धतश्चासि शरैः सर्वास्त्रैः को विद्वैः १५ रथस्थोऽस्मिन् न वि-
त्कः प्राणान्दापय
कमदराभ्यां तुम्
ने शरैः कुशम् लक्ष्मणस्य च सेन्येन लवोरुद्धोतिषः अपुत्रत्वं
रणयेयुः

२३ ज्ञेयः

प्राः सा गरात्तस्मात्तयश्च विनिर्ययुः २३ सर्वे

अ.
३२

जै.अ.
७९

निराश्रयः नवानयशिशूवेगान्मापातयरणेबलो १६ परवालेदयायुक्तं चिन्तं कुवात गारग्रीपरिणेतारः स्वजो
त्रैः सहिताजायते भुविमाधवः १७ मयानपुत्रवदनं सीतावदनसन्निभम् वाक्षितं भुवि युद्धशोडाः प्रहा
मोचयाम्यहम् १८ प्रष्टव्यो कस्य पुत्रो तो किमर्थं वनचारिणो पुत्रयोजननीकुत्रतत्पृष्ठातां सैन्यं निर्ययुने
१९ जैमिनिरुवाच एवदिशतिरामेतुदूतान्वतिविशांपते तावद्दनाः शरैर्भिन्नाः क्षतज
घप्रवाहिणः २० लक्ष्मणस्य महावीरारामं शरणमाययुः रामरामेति जल्पन्तः शीं संतः समहद्वयम्
२१ रामराममहाबाहो ब्राह्मन्महतो भयात् बहुलेन बलेनापितृतः शूरः सलक्ष्मणः २२ प्रापत
त्काननं घोरं शत्रुघ्नो यत्र मूर्च्छितः स सैनिकः क्षतो बाणैः कुशस्य परितिष्ठति २३ कुशसायकभिन्ना
गैरुधिरापीडवाहिभिः वीरैर्न जायते किंचित्किं शकैः पुष्पितैरिव वज्रपातसहावीरानानाशस्त्रैः
प्रपीडिताः न जानन्ति व्यथां ये वै ते कुशेन विमूर्च्छिताः २४ लवनेनैकेन शिशूना कृता सा वाहिनी घना
विमुरवाभूभृतं प्राप्ता हस्वा बालस्य चेष्टितम् २५ लक्ष्मणस्य बलाध्यक्षः पतितो भुविराघव कालजि
ह्वाभिः साहै कुशबाणैः प्रपीडितः २७ लक्ष्मणेन कृतं युद्धं भ्रातरौ वीक्षितौ वने स्वमनः कृपया युक्तं
वैरैर्यत्कानुजस्यतत् २८ ततः कुशं प्रत्युवाच सौमित्रिः सतवानुजः गच्छ बालकमुक्तोसि कनिष्ठे
न समं गृहम् २९ जनन्यै ब्रूहि मुक्तोसि सामयुक्तेन केन चित् लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा कुशे लक्ष्म
णमब्रवीत् ३० त्वं गच्छ रामं मुक्तोसि दुःखितं त्वानयो धये नक्षमा स्माप्य होरामेसां प्रतंहि वि-
लोक्यते ३१ यः सानुज भवतं तु क्लेशयेन्नागतः स्वयम् भीतोऽवमानसं सर्गकारका द्राघ-
उवाच ३२ कृपायुतात् प्रकृतं व्यहंतं ततो याहि लक्ष्मण प्रहराश शरौ धैर्मणौ रुषं चेद्दिशति ते ३३
लवत् ३ शिरांसि पक्कफलवत्पातनीः तेशरास्तं तदा भित्वा बालं युद्धे तथा विधे ३४ पतिताः कान-
णौ धौ लक्ष्मणस्य कलेवरम् ३५ समाकीर्णं त्वग्विहं

५८

नयोग्यमेतत्सैन्यस्यादगस्त्यस्येवनिर्झरः नचसिंहस्यपुरतो जंबूकालीप्रसर्पति ५ पुण्यांभागीरशीह-
स्वापापराशिः क्षयं व्रजेत् तथात्वांसमरे सेनादृष्ट्वाशीघ्रविनश्यति ६ केवलं श्रोत्रियैरेव धार्यस्त्वं न च
सैनिकैः अहं हि वाहिनीवेगात् न भग्नस्यात्कथंचन ७ उनिष्ठधनु रुद्यम्य बाणान् योजय माचिरम्
अहं सैन्यमिदं सर्वं रूपाधिनिशितैः शरैः ८ किंकरोमिधनुश्छिन्नंततः सूर्यमुदैक्षत लवोनिश्चलयाह
ह्यामनसाप्रार्थयन् धनुः ९ लवउवाच नमः सवित्रे सूर्याय पूष्णे ज्योतिष्मते नमः नमः
सप्ततुरंगाय नित्यव्योमचराय च १० मेषादीनामधीशाय मासि मासिने मोनमेः अयनद्वयकर्त्रे च प्र
काशाय नमोः स्तुते ११ मूकांधबधिराणां च वाग्नेत्रप्रददाय च शिरोर्तिमूलकुष्ठानां नाशकाय नमोः
स्तुते १२ नमः सुवर्णवर्णाय सहस्रकिरणाय च जगतामेकनेत्राय जन्मत्राणक्षयाय ते १३ ऋग्वेद
रूपिणे तुभ्यं नमो ब्राह्मणरूपिणे यजुः सामाथर्वकर्त्रे पुराणागमकारिणे १४ गाथेतिहासकर्त्रे ते
नमो ब्राह्मणरूपिणे नमो विश्वस्वरूपाय रुद्ररूपाय ते नमः १५ विश्वस्य बांछितकराय मनोरमा-
य विश्वेश्वराय पुरुषाय सदा मन्त्राय हं माय चंद्रेण ये मणिकुंडलाय नो म्याहवे जय करं धनु रघ
मेस्तु १६ जैमिनिरुवाच स्तोत्रेणानेम संतुष्टो रविर्दिव्यं शरासनम् ददौ लवाय सौरं
च पठतांश्चेय उन्नमम् १७ सुवर्णपट्टैरुच्चैरेर्निबद्धं सगुणं हृदम् धनुः प्राप्य महाबाहुर्लवः कुशम्
थाब्रवीत् १८ लवउवाच उपदिष्टं हि यत्स्तोत्रं मुनिना गुरुणामम सौरं त-
ज्जुपितं भ्रातस्तस्मात्तुभ्यं मया धनुः १९ यद्यदस्त्रमयं वस्तु तदहं प्राप्तवान्महत इत्येवमु-
क्ताहिते ह्येयं त्वामाते महाबलौ २० दग्धुं सैन्यादवां किंतौ प्राप्ते वायुविभावसू तो प्रीतिं ते न
हि शीघ्रं विप्रैर्द्रुनानृतमेवैषा लिताम् २१ वर्षमाणौ शरान्योरान्जीमूता विवपर्वते आर्तं नतः न घ तद्
दारुणं हि क्रः प्राणान्द्रयितान्द्रप न्ने शरैः कुशम् लक्ष्मणस्य च सैन्येन लवोरुद्धोतिषः २२ हं महारणे यु

२२ ज्योतिष

जै.अ.
७१

अ.
३२

नकास्ताहि शतं शतेन गजे गजेतत्रथादशासनुरूपेन येषुः २३ सर्वे
निराश्रयः नवानयः २४ गदासिशक्त्यर्पिपरश्वधेश्वकुंतेस्तथासंभ्रमवाजियुक्ताः २५ शूद्रशोडाः प्रहा
रैश्चहिताजायते २६ किंनतेपरिववुरेनम् २७ द्विषोनिजघ्नेनिशितैः क्षरप्रैः शिरांसिभूमावकिरस्फुराते
लवोलवेनाहवकर्मकुर्वन्नादकल्पांतकरोयथायमः २८ शतंशतेनविव्याधद्विशतेद्विशतेनच सह
स्नाहंतदहंतसहस्रमयुतेनच २९ वीराणामहनतक्रुद्धः प्रयुतंप्रयुतेनच जैमिनिरुवाच
चत्वारिंशद्भूमिहत्वागजानांसिंहविक्रमः ३० शरैः संभिन्नसर्वांगोदिशः सर्वाव्यलोकयत् इतः सै
न्यमितः सैन्यंरथवारणसंकुलम् ३१ लसत्तवद्गुप्रभाभिश्चश्यामीभूतंगजैरपि ददर्शधोरंसलवो
नकुशंपृष्ठतस्तथा ३२ तदादध्यौचिरं बालोभ्रातामेकगतः कुशः इतिचिंतयंतस्तस्यलवस्यधनु
रुत्तमम् जहारराक्षसः क्रुद्धोमातुलोलवणस्ययः रुधिराक्षइतिख्यातो रामंशरणमागतः ३४
लवोजवात्पलायंतधनुरादायराक्षसम् तिष्ठतिष्ठेतिचोवाचमत्तोजीवन्कयास्यसि ३५ इत्येवमु
क्त्वावचनंचक्रंजग्राहपाणिना जनन्याश्चरणौचित्तेचिंतयित्वा महाशुजः ३६ सचक्रपाणिस्त्वरितो
लवोगगनमाश्रितः गगनस्थंलवंहृत्वायोधाबिभ्युः पतोदति ३७ ततश्चापेषु रुचिरां च्छरां स्तेयुयुजुर्भया
त् केचिद्दधुश्चचर्माणिमहटानिस्वमूर्द्धसू ३८ अस्मानुपरिवीरोसौपतिष्यतिनसंशयः इति कृत्वा
मतिकेचित्स्यंदनस्याध आगमन् ३९ बाणनिर्भिन्नवर्ष्माणोवारणाभ्रविशोरते तेषामुदरमध्यस्थाः
केचिच्छन्नामहारथाः ४० एवंस्मर्भानावीरायेतेष्वेवंचक्रिरेतदा अवशिष्टामहावीरानिर्यातास्तुदशैव
हि ४१ राजोदशरथस्यासीन्मंत्रोसुजोहितत्फुताः जितश्रमो धार्मिकश्चसूकेतुः शत्रुसूदनः ४२ चंद्रोमदः श
लः कालोमलुः सिंहश्चतेदश विव्यधुः सायकेस्तीक्ष्णैर्लवंगवेचक्रपाणिनम् ४३ दशभिर्देशभिर्बाणैश्चि
च्छिदुश्चक्रमुच्छ्रिताः छिन्नचक्रोलवः शीघ्रंजग्राहपरिधंसुवि ४४ जघानमंत्रिपुत्रांस्तान्यरिघेणहसन्निव

नया

विज्ञप्तिकाले त्वपरे न मत्कार्ये महीपतिः ८ राजोवाच शस्येदेयं समाकर्ण्य तद्वाच्यमविशंकया
कुर्वेहं सकलं कार्यं जीवितेन धनेन च ९ ब्राह्मण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यदर्थमहमा
युक्तः १० कृष्णशर्मो द्विजस्तेन कन्यायुक्तः पुरोहितः वि
न्यशोलायं मत्वा दास्यति कन्यकां ११ आयामि पुत्रसहितो यावत्तेन गरं प्रति तावत्
गवने धोरे सिंहः कोपसमन्वितः १२ जग्राह पुत्रं तरुणं पश्यतो मम पार्थिव ततो मया स्व
पुत्रस्य मोक्षणे चोद्यमः कृतः १३ स्मृतो नृसिंहस्तत्राशुना गतः स्मरणान्मम दुःखितं मांसं वै सि
हः प्रत्युवाच हसन्निव १४ मनुष्यवाक्यं पीडयन्ने पुत्रगात्रं तदानरेवः दंष्ट्राभिर्भीषणाभिश्च तर्ज
यन्लागुलेन मां १५ सिंह उवाच वृथा श्रमं हि विप्रेन्द्र पुत्रं प्रतिकरिष्यसि मयाग्रस्तं हि कालेन नान्य
स्तारयितुं क्षमः १६ गच्छ त्रिष्येण सहितः स्वगृहं माविचारय हिंसाणां पुरतो वा सो न सुखायोपजा
यते १७ अन्यजनय पुत्रं त्वं यस्ते लोकप्रदो भवेत् अपुत्रस्य परो लोको नास्ति वेदेन भाषितं १८ ब्रा
ह्मण उवाच मां भक्षयित्वा सिंहस्त्वं मुच पुत्रं हिलोकं दृष्ट्वा स्यात्प्रायुषो व्यर्थं जीवितं पुत्रवर्जितं १९
सिंह उवाच वयं तु मृत्युनाग्रस्तं घातयामो जनं क्वचित् साहाय्यकारकाः सर्वे सपदिंस्त्वजला
दिकाः २० तवायुष्यं हि बहुलं गतायुस्तव पुत्रकः तस्माद्दृष्ट्वा मया ज्ञप्तः किमिदं क्रियते त्व
या २१ ब्राह्मण उवाच केनोपायेन दानेन न तपसा वा प्रमुच्यसि तदा प्रोक्तं केसरिणा त्वत्तः किं
प्राथ्यते नृप २२ मयूरध्वज उवाच विप्रेन्द्र सामके राष्ट्रे क्षुद्रः सिंहो न विद्यते नारसिंहं विना को
उन्यस्तव पुत्रं प्रधारेयत् २३ ब्राह्मण उवाच सिंहेन प्रार्थितं किंचित्त्वत्तो यन्नृपसत्तम भवि
ष्यति हिते देयं यत्त्वा याचति केसरी २४ राजोवाच किं प्रार्थितं केसरिणामतो दास्यामि तेऽनघ तद्
हि शीघ्रं विप्रेन्द्र नानृतं मम भाषितं २५ ब्राह्मण उवाच प्रदास्यसि कथं तन्न मया प्रार्थ्यते किमु अपुत्रत्वं
दारुणं हि कः प्राणान्दयितान्नृप २६ सिंहेन प्रार्थितं दाता भवं श्रेष्ठं गुदारुणं तेनोक्तोऽहं महारणे शु

जै. अ.

९२

शीरार्धसमानय २७ मयूरकेतोः पुत्रं तत्तत्तुमुचामिभूषुर त्वदीयतपसादग्धं दृष्टं गात्रं नरोचते २८ ना
 नाविधफलैः पुष्टं दिव्यदुग्धं सैर्वपुः मयूरकेतोर्निभिन्नं सुप्रियं ममदीयतां २९ यावच्च नानयेगात्रं तादृशं
 तावदेव हि पुत्रं न ते भक्षयेहं सत्यमेतद्दामिते ३० ब्राह्मण उवाच किमर्थं स्वशरीरं हिराजा भैत्यति सुंद
 रं परार्थेनैव गच्छामि मृगाधिपनराधिप ३१ सिंहोक्तं पुनरपि गच्छ विप्र नृपं प्रति ददौ दधीचिरस्थीनि
 कवचं भानुजो यथा ३२ तथा प्रदास्यति वपुर्विप्रार्थेनान्यथा भवेत् यशस्विनां शरीरे स्वे प्रीतिर्न महती क
 चित् ३३ रणमध्ये पातनीयं हि जार्थं बाहुजैर्वपुः तं विप्र सुतहीनोऽसिततोयाहितदंतिकं ३४ तं प्रार्थय म
 हीपालं गत्वा शोकविनाशनं बहवो जनितास्तेन पुत्राराज्यं चिरं कृतं ३५ त्वां वीक्ष्य रूपया युक्तो भविष्यति न
 संशयः अर्थिना प्रार्थ्यते सर्वजनो यच्छतुर्बानवा ३६ ब्राह्मण उवाच रक्षते न वने प्रोक्तं सिंहो नाहं प्रचेदितः स
 शिष्यस्त्वहं प्राप्सः पुत्रशोकात्तुरो नृप ३७ केनाप्युपायेन वने सिंहासुत्रं समानय अदृष्टः केसरी जातः कथ
 यन्दासं वचः ३८ शीरार्धं विना तस्य नागंतव्यं महीपतेः आगतस्य न ते पुत्रं विना गात्रं प्रमेचये ३९ इति ते
 न यदा प्रोक्तं तात्वा महमागतः निवेद्य दुःखं मूपा ले स्थातव्यं दुर्बलैर्जनैः ४० रामचंद्रेण वीरेण ब्राह्मणस्य मृतः सु
 तः ब्रह्मचर्यव्रतकरः पुरानीतः स्वपौरुषात् ४१ नृपाशयाहं पुत्रार्थं भिवंतं समुपागतः रामतुल्यं हि सत्त्वेन मत्वा
 धैर्येण पार्थिव ४२ नृप उवाच तिष्ठ विप्रं द्रहास्यामि मंडपे स्वं कलेवरं सर्वेषामत्र विप्राणामग्रे साधूदितं तथा
 ४३ जैमिनिस्त्वाच एवमुक्त्वा वचो राजा पुत्रं राज्ञेयं वेशयत् सुस्मातो जाह्नवीतोयैः शालिग्रामशिलानलैः ४४ तुलसी
 रजामालां कंठे कृत्वा हसन्निव शंखचक्रां कितं गात्रं हृत्पाराजामुदन्वितः ४५ सभामंडपमागत्य सर्वांश्चिप्रा नुवाच स
 मतिं नृप उवाच एनं कृष्णं विप्रं रूपं पुत्रार्थं मां समागतम् ४६ अर्चयामि स्वेहं हार्द्याद्युपुत्रयुतो भवेत् पश्यंतु कोतुकं
 त्वं ब्राह्मणाय सत्वारके ४७ वार्धकीकाः समायांतु करपत्रसमन्विताः द्रौस्तं भौरोपयत्स्वमिदं तु मम मस्तकं ४८ येषां
 प्रियोऽहं स ततैर्न वाच्यं हि दूषणं ४९ इत्याम्बमेधिके पर्वणि जैमिनीये मयूरध्वजदेहार्धदाननिश्चयो नाम पंचवत्सा
 रिशोऽध्यायः ४५ जैमिनिस्त्वाच तस्य वाक्यं हि ते श्रुत्वा प्रधानाश्च द्विजास्तदा कंप्ताश्च भिया युक्ता बभूवुर्नृपसत्तम ११

९२

प्रब्रुवंतः सकलकुतः कालनिभोद्विजः आगतः प्राणहरणो राज्ञोऽस्माकं हि निर्दयः २ बहवो याचका दृष्टास्ते
दृशेन कदाचन राज्ञो देहं याचयेत्कानि निर्दयो निरपत्रपः ३ सिंहो हि धातुको लोके प्रसिद्धो मांसभक्षकः अयं न
निरुपजात्या ब्राह्मणे ज्ञानवांस्तथा ४ स्वार्थनिष्ठः कथं जातो भूत्वा ब्राह्मणजातिजः अस्माकं कउपायो
विचिन्तयिष्यति ५ अवश्यं भाविभावानां प्रतीकारेण विद्यते सत्यवादी भियातिथ्यः कथं वार्यो म
हीपतिः ६ किमयं विप्ररूपेण पुरा प्राप्नोयथा बलिं वामनो यज्ञसमये तथा विप्रो हरिर्द्विजः ७ एवं वदंत
स्ते सर्वे तदाराज्ञानिवारिताः ततो नृपो हर्षितोऽभूत्वा दानान्यनेकशः ८ तस्या याता वार्धकीकाः संभौ द्वौ
रोपितौ हि तैः तिर्यकांश्च कृतं चैकं दृढं बलं च रज्जुभिः ९ आदिदेश तदाराजा करपत्रं स्वमस्तके धर्तुं स्व
यं हर्षयुतः सर्वेषां भवपश्यतां १० क्षालयित्वा विप्रपदौ राजा वचनमब्रवीत् शरीरोऽर्द्धनगोविंदः प्रीयतां
यज्ञनायकः ११ अस्मत्कुलप्रसूतानां नराणां शुभमिच्छतां सभायां विप्रकार्ये हि ददतां यौवनं धनं १२
गृहाण विप्रभिन्नं मे शरीरार्धं नृकेसरी संतोषं परमं यातुभिर्नम्रिस्वकलेवरं १३ रैरमल्लामया ज्ञाताः
कर्षतु स्वबलान्मम गात्रं बलं पदगुणैर्भाचिरं यातु भूसुरः १४ धन्योऽस्मिन्भूतले जातो ब्राह्मणेना मुदं
नाकृतः शृण्वंतु लोकाः सकला भाषितं मम सादरं १५ परोपकृतये येषां शरीरं विनतसंग्रहः यातिय
तस्थितं शोच्यमुभयं दानवर्जितं १६ तस्मात्प्रहर्षः कर्तव्यो मां निरीक्ष्य सभासदैः जैमिनिस्वाच ॥
हाहा भूतं तदाराष्ट्रं वीक्ष्य राजानमेव च १७ कंदमानं हि संजातं कुररी गणसन्निभं महिषी तस्य नृ
पतेः समागत्या ब्रवीन्नुप १८ विप्रस्य पुरतो दृष्ट्वा रम्याराजकुमुदती कुमुदस्युवाच राजन् विप्राय
दिहार्थं तया देयं मया श्रुतं १९ तवार्धं गात्रं भार्यास्मि मां दत्त्वा सत्यवाग्भव सजीवं दीयते दानं भिन्नं
तिगतजीविनं २० परेण भिन्नपंचास्थानगृहातिमतिर्मम तुर्यां शोयदि देयो हि भवेद्भग्नहिते वपुः
२१ अर्थं प्रार्थयते सिंहः स्त्रीरूपं विधिमारिष प्राणनाथस्य पुरतो यानारी मृत्युमाव्रजेत् २२ उक्तमां
गतिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विप्रः प्रोवाच सत्तरः २३ एकाग्रमनसं ज्ञात्वा

जे. ७
९३

जानेवाक्यफोविदः विप्रउवाच सिंहेनकथितं राजन्नामांगस्त्रीमहीपतेः २४ रक्षिणांगं देयं मेना
मांगं नीयते कथं शरीररक्षिणांगं मेदातुं सिंहाय चाहोति २५ नदास्यसि कदाचित्त्वं निराशो यामितं प्रति
तेनैव प्रेषितो राजन्नामीप्यंतवमुन्नत २६ गत्वा तं कथयिष्यामि पुत्रं भक्षयथा सुखं एवं विप्रे प्रवदति श्रु
यतां वै सभासदां २७ पश्यतां कौतुकं च वराजपुत्रोऽतिहर्षितः तं ब्राह्मणं शिष्ययुतं गिराकोमलया
तदा २८ संपादयन्वितुः कीर्तिमुवाच परया मुदा ताम्रध्वज उवाच यो वै पिता स पुत्रो हि श्रुतिरेषा सना
तनी २९ ब्राह्मणार्थं हि मत्पित्रा शरीरार्थं समर्पितं शरीरार्थं समग्रं हि पितुर्भवति पुत्रकः ३० प्रसन्न
स्तरुणं वीक्ष्य मांसपुष्टं मृगाधिपः भविष्यति महाबुधं पुत्रस्य च महद्यशः ३१ भीष्मरामादिभिर्लब्धं
पितृवाक्यकुर्यशः ब्राह्मण उवाच सत्यं त्वं भाषं स पुत्रवचः केसरिणश्च ३२ पुत्रेण भार्ययाभि
नमयूरध्वजमस्तकं द्विधा जातं शरीरादिदक्षिणांगं त्वमानय ३३ कथं तदन्यथा कर्तुं शक्यते म
द्विधेन तु जैमिनिस्त्वाच ततः स नृपशाहं लोचनारयित्वा त्रिंशं सुतं ३४ तयोः करद्वौ राजा करपत्रं सु
दान्वितः स्त्रीपुत्रयोः पुरस्तस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ३५ जपन्केशवराभेतिह सिंहेति च धैर्यतः द
दधुस्तं तथाभूतं सर्वदेवाः सवासवाः ३६ यदा धृतं मस्तकं स्वे करपत्रं महात्मना महता च भवद्भानि
दुःखिताः पौरजाजनाः ३७ भार्याजया हतद्वाक्यात् करपत्रं च पुत्रकः गांयंती रामरामेति ब्राह्मणं वा
क्यमब्रवीत् ३८ सर्वेषां शृण्वतां तत्र भिनमिस्वपतिं दिज नृसिंहेन पुरा भिन्नस्तं भायदत्सुकोपिना
३९ विहारितो दत्पनायस्तदन्नाथं महामतिं नृप उवाच करपत्रं करस्थं ते त्रिये पश्यामि तादृशं केतक्यः
कुलं पत्रं शरीरे सुखदं यथा लंभिधिकं मेनिः शंकं करैरिव संगमं ४० यथा तत्र न मे पीडा जायते च न रैः
तथा च करपत्रस्य दंतैः कमलकोमलैः ४१ ततः सातस्य भूपस्य मस्तकं पुत्रसंयुता बिभेद करपत्रेण
समस्तं कृष्णपार्थयोः ४२ हाहाकारो महानासीद्विन्नेके जनभोजय वामने त्रेजलं प्राप्तं तदा विप्रो दुरासदः ४३ प्र
बुवाच महीपालं भिन्नं भूमिततारकं न गृहीष्यामि ते गात्रं हन्यन्त्यसि मारिष ४४ अभावो पदं तं दानं न गृह्णति विपश्चितः

९३

विना पुत्रेण मे स्वर्गोऽस्ति ष्टितिष्ठतु ४६ सिंहो या तु यथास्थानं गृहीत्वा मम बालकं रुदित्वा वाम
नन्नेण राजा देहार्द्धमप्यय ४७ ददाति तद्देहं विप्रः कथं गृण्हामि सत्तमः एतावदक्ता वचनं परित्य
जित्य महीपति ४८ प्रययौ पश्यतां तेषां पार्थयुक्तो जनादेनः ग उत ब्राह्मणं वीक्ष्य पतिं प्राह कुमुदती
४९ गृहीत्वा मस्तकं भिन्नं कराभ्यां सुमुखी सती कुमुदसुवाच सत्यव्रत महाबुधे वदान्यानां शि
वमणे ५० ब्राह्मणस्त्वामया भिन्नं परित्यज्याद्य गच्छति नाथ वारय गच्छं न विप्रं देहार्धयाचकं ५१
चमोहितं गृहीत्वा विफला तव कीर्तिर्भविष्यति नृप उवाच भिन्नं त्वया दत्तं भद्रं मस्तकं मां मकं पुनः ५२
तः ५३ ततो ब्रवीमि विप्रं ब्रजं तं कानने गृहात् मा गच्छ मुनि शार्दूल श्रुत्वा याहि वचो मम ५४ वामांगला
चने प्राप्तं यस्मान्नो यं द्विजोत्तम इक्षिणां गंगब्राह्मणार्थं महीयं सोऽधु संगतं ५५ वामांगपतितं भूमौ च
यान्ता निरोदिनं नव्यथा करपत्रान्मेतीक्ष्णाद्भवति नादृशी ५६ यादृशी विप्रविमुखा द्वा मांगादिह जा
येन इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रसन्नः परमेश्वरः ५७ आत्मना दर्शयामास स्वरूपं भूपसन्निधौ समाविष्टा
ब्रवीद्दीर्घकृष्णः कमललोचनः ५८ धन्योऽसि नृप शार्दूल मयूरध्वज सुव्रत परीक्षितो सि बहुधाम
या त्वं पादवेन च ५९ यत्तं कुस्महाबाहो सपत्नीकः सपुत्रकः ताम्रध्वजेन संग्रामे तोषितो तव सूनुना
६० मूर्छितोऽसैन्य सहितो कृतौ वीरप्रमाथिनौ मानिरीक्ष्य कुतो दुःखं जायते प्राणिनामिह ६१ देहार्ध
हित्व यादत्तं महाकोन महात्मना तव यजे भविष्यामि कमेकतो महामने ६२ यस्माद्भक्तपराधीनोऽसि
तोऽस्मिन् वत्सुना युधिष्ठिरस्य तुरंगं गृहाण त्वमपि स्फुट ६३ द्वाहयोऽसंमये हत्वा कीर्तिं प्राप्नुहि शोभनां की
दृशस्तव गात्रस्य भद्रोऽयं मम पश्यतः ६४ मयूरध्वज उवाच धामतं परमं विष्णापदं च बहलं प्रभो भिन्नं हत्वा
शरीरं मे प्रविश्य देहः स्थितः ६५ श्रोतुं वा सुदेवाद्यधन्योऽहेतुः प्रभो किं मे यत्तं न गोविंद यदि तु शेषिकेश
व ६६ दृष्ट्वा यत्तं गन्तार्ये कीर्तितं न मितं श्रुते यत्तं कोदिरुतं पुण्यं भवतीति न संशयः ६७ त्वया प्राप्तं कर्म कर्ता
तथा कुरु जनादेन तुरंगौ मां च मनुवान्मत्प्रिया च महाजनं ६८ गृहीत्वा यत्तं कर्तुं श्रयः शोपकरणानि च स्व

जै. ज
९४

रणमहाविष्णो हृदयं त्वं निवेशय ६८ भवन्तं प्राप्य गोविंदं मया चेच्छ्रियते क्रतुः प्रहसिष्यति ते मंत्राः परित्या
येद्विज्ञानमैः ६९ महान्तमग्निमुत्सृज्य हिमेन परिपीडितः कः सेवेत नरो मूढो विस्फुलिंगान्जनादिन ७०
तृषितो जानूहवीतो यं हित्वा नीहारमाव्रजन् मूढधीर्वाजिनो प्राप्य त्वामवज्ञायमाधव ७१ यजते हयमे
धाभ्या तदङ्गारविस्फुल्लना पुत्रकामैरुष्णपोथैस्त्यक्तायुद्दे समागतः ७२ भाग्योदयान्मया ददौ नरनारा
यणा विमो नमस्ते पुंडराकाक्ष ब्रह्मणे गुरवे नमः ७३ ब्रह्मगोलोकसाहस्रैः फलिताय नमो नमः हंत्रे गोत्रे
नमस्तेः सुसृष्टिकर्त्रे प्रमीदुष ७४ अनन्ताय सुपूर्णाय वेदविश्वासकारिणे श्रीधराय नमो नाथ शेषमं
चक शायिने ७५ लवणघ्नाय शांताय नमस्ते कलिताय च ज्ञानाय ज्ञानगम्याय नमः कालजिताय च
७६ नमो हृदयाय वेद्याय नमः पारंपराय च जैमिनिस्त्वाच एवं स्तुतस्तदा तेन विश्वात्मा मधुसूदनः ७७
प्रसन्नात्मा भवत्कृष्णो भक्तिं पार्थाय दर्शयन् विराजन् च स्थितस्तत्र भक्त्या तुष्टो जगत्प्रभुः ७८ केशवे नमः
मंपश्चात्प्रययौ चाजिपालने इत्वा कृष्णकरे सर्वविभंजीवितमेव च सुहृद्भिः सहितो राजा पार्थमा लिं
ग्यचाग्रतः ७९ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये मयूरध्वजविजयवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६
जैमिनिस्त्वाच तुरंगमौ गतौ राजसुरे चैव वीरवर्मणः सर्वमै न्ययुतः कृष्णः पालयन् च न्वगान्मुदा १ धर्मश्च
व्यदो यत्र तेन भूपतिना हतः जाभातायस्य दामनो गष्टेतिष्ठति मूर्तिमान् २ सारस्वतपुरे रम्ये निवसन्ति
३ धर्मिकाः धर्मार्थकाममोक्षाणां पारगा यत्र मानवाः ४ स्वप्नेपि कुलिते मार्गे न गच्छन्ति कदाचन अर्जु
नं कृष्णसहितं रक्षन्तं वराजिनौ ५ सुभ्राव वीरवर्मासौ राष्ट्रे बहुलसेवके आदिदेशात् तौ राजाग्रहणार्थं म
ग्राबलान् ६ तुरंगौ मामके राष्ट्रे पांडवस्य महात्मनः व्यचरेतं चिरं रम्ये पौरुषेणाहं तौ ७ नृपस्य वचनं श्रु
त्वा निर्गतं विविधं बलं महावीराः पंचधीराग्रहणार्थं विनिर्गताः ८ सुभालः सुरभोर्लालः कुवलः सरलश्च ते पुत्रा
दिव्यरथारूढा पद्मिनीव वीरवर्मणः ९ तैश्चास्माः पांडवबलं तृणीकृत्य रागस्थितान् गृहीत्वा वाजिनौ रोषा
त्प्रयाता भूपसन्निधौ १० यावद्दृष्टं तिते वीरा नृपं प्रति महाबलाः बभ्रुवाहे न राजेन्द्र आहूतास्तावे देवहि १० शं

९४

खनादेनवीरांस्तान्कृत्वावधिरकर्णकान् पार्थपुत्रस्तदारोषाद्य ११ मच्छत्रुवाहिनीम् ॥ बभ्रुवाहोम
नेन नैः कनकचित्रैः ततो युद्धं समभवत्तुमुलंभूपदारुणं १२ केशाकेशिरैः तीव्रमुष्णमुष्टिनसा
इत्यादि १३ नमेवाग्रेजम्बुर्वीरामंदोत्कटाः १३ रथागजैः संगतास्ते गजाः कुत्रापि वाजिभिः विपरी
तिरिद्रुक्तीडनसन्निभं १४ बभ्रुवाहनवीरेण हन्यमानं बलं महत् संचुकोचतथाभूतममो
चमोहितं यथा १५ संयमिन्याः पतिस्तावत्समागत्य नराधिपं समुत्कृष्टं पार्थबिलं घातयामास रोषि
तः १६ धर्मराजेन पार्थस्य पतितं विविधं बलं हतं शर्वी १७ तस्युग्रं श्वशुरार्थेनराधिप १७ पार्थोवीर्य
हतं सैन्यं जामात्रावीरवर्मणः उवाच केशवं देवं विस्मयन्निवभारत १८ कोसौ देवो हृषीकेश नररूपेण
मे च त्वं तीक्ष्णैः शौरैः पातयते समक्षं तव माधव १९ वासुदेव उवाच यमं विद्धि महाबाहो पुरतः स्थितमादेव
प्रार्थितं चैव कन्यार्थं सपुरे वीरवर्मणा २० अर्जुन उवाच किमेतत्कृष्ण कथितं यमो नृपसुतापातः कथ
मेतत्संगतं हिनस्तु सर्वं च दकेशव २१ कृष्ण उवाच मालिनीनाम कन्यास्य संजाता वीरवर्मणः मानुषं न व
रं पार्थ वृणुते भुवि मानिनी २२ यदा दृष्टा पुरागेहं पित्रास्ता मालिनी शुभा कस्तेवरो मया कार्यो मानुषं नेच्छ
सि यदि २३ मालिन्युवाच धर्मराजाय मां तातैर्दहित्वं नापरोवरः अन्ये मृतानरायांति यमस्य सदनं
प्रति २४ धर्मराज शरीरं हि प्राप्याहं कीर्तिमाप्नुयां कृष्ण प्राप्ता न्जनान्यास्य स्वगुणैः पतितोऽपकैः २५
नरस्य पाणिग्रहणं त्रयमंक्रियते मया पश्चाद्दृष्टौ शरीरं मे यदि स्पृष्टं भविष्यति २६ द्वितीयस्य जनस्या
हं वाप्नुयां संगतिं यथा तथा तात विधातव्यो धर्मराजो हि मे वरः २७ यानारी पुरुषं प्राप्य पितृदत्तं भुवि
स्थिता वंचयित्वा निजं कांतमपरं याति मोहिता २८ तां तु वैवस्वतो राजानरके पातयत्यसौ तमेवाहौ
वरं कृत्वा निनिदेशोऽस्थीयते मया २९ तत्र मां धर्मराजो यं पालयिष्यति पापतः सुगुप्तं सर्वदा तात तव पु
ण्यं भविष्यति ३० प्राकृताय सुतादता भवेत्पुण्यप्रदायिनी किंतु धर्मापि मूर्ता यस्ताः हनु शिवप्रदा ३१ एवं
विधं मया तात कर्तव्यं हृदि चिंतितं नानाविधानि कार्याणि धर्मगुप्तानि यानि मे तदा मनोरथोरम्या भवि

33

जनः यत्रजातोभानुपुत्रतत्राहंकिंशरीरवान् २३ कोहंशोच्यतरोनाथव्रणानां पुरतःस्थितः त्वया सुमा
२४ एतेषां परमं तेजो भूपतिं हंति पौरुषान् गुरुस्त्रीसंगमरतानि प्रधान
२५ व्रणस्य बहुरूपाणि शतमशोत्तरं विभो विचर्चिका प्रियायस्य पुत्रश्चास्य भगंदरः
२६ गामिनां शिश्नमूले किल भगो भवेत् गुरुणा स्वप्रशास्तृणा छायां कापिनमानवाः २७ स्पृश
२८ तं धर्मनिरता वीरवर्मोपितादृशः एतस्य स्फोटराजस्य निवासस्तत्र नेष्यते २९ त्रयोदशविधश्चायं ज
३० रराट् सान्निपातिकः गुरुस्तु शंभुजनितः कुतः स्यास्यति तद्दृ ३१ अतिसारश्च वीरोः सौनायकस्ते महा
३२ बलः प्रियासंग्रहणीयस्य पुत्रो ध्यानश्च भासुरः ३३ अरोचकः क्रोधनश्च पुत्रः परमपातकः एतैश्च तोनि
३४ वासं कृशास्यते नाथ तद्दृ ३५ शतानि त्रीणि शूलानां तानि कानि महात्मना गमिष्यन्ति लयंतत्र स्थानही
३६ नानि मारिष ३७ हिक्काश्चासादयश्चैते कासकुष्ठामहाबलाः उपरिस्थावायुभूता भ्रमितुं न क्षमाः पुरे ३८
३९ धनुर्वातादयो वाताः कर्णशूलेऽपि भासुरः नेत्ररोगामहाकायासुरवोरोगाश्च पातकाः ४० वाल्मीकिगंड
४१ मालाचतथाः पश्मारएव च वालकोडमरुतैर्द्रौविस्तीर्णानि च शिरोव्यथा ४२ एतेऽस्य तमारोगास्तथाः न्येव ह
४३ वोयम त्वया ज्ञमान गच्छन्ति पुरे कस्मान्मर्होपतेः ४४ यमउवाच भवन्तो विविधाकारा महारोगा महाबलाः
४५ स्वरूपेण चृपंयांतु दिव्यालंकारमंडिताः ४६ यथा मम पुरेवासः क्रियते वचनं तथा सर्वैरपि च पस्यास्य क
४७ र्तेज्यं वीरवर्मणः ४८ ये जीवापापसंयुक्तास्ते पश्यन्तु निपातनान् रोगान्मयानकान् भूमौ श्चुभां च कृतकारि
४९ णः ४९ मां च पश्यन्ति धर्मिष्ठा धर्मरूपेण च तरे कालानलशरीरे हि वीक्ष्यन्ते पापकारिणः ४९ ब्रह्महत्या
५० कृता येन प्राणिना गतबुद्धिना न निस्तीर्णा ब्रह्महत्या गलकुष्ठविशेषतः ४९ तस्य गात्रे रोगराजस्थानं तेनात्र
५१ संशयः त्वया प्रज्ञा जनः कुर्याद्यदि जाप्यं हि शांकरं ४९ महारुद्रं सहोमं च दानं विप्राय यच्छति सुवर्णपुरुषं निके
५२ श्रुतुर्विशतिभिः कृतं ४९ ततः परं तस्य गात्रं त्यज्यतां सर्वदा त्वया रुतपुण्यस्य पुरतो भूत्य वदते न तव ४९ क्षयात्
५३ वि तहीनश्च सोमवारे समाश्रयेत् गौतमीसागरस्थानं चैतन्मार्थमासमात्रकं ४९ स्नातमात्रं जनं यद्भनूमापीत्य

जे. अ.
९६

पतिष्यसि इयं च ते त्रियादेवी पातनी तत्सगान्धृणां ४६ विषूचिकानरं येन पातकेन प्रगच्छति देवताये हो
यमानं वित्तं हरति मंद्योः ४७ ब्राह्मणान् भोजनस्थानं हिवियोजयति पातकी अन्नमेकः स्वयं भुंक्ते च
चयित्वा सुतान् द्विजान् ४८ तं त्रियाते महाभाग बाधते सा विषूचिका अन्नं सुरसेवं हि मानवं न तु पी
उयेत् ४९ येन गोत्रभावं नारी कामयति विमोहिताः नराश्च नायोपितथा पुरुषेषु च संयुताः ५० तेषां
ज्येष्ठे प्रमेहेन पुत्रकेण तव प्रभो सुवर्णतस्कराश्चान्ये मूत्रकृच्छूण सर्वदा ५१ सुवर्णसिकतां हत्वा सौव
र्णदेवभूषणं पलप्रमाणं तुलितं प्रमेहान्मुच्यते जनः ५२ सुवर्णकमलं दानं कृत्वा पूर्णं पलेन तु द्विजाय श्रो
त्रियाया च मूत्रकृच्छ्रात्प्रमुच्यते ५३ लिंगपांडा शिवस्वचयहरंति विलोभतः परप्रभांसमात्मा क्यमुरवं
स्फुरितकारिणः ५४ शरीरं पांडुसंकाशं पांडुना सहि पीज्यते ददाति दानं विप्राय माहिषं शाल्वसं स्मृतं
५५ पिण्याकसर्षपोपेतं जपाकुसुमपूजितं तीर्थे रम्ये मुद्गलारे व्यैष्णवं कुरुते जपं ५६ त्रिपंचाशत्सह
स्राणियो नरस्तं प्रमुच्यते पांडुना मातवश्चातान् चेतोऽपि मरिष्यति ५७ अजां प्रयच्छति नरः श्रद्ध
याकाचना वृता विप्राय वेदविदुषे शोफामुच्यति तनरं ५८ न स्थातुं व्यत्ययात्तस्य गात्रेषु सः कथंचन
जले दरो यानुजने गर्भपातिनमाहरात् ५९ पश्चात्त्यजनुतं भूतं प्रपापुण्येन भूषितं शतमैष्टान्तरं घोरं
प्रणानां मम भानिनां ६० तुला पुरुषदानेन समयेन तत्प्रशाम्यति अर्धं प्रमृता सुरभी यथोक्तायः प्रच्छ
ति ६१ तस्य गात्रे चैतैः सर्वैर्ब्रह्मैः स्थेयं न कर्हि चित् विचर्चिकानरं दुष्टं सतस्करिणं चिरं ६२ परिपीड
यते वावद्यावद्वत्तं न कांचन भगं दरो जनं त्यक्त्वा सौवर्णकं हलीफलं ६३ दानां पलमात्रं हि ब्राह्मणाय
तं कृष्णसां निपातो नरं चैव शिवप्रासादभक्तं ६४ समाश्रयति भूलेके याति विश्वासघातकं परापवा
दाबलान् ६५ तारो ब्रजत्वं सौ ६५ जीर्णपूर्तं प्रकर्तारं समाश्रयतु ते सरवा धर्मद्रव्यगृहीतारं यातु संग्रह
जने ६६ मेषी प्रदानात्मा यातु अनिसारं प्रियासती भुंजतो ब्राह्मणान् द्वेष्टितमो च कआव्रजेत् ६७
भोजयेद्द्विविधां न तं च जह्या दरो चकः आशाभंगं विदधते यालुशूलगणाश्च तान् ६८ काराग्रहनि
चतुर्भिर्ब्रीहिभिर्गुंजा गुंजान् च वणं पणान् अष्टौ धरणमष्टौ च कर्षतांश्चतुरः पलं तुलां पलं शतं प्राहुर्भरिः स्याद्दिशति तुलाः

ब्रह्मचर्यपन्तरस्थांश्च पक्षिणः पथिचोरैर्हन्यमानान्मोचयन्ति महाभयात् ६९ तदा शिवे तु ये भक्ता
न तान् शूलशतत्रयं हिक्काभियां नुयास्तेन सह तेन परोदयं ७० लक्षहोमप्रकर्तारं मात्रजे दनघञ्ज
मयस्वित्तं तं धनुर्वतः प्रयातुतं ७१ माषमेरुं तैलवापीं प्रदातारं विमुञ्चतु हरेः कथं न शृ
दिना नैमिगुह्यं साधुजनस्य च ७२ तान्नरान्कर्णशूलैः व्याधुयान्नितरान् जून् कपिलाधेनुदाहंश्च
७३ वतौ वैष्णवीं कथां ७३ परस्ते जायते दृष्टिर्नैव रुक्मं न रं व्रजेत् हारिणं परदाराणामन्नया
नेन भुञ्जतां ७४ सुवर्णकमलस्यात्र प्रदातारं विमुञ्चति शैलेशं सोमनाथं च काशीनाथं च वीक्षकं
७५ यदि पश्यति संसारं विनाशयति तत्स्वणात् किंतु नेत्ररुजां वृद्धं न दाहयति तादृशान् ७६ वा
णीयस्य न संजाता कदाचित् साधुवर्णने परापवादिनी नित्यं मुखसंतापकारिणी ७७ मुखरोगस्त
मालोक्य सकुटुम्बः प्रहृष्यति यस्तौ नितिसाधुसंयुक्तं शिवं भक्त्या सदा जनः ७८ ददाति वृषभं श्वेतं
ब्राह्मणाय यथोचितं मुखरुक्मं जनं वीक्ष्य दूरादूरं पलायते ७९ त्वं रक्षेति धनं प्रोक्तः स्वयं लो
भेन मोहितः स्थापितं न ददात्यस्यैव वित्तेशायो रूपांतकी ८० वाल्मीकिं तत्पदं प्राप्य स्थूलं जायेत रोपि
तं ब्राह्मणं भ्यो धनं भूरि प्रयच्छति जनस्तु यः ८१ तं न वाल्मीकिं को याति पीडितुं हरिसेवकं परस्या
न न संस्थं यो ग्रासं हरति संहृषीः ८२ देवोपकरणान्येव गंडमाला न मीहते नानारत्नप्रदानेन गंडमा
ला विलीयते ८३ गुरुपत्नीं गच्छतीह सकंडुकुष्ठवान् भवेत् कंडुकुष्ठं प्रयात्येव शिवघटाप्रदानतः ८४
विदान्ये लाभं संतुष्टं परं वाक्ष्य विमुञ्छति तमपस्माररोगोऽयं भ्यामयन्परितिष्ठति ८५ रुष्णाधेनुप्रदा
नेन हेमपुष्करतो व्रजेत् दंभेनाचरते धर्मगजचर्मं प्रयातुतं ८६ हंसतीर्थोदकस्नानकारकं न समा
श्रयेत् शिरो गतिं प्रमुखा रोगायांति विश्वासघातकं ८७ सूर्यपूजादिकैः पुण्यैः प्रणश्यन्ति न संशयः ध
र्मसूत्रं परस्याय ये छिंदन्ति नाधमाः ८८ उमरुवालुकं गाढं मुञ्चतस्तान् न पादतः सुवर्णसूत्रं देवेभ्यो
ब्राह्मणभ्यः प्रदानतः ८९ जायते तेषां लुकैर्मुक्तान्ता न्वाधति वालुकं जैमिनिस्त्वाच एवं यमनयत्नात् केश

ने.अ.
९७

पुंविमानवाः तेषां नरोगजापीडाभविष्यतिकदाचन ९० इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये कर्मवि
पाकवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ जैमिनिरुवाच ततो यमस्तुतैर्भृत्यैः कामरूपैः समन्वितः परि
णेतुं पसुतानां रक्षायत्रविद्यते १ तद्वाप्यरम्यं नगरं वीक्ष्य सारस्वतं यमः वरयामास धर्मिष्ठां मालिनीं न
त्यरां विभुः २ होमशालां स्थितां देवीं तर्पयतीं हुताशनं अर्चयतीं नारदादीन् नृषीन् मृगयतीं पतिं ३ तां प्रा
प्य कामिनीं धर्मो राजानं वाक्यमब्रवीत् प्रसन्नोऽस्मि वरं ब्रूहि कं प्रयच्छामि ते नघ ४ स्वल्पेन किल काले
न त्वं नृपुर्विलोक्यते वीरवर्मो वाच जामातस्ते वरं नैव वाञ्छाम्यत्रात्मजीवहं ५ कन्यावित्तेन जीवन्ति
ते नरानिरयंगताः धर्मराज उवाच भवान्हाता प्रतिग्राही धर्मोऽहं तोषितस्त्वया ६ आशीर्भिरभिनन्दामि
दातारं कोऽत्र विस्मयः नृप उवाच यस्मिन् दिने मे मरणं भविष्यति हि भानुज ७ त्वद्वरेण हृषीकेशं तस्मिन्
हनि कामये यम उवाच तावत्तान विमुञ्चामि यावत्कृष्णसमागमः ८ त्वन्निमित्तं परवत्सं धारयिष्यामि
मे वरः वासुदेव उवाच एष पार्थय मोहाति तव सैन्यं व्रतापयन् ९ वीरवर्मो मायां तं पश्य महर्शनोत्सुकं वृ
तं महारथैर्वीरैः सन्नद्धो भूय पांडव १० मयूरकेतुप्रमुखवाच भुवाहनकर्णजो प्रद्युम्नाद्याश्च युध्यन्तुं कोतुकं
चं विलोकय ११ भविष्यति महद्युद्धमनेकगजपातनं जैमिनिरुवाच एवं ब्रुवति देवेशो हृष्ये पार्थ रथस्थिते
१२ वीरवर्मोऽर्जुनं ग्राह्यं युद्धे तथा विधे एते मया जिता वीरास्त्वदीयाः पार्थसंगरे १३ परं न मामिकाकंडु
स्तां विना परिशाम्यति गोविंद भव वीरस्त्वपार्थो भवतु वानवा १४ सहस्वमसहस्रं तं तिष्ठ मामुच संगरे ए
व न हस्तावचनं शौरैः सप्तभिरर्जुनं १५ ताडयामास सहस्रं बाणैः पश्या जनार्दनं बाणैस्ते पञ्चभिर्वीराः पा
ण्डवैर्वा वधिताः कृताः १६ मयूरकेतुप्रमुखवास्तदभ्युत्तमिवाभवत् अर्जुनोऽपि नृपबाणैः समं ताड्य किरह
तं कृष्णमुखां श्वो मामैकोक्रोधाद्ब्रूवाणाः पिबुनः पुनः नृप उवाच उभौ गृहीतौ तुरगौ यथा युद्धे मयाऽर्जु
न १७ तथा वधारये वीरौ सम्युर्वा माधवाऽर्जुनौ जैमिनिरुवाच पार्थ बाणसहस्रेस्तु स कृष्ण वीरवर्म
काः १९ संछादयित्वा व्यनदत्सतो यद्वतो यदः तस्य बाणान्सव्यसाची चकार तिलशः क्षणात् २० सु

मंत्रइवशत्रूणां देशान्प्राज्ञैरधिष्ठितः जघानसप्तभिर्बाणैर्वीरवर्माणमहवे ॥ २१ ॥ पार्थजघानषष्ठ्याः सौशराणां
निगमतेजसाम् वासुदेवशतेनापि हनुमंतं वातेन च ॥ २२ ॥ हयाभिन्नाः शरैर्घोरैर्धृताः कृष्णो नयेकरे तस्माद्द-
मैर्विषमायां नराधिप ॥ २३ ॥ अन्ये वीराः शरैश्च नानादृश्यं ते च भूतले भ्रमितं पाण्डवबलं मोहेने-
दिग्भ्रमं ॥ २४ ॥ वीरवर्माणमालोक्य कृष्णः प्रोवाच पाण्डवम् श्रीवासुदेव उवाच वेत्ति पार्थमिहा
कीदृशं यथान्ये क्षत्रियजिताः ॥ २५ ॥ तथा विज्ञेयामिरणे वीरवर्माणमत्र वै नासौ शक्यो मया जेतुमुपाये स्ते-
निपातिताः ॥ २६ ॥ यथा कर्णस्य तत्र क्रयस्तं भूस्यामहारणे नास्य चक्रं ग्रसेद्देवी समर्थो जायते पुनः ॥ २७ ॥ स
दर्शनेन तच्छिन्नं शिशुपालशिरमहत् नास्य कंटा त्यातयितुं क्षमं चक्रं हि मामकम् ॥ २८ ॥ सिंधु राजस्य वि-
शिरवे नीतिं शीर्षरणाद्बहिः यैस्तावकैर्मनैरस्य वीक्ष्य ते दाहदं मुखम् ॥ २९ ॥ हनुमाने वसंग्रामे रथं लांगूलबंध-
नेः निबध्नातु हि वीरस्य संग्रामे वीरवर्मणः ॥ ३० ॥ भ्रामयित्वा शतगुणं प्रमुञ्चतु महाबाहो हनूमा-
नुवाच नेदं वनं रावणस्य जंबुमालीनराक्षसः ॥ ३१ ॥ जानकीनासकारिण्यो राक्षस्यो न पुरः स्थिताः
श्रीवासुदेव उवाच मया दिष्टो रथं चास्य प्रक्षिपत्वं हि वायुज ॥ ३२ ॥ अद्या कार्यं शतं कार्यं धर्मार्थं
हित्व यामया जैमिनिरुवाच प्रेरितो वासुदेवेन गृहीत्वा स्वरथं हरिः ॥ ३३ ॥ साश्वंससूतं सत्पुं प्र-
स्थितो गगनं प्रति परित्यज्य रथं राजा तक्षणात् पाण्डवस्य हि ॥ ३४ ॥ गृहीत्वा रथमाकाशे प्रपदे पवनात्मजम्
प्रत्युवाच हनूमंतं त्वयामेनीयते रथः ॥ ३५ ॥ शून्यो दिवि पुनः कृष्णारथं पश्य मया हतम् न विष्यसि र-
थं यत्र तत्र माधव पाण्डवो ॥ ३६ ॥ न विष्यामि न सुंचामि देवास्तत्तौ लयारणे क्षीराब्धौ कृष्णनाथस्य शय-
नं शेषमंचके ॥ ३७ ॥ रमा विरहिणी नित्यं याचिंतयति माधवम् पार्थ भक्त्या चृतं कानं सा प्राप्नोतु मया पि-
तम् ॥ ३८ ॥ न यथा ते भाति सूर्यो न चंद्रो वीक्ष्यते तथा यान्निमित्तं गतं श्वं द्रुस्तं जानंतु विचक्षिणाः ॥ ३९ ॥
त्वत्तोऽधिकं कृतं कर्म हृदि जानाति तत्त्वतः हनूमानुवाच महिमा ते मया दृष्टो वर्णितो नु त्वया न च
४० ॥ तनोति पौरुषं स्वयं साधुभिर्वर्णयते न सः वीरवर्मोवाच रथं गृहीत्वा मे वीरनगं तु पार्यते त्वया ॥ ४१ ॥

जै. अ.
१८

सहस्रमस्यहारहिमयाकृष्णौयथाधृतौ ततो जधानसरथं हनूमंतं स्वसुहिना ४२ तस्य सुहि प्रहारे ज
ययौ पवनात्मजः एवमेकेन ते वीरास्त्रयो युद्धे तथा धृताः ४३ तं नृपं हृदये कृष्णो जधानस्वपदात्वरत्नं मूर्ध्नि
तः सपपातो व्यं पुनरेवांस्थितो ब्रवीत् ४४ मया न यो धृता यूयं नैकोऽहं विधृतस्त्रिभिः यमेन मरणं प्रोक्तं मे वी
र्यंत हतं कुतः ४५ नीतौ पार्थस्य तुरगौ मया चीराः प्रतोषिताः कृष्णांघ्रिस्पर्शतो नूनं मृत्युमेव धपलापितः
४६ ततो वीक्ष्य नृपं कृष्णः स्वैरथैः समवस्थितम् उवाच पांडव युद्धे शृणु फाल्गुनमेव चः ४७ आद्यं वर्षसि
हस्त्रेण विजेत व्यस्त्रं यामया सर्वास्त्रसंग्रहवन्तिलघुहस्तौ महाबलः ४८ सर्वे जितारणो वीरास्तथाऽहमपि
तोषितः अर्जुन उवाच येन त्वं तोषितो नाथ विजयी स प्रजायते ४९ पौरुषेण मदीयेन नैवा प्रोतिपरा
जयम् एवं ब्रुवाणं वीरो सौ पार्थ प्रोवाच सत्वरः ५० वीरवर्मा प्रसन्नो स्तं मेव वद धनं जय वीरवर्मो वाच
चराचरं त्वया पार्थ शक्यते जेतुमाहवे ५१ त्वद्वाक्येनामुना वीर प्रसन्नः को न जायते इत्युक्त्वा धनु रुरु
ज्यपतितः कृष्णपादयोः ५२ निपपात तदारजा पार्थमालिङ्ग्य सत्वरः तुरगाभ्यां समं स्त्रीहिराज्यं देहं स्व
कंददौ ५३ श्रीकृष्णनाथस्य करे कृत्वा वीरैश्च सो हृदम् तोषयन् कृष्णनाथस्य भक्त्या चित्तं पुरः स्थितः
५४ पष्ठेऽथ दिवसे राजा दर्शयामास सत्वरम् सारस्वतं पुरं स्वं हि वित्तं पार्थ यधीमते ५५ रत्नजातं तु स
कलं यन्नेतुं नैव शक्यते गजानां चंद्रशभाणां सहस्राण्येकसप्ततिः ५६ एकतः श्यामकर्णान् हितुरगान् स्फ
बहूनि च सुंदरीणां सहस्राणि नवपार्थकरे ददौ ५७ स्वयं पुरःसरो भूलापालयामास वाजिनौ ततः
पार्थमुखा वीरा ददृशुर्भासुरं नदम् ५८ नानाचक्राकुलजलमावर्तं शतसंकुलम् नयंति हि गजा
नं कृष्णसा नितरे शपाः ५९ महद्भिर्जलकक्षौलेर्ह संतमिव सागरम् पार्थो ब्रवीन्महाभागं वीरवर्मा
६० प्रतियामि नदं यातौ हयौ वारितरो मम् पोतैस्तारय मत्सैन्यं वीरवर्मा तथाऽकरोत् ६१
मौणसैन्यं समग्रं हि पार्थस्य जनमेजय ६२ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये वीरवर्म विजयकथनं ना
मेकमेव पंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ जैमिनिरुवाच सारस्वतपुरात्सु कौवाजिनौ निर्गतौ नृप लंबोदरं नम

स्तुत्यवश्ये हं यत्र तौ गतौ १ वायुवेगसमोदांतौ चंद्रदीप्तिमुखो हरी चंद्रहास्यपुरं प्राप्नोततः कौंतलकं श-
 भम् २ पृष्ठतोऽभ्युद्युः सर्वे कृष्णप्रदस्त्रजिष्णवः हंसध्वजस्ताम्रकेतुः प्रवीरः फाल्गुनिर्वपः ३ वीक्ष्य मा-
 न्नामोहास्विष्टमानसः वाजिनो नकुतः प्राप्नोके ननीतौ तलंगतौ ४ आकाशसुसुतौ किंतु वियद्वा वा-
 दान् ५ नावदृष्टराकाशे पुरुषं दीप्ततेजसम् ६ आजमानं प्रियातीव द्वितीयमिव आस्करम् मुनीनां प्रे-
 मनिवर्द्धवद्वांगपारगम् ७ नारदकलहप्रेक्षं वैष्णवानां गरीयसम् कृष्णमाधवगोविंदं नृसिंहमथुसूद-
 नम् ८ जपंतं मनसानित्यं भक्त्या केवलयायुतम् पृथक् पृथक् नमस्कृत्य मुनिं तं फाल्गुनादयः ९ कुतः प्रा-
 प्तं पूज्यपादैर्दृष्टौ नः किंतु रंगमौ इत्यमुं परिपप्रच्छ फाल्गुनः स्वामिगौरवान् १ नारदस्त्वब्रवीदश्वोगतौ कौं-
 तलकं पुरम् यत्र राजा चंद्रहासो वैष्णवः पालितां पुरीम् १० यस्मै कुंतलकोराजराज्यं दत्त्वा वनं ययौ धृष्ट-
 द्युः प्रधानस्थकन्यायः परिणीतवान् ११ केरलाधिपतेः पुत्रः कुलिंदेनानुपालितः लक्ष्मीपतेः प्रसादात्सः प्रा-
 प्य कौंतलकां पुरीम् १२ चंद्रहासो महाबाहुर्यो द्वातादकृन्विद्यते अमीनृपतयस्तस्य कलां नार्हति षोडशी-
 म् १३ नारदस्य वचः श्रुत्वा बीभत्सविस्मयान्वितः प्रत्युवाच कआहोस्वित् चंद्रहासो महाबलः १४ शंसना-
 रदमे सर्वचरित्रं विस्मयान्वितम् चंद्रहासस्य नृपतेर्विस्तरेण यथा तथम् १५ यो भक्तो हरिमेधस्य वासुदेवस्य भू-
 पतिः नारद उवाच समयः कीदृशः पार्थ ह्यो मार्गच्युतौ तव १६ चिंतातुरो धर्मराजो विद्यते हस्तिनापुरे
 अर्जुन उवाच उभयोः सेनयोर्मध्ये कथं कृष्णसुरवादहम् १७ अश्वौषं स्वस्थचितः स नृकुरुक्षेत्रे क-
 थानकम् सत्कथाश्रवणे येषां पुंसान्न समयो भवेत् १८ वंचितास्ते हि कालेन नरात्पलाय्य भूवि तस्मात्स-
 र्वप्रयत्नेन कथयस्व कथामिमाम् १९ अश्वो मे यातु विप्रेद्रयज्ञो भवतु वानवा श्रेयोधिभिर्नरैः सम्यक् श्रो-
 तव्या वैष्णवी कथा २० एतच्च ज्ञातं चाश्वमेधादीनां प्रकीर्तितम् नारद उवाच केरलाधिपतिः
 पूर्वमासीद्राजा स धार्मिकः २१ राज्यं चकार मेधावी विधिवत्पालयन् नहीम् तस्य पुत्रोऽभवन्मूलनस्यैव
 हृभाग्यवान् २२ तस्मात्कतिपयैरेव दिवसैर्विष्टितं पुरम् वैरिभिस्तस्य नृपतेरंते श्लेष्मादिभिर्यथा २३

जे.भ.

९९

युद्धं कृत्वा सन्तपतिर्न हो प्राणान्तरुधार्मिकः परलोकगतं शुक्लापतिपत्यन्वगन्मुदा २४ पितृभ्यां रहितं बालं
धात्रीकौतलकंपुरम् निन्येपुरः श्रियस्तस्या भविष्यं पतिमूर्जितम् २५ वर्षाणि त्रीणि च तथा पालितो यत्नतः शिशुः
धात्र्या कंडनपेषादिकर्माभिः कौतलेपुरे २६ ध्यायंती सन्तपन्धात्री सतप्यति दिने दिने ततः पंचलमगमद्वात्री-
बालं विनासती २७ सोऽर्भकस्त्यदि को गौरोलक्षणैरभिलक्षितः वामपादेलघुं पष्ठिमंगुलिं विभ्रदेवहि २८
तदा स्नेहेन बहुना काभिश्चित्यति पालितः स्त्रीभिः पंचाब्दिको जातस्ततः स्वेरंचचारसः २९ वीथ्यां तथाऽर्भ-
कैः साद्धैरेमेभुं चेतैः सह भोजयंति चतंकाश्चित्नापयंति पुरः स्त्रियः लेपयंति स्रगंधैश्च चंदने च र-
योषितः ३० स्वपितृपिचताभिश्च बालस्तस्मिन्पुरेऽर्जुन कंचुकादिप्रयच्छंति वसोष्णीपंचकाश्चन ३१
उपानहोपहृत्सूत्ररज्जुविभ्रच्छ्रुतिः शिशुः धृष्टबुद्धेः प्रधानस्य मंदिरं स्वेच्छया गमत् ३२ विप्रैर्योगेश्व-
रैः शांतेर्मुनिभिः सकलं कृतम् तं शिशुं मुनयः सर्वे दृष्ट्वा विस्मयमागताः ३३ पश्चाच्च बुभुक्षुस्तेन शि-
शुना पांडुनंदन धृष्टबुद्धिर्विनीतः सन्तान्मुनीन्पयधूजयत् ३४ अर्घ्यादिक्रियया सम्यक् भोज-
यामास पायसम् विविधान्ममूपांश्च मोदकान्यदकानपि ३५ तृप्तास्ते मुनयो बालाः स्वाचां ता-
धौतपाणयः धृष्टबुद्धिप्रदत्तेन चंदनेन स्रगंधिना ३६ वस्त्रालंकरणैरस्यैः शोभितास्तेऽब्रुवन् च-
धृष्टबुद्धेः भिनंदामश्चिरं जीवस्सर्वा भव ३७ यस्त्वया वीक्षितो बालः पुरस्तात्पंचवार्षिकः कोऽयं कस्य-
कुतः प्राप्तः कस्माद्देशाच्चतद्दद ३८ इति पृष्टो धृष्टबुद्धिः प्रत्युवाच स्मयन्निव कति बालानसंत्यस्मि-
न्नाथाः पुरभेदने ३९ राजकार्यगरीयस्त्वान्नाहं जानामि बालकम् मुनय ऊचुः मनोहरोलक्षणपू-
नं कृष्णसोऽहं भवं राज्यधरो विभाति त्वं धृष्टबुद्धेः प्रतिपालयेन्न त्वत्संपदां पालयिताऽर्भकोऽग्रे ४० ततो विसृ-
ज्य पबुद्ध्याऽमुना चिंतयता किमीदृक् यथागतं ते मुनयोऽभिजग्मुः सराजमंत्री भृशमन्यतप्यत् ४१ किमे-
भिरीड्येतादितं चोमांयत्संपदांतेऽधिपतिर्भविष्यति बालः कथं तद्विपरीतकर्तृतेषां मुनीनामहमस्मि वाक्यम् ४२
विचार्यमंत्री नृपतेऽर्भकस्य समाहरत्तोऽत्यज चंदमातुरः रेरेपशुभं वनगह्वरं महद्दिनोय बालं प्रति

हंतुमर्हथ ४३ चिह्ने शरीरस्य किमप्यवश्यमानाय्यमस्म त्रितुष्टिकारि ततोभवञ्चोविविधमहिष्योमयाप्रदे
पाघटदग्धभाजः ४४ नारदउवाच तस्यत्रावंपसमाकर्ण्य चाङ्गलाहर्षिताः शिशुं ज्ञातञ्च जगृह्मन्तानि न्युत्तेन ग
भयानकैः पक्षिसंघैः सेवितं कंदैर्युतं सुधार्मिकस्य तनयं हसंतमवहार्यते ४५ शास्त्राणि शितधा
याजगृह्णन्तदा भ्रमन्तानेन शिशुना पाददृष्टा प्रतिमाहरेः ४६ शालग्रामशिलारम्यानां मुखे सोऽ
क्षिताः क्षिपन् संक्रोड्यमानः शिशुभिर्यष्टिपाषाणगोलकैः ४७ उच्यमानो वयस्यैः किंसुखेन कीजसे मुना
वर्तुलेनोपलेनाद्यसोऽब्रवीन्नान् शिशुन्वति ४८ सरवायः संति बहुधा चित्रपाषाणगोलकाः ईदृशो नुपमः
स्निग्धो नापरो वीक्षितो मया ५० कीजाम्येभिरहंपूर्ववर्तुलैरम्यगोलकैः एवंविधं मुखं वांते हं धारयाम्यधु
ना ध्रुवं ५१ सवालस्तां शिलारम्याधारयन्वदने रमत कृष्णकृष्णजगन्नाथवासुदेवजनार्दन ५२ सो
भक्तैः पार्थदेवेशं दध्यौ नारायणं स्वयं चाङ्गलाः शितधारैश्चरवंदं धींतिजगत्सते ५३ पादिमां परमानंदस
र्वव्यापिन्नमोऽस्तुते ततो देवः स भगवांश्चाङ्गलांस्तान्मूमुहत् ५४ मोहितास्त्वज्जापास्य मञ्जुवकीदृश
शिशुः सुकुमारो विशालाक्षो दार्ढ्यबाहुर्मनोहरः ५५ किंष्टु बुद्धिना मे क्लृप्तं हंतं व्यावालकोवने यच्चाल्य जावयं
पूर्वनानापापेन कर्मणा ५६ बालकस्य वधाद्वोराभविष्यामोऽत्र कीदृशाः अथवा केन दोषेण पितृभ्यां रहि
तोऽभवत् ५७ इत्युरीर्य शिशोर्देहं निरीक्षंसेत्यजास्तदा वामपादे कृशां पक्षीमंगुलिं ददृशुस्तदा ५८ छि
न्नानयामश्चिन्हाय दृष्टुं बुद्धिर्दुरात्मनः इत्युक्ता चिच्छिदुः पक्षीमंगुलिं तं विमुच्य च ५९ त्वरितास्ते पुरं जग्मुश्चि
न्महादायहर्षिनाः दृष्टुं बुद्धिर्न मरुत्यदर्शयामासुंगुलिं ६० जडर्षदरिद्रबुद्धिर्भयाकारिव चोदया मुनी
नामथ चाङ्गलान्महिषीभिरंतापयत् ६१ इत्याश्विनं दृष्ट्वा अध्यायः ५० नारदउवाच शृणु पार्थ मे
हावाहो सवालोगदनेवने स्मरणात्तव मित्रस्य चाङ्गलैर्न दत्तस्तदा १ बालो वातरूपो वृद्धः स्त्रीपुमान् देव
कीसुतं स्मरत्यहं निरापार्थं कच्छान्मुक्तान् संरायः २ छिन्नपक्षांगुलिर्बालः सरद्विरेलपवान् भृशं सो
ददुःखं तन्मोहयन् नृहरिणोगणं ३ पादिमां देवं देवेश कृष्णनायकपानिधे कच्छान्मोचयमांकांत सर्वव्या

पिन्मोः स्तुते ४ नाहरिण्यः समागम्यलिलिहृश्चरणशनैः अस्मत्पतिः स्वभर्तारं विहाय वनगङ्गारं ५ प्रविष्टः
कामुकोः स्माकं तस्मात्तेन विवर्जितः मुखरूपेण चन्द्रोऽयं स्ववदश्रुलवः स्फुटं ६ बाहनेन विनास्वामी न भसः
सवलितो भुवि प्रसादयं तद्रवतालिलिहृर्विजने वने ७ पक्षिणोदुःखिताः सर्वे छायां पक्षैः स्मकुर्वन्ते उलूका
चंद्रशश्चैव स्थितादुःखान् निर्गताः ८ पारावतास्तुतदुःखाल्लुत्तातुकग्निं स्वरं पूरयन्ति स्म पाषाणैस्तर
शाकविह्वलाः ९ एतस्मिन् न्तरे प्राप्ते देशाध्यक्षः कुलिंदकः तद्देशरक्षणायाय आगतो वनगङ्गारे १०
अथोद्दर्शनं बालं स्ववदश्रुलवाननं जपंतं हरिनामानिरामगोविंदमापते ११ ब्रह्मिमां कस्यासि धोद्वौप
दीचयथापुन किमुपेक्षसि मां बालं वने मात्रा विवर्जितं १२ यद्युपेक्षसि मां नाथ तैव हितदा त्रपा तद्भक्ता
नावसीदंति श्रुतमेतन्मया विभो १३ श्रुत्वा वाक्यं स नृपतिः कुलिंदो विस्मयान्वितः अवतीर्य हयाक्षिप्रं बालं च
परिसंख्यन् १४ उवाच वाक्यं मे धावीसोः श्रूणि परिमार्जयन् कः पिता तव कामाता क्व च ते सुहृदां गणः
किमर्थं निर्जनेऽरण्ये स्थितः प्रब्रूहि मां शिशो १५ बालक उवाच मम माता पिता कृष्णस्तनाः हं परिपालितः
तमपश्यन् महा राजरोदनं क्रियते मया १६ श्रुत्वैतच्चिंतयामास सराजा जनमेजय ममापुत्रस्य जायेत पुत्रो
ऽसौ वैष्णवः शिशुः १७ इत्युक्तांतं समालिङ्ग्य वाजिदृष्टे त्वरोपयत् स्वयंचास्त्यनगरीं चंद्रनाह्नां कुलिंदकः
१८ ययौ परिजनैः सार्द्धं हपोदि कात्स्फुरद्भुजः गच्छ पथ्य ब्रवीत्सामे पापार्द्धिः पुण्यदा भवत् १९ इत्यंबुव
त्सनगरीं संप्राप्तश्चंद्रनावतीं प्रविवेश कुलिंदः स्वभवनं पुत्रसंयुतः २० मेधाविन्ये स्वराज्ञेयते पुत्रं लब्ध्वन्य
यं तायाः पुनर्हर्षिताः ब्रवीद्वाक्यमशोच्याः हंतुं केवलं २१ जातामनेरथाः सर्वपाविताः हंसं शयः नारद उ
वाच कुलिंदो मेधावी उत्सवं समचीकरत् ब्राह्मणान् ज्ञातकान् चैव विदुषः पर्यपूजयत् २२ गणाका अ
नं रुष्णां कुलिंदतवार्भकः अयं बहुश्रवाः श्रीमान् निष्पुभक्तो महायशः चंद्रः शुद्धे मुखे द्रम्याद्धसतोः
स्य पतिष्यति २३ चंद्रहस्तेतिनाम्नाः यं भविष्यति धरापतिः ततः प्रभृतिभोपाये चंद्रहासो दिने दिने २४ कु
लिंदस्याशया सार्द्धं व्यवर्धत यथाशशी अरुष्टपच्या पृथिवी प्रजाजानं हनिर्भराः २५ गावश्च घरदो हिन्यो देशा

आसन्नमनोऽस्माः सप्तादिकश्चंद्रहासो नानासरविनिर्णयं २९ विचार्यसम्यग्जनसाहरिरित्यसद्वयं सज्जना
पसदाकुडस्तदासाः स्वरपाठकः २७ अहर्निशंचंद्रहासहरिरित्यस्वरद्वयं उदाहासिनान्यास्त्वर्णान्यदसिना
चंद्रहासउवाच सिद्धोवर्णसमाम्नायः समग्रोत्पुच्यते मया हरिरित्यस्वरालापान्नान्यनिःसरते मु
दीनः ३० मदीयाक्तिकरोम्यक्तिकरोभवतामहं ततो गुरश्चुकोपास्मैवेशंभिन्नं करेदधत् ३० कः केतिभण
विशिष्यथैवंपरिवर्तते चंद्रहासोः ब्रवीद्वाक्यं भौतवत्तेशनैः शनैः ३१ नभणामिकदाचिन्मैजजिक्कापरिव
र्तते हरिनामर्जापिष्यामिनान्यैः शास्त्रेप्रयोजने ३२ यत्रनामहरेर्नोस्तितानिशास्त्राणि किंप्रभो यस्मिन्
शास्त्रेपुराणे च हरिनामनदृश्यते ३३ श्रोतव्येनैवतच्छास्त्रं यदि ब्रह्मास्वयंवदेत् तारदउवाच शृणुषा
थेमहाबाहो वैष्णवस्य शिशोः पुनः ३४ चरितंचंद्रहासस्य सर्वपापप्रणाशनं एतस्मिन्तरे कुडः कुलिंदभव
नं यथै ३५ चंद्रहासगुर्गत्वा कुलिंदं वाक्यमब्रवीत् महद्भूतस्य संचारात्कस्यचित्तवपुत्रकः अहर्नि
शं हरिरिति प्रजल्पन्परितिष्ठति ३६ पादितोपिमया शास्त्रं कुबुद्धिर्न पठत्यसौ यथाज्ञाममराजं द्रुतहिंशा
स्मिनसंशयः ३७ कुलिंदउवाच देवाल्लब्धो मया पुत्रः सकथं ताड्यतेः धुन्ना ईदृशोऽपि पिशाचोऽयं
मूर्खः पालयिता ध्रुवं ३८ नाश्राविगुरुभिश्चित्रं शिशोराचरितं महत् एकादशीदिने प्राप्तेनान्नभुंक्तेन
नामृतं ३९ अमुं विना कथं भुंक्षेत्स्ययं स्थितिरीदृशी तस्माद्यादिगृहं विप्रचंद्रहासो यथासुरवं ४०
वर्ततामष्टमः छेदस्य मेखलाबंधनक्रियां करिष्यामि ततश्चायं वेदाभ्यासं करिष्यति ४१ यथागतं
गतो विप्रो हर्षितोऽभूत् कुलिंदकः गाढमालिङ्ग्य तं पुत्रं चंद्रहासं मनोरमं ४२ अनेनैकेन पुत्रेण पाविता
विषयामम विष्णुभक्तेन दक्षेण किमन्यैर्बहुभिः सुतेः ४३ सर्पिण्या बहवः पुत्रा जायंते हरिभस्मकाः
अयं हरिपदध्यानगतचित्तः सुतो मम ४४ किं मया चरितं पूर्वतपःपंचाग्निसाधनं येनाहं प्राप्तवान् पुत्रं
वैष्णवं जनवल्लभं ४५ तारदउवाच अथाष्टमः छेदसं प्राप्ते मेखलाबंधनक्रियां चंद्रहासस्य सकला
व्यदधात्स कुलिंदकः ४६ ततो वेदाहुतीर्हुत्वा सांगं वेदमपाठयत् अपीपठचंद्रहासो वेदं ध्यायन् हरिं हृदि

जे. अ.
१०१

४७ परित्वानिरिपलंवेदं सोः ब्रवीत्प्रीयतां हरिः वेदेषु स्मृतिरास्त्रेषु गीयते मे प्रभुर्हरिः ४८ तन्न परया म्यहं
वस्तु यत्र नायं हरिः स्थितः इत्थं वेदार्थमालोक्य धनुर्वेदमथाभ्यसत् ४९ हृदंगणे हरिं लक्ष्यं स्थाप्य चाण्डा
नमूमुचत् स हृदकिचापे वर्तते दृढं तं सात्त्विकं गुणं ५० परामृश्य च संयोज्य चित्तमेकं शरः कृतः येनपि
ऋजुना बालः प्राप लक्ष्यं जनार्दनं ५१ अमुना तु प्रकारेण ये तु लक्ष्यं न जानन्ते तान् जनानर्हयत्येव त
ल्लक्ष्यं पादुनंदन ५२ नारद उवाच शरीरतूणात्स्वयमेव पंचवाणाय युस्तस्य कुलिंदसूनोः एकी भवंस्त
स्य त्वनुप्रविष्टा जनार्दनं लक्ष्यमतीव चित्रं ५३ एवं धनुर्वेदमथाभ्यसत्संस्ततो गुरुंस्तानपि पर्यपूजयत्
वाजोगणेशच गुणं समग्रमपी पलद्देशमजीजयन्तं ५४ हंसाधिरूढश्च लकुंडलोः सौरवलीनमाक्र
म्य चकार नम्रं गुरुभ्य आहूस्म न मे भ्रमोऽस्तीत्युचे हरिं प्राप्य कथं विमूढः ५५ इत्याश्वमेधिके पर्वणि
जेमिनाये चंद्रहासो पारव्याने चंद्रहासविद्याभ्यासवर्णनं नामैकं पंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ अर्जुन उवा
च धन्यास्ते विषया ये पुता ह शो वैष्णवः स्थितः अभ्यासमीदृशं चक्रे धनुर्वेदस्य नारद १ हरिभक्तं क
दा वीक्ष्य रतीहामे सराभवत् आवयोः शब्दसान्निध्यं वर्तते नेतरे चिदं २ उत्तानचरणो व्याप्तिपाता
ले सबलिः स्थितः विभीषणस्तुलं कायांसः स्वर्गेनः पितामहः ३ इतस्तत्तत्स्वभ्रमसि कुतस्त्वदर्शनं म
म अधुना भाग्यसंयोगाज्जातो नौ संगमो मुने ४ अधुना चंद्रहासं तं दृष्ट्वा प्राप्य महत्फले कथ
यस्व कथामेतां सुधारूपां मनोरमां ५ तारुण्यविषमं प्राप्य किमाचरितवान्मुने चंद्रहासो नृपवर
पुत्रमानश्च तत्त्वतः ६ नारद उवाच अथोनषोडशाब्दोऽसौ जनकं वाक्यमब्रवीत् विभो हरासि च नम
नं कृष्णसंविजयाय तान् ७ शम्यहं सकलान्भूपान् जित्वा तव बलादरीन् धनं समानयिष्यामि नरा
कुलिंदः प्रत्युवाचे दं कथमेकः प्रयोस्यसि राजानः संति दुर्जेयाः सैन्येन महता हृताः ९
अथ वा वासुदेवं तं स स्मृत्यगच्छसे ह गत अस्मत्तामीह दृष्टुं बुद्धिर्मनीकौ तलपस्यसः १० शतग्रामकडवा
पदेशस्तनार्पितो मम इतस्तस्यैव नृपते वैरिणो बलवत्तराः ११ पीडयंति स्म मे दंशां तामाकर्ण्योपरमिरे

१०१

इत्थं पिनुर्वचः श्रुत्वा चंद्रहासाय यो मुदा १२ रथिभिः पंचभिः सार्द्धं देवास्तां चौरशूरितान् तान्सर्वानजयद्धन्वी
चंद्रहासो नृपान् हसन १३ वृथाराज्यमदेनामीमन्नानाराधय हरिं परिभूतान्मयामन्नानुरथिनः साहिनो न
गन् १४ नरसितामयाग्रस्तान् क्रते देवं जनार्दनः चंद्रहासभयाग्नीता वैरिणस्ते विलिल्लिरे १५ वासुदेवक
हंसेनियदिमत्कलितोपाययोक्तारः नारद उवाच विजित्य नृपतींस्सर्वानाजानश्वान्सहस्रशः सुवर्णरत्नमुक्ता
दीनान् पुराताशकयन्वहन् १६ चंद्रहासः समाहाय स्वापुरीं चंद्रनावतीं आविवेश कुलिंदेन सम्पुर्वेनाभि
नंदितः १७ दीपदीपितपात्रेण मात्रानीराजितस्तथा पितरौ च नमस्त्य शिविकायामरोपयत् १८ न
रवाहैर्गृहीतायां पदातिः प्रययौ पुरः वहन्नुपानहौ पित्रोश्चंद्रहासो ब्रवीद्धन्वः १९ पित्रोर्भक्त्या विना
किंचिल्लभ्यते भुवि नोनैः लक्ष्मीनारायणावेतौ पितरौ चिंतयाम्यहं २० नारद उवाच चतुर्थथे समा
यांतं ददृशुः पौरयोषितः चंद्रहासं विशालाक्षं हसंतं मदनं श्रिया २१ चंद्रहास इह आगतः सर्वांशद
काचिदबलाचसस्मितं चंद्रहास इह यावदंचितो हंति पातकं च मूषिलोकेनैः २२ तामथालपतका
चिदहोस्वितुलज्जमेन गदती किमद्य यः सदाहसतिका मुकटं दमत्रिजो विकलमेतदवरयं २३
एवमादिवचः शृण्वन् चंद्रहासः स्वमालयं प्रविवेश सुहृन्मित्रपित्रव्यादीन् प्रतोपयन् २४ अथाभ्य
षिंचनं पुत्रं चंद्रहासं स्वकेपदे वेदविद्भिर्दिजैः सार्द्धं कुलिंदः पंचमीदिने २५ महोत्सवं तदा चक्रुः पौरा
सर्वे यथाक्रमं प्रक्षाल्य तोयैः प्रथमं स्वानि स्वान्यंगणानि च २६ प्रमार्जुश्चंदनैः शुभैश्चाद्रैः तच्चूर्णकै
र्यधुः चतुष्काणि पताकाश्च वितेनुर्हर्षिताजनाः २७ उच्चैर्जगुर्नामहरेः पदैर्ललितवर्तनैः एकीभूय ततः
पौराश्चंद्रहासमपूजयन् २८ चंदनेन सुगंधेन केसरेण सुचंद्रिणा तथा चंपकमालाभिर्धूपैर्गरुडैः शु
भैः २९ नीराजयंति स्म तदा तंच कर्पूरदीपकैः एवं संपूजितः पौरैश्चंद्रहासो ब्रवीच्चतान् ३० अतः प्रभृति
भो पौराः प्राप्तेयाम्येदिने शुभे उत्सवं चैकभक्तं यो न करोति समेरिषुः ३१ तथा विष्णोस्तिथौ चान्नं पोभुंक्ते स
महानरिः पातकानां गणः सर्वः प्राप्तेनैकादशीदिने ३२ भीतो विलीयते चान्नेन भोक्तव्यं ततो नरैः घटिकाः

जे. अ.
१०२

इतुपंचाशदश्यतेदशमीयदा ३३ सारिक्तातिथिमंतव्यादशमीत्वपरेहनि अविद्धोचैवकर्तव्यावैष्णवैर्वि
ष्णुवल्गुभा ३४ पापाद्दीताधर्मरताविष्णोर्भक्तिसमन्विताः उभयोः पक्षयोः रात्रौ ये जाग्रति हरिर्दिने ३५
नेषामहंस दारासो भविष्यामिन संशयः आयुष्यं च पलं तादृक् जलबुद्बुदसन्निभं ३६ चिंतय ध्वं ज न
मूढामाधवं भंसुस्थितं अस्थिस्तं भस्मायुवदं मांसस्य तजलेपनं ३७ शतच्छिद्रगृहे व्यभिनेनाभेक्रोधा
दिवैरभिः एतादृशं शरीरं च व्रतमेकादशीसमं ३८ यहि चार्यस्मं बुध्यातद्युपे कर्तुमर्हथ एकादशीस
मं किंचित्सावनं भुवनत्रये ३९ न श्रुतं न मया दृष्टं न स्थाः स्वामी हरिर्यतः इत्यादिष्टास्तं पारात्कृत्वा सरजुमे
निरे ४० सुवर्णरत्नवासोभिः पौरानन्यांश्च दुर्बलान् चंद्रहासो हि ज्ञानसर्वान्समलंकृतवान्मुदा ४१ मंदि
राणि विचित्राणि सद्भिर्जायमकारयत् बापीकूपनडागादिपूर्तं विष्णुबालयानि च ४२ शिवालया नि सन्नाणि
बहून्यां गेश्वराश्च मान् प्रपाश्वकार विविधाः फलपत्रपयोधिकाः ४३ नारद उवाच देशादेशाच्च दालोका आ
जग्मुश्चंदनावतीं ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रमभृतयः प्रजाः ४४ पुत्रपौत्रैः परिवृता धनधान्यसमन्वि
ताः संस्थापयामासमुदा प्रजाः सर्वाः कुलिंदजः ४५ प्रजाभिरष्टादशभिर्हृष्टाभिश्च समन्वितः चंद्रहासो हं
भक्तिं च वर्धयत्तत्तां पुरीं ४६ यस्यां समागतश्चार्थकुबेरं हसन्निग्रिया इत्तया चंद्रहासेन प्रीयतामित्यधो हं
जः ४७ तां चंदनाच्छापरिपालयंतं तं चंद्रहासं जनकः कुलिंदः उवाच हे पुत्र मया प्रदयं नि कायुतं कुंतलपा
यराजे ४८ तदर्थं मस्मत्प्रभवे प्रदयंतं तदर्थं मय्यर्धं ममुष्यपत्न्यै तत्प्रयामः समुदा रसत्वं प्रीति यथा मंत्रिवरो
हृष्टः ४९ उतः प्रज्जानं वत्स विद्यते कौंतलपुरं यस्मिन् कौंतलकोराजा गालवनपुरोधसा ५० राज्यं च कुस्ते स
नं कृष्णं गाधुधुभिना चंद्रहासः समाकर्ण्य पितुर्वाक्यं प्रदर्शितः ५१ यत्र त्रिणे च राजे च पत्न्यै यत्ने यत्ने वसु
तत्स च गालवायस्मिन् प्रेषयामास लीलया ५२ वामी भिरष्टैः शक्रैर्देवैः कूलानि च कांचनं शुक्लं च मलयं चारकं
रं मृगसंभवं ५३ गजाः संप्रेषितास्तेन वाजिनश्च मनोरमाः तस्मै कुंतलपायसो मंत्रिणे घृष्टबुद्धये ५४ चारुवि
ज्जितसहितं पत्रं प्रेषितवान्पुनः पत्रं तद्धनं सर्वं समादाय प्रतस्थिरे ५५ सेवकाश्चंद्रहासस्य प्रापुः कौंतलकपुरं

१०२

एकादशीदिने प्राप्ते सायाह्नेन स्यसेवकाः ५६ पुरोपकंठे सुव्रजान् शीघ्रं दृष्ट्वाः शुक्लवस्त्रः स्नात्वा संपूज्य च हर्मिं प्रविशा-
म ततः पुरं ५७ हरेः संपूजनात् सद्यो भद्रं नो हि भविष्यति नारद उवाच सत्सुः प्रणे मुर्जे पुस्तदध्युर्नारायणं तदा
५८ दधुः शिरसि तं देवीं तुलसीं हरि वल्लभां एवं नियममास्थाय विविशुस्तस्य मंदिरं ५९ सेवकाश्चंद्रहासस्य
६० विस्मिताश्च दृष्ट्वा बुद्धिः तानां देवांसो दत्त्वा धृष्टबुद्धिरदुषयत् ६१ मनसीयं कुलिंदोऽसौ मृतस्तेन दृशा अमी
६२ वा प्रवृत्तां प्रणतान्मकुलिंदस्य सेवकान् ६३ कदापंचत्समापन्नः कुलिंदो देशरक्षकः दिनानि कति जातानि
न चानिष्टमभून्महत् ६४ सेवका ऊचुः अनिष्टं वैरिणां भूयान्माकुलिंदस्य जातु चित् कुलिंदस्य तु पुत्रेण च
द्रहासेन धीमता ६५ कृत्वा दिग्विजयं युष्मत्तनदं यत्रापि तं वसु अमी हि रण्यकलशैः कर्पूरागरुचंदनैः ६६
दुकूलैः शकटापूर्णा आर्चयन्ति त्वमंदिरं एषां सप्तगुणाः प्राप्ताः कुंतलाधिपते गृहे ६७ विस्मितो धृष्टबुद्धि-
स्तद्धनं जग्राह हर्षितः उवाच सृदान् देवान् अमेभ्यो देयं सुशोभनं ६८ आहूता बहून्मैस्तेन सौदेर्जग्मुर्न से-
वकाः सृदान् सदा धृष्टबुद्धेः कथयामासुरादात् ६९ आकाया वाचतान् च व्रीकपितरि तत्त्वा चनेः धृष्टबुद्धिर-
वाच दत्तान् नमपियेगर्वादभीष्टं नोपभुंजते ७० कुलिंदं निगंडैर्बद्ध्वा कुर्वहं धनवर्जितं तन्मंत्रिणो व-
चः शुक्लां सेवकां शुक्लवस्त्रां ७१ नगर्विता वयं स्तामिन् भुंजानो न हरेर्दिने कृतघ्नानां च संपर्को मार्गेनः स-
मपद्यत ७२ तस्मादिशपते नानां स्त्रीकुर्मामं विमत्तम अथ प्रेष्य वचः शुक्लाग्रानः प्रातरभोजयत् ७३
तान् स्वयं बुभुजे पश्चादामं च नृपतिं ययौ आलेनितुं धृष्टबुद्धिः पुरीतां चंदनावतीं ७४ संदिश्य महं
पुत्रं व्यापारे नृपते रथ संप्राप्तविषया कन्यापितरं तं भाषत ७५ प्रत्यहं यो मया सितः सरसा लः फलो-
द्गमी वैयग्रं राजकार्यत्वात्तव नित्यं प्रजायते ७६ इत्युक्त्वा परता कन्यायौवनोन्दिन्यौ शवा तामाश्वा-
स्य ययौ मंत्री हर्षितः सेवकैः सह ७७ द्वाभ्यां दिनाभ्यां नगरीं प्रापतां चंदनावतीं महारण्यमिदं चादावद्याहो
स्त्विमहापुरो ७८ इति विस्मयमापन्नं मंत्रिणं समुखागतः कुलिंदः सह पुत्रेण नमस्कृत्या नयद्गृहं ७९
पूजयामास विधिवत् सपुत्रः प्रणतः स्थितः तं मंत्री परिपन्नं पुत्रस्तः यकदा भवत् ८० नारव्यातवान् पुत्रं

जै-अ
१०३

नमो भवान्नः पुरतः कथं कुलिंदुवाच औरसो नदिपुत्रो मे स्वयं भामो मनोरमः ७९ एकदा मृगया विष्टचित्तोः हं
वनगङ्गं प्रविष्टः कौतलपुराद्योजनदयसंमितं ८० तत्राश्वमहं बालं छिन्नपङ्खा गुलिसुते पंचाब्दमधिकं पुत्रा
हौरसाद्विसेवकं ८१ चंद्रहासं विष्णुभक्तं जानीहितं महामते नारद उवाच अंतर्दृष्टिर्भूतार्थं यागिवत्पृथ्वीः स्वर्ग
८२ न जानन्निष्णुभक्तं तच्चंद्रहासं निमृदधीः अंतर्विष्टं पुतेस्मायं किंचित्सत्यं मुनेर्वचः ८३ स एवायं मया बालो
ज्ञायते षोडशाब्दिकः चांजलैर्वचितश्चाहमंगुलीदर्शकैर्ध्रुवं ८४ द्वौ पुत्रौ मम विद्येते युवानौ मदनमल्लौ
तौ किं करिष्यतश्चेत्स्यादयं मे संपदां प्रभुः ८५ अतिक्रान्तं हि यत्कार्यं पश्चाच्चिंतयते बुधः तच्चास्य न भवेत्का
र्यं चिंतयानो विनश्यति ८६ यद्गुणं गतमेवास्तु करिष्याम्यनृतं वचः मुनीनामथ निश्चित्य मनसा यावत्प्रा
प्तिरं ८७ धारयन् हर्षचिन्तानि बाह्यांतर्मलिनस्तथा यथापाखंडजा बुद्धिर्मनुष्यस्य महीपते ८८ धृष्टबु
द्धिस्त्वाच सफलं तव जन्माद्येन प्राप्तः सुतः शुभः ममापि हृदये दर्पः संजातस्तु महान हो ८९ तव पुत्रं स
मालोक्य स च वक्तुं न शक्यते ९० इत्थं वचः प्राह निगूढभावं सुरं प्रलिप्तं मधुने वतीक्ष्णं यथा तृणैश्छादिग
ते मेव यथान्ममाविष्टविषं विचित्रं ९१ इत्याश्वमे चंद्रहा ० धृष्टबुद्धेश्च रनावतीं प्रतिगमनं नाम द्विपंचाश
त्तमोऽध्यायः ९२ नारद उवाच पुनर्दध्यौ धृष्टबुद्धिः कुबुद्धीनां महार्णवः कथं मुनिवचोः सत्यं कथं पंच
त्वमेत्ययं १ प्रत्यक्षं हन्मि चेद्वकुलिंदतनयं रिपुं तहामां विविधैः शस्त्रैर्हि स्युरेतन संशयः २ ततो भवेतां
नूनं मे दुःखितो मदनमल्लो स्वयमेव कथं कुर्यात् सुतराज भट्टैरहं ३ नामुनातु प्रकारेण हंतुं शक्यो मयारिपुः
४ अभिनायद्वुतं कंठे तहानाद्वन्मिंतरिपुं ४ चंद्रहासमिति ध्यात्वा हर्षितः सोऽब्रवीद्धनः चंद्रहासविचि
त्रः ५ मानयलेखनीं ५ मर्षीयथालिखितैकं पत्रं त्वं प्रेरये पुरं तेनार्पितमुपादाय पत्रमेकांतं संस्थि
तं ६ धृष्टधीरर्पयामास तस्मिन्वर्णान्यथाक्रमं स्वस्ति श्रीरस्तु महनवक्तुं कारणमीहृशं ७ चंद्रहासोऽ
हितोऽतीव ममायं संपदां पदं ज्ञातव्यो नात्र संदेहः पुत्रकार्यं त्वेयदृशं ८ मारुतं मावेयाद्राक्षीः कुलं शी
लं पराक्रमं विद्यां विचित्रं विलंबमाऽमित्रस्यास्य कुरुध्रुवं ९ विषमस्मै प्रहातच्यं त्वयामदनरात्रवे पार्वतीश

मिति ध्यात्वा कृतार्थासाम्यकद्वयम् १० चंद्रहासं विशालाक्षमूचिवान्मेव चः शृणु महत्कौंतलके कार्यं वि-
द्यते मदनं प्रति ११ तं याहि पत्रं हि मया मुद्रितं माविमोक्षय भूयाद्दृढं तव हितं पत्रे दत्ते सतायमे १२
१३ तं याहि पत्रं हि मया मुद्रितं माविमोक्षय भूयाद्दृढं तव हितं पत्रे दत्ते सतायमे १३ शीघ्रं वाजिनमारुह्य-
तौ स्तिष्ठतः याहि कौंतलकं पुत्रधर्म्यं द्रष्टुं सि पुत्रकम् १४ नारद उवाच सतत्पत्रमुपादाय वेग-
तौ स्तिष्ठतः याहि कौंतलकं पुत्रधर्म्यं द्रष्टुं सि पुत्रकम् १४ मेधावती मगात्पुं नमस्कृतुं कुलिंदवत् त-
यानीराजितश्चाथ आशीर्भिरभिनंदितः १५ दधिदूर्वाक्षतोन्मिश्रं तिलकं कुर्वती प्रसूः अब्रवीत्सातुपंथानः
शियास्ते संतु सर्वदा १७ सुखं नारायणः पातु बाहू पातु जनार्दनः वक्षः पातु हृषीकेश उदरं पातु माधवः
१८ पद्मनाभः सदा पातु नाभिकुक्षिं च केसरी कटिकं मलयत्राक्षोजं घट्टे मधुसूदनः १९ जानुनीय-
ज्ञभोक्ता ते गुल्फौ दामोदरो वतु सहस्रपादं ध्रियुगं सहस्राक्षस्तवाक्षिणी २० त्रिविक्रमः पातु सर्वेशरी-
रतवपुत्रकं समायाहि पुनः शीघ्रं पल्यात्वमनुरूपया २१ यथा त्वं नृपतेः कुक्षिं प्रासः सहजया श्रिया चं-
द्रहासोऽथ जननीं नमस्कृत्य परीत्य च २२ प्रायादश्वाधिरूढस्तैः प्रेथैः प्रियहिते रतैः ग्रामांतरात्समायातं सद-
दर्शवधूवरम् २३ हरिद्राकुंकुमोद्रेकरंजितांगं मनोरमम् नववत्सामथा द्राक्षी दुष्टिं सपुरतः स्थिताम् २४
तस्मै पथिवनाध्यक्षाः प्रददुर्दोडिमीफलम् केचिच्चंपकमालाभिरर्चयंति स्म तं पथि २५ बवंधुर्मुकुटं भाले-
नाना पुष्पमयं मुदा नवो वरदवाभाति चंद्रहासः स संहरः २६ प्राप्य कौंतलकाभ्यां शेरम्यं क्रीडावने सर-
वरदाभिः समं हंसायत्र गार्हस्थ्यमास्थिताः २७ कमलोदयेन महता धवलान्ब्रह्मपत्रजाः तस्यामलां भः सरसः
समीपे वनं ददर्शाद्यतमालनीलम् सचंद्रहासोऽद्भुतमेव मेने साक्षाद्दसंतं च वसंतं मेव २८ कुल्लं पल्लं शनवकुं-
कुमाभं तमेव वक्त्रं फिलविभ्रतंतम् वनश्रिया संगमं कज्जलां कंतत्पत्रवल्लीधरमद्भुताम् २९ ततः पल्लवि-
ता आसन्दुमास्तस्मिन्मधोसति मंजर्यः पल्लवारम्याभाति चूततरोतदा ३० तस्मिन्पल्लवितेऽसंतं कोकिलामधु-
रस्वरम् चुकूजकामिनां चित्तमाकर्षेतीव द्रुतिका ३१ पुन्नागवकुलाशोकचंपकाः पुष्पिता बभूवुः मालती-

जे. अ.
१०४

यूधिकाजात्यः पुष्पस्तनभरानताः ३२ केतव्यः पुष्पगंधादयोलीनभ्रमरलोचनाः पुष्पवर्षैरर्चयंत्यः स्वभर्ता-
रंचसाधवम् ३३ नारदउवाच मधोरुत्सवमालोचयकुलिंदतनयोमुदम् परांप्रापहरेरेवचरित्रं हृदये
दधत् ३४ स्नात्वा संपूज्य च हरितैः पुष्पैर्मधुसंभवेः संकल्पयित्वा हरये पाथेयं बुभुजेशनेः ३५ सेवकैः
सिमहूदीदिपुरस्ताद्वागिनंतरो रसाले सन्निधय्याथ अशेतप्रहरद्वयम् ३६ अथ कौतलपस्यैका कन्या चंपक
मालिनी ३७ बुद्धेश्वविषयारतिहसतियाधिया ३७ कन्याकेजगमतुः कन्याशतेन परिवारिते वसंतागम-
पुष्पाद्यं पुरोपवनमुत्तमम् ३८ पुष्पावचयमिच्छंत्यः कर्तुं सर्वाश्च कन्याकाः सार्द्धं यो दशाब्दास्ता यौवनोद्दे-
दचंचलाः ३९ कौसुंबो वरधारिण्यः स्फुरत्कंचुकपल्लवाः नवविल्वफलाभाभ्यां स्तनाभ्यां समलंकृताः ४०
रम्यमोक्तिकहारैश्चमंडिताभ्यां शनैर्ययुः नृत्यंत्यो नृपुररचैस्तालिकाशब्दकैः पथि ४१ गायंत्यः स्महसंत्यः स्म-
क्षरत्तांबूलचंद्रकाः प्रापुः क्रीडावनं रम्यं कोकिलालापनादितम् ४२ हस्तिनी पुरतः कचिद्ययौ पुष्पो घवी-
क्षया तांभीतभीतोवाचैका कन्या बिल्वफलस्तनी ४३ मागाहस्तिनि कुंजं त्यमेका पुष्पाभिलाषिणी दार-
यिष्यति मुक्तादयोस्तनकुंभौ नृकेसरी ४४ परस्परं हसंत्यस्ताः प्रकुर्वन्पुष्पसंचयम् मालती यूधिकाजाती मो-
गरादिकवीरुधाम् ४५ कन्याः सुमनसां गालाश्वकुः कंठेषु तादधुः सपुष्पां दाडिमीं वीक्ष्य प्राह चंपकमालिनी
४६ विषये सभगे पश्य महदद्भुतमग्रतः आदौ पुष्पो द्वमः पश्चाद्दृश्यते स्म फलो द्वमः ४७ विपरीतं त्वयि क-
थं जातं बिल्वफलस्तनि वनस्पतीनां धर्मोऽयं विषया प्राह भूपजाम् ४८ अथ पुष्पाण्युपादाय शिरस्याधाय नि-
क्षिप्तम् पुष्पावचयस्त्रिन्नां गीं विषया प्राह भूपजाम् ४९ शिरस्याधाय पुष्पाणि माशेयास्त्वं वरानने कश्चि-
नन्द ५० कौकुंडलीत्वां समेष्यति ५० राजकन्योवाच विषये ते सुरवेशोभा वरीवर्तिसुधां शजित् स्तनौ
नन्द ५१ भक्त्या प्रादुरभूतां तौ स्वमंदलातवाशये कंचित्कार्थपूजार्थमन-
योर्लिंगयोः सखि ५२ चंदनेन सुगंधेन केसरेण सुचंद्रिणा पत्रालिभिर्विचित्राभिर्यन्त्रावर्चितुं क्षमः ५३
सायंप्रातर्हानलसोदक्षस्तं प्रार्थयाधुना प्राणानपि स्वकान्दत्वा पूजकं त्वं वशीकुरु ५४ चक्षुः स्फुरन्ति ते वा

१०४

मंकाकोरोत्यास्त्रमास्थितः शंसतीवप्रियं प्राप्तं पूजकं तव देवयोः ५५ इत्थंचंपकमालिन्यावचः शुल्बाज-
हाससा उवाच वचनं रस्यं लज्जतीव प्रधानजा ५६ विषयोवाच अलंपुष्पचयेनाद्यसंतसारविणा-
वयम् यामः शीतजलं तस्मात् तत्सरः कमलाकरम् ५७ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्याः कन्य कानिर्ययुर्वनात् के-
इत्यादि ५८ देतेगायं यौमधुरस्वरम् ५८ प्रहरं यौतदाऽन्योऽन्यं कन्यकेकुचमंडले ध्रुवगौक्तिकहारेतेदोला-
तुः ५९ काचित्पुष्पचयं कलाराजकन्याप्रधाविता विषयमपि हर्षेण पुष्पवर्षमथाक्षिपत् ६० एवं
तीस्तत्सरः पापुः पद्मिनीरयंदमंडितम् हंसाभीताः पलायते सिंजितश्रवणाद्वनात् ६१ अस्माकंसनसौल्लासिरसः
कलुषितं भवेत् पुष्पवंत्यो विशेषेण कन्या आयांतिकामुकाः ६२ नारद उवाच सरस्तीरे दुकूलानिरम्य कार्पा-
सिकानि च कन्याभिरस्य ज्यमानानि मर्मरंति विचुक्रुशः ६३ सूक्ष्माण्यपि दुकूलानि नेतुं न क्षमतेऽनिलः तासां
गुणमयैः पाशैर्बद्धो निश्चलतां ययौ ६४ ताश्चंपकांश्चोविविशुस्तत्सरः शिवलीलया अगाधं निर्मलं गाधं कलुषं त-
त्सरो भवत् ६५ कन्याभिनिष्ककंदीभिस्तादृशीभिरधिष्ठितम् परस्परं हाससूक्तीश्वकुस्ता अभितः सरः ६६
क्रीडालोलकरास्फालवुट्ठोक्तिकपूरितम् मणिबंधस्खलद्रव्यप्रवालमणिचित्रितम् ६७ अनंतशीधरं तासां
मुखचंद्रैरलंकृतम् तत्सरः शशभेतीवरत्नाकरनिभं स्फुटम् परस्परं ताः सिषिचुर्जलेनातिरुगंधिना
स्तनकुंकुमकस्तूरीचंदनागरुगंधिना ६८ उच्छलज्जलविंदूनां मिषेण जलदेवताः क्रीडंते मौक्ति-
कैश्चेताः कन्यकाः शशभुर्वने ७० बिंदुवर्षसमालोक्य चातकाघनशंकया मुखं व्यादाय पश्यंति घ-
नपंक्तीः पिपासया ७१ एवं समताः सरसि कुंकुमनीरभाजि स्नात्वाऽबलाः परिदधुः स्मदुकूलचंदम् तारुं क-
पत्रवरमौक्तिकहारनिष्केः पूर्णोद्दिपाभतिलकैर्बद्धुरंगश्लेषाम् ७२ तां विहाय जलकेलिमुत्तमां धृष्टबुद्धितन-
यातरस्थिता अन्यवैक्षतहरिं यथारमाचंद्रहासमथसागरतीरे ७३ षोडशाब्दवयसं स कुमारं शमश्रुलं वि-
मलदीर्घललारम् पटुबद्धहयमत्यजनंतं सिंहशावमिव बाटममंस्त ७४ इत्याश्वमेः चंद्रहासां वि-
पंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ जैमिनिरुवाच नलक्रीडारुणास्यस्तानिर्ययुः स्वान्गृहायति विषयानय-

जै. अ.
१०५

यौपार्थचंद्रहासगुणैर्वृता १ गच्छत्सुमानुषेखेकोनिधिपश्यत्पुरस्थितम् सयथानिश्चलस्तत्रतथासाविषयास्थि-
ता २ किंनयाम्यथवायामिसुंदरं पुरुषं वने आमुं विवेकं मदनस्तदीयं व्यलुनाच्छरेः ३ सैरंध्रीं सासमाहूय नूपुरौ
प्रददौ निजो ततः पदं पदे कृत्वा दुकूलेऽपि विशंकित ४ हंसीव सायथा हंसं ययौ दृष्ट्वा स्तरंगमः चरन्तूँ कुंरा
नृश्यामान् श्यामयासनमस्कृतः ५ मम प्राणान् प्रिये सक्तान्माशब्देन वियोजय इति ब्रुवंती शनकैः प्राप्ता कुंड
लिनं जनम् ६ पतिवत्तं हि विषयादत्तदृष्टिरेवैक्षत ततो ददर्श रुचिरं पत्रकं चुकनिःसृतम् ७ गृहीत्वा तत्करे
णाशं मुद्रामुन्मुच्य विस्मिता वाचयामास तत्पत्रं पितुरत्यंत हर्षिता ८ स्वस्ति श्रीरक्तमदनवक्तुं कारणा मीद-
शम् चंद्रहासो हितो तीव्रमयायं संपदां प्रभुः ९ ज्ञातव्यो नात्र संदेहः पुत्रकार्यं लयेदृशम् मारुपं मावयो द्रक्षी-
कुलं शीलं पराक्रमम् १० विद्यां बलं विलंबं मामिच्छस्यास्य कुरुध्रुवम् विषमस्मै प्रदातव्यं त्वयामदनशत्रवे
११ पार्वती शमिति ध्यात्वा कृताः स्यामयद्वयम् दध्यौ साविषयापश्चादभिप्रायं विवृण्वती १२ संपदा मे प्र-
भुर्नित्यं हितो मदनसन्निभः एवमादिमया पत्रे रुचिरं वीक्ष्य ते यथा १३ वरं मनोरमं वीक्ष्य मद्रूपं हर्षनिर्भरः
विषमस्मै प्रदातव्यमत्र च सवाल मे पिता १४ पितुर्वेषत्रमालोक्य मदनोऽपि हनिष्यति कनिष्ठिकानखेनाथ-
तीक्ष्णो नायक सुंदरी १५ रसालद्रुमनिर्घासं लिलेख विषया तदा विषयास्मै प्रदातव्ये त्येवं वर्णं समालिखत्
१६ पत्रं रसालनिर्घासकृतमुद्रं विधाय सा कंचुकाभ्यंतरे न्यस्य विषयाग्गान्निवेशनम् १७ पुनः पुनश्च-
पश्यन्ती पृष्टतः प्राणवल्लभम् ततो दृष्ट्वा त्रजंती सा सखिभिर्विपया तदा १८ सरल्य ऊचुः कस्माद्विलंबितं
१९ नादृष्टो महान्त्वयि कस्माद्वीक्ष्यते पृष्ठे कचिद्दृष्टो नृकेसरी १९ सिंहो दृष्टः कथं त्यक्तः कसो नूनं
निरस्तः मन्येत दीयं सर्वस्वं मुष्णासित्वं निगूहसे २० क्रीडंत्यो हास्यवचनैः सर्वाः स्वस्वं हं ययुः विषयाय
हमागत्य दृष्ट्वा सा प्रियदर्शनात् २१ सप्तभूमिकमास्थापमंदिरं सा व्यलोकयत् चंद्रहासोऽपि सायान्हे प्रबुद्धः सिं-
हविक्रमः २२ प्रसालितास्यः कृतवक्रशुद्धिः पल्याणयुक्तं हयमारुह चतुर्भिरेवानुगतः स्वभृत्यैः पुरं विवेशा
प्रतिमप्रभावः २३ यस्मिन्पुरे धर्ममतिः सुमंत्रो राजा परं ध्यानपरः स योगी आस्ते परं गालवसूक्तिमुक्ता फला-

१०५

निगृह्णन्निशंविचिंतयन् २४ चंद्रहासो धृष्टबुद्धिभवनं प्राप सत्वरः अवतीर्य हयात्तस्मात् द्वास्थं वच
नमब्रवीत् २५ अंतःकथयरे द्वास्थमदनं प्रतिमेव चः श्रीमद्दृष्टमतेर्वाप्यकारकश्चंद्रहासकः २६
प्राप्तो वचनसंदेशकथापत्रधरो बहिः शिरआनम्य सद्वास्थः स्वामिनं मदनं ययौ २७॥ शंसितुं चंद्रहासं तं
इत्यादि विस्मयम् सद्वास्थो ह्यपरं द्वास्थं गत्वा वचनमब्रवीत् २८ चंद्रहासमनु प्राप्तं मदनं यनिवे-
दितुं द्वितीयो द्वास्थः मागस्य तृतीयं वाक्यमब्रवीत् २९ तृतीयस्तु चतुर्थं च चतुर्थः पंचमं तथा पं-
चमश्चागमत्सुष्ठुष्टः स सममाब्रजत् ३० द्वास्थं विवेकनामानं मदनस्य प्रियं सदा श्रद्धायष्टिधरं पृष्टुं
द्रहासं न्यवेदयत् ३१ नारद उवाच विवेकनामा द्वास्थो यं श्रद्धायष्टिं करे दधत् प्रययौ मदनाया श्चंद्र
हासं निवेदितुम् ३२ सिंहासने चोपविष्टं मदनं शंकरप्रियम् ददर्श दक्षिणे पाश्वे वेदशास्त्रविदो जन्तान् ३३ क
वीनसदुक्तिकर्तृश्च वक्तृन् कृपाशुणा बहून् कृपावेषनटान् कृपागीतचतुः प्रगायकान् ३४ कृपास्य कृपाभक्ता
नां बंदिनो गुणवर्णकान् वामपार्श्वे सत्रियांश्च कृपाभक्तिपरायणान् ३५ नानादेशसमायातान् दूतान् शास्त्र
विशारदान् चामरेर्वीज्यमानं च मदनं धृष्टबुद्धिजम् विवेकनामा द्वास्थस्तं नमस्कृत्यालपद्मिरम् ३६ विवेक
उवाच केवलं तव भूत्योऽहं प्रियश्च नमितुस्तव पितुस्तेऽन्यः क्रोधमाप्ता हिंसायष्टिधरः प्रियः ३७ सः स्वा-
मिभक्तो मदनयावन्नायाति ते सदा तावन्मदीयं वचनं शृणु स भयैः समन्वितः ३८ यश्चित्यते सदा शांतं योगिभि
र्यक्षुः सुदनः तस्य भक्तश्चंद्रहासः प्राप्तो द्वारं महामते ३९ अहं तव पितुर्भीतिः क्रोधस्यानुचरस्य च नयामि-
शंसितुं किंचित्प्राप्तं त्वां प्रति नृपे ४० जनस्तव पितुः प्रेष्यः स्वयं वामां ह निष्यति इत्थं मनोरमं तस्यैव वचनं शा-
स्त्रसंमितम् ४१ उत्तरयौ च समाकर्ण्य मदनस्तैः सभाजनैः सखलहुकूलाभरणः प्रोचलं च समुत्तिष्ठत् ४२ क्ष-
णाद्दर्शमदनश्चंद्रहासं हरेः प्रियम् नमस्कृत्याभिलिङ्ग्याथ सभारम्यां समानयत् ४३ वरासनसन्निवेक
श्य संपूज्य मदनो ब्रवीत् कश्चि कुलिंदः कुशली कश्चि कुशालिनी प्रिया ४४ कश्चित्ते विषये विप्रा वेदाभ्यासं
प्रकुर्वते कश्चित्क्षत्रियविदुः शूद्राः पूजयंति हि ज्ञान्धनेः ४५ कश्चित्पूजानोपिशुनैर्वाप्यंते दुःखदैकरैः अ

जै.भ.
१०६

पितृकुशलीप्राप्तश्चित्तपन्ननसाहरिम् ४६ किमत्रागमनेकार्ये तदा च स्वजनप्रियम् चंद्रहास उवाच यु-
 पाहृशासतां संगत् विपदोऽंति संक्षयम् ४७ कृष्णो तु भक्तिः सुहृदा जायते मुक्तिदन्तुषाम् संदेशात्तेषां
 तुः प्राप्तः पत्रं गृहीत्वा च य ४८ एकांते गूढमस्त्यत्र महत्कार्यं न वै शितम् करेण हीत्वा मदनः पत्रं प्रोवा-
 च निश्चितः ४९ शृण्वंतु निखिलाः पत्रमेकांते करवाणिकिम् अथ पत्रं सभा मध्ये वाचयिष्यामि नान्य-
 था ५० शृण्वतां सर्वलोकानां वाचयामास मंत्रिजः स्वस्त्यस्तु मदनाया शतविषयास्मै प्रदीयता-
 म् ५१ नरूपं न कुलं शौर्यं माविद्यां चावलोकय इति पत्रे स्थितं वीक्ष्य हृषितो मदनो ब्रवीत् ५२
 अद्य मे पावितो वंशः पित्रा सर्वे च बांधवाः मया यच्चिंत्यते नित्यं स्वयमेवाभवच्च तत् ५३ नारद उवाच
 हर्म्यस्य स समेष्टे विषया काममोहिता सरसीभिः सवयो भिस्तं चंद्रहासमवेक्षत ५४ ध्यायंती मनसा
 देवीं पार्वतीं शंकरप्रियाम् भर्तारं देहि मे देवि दाक्षायणि नमोऽस्तुते ५५ त्वत्प्रियार्थं करिष्यामि व्रतं
 न भ्रसि चागते कृष्णपक्षे तृतीयायां रात्रौ कृत्वा तु पूजनम् ५६ गंधैश्च विविधैर्धूपैः पक्वान्भैर्भोदका-
 दिभिः पुष्पमंडपिकां कृत्वा भूर्तिं चित्रमयीं श्रुताम् ५७ तोषयिष्यामि नत्तेन तथा जागरणेन च म-
 दनस्य सुखादाणी सत्यानिर्यातु वेदवत् ५८ इति संचिंतयंती तां वयस्या काचिद्ब्रवीत् मनोरथस्ते किं जातः
 किंचिंतयसि भामिनि ५९ तया चंपकमालिन्या हसंत्या यदुदाहृतम् वक्षो भित्तानि गर्तौ तौ भक्त्या किं ते-
 ति स्मरौ ६० प्रियं प्रार्थय पूजार्थं मनयोस्तापसं क्वचित् दृष्टः स तापसः प्राणानस्मे सात्वं प्रयच्छत् ६१ इत्थं सरसीनां
 गङ्गाप्रहर्षिता धौ वदना लिलेख भूमिपदां गुह्यं नरवेन भर्तुं गुणानि वाग्यान्विषयाः तिनम्रा ६२
 ६३ संभाषणं नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ अर्जुन उवाच अतः परं किमभवन् मदनो दृष्ट-
 बुद्धिजः कथं विवाहमकरोद्विषया चंद्रहासयोः १ कथंच चंदनावल्याः प्राप्ता मंत्रीस्य कं पुरम् किमब्रवीत्सम-
 दनं तन्ममा च स्वनासद २ नारद उवाच अथ विप्रान्समाह्वय ज्योतिःशास्त्रविशारदान् पप्रच्छ मदनो लभं वि-
 षया चंद्रहासयोः ३ गणकारुवन्नुवन्वाक्यं मदनं प्रति हर्षिताः शक्रजीवावधिपती तृतीये कादशं श्रुत्वा ४

अनयोस्तवभाष्याच्चगोरजोधिपतेपुनः पताकाइवकुर्वन्त्यः पुच्छैरुर्ध्वमुरवेः पुरम् ५ लक्षयित्वाभिधाव
त्योगावोवत्सदिरुसवः त्रिगुणोद्धूतयारज्याबद्धं गोष्ठेनचातुरम् ६ पश्यभाष्योदयंवत्सवेष्णवस्यसमाग-
पत् अद्यैव रुचिरं लभं सर्वदोषविवर्जितम् ७ गोधूलिकं वराहाद्यैरुदितं फलदं नृणाम् तेषामाकर्ण्यव-
इत्याम्भमर्षनिर्भरः ८ आर्द्रदेशपुरंभीस्ताः पातित्रत्योपशोभिताः स्नापयन्त्यद्यविषयांचंद्रहासं पृथक् पृथ-
क् तिष्ठन्ति सैजलेः कलशैराद्र्यल्लवेस्तंभिर्युतैः परिधाप्यचवासोसिसमानयितुमर्हथ १० रक्तचंदनवर्णाढ्योम-
दनः समुपाययो उत्तिष्ठोत्तिष्ठमद्रतेचंद्रहासमहामते ११ पतिव्रताकरधनेः कलशैः स्वाहिवारुणैः नारद उ-
वाच सुस्नातंचंद्रहासंतं गृहेरस्येन्यवेशयत् १२ मदनः साधुशब्दादिमधुपर्कमचीकरत् जाययातारकास्या-
चपादप्रक्षालनंकृतम् १३ तंचंद्रहासं रमणीयवेषमंतर्गृहे सोऽप्यनयत्समराहः स्नांकन्यकांतां विषयाम्थां
तराचित्रांपरीमंत्रयुतेरधारयत् १४ प्रच्छगोत्रं मदनस्तदीयंपितुः पितुस्तत्पितुराशनाम सचंद्रहासोप्य-
चदत्स्वगोत्रं हरिः स्वयं मेजनकः स एव १५ पितामहः सप्रपितामहश्च हरेर्नचान्योऽस्ति कृद् द्वितीयः क-
तेकुलिंदाच्चयुरोर्मदीयाद्राधारशक्तेर्नचतस्यपत्न्याः १६ तच्चंद्रहासीयमनन्यभावं तच्चोनिशम्यार्थपतिः
स्वकामात् स्वसारमुच्चैः प्रददादिरास्त्रैलक्ष्मीपतिस्तस्मिन्पुत्रदानात् १७ बद्धांजलीकुंकुमचर्चितां गौ-
तौदंपती प्रापतुराशुवेदीम् हुताशनंतर्पितमाज्यधूरैः परीयतुः सप्तपदान्ययाताम् १८ द्विजान्त्रमभ्य-
क्रतुराशिपस्ताः स्त्रीचक्रतुः कान्तिमवापतु स्त्री पतिव्रतानां तिलकानिभालेसंदधतुः पत्रफलानिपाणो १९ ततो
ऽसौमदनो हृष्टः प्रददौ मंडनं बहु गावश्च घटदोहिन्यो महिष्यः क्षीरसिंधवः २० सुक्ताफलानिरत्नानिस्वच्छा-
निविविधानि च वासांस्थगरुकपूरचंदनानि च वीर्यवान् २१ दत्त्वा तु मदनो दध्यौ किमस्मै दीयते मया चंद्र-
हासाय चात्मानमर्पयामीति मेमतिः २२ भिषतां सर्वलोकानां मदनो वाक्यमब्रवीत् इदं शिरस्सरोजं च का-
लायास्मेगमिष्यते २३ यदा कदा विहास्यामि कीदृशार्थं करं बुजे यदा चंद्रहासो मे जाभाता विषयान्वितः
२४ पुत्रपौत्रैः परिहृतश्चिरकालं वशास्त्रिणाम् नानालंकरणैर्वस्त्रैः पूजयित्वा यथा लभम् २५ म-

जे.अ.
१०७

दनः प्रत्युवाचाथ हि जानन्याश्च याचकान् शतः सर्वैरलंकार्यैर्गृहं पूज्यतमेर्मम २६ यथाशान्त्या किं करोः हं
पूजयिष्यामि चारिविलान् तान्विसृज्य हि जान सर्वान् चंद्रहासमभोजयत् २७ विषया सहितं कामो बुभुजे स्व-
जनान्वितः स्रष्टापमदनः किंचिद्वाह्ये जाते समुत्थितः २८ कृत्वा त्मचित्तनपश्चादादिदेशवचोहरान् मंडपं रच-
यंत्येके चित्रयंत्यद्यमंदिरम् २९ संमार्जयंतु केचिच्च चंदनोदकसेचनैः उच्चैः क्रियतां विपुलाः पताका दंडमं-
डिताः ३० नारद उवाच तैस्तादाकारिबीभत्सो सेवकैरथ निर्मलाः दिशः कुर्वन्समुदितो विनतातनयै वि-
पात् ३१ कथयान्निबलोकानां स्वामिनं समुपागतम् उं स्थीयतांतु भो लोकाः क्रियतां वैदिको विधिः ३२ उद-
याचल कूरस्थोरविः सन्निहितो भवत् चंद्रहासः समालोक्य ज्ञात्वा सम्यगथोज्ज्वलम् ३३ रात्रिजं प्राणिनां चि-
त्तमोहध्वातमपोथयत् विषया चंद्रहासो तोस्तापितो विमलैर्जलैः ३४ हरिद्राचं पकस्नेहैरुद्धत्यं च पुरंध्रिभिः
परिधाप्य च वासांसि मुकुटभ्यामलंकृतौ ३५ तौ दंपती ततो वेदीमागतौ स्त्री पुरस्कृतौ कृतस्वस्त्ययनौ वि-
प्रेरुपविष्टौ वरासने ३६ अथ प्राप्ता हि जाः पूज्या वेदशास्त्रविशारदाः नराश्वगजदेहानां सम्यग्रक्षाचिकित्सकाः
३७ मागधानर्त्तका गीतशिक्षका वंशधारिणः मृदंगवादक वेश्या शैलूषा जलचित्रकाः ३८ उर्ध्ववंशंस-
मारुह्य ये क्रीडन्ति नराः सितौ मुखादह्नेर्महाज्वाला मुत्सृजन्ति तथा च ये ३९ दक्षादुमरुजीवाश्च किन्न-
रामधुरस्वराः सूता ये च पुराणस्थानुचरंति नृपांसदा ४० प्रेतलोकगतान् शूरान्वर्णयन्ति च मागधाः व-
र्त्तमानान् नृपांसम्यक् ये तु संग्रामकारिणः ४१ वर्णयन्ति प्रबंधैर्घेवं दिनस्ते समाययुः नानाबंधेषु कु-
पुण्यमल्लास्ते ब्रह्मचारिणः ४२ एव नानाविधैर्लोकैः संकीर्णतस्त्यमंदिरम् मदनस्याभवत्पार्थवृष्णो कानसमाग-
तः ४३ अन्ये सर्वजनाः प्राप्तालाभकौ तु कवीक्षया तेभ्योरलानि वासांसि कांचनं प्रददौ बहु ४४ अनुक्रमात्सम-
दंनो विनयाद्यैर्वचोमृतैः सह संबंधिनः सर्वान् तोषयामास भारत ४५ हृष्टपुष्टजनाकीर्णतदभूत्कौतलं पुरम् वंश-
वागमनात्पार्थविष्णुभक्तेः फलं शृणु ४६ अकैतवं हृषीकेशं ध्यायन्ति मनसा सदा तेषां विभ्रगणाः पार्थ किं करिष्यं-
ति निर्बलाः ४७ विषमस्मै प्रदातव्यमिति हेतोश्च मंत्रिणा प्रेरितश्चंद्रहासोऽयं विषयां प्राप कन्यकां ४८ भू-

१०७

मौ परवशोजंतुरभिमानो भवेद्दया हगद्यः कुरुते जंतुस्तन्मसिध्यतिकर्हिचित् ४९ विवाहस्त्वभवज्जिष्णो विष
या चंद्रहासयोः अतः परं यदभवत्तदाकर्णय निश्चलः अभक्तिमत्तेषामर्माहात्म्यं पुंसां विस्मयकारकं ५०
इत्याश्रये चंद्रहासविवाहो नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ नारद उवाच तस्यानुचंद्रनावत्याकु
दीपकश्चाश्रयैर्दृष्टः धृष्टबुद्धिर्वंधासौ दंडयामास ताः प्रजाः १ कंठे बध्वा शिलालोये निमज्ज्यार्थं यान्त
दमरपरिताः प्रजादध्रेः र्थलिप्सया २ अतूतुदसमां सानि शस्त्रैश्च पुरवासिना अपाययच्चूर्णतोयं
नासारंध्रेण कांश्चन ३ दंडयित्वा प्रजाश्चैवं धृष्टबुद्धिरथो ब्रवीत् कुलिंदत्वं हि रे मूढमां न जानासि दारुणं ४
चंद्रहासाश्रयेण त्वं गर्वितो सिधनागमात् इव्यंतलेषितं मत्स्यं तेन सार्धं भवान्कथं ५ नागतो सि विमू
ढात्मन् सेवकाः प्रेषितास्तथा तेपि मत्ता मया दत्तमन्नमादन्नबालिशाः ६ सांप्रतं त्वं प्रतंदानं करोषि धन
गर्वतः मदीयं नाशितं इव्यं निश्चलं तु त्वया व्ययात् ७ आशेशवात्कदाचिन्मेनास्या पुरि शिवालये विष्णवा
लयंतडागानि वार्षाकूपमठाः प्रपाः ८ ब्राह्मणानां गृहाश्च हपुराणपठनं तथा नवभूवुरिदानीं तु सर्वतस्तन्म
यीपुरी ९ कृतात्वयामदीयेन वित्तेन निखिलेन च कुत्रवेशमविदः संतिकुत्रतेशिल्यिनागताः १० यैर्भक्षि
तं मदीयं तत्त्वसु सर्वदुरात्मभिः कगता ब्राह्मणास्ते वै सर्वे पुर्यधिकारिणः ११ इत्थं निर्भर्त्सयामास कुलिंद
धृष्टीस्तथा लोभमाहय सचिवं सेवकं वाक्यमब्रवीत् १२ तृष्णया जायया सार्धं त्राहीमां चंद्रनावतीं इ
तिसंदिश्यतं पश्चाद्ययौ कौतलकं पुरं १३ हर्षेण महता युक्त आदाय विपुलं धनं पुत्रं मनसि संचिंत्य च
द्रहासं तथैव च १४ मदीयामदनः पुत्रो विषं तस्मै प्रहास्यति तृतीयो दिवसोऽद्य च चंद्रहासे गते सति १५
एकेनावाप नगरं द्वितीये वासरे रिपुः प्राप्नोत नूनं समदनः सायाङ्कित करिष्यति १६ यामेन केन यास्यामि कृ
तकार्यः पुरं प्रति इतिसंचिंत्य मनसा शिबिकामारुरोहसः १७ ऊटां च त्रिशतैः पुंभिर्मत्स्यभुग्भिर्महाबलै
पार्थगच्छन् धृष्टबुद्धिः पापात्मा दंडमाददे १८ वैणवं ग्रथितं दीर्घं ताडयामास धीवरान् शीघ्रं गच्छतरे द
ष्टाधीवरामत्स्यभक्षकाः १९ तेऽब्रुवन् नृप गच्छामो मंत्रिन् शीघ्रतरं प्रभो माताडय भूशंदं प्रहारे गच्छतो हि

नै० अ०
१०८

नः २० नहुषस्यकुलेजातोभवान्किंनमुनीश्वराः वयंस्मभूपमन्युत्वाभोगिराजंनकुर्महे २१ सुवानेपोतवा
ज्जग्मुर्धीवरादीवराश्वते उपर्युपरिडीयन्तेकाकास्मशिविकाह गत २२ चंचाभिषातंकुर्वन्तिपक्षतुंडनरेवम्
तं एवंपार्थाःभवत्तत्रविद्विषापस्यचेष्टितं २३ तावत्पुरःप्रादुरभूद्विशालःफणाभिराकाशमिवालिहन्वै पु
च्छनिवेशयसितिष्टएवप्रोवाचसर्पेर्नृगिराविषाढयः २४ त्वदीयसौवर्णघटेषुनित्यंवसामिरक्षंस्तवसूनुना
तत् स्थानंमरीयंकिलनाशितंहिगच्छामितेस्वस्तिअलंविषादात् २५ इत्येवमुक्त्वावचनंसर्पःपाता
लमाविशत् विसिस्मायसमूदात्मानाजानाहूटपादचः २६ धृष्टबुद्धिःपुनर्दंडप्रहारैर्धीविरान्दटं उत्तिष्ठंश्च
वयन्नोष्टौदंतैर्दंतांश्चपीडयन् २७ युष्माकंचरणान्ग्रामंगलाछेत्स्येनवित्तमां इत्थंसपीडयन्प्राप्तोधीव
रान्कौतलंपुरं २८ यामेनैकेनशुश्रावधृष्टधीस्तूर्यनिस्वनं चिंतयामासमनसाकार्यपुत्रेणतत्कृतं २९ ।
नारदउवाच तस्माद्विमानादवस्त्यमूढःपदातिरेकःप्रययौपुरस्तात् ददर्शसूतानथमागधान्बहून्स्वले
कृतान्चदिनएववस्त्रैः ३० बंदिनऊचुः मागाःशीघ्रमंत्रिन्धृष्टबुद्धेकृतंकार्यसूनुनातत्तुसर्वं ब्रह्मायुस्ते
चंद्रहासस्यभूयान्थासूनोर्मदनस्यातिहातुः ३१ धृष्टबुद्धिस्वाच आःपापारेचंदिनश्चंद्रहासःकोसौ
दूरात्सर्पतंहन्मिदंतेः इत्युचिवान्धृष्टबुद्धिःपुरस्तात्पूज्यान्विप्रान्पूजितांश्चंदनेन ३२ नानाक्षौमैर्भूषिता
भूषणैश्चगृहान्स्वीयानागतानन्वपश्यत् ३३ विप्राऊचुः भूयादेवस्वास्तितेधृष्टबुद्धेकुतोऽलब्धश्चंद्रहा
सोवरोऽयं भाग्योदयस्तवरम्योविभान्तियेनेदशीकीर्तिरापूर्यतेते ३४ निशम्यतेषांवचनंदुरात्माजज्वाल
किलवाडवोऽब्धौ दंडसमुद्यम्यकुतःपुरस्ताद्भूमिष्येत्स्यादिजजल्पविप्रान् ३५ विप्राःपलायन्ति
वासोऽकृष्णाजिनंतेतुततस्वलंतः विमुक्तकेशास्वलदुत्तरीययज्ञोपवीताःपथिनिःश्वसंतः
३६ ततोऽहृष्टगायकामंत्रिणंतेप्रोचूराज्यंचंद्रहासेविधत्तां सतान्चक्रेभिन्नकपालवीणान्मृदंगटक्का
नकभेरिवंशान् ३७ पश्यंश्चित्रंहारिवर्णैर्विचित्रंप्रायाद्वाराभ्यन्तरंधृष्टबुद्धिः नीराजितुंचपकांग्योऽभिज
ग्मुर्द्वीपान्विताःकुंकुमचर्चिताश्च ३८ आहस्मताधृष्टधीस्तस्वोऽभ्यंकस्मात्कृतःकिंचलब्धंसुतेन ऊ

१०८

चुर्मृगाक्ष्यस्तवसूनुनाद्यलब्धोहितश्चंद्रहासः कुलस्य ३९ दुष्टोमूढोदुष्टधीराहतस्मै धनंदनं चंद्रहासायते
न ४० स्त्रियञ्चुः मैवंब्रुहिचंद्रहासायतस्मै दत्ताकन्याविषयापुत्रकेण तासां वचः शल्यविभिन्नगात्रो
विभ्रच्छोणे लोचने कोधयुक्तः ४१ ततः प्रायात्सप्तमद्वारमध्यं यत्रास्तेयद्वारपालो विवेकः श्रद्धायष्टिस्तं
दीपकं प्राप्ताससार प्राप्ते कोधे का विवेकस्य वार्ता ४२ अथापश्यद्दुष्टधीर्वेदिकायान्तं चंद्रहासं विषयाच्चकन्या
चंद्रहासं चंद्रहासांचलेन पुष्पाङ्गुलं मुकुटं विभ्रतींच ४३ स्वहोमहान्ने पथुश्चास्य गात्रे प्रादुर्बभूवा प्रति
मंशुकमास्यं कुल्योदधौ किं कृतं मत्सुतेन यन्नापश्यद्दुष्टपुत्रं मदीयं ४४ जामाता योश्च शुरवीक्ष्य
पत्न्या सहोत्थितः कुरुते स्म प्रणामं यथा व्याघ्रबालमृगो विलोक्य तथा चामुनाभ्यनंदति रापि ४५
अथ मदनमुपागतं प्रनम्रं चरणयुगे वदति स्म दृष्टबुद्धिः वदसुत किमकारिरेदुरात्मन्मम च मनो न हितोऽप
माजगाम ४६ आहस्मन्तं मदनस्तात पत्रं विलोक्या हं दत्तवान्त्वांस्वसारं वरायास्मै चंद्रहासाय धेनुर्वा
सो हिरण्यं महिषीः कोटिशोऽद्य ४७ कस्मात्तातः कुड्यति मां विलोक्य कोशागारं पश्य रिक्तं कृतं तत् ना
नादेशादागतेभ्यो द्विजेभ्यो हस्तद्रव्यं याचकेभ्योऽखिलेभ्यः ४८ नारद उवाच आपापे पोधूनयन्स्वकपालं ह
स्तहस्तपेषयन्निःश्वसन्सः प्रोवाचेददुष्टधीर्यो हि घोरं वनं भिसामदृष्ट्वा जिनीत् ४९ मदन उवाच
नेतच्चित्रं तातरामो वनं किंपितुर्वाक्यान्निरगात्पुण्यकीर्तिः तथा वनं तव वाक्यात्प्रयास्ये परं न्यूनं किं कृतं
मे विवाहं ५० नाहृतोऽयं देशपालः कुलिंदः पत्नी तरीया किंकरोऽम्यत्यकाले समायातस्तत्सुतो लेखिपुत्रे
शीघ्रं बलं न मुहूर्तं स्तयेत्यं ५१ किं बाधुना यामि कुलिंदमेकः समाहूयात्रानयिष्ये नमस्य न्यूनं नान्यदि
पयाया विवाहे सर्वे दत्ता वाजिनो हस्तिनश्च बाहू शिरोहायि मया वराय पूज्याय दृष्ट्वा नुचराय तात ५२
दुष्टबुद्धिस्त्वा ० दूरं प्रसर्पे न मुखं मम दर्शयाद्यप्यत्र समानय निरीक्षय तत्र किंसित् तेनाहृतं पत्रमपश्य
देषं ग्रीविधातुर्लिपिं मन्मथस्त ५३ क्षणदधौ सां त्वया मासपुत्रं सत्यं तरीयं किं वीक्षितं च मया तसौ चंद्रहा
सावसृष्टस्तथा पत्रलिखितं गूढभावं ५४ जातो देवादिषु याया विवाहेनाहं कर्तानभवान्नापरोऽपि इत्थं

१०७
१०९

समाश्वात्य सुतं दुरात्मा तं चंद्रहासं परिपूज्य दंभात् ५५ जाते चतुर्थे दिवसे चतुर्थी कर्मव्यधाकैतवाद्बुधबु
द्धिः ततः परं दयमानः सराजन्कर्तृकिमत्रोद्यविपक्षपक्षे ५६ कृतमया त्येकमहोद्वितीयमत्रेकथं कार्यममु
ष्य शत्रोः इत्येनिमग्नः स तु शोकसिंधो कर्तव्यनौकारहितेऽत्यबुद्धिः ५७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैष्ठ्ये
बुद्धिसंतापेनामपदपंचारात्तमोऽध्यायः ५८ नारद उवाच धृष्टधीश्चित्तयामास विपरीतमभुञ्जम दत्तातुवि
षयाकं न्यावध्यायास्मदरातये १ अतः परं मया कार्यं किं गच्छामि बांधवं पुत्रोयं मदृशेनैव वर्त्तते मदनाम
लः २ आभ्यां मदीयं हि कुलं पुत्राभ्यां नाशितं ध्रुवं चंद्रहासे विशेषेण नाशविषयतिमत्कुलं ३ विप
याविधवाभ्यात् करिष्याम्यनृतवचः मुनीनामिति संविद्यं चंडालांस्तानथाह्वयत् ४ एकांते संस्थितः
पाश्चासं दिदेश शनैः शनैः चंडिकायतनं बाह्ये पुरादुपवने शुभे ५ करवालकराः सर्वे तत्र गच्छन्त्यमो
निनः गूढं तस्यास्थिताः कोणद्वये निश्चलमानसाः ६ जाते पितृभूतः कालियः कश्चिदपि यास्यति तं
हिं स्यथा त्यजाय त्वा न्याविचारय तत्सुखं ७ पूर्वयथा वंचितोऽहं तथा माकुस्ताधुना सुभाकं संपरामर्ध
प्रदास्ये मदनांशकं ८ तस्य वाक्यं समाकर्ण्य तैः त्यजाश्चंडिकालयं जग्मुः प्रच्छन्नवेषाश्चतुर्थीया
हरेरसति ९ धृष्टबुद्धिश्चंद्रहासं विनयाद्वाक्यमब्रवीत् चंद्रहासमहामातृष्टुभुवचनं हितं १० अ-
स्माकं हि कुले देवी चंडिका पूज्यते किल कृतोद्वाहो भवानद्यत्तानमस्कुरु मातरं मायं संध्याविधायां
पुथाण्यादाय चंदनं एकः प्रयाहिता देवीं पुरवात्य कृत्वा लया ११ पुजितुं नमस्कृतुं मित्यादिश्य कुधीः
शिक्षः ओमित्युक्त्वा ततो वाक्यं चंद्रहासो त्यक्तवान् १२ संध्यायां चंदनं हत्वा गतुं कामो वभूव ह अंबि
वृत्तं मेवासौ चंद्रहासो महायशः १३ नारद उवाच एतस्मिन्नंतरे पार्थिव राजा कौतुकः सुधीः गालवन्तं
समाह्वय देहचेष्टामथाब्रवीत् १४ स्वामिन् गालवभूले केराज्यं मे कुपेते न हि सुखमस्ति तनुच्छाया मशि
रस्कां विलोकये १५ उल्कांति समये मेऽद्य समायातो न संशयः अरिष्ठाध्यायमारब्धा हि यं शुत्वानिर्गतिं
लभे गालव उवाच अरिष्टानि महाराज शृणु वक्ष्यामि तानि ते दत्तात्रेयो त्वलकां प्रयाच्या च त्वया महात्मने १८

१०९

अरिष्टानि समालोक्य मृत्युं जामातियोगवित् देवमार्गे ध्रुवं शुक्रं सोमच्छायामरुंधतीं १९ योनपश्येन्नजीवे
त्सनरः संवत्सरात्परं अरश्मिबिंबं सूर्यस्य वन्दिन् चैवाशुमालिनं २० दृष्ट्वैकादशमासाच्च नरस्तूर्ध्वं नजी
वति सुवर्णवर्णो नृक्षंश्च नवमासान्सजीवति २१ स्थूलः कृशः कृशः स्थूलायोः कस्मादेव जायते प्र
दीपकश्च विवर्तेत तस्यायुश्चाष्टमासिकं २२ खंडयस्य पदे पाण्ड्योः पादस्यो ग्रेतथा भवेत् पासुकदं मयो
जिह्वते स मासान्सजीवति २३ कपोतगृध्रोलूकाश्च वायसो वापि मूर्धनि क्रव्यादो वा खगोलीनः षण्मा
सायुः प्रदर्शकाः हन्यते काकपंक्तीभिः पांसुवर्षेण योनरः २४ स्फुरेच्चयस्यैव चर्मस्तनादूर्ध्वं मुरस्थलं
तस्यापि पंचभिर्मसैर्विद्यान्मृत्युमुपस्थितं २५ स्वाच्छायाचान्यथा दृष्ट्वा चतुर्मासान्सजीवति अन
ध्रे विद्युतं दृष्ट्वा दक्षिणां दिशमाश्रितां २६ योनिशीर्द्रधनुर्वपि जीवितं द्वित्रिमासिकं घृते तैलेः थवाद
रीतो ये वाप्यात्मनस्तनुं २७ यः पश्येद्दशिरस्कां च मासार्धेन सजीवति यस्य त्वस्थि स मोगंधोगात्रेशव
समोऽपि वा २८ तस्यार्धमासिकं ज्ञेयं नरस्य नृपजीवितं यस्यैव स्नातमात्रस्य त्वत्समवस्तुष्यति
२९ पिबतश्च जलं शोषोदशाहं सोऽपि जीवति ऋक्षवानरयुग्मस्थो गायन्यो दक्षिणां दिशं ३० स्वप्ने प्र
याति तस्यापि मृत्युस्तत्कालं मृच्छति रक्तकृष्णां वरधरागाये तीह सती च या ३१ दक्षिणाशां नयेन्नारी
स्वप्ने सोऽपि न जीवति नयं क्षपणिकं स्वप्ने हसमानं प्रपश्यति ३२ य एवं तस्य चक्षिप्रं विद्यान्मृत्युमुपस्थि
तं आमस्तकतलाद्यस्तु निमग्नः पंकसागरे ३३ स्वप्ने पश्यत्यथात्मानं नरः स्वप्ने म्रियेत सः कोशागारं
स्थागारं धक्षयंतस्वकं शिरः ३४ दृष्ट्वा स्वप्ने दशहिनमृत्युरेव न संशयः करालैर्विकरैः कृष्णैः पुरुषैरुद्यतायु
धैः ३५ पाषाणैस्तुडितः स्वप्ने सद्यो मृत्युमवाप्नुयात् नात्मानं परनेत्रस्थं वीक्ष्य तेन सजीवति ३६ पि
धाय कण्ठो निर्धोषं नष्टं गोन्यात्मसंभवं स्वभाववैपरीत्येन वर्तते न सजीवति ३७ देवान् नार्चयते विप्रा
न् गुरुन् नृक्षंश्च निन्दति मातापित्रोरसत्कारं जामातृणां करोति यः ३८ योगिनां ज्ञानविदुषामन्येषां च
महात्मनां प्राप्तकालः स पुरुषो ननु जीवति वै क्षणं ३९ योगिनां सततं यत्नादरिष्टान्यवनीपते विलोक्य

जै० अ०

११०

स्वासनेस्थित्वा ध्यातव्यं परमं पदं ४० सारभूतमुपासीत ज्ञानं यत्कार्यसाधनं इदं ज्ञेयमिदं ज्ञेयमिति
यत्तद्विषयश्चरेत् ४१ अपि कल्पसहस्रायुर्न मे ज्ञानमवाप्नुयात् त्यक्तसंगो निराहारो जितक्रोधो जिते
द्वियः ४२ विषयेष्वन्ये निवर्त्यो शुभेनो ध्याने निवेशयेत् नारद उवाच योगसारं समाकर्ण्य गालवान्मु
निपुंगवात् ४३ राज्यं त्यक्तुमनाः सोऽयं जीणात्तच्च मिवोरगः तत्रोपविष्टमदनं समाह्वयेदमब्रवी
त् ४४ राजा कौतलपस्तस्य कर्णे जा मातरं स्वकं समानया शुभमदनं करिष्ये त्वात्मनो हितं ४५
नाढमित्यालपित्वासः प्रायाज्जा मातरं प्रति सूर्येण पात्रसूनाभे त्वसंगिरिमुपाश्रिते ४६ हृदयं चंद्रहासं
तं कृतसंध्याविधिं शुचिं पुष्पकपूरकस्तूरिचंदनं चरधारिणं ४७ हरिद्राकुंकुमे चर्द्दगौरांगमुकु
रावृतं एकाकिनं समायांतं पथि दृष्ट्वा ब्रवीत्स्मरः ४८ अथित्वं चंद्रहासाय शुकुतो ब्रजसितहृदं चंद्रहा
सोऽब्रवीद्वाक्यं पित्राऽहंप्रेरितस्तव ४९ चंडिकां च नमस्कृतुं महिषघ्नीं बहिः स्थितां वारयामास मद
नस्त्वया हि नृपमंदिरं ५० देहि चंदनपुष्पाणित्वं नृपं शीघ्रं गोब्रज इत्युक्त्वा पुष्पमालां त्यक्त्वा पात्रमाच्छि
द्य तत्करात् ५१ ययौ समदनश्चैकश्चंडिका भवनं वने अवतीर्य हृदयान् समासेव कान्चि निवार्य च ५२
व्रतभंगभयात्सार्थं छत्रचामरवर्जितः चंद्रहासस्तमास्त्यवाजिनं च प्रयत्नतः ५३ तैरेव सेवकैः सार्द्धं
छत्रचामरवर्जितः प्राप कौतलपं वेगात् नमस्कृत्य पुरः स्थितः ५४ चंद्रहासं समालोक्य योगी कौतलपो ब्र
वीत् स्वामिन् गालवयास्यामि वनं त्यक्त्वा परिच्छदं ५५ सर्वसंगपरित्यागं पात्रे कुर्वेद्यं वैष्णवे ओमि
हं नमः समुनिना ददौ चंपकमालिनीं ५६ चंद्रहासाय निखिलं राज्यं प्रादादवाद्भुवः परित्यज्य च व
नं जगाम संत्यक्त्वा सर्वसंगविमुक्तये प्राप्य योगार्द्धं मतुलां परां नि
वां णलक्षणं ५७ परयत्नतुच्छमिदं सर्वं स देवा सुरमानुषं पारौर्गुणमयैर्बद्धं बद्धमानं च नित्यशः ५८
पुत्रस्वभ्रातृपौत्रादिस्वपारक्यादिभावितैः आकृष्यमाणं करणैर्दुःखार्तभिन्ने दर्शनं ६० अज्ञानपंकग
तस्थमनुबुद्ध्या महीपतिः आत्मानं च समुत्तीर्णं गाथा मेतामगायत ६१ अहो कष्टं यदस्माभिः पूर्वरज्यं

११०

मनुष्ठितं अपि पश्चान्मया ज्ञातं योगान्नास्ति परं सुखं ६२ नारद उवाच इत्थं संसारपाशेभ्यो मुक्तः कौंत
लको नृपः सिंहासने चंद्रहासं गालवः सोभ्यषेचयत् ६३ गांधर्वेण विवाहेन तदा चंपकमालिनीं परि
णिये चंद्रहासः सूर्यः स्तंभानि पादले ६४ नारद उवाच पुष्पाणि च समादाय गच्छन् समदनः पथि ह
स्तोऽपि सूर्योऽस्य सुरतो विडाल हयमातुरं ६५ हस्ताच्चंदनपुष्पाणां पावंभूमावथापतत् स्थिरं प्रसवन्नेत्रान्मद
वीत् ६६ उलूकः सच वै मूर्ध्नि स्थितवान्भीमनिःस्वनः तथाप्यगणयन् पार्थमदनो वाक्यमब्र
वीत् ६७ अपि स्वस्ति भवेत्तस्मै चंद्रहासाय धीमते वैष्णवाय च धीराय जामात्रे मम सांप्रतं ६८ इ
त्येवं चिंतयन् आपमदनश्चंडिकालयं ६९ अवाञ्मुखः सप्तसविवेश धीमान्कपाटयुग्मं प्रहरत्करेण
शब्दं समाकर्ण्य च ते पशुघ्नाः शस्त्राण्यत्नाज्जगृहः प्रमत्ताः ७० कर्णेलगित्ताशनैरवोचन्विजय
धेनुमशिशुघ्नकश्चित् प्राप्नोमुमूर्षुस्तदिहा व्रजंतुः स्वनामैवैयर्थ्यमहो नकार्यं ७१ नलंघनीयः कुल
धर्मे एष नीतिस्ततो हिंस्थुरमुच्यते शूलैः अथ प्रविष्टं मदनं सुवेपं रक्षं पितुर्वैक्यकरं पशुघ्नाः ७२ शूलैश्चरव
द्गैर्निशितैश्च पदैर्जघ्नुस्तदा प्राह सुतः सुमंत्रिणः हे चंडिके वैष्णवि नोलुलायेदित्योनिश्चुभोऽपि न सुंभए
व नरक्तबीजो हामिहागतस्त्वां कस्माच्च शूलैरभिहिंसिमातः ७३ न प्रार्थयाम्यद्य च जीवितार्थं त्वं साक्षिणी
मिव च नस्य भूयाः यच्चंद्रसाहार्थमभाणि बाहू शिरः प्ररासेत्यनृणो हमासं ७४ इत्युचिवा न्मंत्रिपुत्र
स्तदानीं जहौ प्राणानुच्चरन्माधवेति च बाहू स्ते प्रस्फुरद्वाक्यभीता जग्मुस्तैवैकोहतोऽस्माभिरैव ७५ इत्या
श्वमेधि० चंद्रहासस्य कुंतलपुरराज्यप्राप्तिर्नाम सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ नारद उवाच राज्यं लब्ध्वा च द्र
हासः पत्नीं चंपकमालिनीं शुभे गजेन यासार्धमास्रोहनिशागमे १ नमस्कृतुं धृष्टबुद्धिं मृदंगध्वनिशो
भितः आजगाम त्वरायुको दिदृक्षुः स्वशूरं नृप २ शंसन्ति स्म वचस्तस्मै मंत्रिणे च वचोहराः मंत्रिस्त
मागतं पश्य चंद्रहासं नृपेन व ३ जामातारं तव विभो राज्ञः कौंतलपस्य च तेषां वचनमाकर्ण्य क्रोधान्मंत्रि
वचोऽब्रवीत् ४ पुष्पाकरसनां छेत्स्ये मूलमारभ्य पापिनां कोऽन्यः कौंतलपाद्राजा भविष्यति धरातले

999

मूलंस धृष्टधीः २८ परित्यज्य चिताकाष्ठं पश्यन्स सुतमातुरः आलिङ्गितथाभूतंसमुत्थाप्य च पाणिना २९
धृष्टबुद्धिरुवाच उनिषोत्तिष्ठरेपुत्र चंद्रहासः समागतः तस्मै त्वं विषयांकन्यां प्रदेहि विपुलं धनं ३० मया
त्वं कठिनैर्वीक्यैः पीडितो सि प्रकोपितः सांप्रतं वैष्णवद्रोहफलं प्राप्तं मया सुत ३१ वैष्णवद्रोहिणां सत्यं ह
दीपं वृद्धा विदीर्यते तस्मान्मदीयं हृदयं विदीर्णमधुना भवत् ३२ अयं समदनेयस्य रतिः कृष्णसदास्थि
पश्चिमांशे शिवद्रोहकरो न योगी जनतापनः ३३ इत्थं विलप्य बहुधा धृष्टधीः स्वशिरस्तदा आस्फालयामा
समृशं स्तंभे धातुविभूषिते ३४ सभिन्मस्तकोभूमौ स्फुरितोऽमिवापतत् तस्मिन्निपतिते पार्थ धृष्टबुद्धौ
चतस्रसुते ३५ प्रभातसमये जाते तापसः पुष्पतोयभूतं चंडिकाभवनं प्रायात्स्नापितुं पूजितुं च तां ३६ प्रावि
शद्भवनं देव्याः सलिङ्गीपुरतो मृतौ धृष्टधीमदनौ शांतौ दीपाविव ददर्श ह ३७ आहोस्विक्रिबभूवा वनवरा
ज्यफलं स्फुरं मंत्रिपुत्रावपि हतौ नृपको तलपत्रियौ ३८ आगतश्चंद्रहासाय तापसः शंसितुं तदा तापस
उवाच केनापि निहितो राजन् धृष्टधीमदनौ बहिः ३९ चंडिकाभवने रात्रौ तच्छीघ्रमवधार्यतां तस्य वा
क्यं समाकर्ण्य पञ्चामेवागतो नृपः ४० चंद्रहासः सुदुःखार्तो देव्या भवनमातुरः ददर्श पुरतो देव्याः
पितापुत्रौ च तादृशौ ४१ चंद्रहासोऽब्रवीद्वाक्यं हे मातुश्चंडिके मयि क्रुद्धासि चेच्छां गृहाण त्वया एतौ वृ
थाहृतौ ४२ इत्युक्त्वा पुरतो देव्याः पितापुत्रौ च तादृशौ दृष्ट्वा स्नात्वा गुचिर्भूत्वा स्वस्तिवाच्यततो नृपः
४३ कुंडं खनित्वा रुचिरं चतुरस्त्रं सुलक्षणं तस्मिन् पावकमारोप्य बलिदीपपुरःसारं ४४ जुहावाज्यं ति
लान् नृम्या न्यायसंसितया सह स्वदेहमांसमुद्धृत्य सूक्तं जप्त्वा जुहावसः ४५ सर्वमांसं चंद्रहासो हुत्वा पा
दशिरो धरान् अस्थीनि धारयन् शीर्षं प्राह स्मजगदंबिकां ४६ चराचरगुरोर्विष्णोश्चिच्छक्तिस्त्वमुदा
हृता सर्वेषां कर्मणामातः साक्षिणो त्वं पृथक् स्थिता ४७ अधुना छेदित्वा शिरस्तेन जगत्पतिः
प्रीयतां स हृषीकेशस्वरूपः कालिके विके ४८ इत्येवमुक्त्वा तं खड्गं यावत्कठे दधारसः तावत्सा दुर्बभूवै
षा चंडिका प्राह तं नृपं ४९ मैवमात्मवधं कार्षीरेष पाप्मा कुकर्मणा पंचत्वमगमन्मवीतसुतोऽप्यददाह

जे० अ०
११२

५० त्वदीयं यत्पुरा प्रोक्तं विवाहसमये स्वसुः प्रसन्नाहं हरेर्भक्तचंद्रहासतवाधुना वरौ प्रार्थय भद्रं ते स्वेच्छ
यामानसौ ध्रुवं ५१ चंद्रहास उवाच हरेर्भक्तिः सदा भूयान्मम जन्मनि जन्मनि वरोऽयं प्रथमो मातर्द्वितीयेन
मृतौ त्विमौ ५२ पिता पुत्रो प्रजीवेतां जगसाव नितेनमः श्रीदेव्युवाच अचला ते हरेर्भक्तिर्भविष्यति च
सात्त्विकी ५३ पुत्रोऽपि भविता शरस्तोषयिष्यति यो हरिं आशेषावाचरि त्रमे चंद्रहासकलौ युगे ५४ न
रानार्यश्च सततं श्रोष्यति परमादरात् पठिष्यति च ये भक्त्या हृदि कृत्वा जनार्दनं ५५ तेषां भक्तिर्द्वि सु
दृढा भविष्यति रमापतौ चंद्रहास महाप्राज्ञ आयाहि पुरतो मम स्थिरो भव मुहूर्तार्थं पिधाय नयने स्वके
५६ नारद उवाच तथा च के स नृपतिर्वैष्णवी शक्तिरस्थिता खड्गशक्तिगदाब्जाद्यैरायुधैः परिवारिता
५७ दधेनृपस्य शिरसि हस्तज्ञानोपदेशकं ततस्तावेव सोपश्यद्गृध्रीमदनौ नृप ५८ तादृशूषवयो वे
षो यथा सुप्रोत्थितौ हितौ आत्मानं पूर्ववच्चापि निर्व्रणं चंदनार्चितं ५९ नतां ददर्श जननीं जगदेवाहरे
स्तनुं खासुष्यदृष्टिं पतितां सुरमुक्तां विलोक्य च ६० नमश्च के धृष्टबुद्धिं चंद्रहासः स्मरंतथा समालिं
ग्य सुसंपूज्य श्वशुरं वाक्यमब्रवीत् ६१ चंद्रहास उवाच हरेर्माया त्वियं सर्वा कश्च जीवति को मृतः तस्या
त्सर्वप्रयत्नेन भजामस्तमधोक्षजं ६२ नारद उवाच एवं स वैष्णवः पार्थव्यसनेन न पीडितः प्रविवेश परं
ताभ्यां चंद्रहासः पुरं निजं ६३ अर्जुन उवाच देवास्त्रापमहद्राज्यं चंद्रहासो महामुने कुलिंदेन तु पश्चाच्च
दुःखितेन तु किंकृतं ६४ नारद उवाच शृणु पार्थ महाबाहो कुलिंदस्य च चेष्टितं गतेऽथ चंद्रहासे सः पी
डितो धृष्टबुद्धिना ६५ विचार्य मनसा रेवं हरिं बंधविमोक्षकं धनं तद्वास्त्रेण भ्यस्तु दत्वा निर्वंदमागमत
संतुष्टो मे चंद्रहासः खल्वहं कृतसरायणं त्वया दत्तं हृषीकेशः स्मासापचेष्टितात् ६६ इत्युक्ता स
गृहं तस्मिन्सपत्नीकः स बांधवः प्रविवेश हुताशं वै निर्विण्णेन ध्यानतस्परः ६७ एतस्मिन्नेतरे लोका धृष्टबुद्धौ
न्यवेदयन् स्वामिन्कुलिंदो नृपतिः सर्वदा हितकृत् च ६८ दुःखात्सपरिवारोऽसौ विशतिस्मदुताशनं
इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रीतो हरिणाय यो ७० विचार्य मनसा सम्यक् पुत्रोऽस्य निहतो मया किमर्थं घातया

११२

म्येनं दृष्टं धनविवर्जितं ७१ पुत्रहीनो मृतो ह्येष देवेन हि निपातितः एवं विमृश्य मनसा शीघ्रं गत्वा न्यवार
यत् ७२ मा कुलिंदविषादं त्वंकुस्मेन धनं त्विति पुनर्दास्यामि ते वित्तं देशं च विविधं वसु ७३ इति नानाविधै
र्विवैराश्वस्तः सकुलिंदकः पुत्राणां परमां कृत्वा उत्थितः प्रणनामत् ७४ दृष्टुं बुद्धिस्तज्जगाम तन्निवार्य स्व
कुलिंदेन श्रुतं सर्वं चंद्रहासेन यत्कृतं ७५ तच्छ्रुत्वा हर्षे संपन्नो हरिं नत्वा द्विजान्धनैः पूजया
प्रमोत्वायाचकानथ सर्वशः ७६ चंद्रहासोऽपि तद्राज्यं लब्ध्वा तानर्चय द्विजान् स्वयंतु बंधुभिः
सार्द्धं मदनेन द्विजातिभिः ७७ आनयामास पितरं मातरं पुत्रवत्सलां ततः कौंतलके राज्यं च काराब्दशत
त्रयं ७८ विषयाः सूततनयं मकरध्वजमूर्जितं असूतशरं पद्माक्षं सुतं चंपकमालिनी ७९ इत्थं पार्थ
महाबाहो चंद्रहासः पुरा शिशुः शालिग्रामशिलासंगान्निस्तारमवार्णवं ८० तस्मात्सं पूजयेन्नित्यं
शालिग्रामशिलानरः शालिग्रामशिलाचक्रं द्वारकायाः समुद्भवं ८१ कलिकाले विभुः पार्थ न जहाति जना
र्दनः सर्वलोकोपकाराय यतिरूपेण तिष्ठति ८२ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन यतिः पूज्यो हि कैशवः द्वैरूपे देवदे
वस्य चरं चाचरमेव च ८३ चरं संन्यासिनं प्राहुरचरं चक्रचिह्नितं यदीच्छसि हि दुःपारं तर्तुं संसारसा
गरं ८४ शालिग्राममयं शैलं भक्त्या र्वय महामते शालिग्रामशिलाचक्रं ये यच्छंति महीपते ८५ वि
शुभं क्ताय विप्राय तस्य मुक्तिर्न दुर्लभा अर्चितः पूजितो ध्यातः संस्तुतः शैलनायकः ८६ पापिनामुप
काराय किंपुनर्धर्मशीलिनाम् नैमिषाच्च भयागाच्च गंगासागरसंगमात् ८७ कुरुक्षेत्राच्छतगुणं शा
लिग्रामशिलार्चनं यद्युक्ता महापापैर्जन्मकोटि समुद्भवैः ८८ मुच्यंते नात्र संदेहः शालिग्रामशिला
र्चनान् शालिग्रामशिलात्यक्तं चंदनं वाथ कुंकुमं ८९ देहधारयते नित्यं समुक्तो नात्र संशयः शालिग्रा
मशिलात्यक्तं निर्माल्यशिरसावहेत् ९० हरिरेव समंतव्यात्र स्तणाकथितं स्वयं शालिग्रामशिलादत्तं नै
विद्यं यस्तु भक्षयेत् ९१ सिक्थेयं सिक्थेयं भवेत् पुण्यं कपिलागो समुद्भवं शालिग्रामशिलास्पर्शं ये कुर्वन्ति दिने
दिने ९२ तैः कृतं पूजनं भूपतिविप्रदिवौकसां शालिग्रामसमीपे तु यः श्राद्धं कुरुते नरः ९३ नित्यं नैमिति

जै० अ०
११३

कं वापि गया आहुसंभवेत् शालिग्रामसमीपे तु भक्त्या पुस्तकवाचनं ९४ भारतं हरिवंशं वा पुत्रदधनदं
भवेत् श्रीमद्भागवतं पुण्यं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ९५ शृणोति हृष्टमनसा स पुनः तिजना च हनु शालिग्राम
मशिलाय स्थनित्यंतिष्ठति वेश्मनि ९६ तत्र सर्वाणि तीर्थानि सन्ति सर्वे सुरामरवाः अंतर्कोलेऽपि यस्या
स्य शालिग्रामशिलोदकं ९७ शिष्यं ते पापिनाप्यस्य स याति परमां गतिं नारायणसमो बंधुर्न तिथि
र्द्वादशी समा ९८ विष्णुपादोदकैस्तीर्थं न तुल्यं भुवनत्रये दर्शनात्पातकं हंतितुलसीनवपल्लवा ९९ त
स्यास्तु दीर्घमंजर्या नित्यं वसतिकेशवः तस्यैत्रैः केशवः पूज्या गलितैरपि चार्जुन १०० तस्य यज्ञकृतं पुण्यं भ
वतीति न संशयः नारद उवाच शालिग्रामशिलायास्तु महिमा वर्णितुं मया १०१ न शक्यते बहुत्वाच्च गमि
ष्यामि सुरालयं इत्युक्त्वा नारदः प्रायादर्जुनो विस्मयं ययौ १०२ सतां संगो हिना लोके लभ्यते न सुरा वनरैः
इति ब्रुवन्सव्यसाची सर्वभूषतिभिर्द्वितः १०३ जगाम चंद्रहासस्य पुरं कौंतलकं मुदा जैमिनिस्त्वाच इति
हासमिमं भक्त्या यः शृणोति पठत्यपि समुक्ता विविधान् भोगान् निष्कलोके महीयते १०४ इत्यथ मेधिके पर्व
णि चंद्रहासो पारव्याने शालिग्राममहिमा वर्णनो नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ जनमेजय उवाच
दधारं चंद्रहासः किं वाजिनो नौ न वामुने एतत्सर्वं स भारव्याहि मया पृष्टोऽसि जैमिने १ जैमिनिस्त्वाच
प्रातः काले तु बाह्यस्थौ तस्मिन् कौंतलके पुरे ददर्शतु हरीप्रप्तौ पद्माक्षमकरध्वजौ २ विस्मयं परमं प्राप्नो
दधतुस्तौ तुरंगमौ पत्राभिप्रायमालोक्य जग्मतुः पितरं तदा ३ चंद्रहासोऽपि विज्ञाय प्राप्नोतार्थं तुरंगमौ प्र
क्षिप्तं ललेभे जातः कृष्णसमागमः ४ आशौशवाचमया देवानित्यं यश्चिंत्यते हरिः स केशवः पार्थयुतो नृ
पुत्रो गमिष्यति ५ विषयात्तनयं ग्राहं चंद्रहासः शुभं वचः साक्षात्तमस्य संप्राप्तौ वाजिनो पुत्रसंप्रतं
६ रक्षितौ वर्षमात्रं तैः क्लेशेनेति मया श्रुतं धारयिष्यसि चेदेतौ पूर्णाब्दे विफलः क्रतुः ७ त्वं ह्यवाजिनो
पुत्रमासमात्रं प्रयत्नतः बध्वे मौवाजिनो पश्चात्तमराजाय चाप्य ८ सुकृतेनैव नः कार्यं वाजिभ्यां किं प्र
योजनं सुकृतं वा सुदेवस्य दर्शनान्नो भविष्यति ९ अहं यो ह्येऽद्य पार्थेन यथा तुष्येदयं हरिः जैमिनिस्त्वा

११३

च विषयात्तनयः प्रायाद्वाजिनोपरिपालयन् १० चंद्रहासोऽपिनगराद्वह्निस्तस्थौसंसेनिकः एतस्मिन्नंत
रेप्राप्तः सपार्थः कृष्णसारथिः ११ ददर्शचंद्रहासंतंगरीयांसंतुवैष्णवं शंखचक्रांकिततनुंविभ्राणं चो
र्ध्वपुंड्रकं १२ श्रीमत्कृष्णपदांभोजतुलसीपूतमस्तकं वयोदृढतपोदृढज्ञानदृढनवयुधि १३ पार्थो
दीपिवत्सफलंजन्मचास्पत्कुलंतथा यच्चंद्रहासोदृष्टोऽयंबाल्यादारभ्यवैष्णवः १४ अथकृष्णोपि
प्रायश्चित्तोपस्येचतुर्भुजः शंखचक्रगदांभोजैरायुधैः समलंकृतं १५ तदृष्ट्वापुंडरीकाक्षंचंद्रहासो
रथात्तदा अवतीर्यनमश्चक्रेपार्थस्यपुरतस्तदा १६ आलिलिंगहरिर्दोर्भिश्चंद्रहासंविशोपते वासु
देवउवाच उत्तिष्ठालिङ्ग्यभोपार्थमभ्दक्तध्रुवसन्निभं १७ चंद्रहासमहाबाहुदृढसद्वर्मकारकं पा
र्युवाच श्रेयान्त्वधर्मोविगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् १८ इत्थंहि शिक्षितं कृष्णत्वयाभीषसमागमे वि
परीतं कथं ब्रूषेसांप्रतंदेवकीसुत १९ युद्धमत्रप्रकर्तव्यंकथमालिङ्गनंददे नमस्करोमिचरणोद्वृत्ता
दस्यभूषतेः २० श्रीकृष्णउवाच मभ्दक्तश्चनमस्तकार्यः समालिङ्ग्योविशेषतः कपिलागोशतेहत्तय
स्तुलजोयतेनृणां २१ तत्फलंलभतेपार्थवैष्णवालिंगनान्नरः मभ्दक्तेषुचयाप्रीतिः सधर्मः परिकीर्ति
तः २२ परिष्वजैनंचंद्रहासंवैष्णवंविष्णुवल्लभं जैमिनिस्वाच अथार्जुनोगाढमालिङ्ग्यतस्थौतंचंद्र
हासंकृष्णवाक्येनतुष्टः तदाब्रवीच्चंद्रहासोऽपिवाक्यंयुद्धायाहंसंस्थितः पांडुसूनो २४ मखोविन
श्येनवनूनंविस्मृष्टः पुत्रोमयावाजिनोरक्षणार्थं जातंसख्येनौहरेः सदृचोभिस्तस्मादमुं केशवंसंश्रया
वः २५ एवंचोभौभाषमाणौतुरंगौसमायातौयत्रकृष्णार्जुनौस्तः तयोः पृष्ठेविषयास्तनुरागाभ्रमश्च
क्रेपितरंतौचकृष्णौ २६ प्रद्युम्नाद्यैः पूजितश्चंद्रहासस्तस्थौकृष्णसंस्तुवन्वाग्विलासैः २७ जैमि
निस्वाच महोत्सवेनतौकृष्णौप्रवेरयनगरंमुदा चंद्रहासःकृष्णयुतः सबभौभूपुरंदरः २८ चंद्रहा
साश्रयात्सर्वजनाः कृष्णपरायणाः धृष्टबुद्धिः पुत्रयुतः कृतार्थः समपद्यत २९ तसदवासुदेवस्यवैष्ण
वानुग्रहान्प ततो गालवमाहूयहरेः पूजां व्यधात्तपः ३० गालवंतंसमालोक्य आगच्छतंतदाहरिः न

जे. ११०
११४

मन्त्रक्रेयोगिराजं परमानन्दनिर्भरं ३१ गालवोपिनमन्त्रक्रेपरमात्मानमव्ययं मनसा तत्सद्व्यायन्मुह
र्तनमयो ह्यभूत् ३२ पूजां प्राप हरिस्तत्र चंद्रहासेन तोषितः स्थित्वा विराट् नगरे अनुज्ञाप्य च गालव
३३ निर्ययौ नगरात्तस्मात्कृष्णः कमललोचनः चंद्रहासे पितद्राज्यं ददौ कृष्णकरे मुदा ३४ कृष्णोपि प्र
ददौ सर्वं तत्पुत्रायार्जुनाज्ञया अर्जुनः परमानन्दमवाप नृपदर्शनात् ३५ इदं चरित्रं चंद्रहासस्य भ
क्त्या नरः पठेच्छृणुयाद्यः समग्रं सत्त्वाद्गुणाद्बलमायुश्च पुत्राश्च सत्सचारान् विष्णुभक्तांश्च दातृन् ३६
कृष्णो भक्तिः सुदृढा तदा तत्काले संसारात् स्थितारयेद्वासुदेवः ३७ इत्याश्वमेधिके प० चंद्रहासोपारव्यान
समाप्तिर्नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ जेमिनिस्त्वा च चंद्रहासः पुराध्यक्षं विषया तनयं व्यधात्
अब्रवीच्च मया पुत्रवार्दकत्वाद्दत्तं महत् १ गंतव्यं मोक्षलाभाय समोक्षः सुलभो धुना कृष्णस्य दर्शना
त्तानो न मुंचामि ततो हरिं २ इति संदिश्य तनयं कृष्णो न सहितो ययौ पालयन्वाजिनौ तस्य पार्थस्यामि
ततेजसः ३ येषु येषु च देशेषु तौ प्राप्तौ वाजिनौ नृप तत्रैराजभिर्मुक्तौ न मस्कृत्य महाभयात् ४ केचि
द्वीपानुहरिणा पालितौ वीक्ष्य सादरं दक्षिणीकृत्य संपूज्य भक्त्या नत्वाग्रतः स्थिताः ५ अथोत्तरस्यामं भो
पिंदिशि प्राप्तौ तुरंगमौ प्रविष्टौ सरितां पत्युर्जले गाधे विशांपते ६ दुःखं प्राप्ताः पार्थसुरव्यायोधाः प्रोत्तुर्हरिं
प्रति किमिदानीं प्रकर्तव्यं तयोः प्राप्तिः कथं भवेत् ७ श्रीभगवानुवाच पंचानां केवलात्पञ्चाः संति वा
रिचराः शुभाः हंसध्वजस्य विष्णोश्च बभ्रुवाहस्य मन्दुवः ८ मयूरकेतोः पंचैते रथाः सर्वत्र गामिनः इ
दं प्राविवेशाब्धिं कृष्णस्तच महारथाः ९ ददर्श फाम्बुनो दृष्टुं मुनिं मध्ये सरित्पतेः द्वीपस्थं धारयंतं के
चिन्नत्र करेण च १० जीर्णं शुक्लं शतच्छिद्रं लूतामंदिरमंडितं बकदालभ्यं महाभागं निमील्य नयने स्थितं
११ अवतरेत् रथेभ्यश्च नमश्च कुश्वते मुदा उन्मील्य नयने दीप्तिं कृष्णादींस्तान् विलोक्य च १२ हृषदित्फुल्ल
नयनो गाथां मेतामगायत अहो पंचभिरानीतो तृषीकेशोऽतिचंचलैः १३ अतः परं हि नो वासो मंडलेऽ
स्मिन्नसौख्यकृत् इति ब्रुवंतं तं मृषिं पार्थः ब्राह्मसविस्मितः १४ युष्माभिर्धियते पत्रं शुक्लं न क्रियते गृहं

११४

युष्माकं जानुनीभित्ता किं शुको निर्गता विमो १५ ययोः कृतं नीडशतं पक्षिभिर्गृहणीयुतैः बल्मीकानि विराजन्ते
पुरस्तात्पृष्ठतश्च वः १६ येभ्यो निर्गता मीसर्पा युष्मत्कंधस्थिताः सुरवं पिबन्ति वायुमास्यैर्वः कुर्वन्त्यासनमु
च्छ्रितं १७ कंडूयन्ति मृगाः सांगमहोनिष्ठहता दृढा ग्रहस्य वक्रदाल्भ्योऽसौ श्रुत्वा पार्थस्य भाषितं १८
प्राचहर्षयन् चिन्तन्त दीयं शुभयागिरा १९ वक्रदाल्भ्य उवाच कुशावहोदारपरिग्रहोयं पापस्य मूलं हि भ
दीपिव गतिः ततोषणे कार्यमकार्यमेतद्विचार्य एषोऽतितरां विनश्येत् २० नष्टे विचारे कुत एव मोक्षस्त
ष्णान्नीवर्तिनृणामतीव एते मदीयाः खलु वत्ससंघावृद्धिगताः क्षेत्रवहा भवेयुः २१ पुत्राः कथं स्युश्च तथै
व पौत्रावेदांश्च शास्त्राणिकथं पठेयुः विवाह एषां भविता कथं स्त्रियस्याम्यहं पुत्रमुखं कदा सित् २२ एवं
सदा चिन्तयते गृहस्थः स्त्रीपाशबद्धेन नु धर्ममार्गं अतो मया कारि नदारसंग्रहो न पर्णशाला विहिताः त्वमायुः २३
पार्थोऽब्रवीत् कियदायुर्गतं वः शुक्रं पूर्णमस्तके बिभ्रतां च ग्राहस्मायुर्वक्रदाल्भ्योऽर्जुन नः कियानूयातः
काल इह स्थितानां २४ मार्कंडेयो लोमशाः कस्य भूवन्तेषां संख्यां कर्तुं मलं मयापि अंस्तंगता ब्रह्मणा
विंशतिर्मे स्थितस्यात्र प्राय आयुष्यमल्पं २५ तस्मादहं न करोम्यत्र जिष्णो वारं वारं न शमायात्यवारः यदा
यदा ब्रह्मणोऽत्यंतकालस्तदा तदा वारि मयं जगत्स्यात् २६ वरश्चैकः स्निग्धपत्रो विभाति शारवा शौतेर्व्याघ्र
वनोदसी च तच्छारवायां वरपत्रेशयानं पश्यामि बालं हे समानं रुदंतं २७ पादांगुष्ठं वदने सन्निवेशय गौरं
धयंतं सुनसं चास्वलं तद्दर्शनात्सागरे मज्जितोऽहं न तादृशः संप्रतिकान्यवार्ता २८ स एवायं कृष्णारू
पो हि जातः पंचानां वः संगवशान्मयाप्तः २९ वक्रदाल्भ्य उवाच कस्माद्दूरं दूरमस्मत्सकाशात्पयासि वि
ष्णो मां जलेऽस्मिन् विहाय बालो भूत्स्व वरपत्रेशयानो दृष्टो यदा प्रार्थितो नैव किंचित् ३० युवाद्यलक्ष्मीम
धिगम्य धर्मपुत्रं कथं दर्शयते न मां त्वं आलिंगनं देहि जगन्निवास धर्मस्वयं दर्शय तत्पुरं च जैमिनि रुवा
च इत्पूचि वा त्समुनिस्तं च कृष्णं समा लिंग्य ग्राह तं फालुनं च मद्वा सार्थं गृहमेतत्स्फुटं स्यान्मुक्तिर्भुवा गृह
णीयव भाति ३१ करोमि किं न गृहं नापि पत्नीमेतादृशी मधिगच्छामि पार्थ तस्मात्कालो गमितः शुक्रप

पश्याधुनागृहद्वारा नवातान् ३३ एवंब्रुवंतं कदात्तं सहस्रं सभाषयामास वचोभिरीड्यैः त्वमेव साहाय्य
रूपः पुराणस्तथा दृष्टाव्यं विंशतिश्च ३४ सर्वेषां नः पूज्यतमस्त्वमेव जातो यज्ञः सफलो धर्मसूनुः प्रहस्येष
न्मुनिराहस्मविष्णुत्वया भारो मयि सर्वस्य मुक्तः ३५ परंगवौ व्यगलन्ते समग्रस्तथाः स्यपंके रूहजन्मनश्च त
त्समाकर्णय पार्थयत्नात्कृष्णः सर्ववेदे वेदस्य मूलं ३६ महाकल्पे वेदसंज्ञो विरिञ्चिश्चत्वारिंशद्वार्षिको मामि
याय पठन्वेदान्मानसो कोधि रूपाः प्रोवाचेदंगवैभारेण वाक्यं ३७ कस्त्वं किमर्थं ध्रियते पर्णमेतत्त्वया धारत
प्यते वेदिका मातृ प्रसन्नोऽहं प्रार्थय वाञ्छितं च ब्रह्माः हमित्येवमवेदिविप्र ३८ तच्छ्रुत्वाऽहं चाब्रुवंगर्वभा
राद्वृत्त्याणं तं गच्छ दूरं दुरात्मन् मया दृष्टास्त्वादृष्टा विंशतिश्च त्वं मत्स्यं किं दास्यसे याहियाहि ३९ एवमपि
ब्रुवति प्रादुरासीद्वात्या घारादारयंती वष्टुर्वा आवर्तेन द्रुमभंगं विधत्वा नीतौ तदा द्वावपि रवं विशालं ४०
औदुम्बरादन्यमौदुम्बरं हि विंशत्यभीजंतवः कर्मनुभाः तथा प्रविष्टौ देवदेवस्य विष्णोर्ब्रह्मांडैस्तेः फलित
स्य द्वितीयं ४१ अस्माद्रम्यं ब्रह्मलोकं विरिञ्चिः प्रविश्याहं विस्मयं चासवान्सः ततः प्रोवाचाष्टमुखो विरिञ्चिः
समाब्रूयन् नौ परिपन्नच्छ पार्थ ४२ कस्माद्युवां प्रामवंतावपूर्वो किं नामानौ शंसतं मत्पुरस्तात् चतुर्मुखो
थावदत्सत्यलोकात्समागतं विद्धि मां पप्रयानि ४३ शिष्योऽयं मे परिचर्यार्थमागन्नास्मात्स्फुटं च कदात्तः
प्रसिद्धः निशम्योच्चैरष्टमुखो जहास भवान्ब्रह्मा शिष्य एव द्वितीयः ४४ तावत्तद्देयावदहं न दृष्टो ब्रह्मा शि
ष्यो संनतिमेभवंतौ शौचार्थमत्रापि जलं मृदं च समानयेतां स्वस्थचितौ मदर्थं ४५ एवंब्रुवत्यष्टमुखे विरि
ञ्चिः प्राघोरा मोचतावप्येनौ पीत् मया सार्द्धं वेभ्रमंतौ विरिञ्ची विष्णोः प्रविष्टौ ब्रह्मगोलं तृतीयं ४६ य
त्तुल्लाकाः पुण्यशीला वदान्या दृष्ट्वाऽस्मांस्ते जहसुः के भवंतः कस्माद्देशादागतानामकिं वस्तु सर्ववै ब्रूतल
ज्जां विहाय ४७ आहस्माद्यो वसुवल्का विरिञ्चिरहं प्राप्ता ब्रह्मलोकान्मनोज्ञात् प्रोचुर्लोकान्ते तदा ब्रूतमै
वं कलावल्कः श्रोष्यति वै विरिञ्चिः ४८ आयात परयत विहाय विहाय गर्वमौ न सन्माश्रयत देवमजं प्रणम्य
ततो वयं भीतभीताः प्रयाता विलोकितुं षोडशतुंडकं च ४९ जहासोच्चैः षोडशास्यो विरिञ्चिर्दृष्ट्वा चतुर्वल्कम

अष्टवल्क ५० अहोचित्रमहोचित्रं ब्रह्मण्यपिमयिस्थिते इति गर्वायते तस्मिन् चिरं चैषोऽशानने ५१ वात्या
 दिग्भूद्वोरानयाभ्रान्तावयंविभो अधोवल्का ऊर्ध्वपादाः प्राप्ता ब्रह्मालयं परं ५२ द्वात्रिंशद्दहनो ब्रह्मायत्र
 दिग्भूतसुदरः नाष्टच्छक्तश्चिदेवास्या भामतत्र भवोजनः ५३ ततो वयं स्म चत्वारो दृष्टो देवादिरं चिना
 दीपिव ५४ पया पश्चात्परिपप्रच्छनामसः ५४ द्वात्रिंशद्दहन उवाच प्रहस्य पूर्वगर्वितोऽतीव सत्यं ब्र
 ह्मेवास्मि नान्यः खद्यो तालिद्योत्यते तावदेव यावत्सूर्यो ध्वांतहानाभ्युदेति ५५ द्वात्रिंशद्दहनो
 ५६ वृन्वन्त्या परिप्लुतः खेभ्रमत्साहितोऽस्माभिश्चतुःषष्ट्याननं स्थितं ५६ दृष्टो गोलकेऽन्यस्मिन्सगर्वक
 तवान्वहु एवं द्विगुणया दृष्ट्या गर्वितास्ते विरंचयः ५७ प्राप्ताः सहस्रनयनं सहस्रवदनं विभुं स्तूयमानं च मु
 निभिः सनकाद्यैस्तथासुरैः ५८ अथ तानागतान् दृष्ट्वा सहस्रवदनोऽब्रवीत् कुतः प्राप्तं पूज्यपादैर्ब्रह्मभिः स्वा
 गतं हिवः ५९ युष्मत्सदा लोकेऽस्मिन् रच्याति प्राप्स्याम्यनुत्तमं इति ब्रुवाणं पुरुषं प्रणम्य धरणीगताः ६०
 विहाय गर्वब्रह्माणस्तुष्टुवुस्तमधोक्षजं ततः प्रसन्नो भगवान्यथास्थानं न्यवेशयत् ६१ तान् चिरं चीनहं पार्थ वि
 हायास्मान् स्थितो बुधो तस्माद्गर्वेन कर्तव्यः पुंभिसच्छात्र कोविदैः ६२ मुनेर्भाषितमाकर्ण्य हर्षितो कृष्ण
 पांडवो ददर्श तु स्तुरंगौ तौ कथां श्रुत्वा विनिर्गतौ ६३ प्रार्थयित्वा मुनिं कृष्णः शिबिकायामरोपयत् ६४ इत्या
 श्वमे० वक्रदात्म्यसंवादेनामषष्ठितमोऽध्यायः ६० जैमिनिस्त्वाच व्यावृत्त्यवाजिनौ शीघ्रं पुरं जाय द्रथ
 शुभं प्रापतुर्यत्र नृपतिर्दोशलेयः शिशुः स्थितः १ सिंहासनस्यः सच्चिवैः सेव्यमानः सभास्थितैः श्रुत्वा च फा
 ल्गुनं प्राप्तं सजयद्रथघातिनं २ उच्चैः प्रकंपे प्रस्विन्नो रोमांचितवपुर्धरः जहौ प्राणान् दोशलेयः सिंहास
 नगतो भयात् ३ विलपंती ततः प्राप्ता दुःशलाफा ग्लुनं प्रति दृष्ट्वा कृष्णं नमस्कृत्य प्राहोच्चैस्त्राहिमालिति
 ४ जिष्णुनानिहतो भर्ता सांप्रतं च सुतो मम त्वामहं शरणं प्राप्ता कृष्णकृष्णजगत्पते ५ अथोत्थितो रथा
 सार्थः स्वसारं संप्रणम्य च अब्रवीन्नरुतं किंचित्तवपुत्रस्यैव शसं ६ तथापि क्षम्यतां सर्वमया यच्च पुरा
 कृतं गृहीष्वहस्तिनो मत्तान् सहस्रं लक्षमेव वा ७ जित्वा च वैरिणः सर्वराज्यं दास्यामि ते नघे अर्जुन

998

प्रथमोऽमहावीरः प्रवीरश्च महारथः ७ यौवनाश्वश्चंद्रहासस्तथाः न्येवहवोनृपाः भूषिताविविधैर्हरैः कट्यै
दिस्तथा ८ तुंगैश्चामैर्धूपवासैः पुष्पैर्विलासिताः नानाकुसुममालाभिर्वरचंपकमंडिताः ९ रात्रौ पुरं प्रयत्नेते
दीपिकाभिः प्रकाशिताः गन्धतैलावसिक्ताभिः प्रस्तुतावन्दिभिर्भूषां १० अहमग्रे प्रयास्यामि धर्मराज पुरं प्रति जै
एतावदुक्तावचनं कृष्णो नागपुरं ययौ यत्रास्ते धर्मतनयो महर्षिपरिवारितः ११ गंगानीरवरक्षेत्रे दि
देवकीप्रमुरवायत्रस्त्रियः संतिमनेरमाः १२ धर्मराजगृहं प्राप्य राजानं वीक्ष्य माधवः नमस्कृत्या
ग्रतस्तस्थौ नृपेणाप्यभिनेदितः १३ शशंसपार्थसंप्राप्तं हयं राजन्यमंडलं प्राप्तो नीलध्वजो राजा हं सकेतुर्महाव
लः १४ मयूरकेतुर्वलवान् बहुधायः परीक्षितः धर्मराजतव भ्रात्रा तत्पुण्येन जिता नृपाः १५ सुधन्वा यो धितो
वीरो राजनूहच्छ्रेण संयुगे सुरथेनापि सभयाः कृतावीरेण ते विभो १६ ततो मणिपुरं प्राप्तः सव्यसाची हयान्वितः
बभ्रुवाहेण संग्रामे पुत्रेण निहतोऽर्जुनः १७ उलूपीमणिना पार्थर्जीवयामास भामिनी प्रथमं कर्णपुत्रं तं सर्ववीर
प्रतोषकं १८ संजीवयित्वा त्तरिता तस्मिन्काले पतिव्रता पुत्रेण सहितः पार्थो ययौ सारस्वतं पुरं १९ वीरवर्माव
शीयत्र संजातः स्वयमेव सः ततः कौंतलकं वाजीप्राप्तस्ते धर्मनंदन २० चंद्रहासो धिपो यत्र दुर्जयः ससुरासुरैः
ततः सनुरगो यातो मध्येन दनर्षापतेः २१ शुक्रं पत्रं यत्र कृत्वा मस्तके बकहालव्यकः चिरां स्थितो महातेजा तप
स्तपुंच सुव्रतः २२ ददृशुः पार्थमुरव्यास्तं पंचवीरामया सह तं मुनिं हि पुरस्कृत्य समानयति तेऽनुजः २३ वित्तं
बहुसमानीतं रत्नानि विविधानि च स्तोकादिष्टयि वीपार्थप्रतापस्तेऽधिकः प्रभो २४ एवं कुरालिनः सर्वेषु नः प्रा
प्ताः स्वमंदिरं यथामां वीक्ष्य ते राजनूतथा सर्वोच्चलोक्य २५ एहि भीम महाबाहो देहि मे परिंभणं ततो भी
मादिभिर्वीरैर्वासुदेवो नमस्कृतः २६ नमस्कृत्य हरिः कुंतीमातृस्ताः पुरतः स्थिताः बवंदे मुदि तस्तत्र क
थयन्कौशलं स्वयं २७ द्रौपदी च सुभद्रा च नमस्कृत्य जनार्दनं स्थिता समीपं कृष्णस्य हर्षव्याकुललोचना
२८ गांधारी धृतराष्ट्रं च विदुरं संजयान्वितं ददर्श कृष्णो भगवान् परिष्वज्य यथासुखं २९ ततो भीमेन सह
तो विवेश स्वनिवेशनं यत्र सारस्विणी देवी सत्यभामा च लक्ष्मणा ३० तथा जांबवती रम्या लक्ष्णा दर्शनं लाल

सा एताश्चान्याश्चतावहोवीहंतेहरिमागतं ३१ उवाचसत्यभामाथस्वनाथसुसमागतं पालितः पांडवोना
थसहयः सवलोवने ३२ काचित्प्राज्ञात्तयानोवानारीकुञ्जाथवामना प्रमीलाहियथापार्थः प्रयाणेः स्मिप्र
लब्धवान् ३३ जैमिनिस्वाच तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रहस्यमधुसूदनः प्रत्युवाचसमीपस्थं भीमसेनं महामतिः
३४ अस्याः श्रुतं भीमवचो वक्तव्यं प्रभाषितं बहु पुत्रोऽस्मि संजातः पौत्रैरपि समन्वितः ३५ युधिष्ठिरस्य न
गरं बहुदृढं समागमे यस्य मेऽवस्थितिर्जाता त्रपाहोस्त्री परिग्रहे ३६ एवमेव न जानाति सत्यावक्तुं च गोपने
बालत्वे यत्कृतं किंचित्प्राप्तं तन्ममैषियं ३७ एतस्मिन्नंतरे प्राप्तः प्रतीहारो महीपतेः कृष्णविलोक्य भीमं च वि
नीतवदुवाच ह ३८ उनिष्ठं तु जनाः सर्वे कृष्णमुरव्या नृपालये सर्वेस्तु सहितः कृष्णकुस्यज्ञं मनोरमं ३९ जै
मिनिस्वाच ततो देवो नृपं प्राप्तः प्रत्युवाच महाबलः तया त्रराजन्स्था तव्यं यज्ञवादे मनोरमे ४० अहं च धृ
तराष्ट्रेण दृष्टेऽश्वपरिवारितः ऋषिभिः सहितो यास्ये भ्रातृभिः सहितोऽग्रतः ४१ अर्जुनो यत्र तं दिव्यं परिवार्य
महाबलः बकहाभ्यं सुचरितं सहयः संस्थितः पथि ४२ कुंती च सन्मुखवाया तु तथैव मम योषितः संभावयं
तु संप्राप्तं मुनिस्त्रीगणसंयुताः ४३ ब्राह्मणाश्चाश्वयेवर्णा वेदध्वनिसमन्विताः लाजावर्षप्रकुर्वाणा गजस्थाश्च
कुमारिकाः ४४ पताकाभिर्विचित्राभिर्नगरं समलंकृतं नरैश्च नृत्यसंयुक्तैर्नानाकौतुकमिश्रितैः पुष्पोत्करैः
समाकीर्णं चंदनोदकशीतलैः कुर्वन्तुराजपुरुषाः पार्थस्याद्य समागमे ४५ एवं कृष्णेन ते सर्वे संदिष्टास्तैस्तथा
पुरस्कृत्य हृषीकेशं निर्गताः पुरवासिनः ४६ प्राप्तः पार्थो ह्यो प्राप्तो दिष्ट्या दिष्ट्येति वादिनः रुक्मिणीस्व
हिता शिविकां ययौ ४७ उपास्त्रीणां सदस्त्राणि पुरस्कृत्य ययौ पथि तथा सत्यास्वकं दृष्टं नारीणां सम
लंकृतं ४८ कुसुमेः पारिजातस्य दुकूलैः क्षीरहासकैः कौसुभरंगयुक्तैश्चरम्य कार्पासकैर्ययौ ४९ ततो जांब
वती देवी निरगन्मानिनी गणैः मुक्तामालादृतैः कांतैर्युवभावसमन्वितैः ५० वेष्टितैर्दिव्यवसनैस्तमालनिभ
वकैः हर्षादतीव निर्याति समूहाः स्त्रीमयाः पथि ५१ परस्परस्य संघर्षात्स्वरक्तं कुमपंकिलां छिन्नमौक्तिक
राणां तोयेन धरणीं स्त्रियः ५२ चक्रुः कर्पूरदानेन च्युतेन चकरात्करैः गजस्थादेवकी देवी यशोदा रुक्मिणी

५४ कुंतीचैव गजे मत्ते प्रस्थिता पाण्डवं प्रति धृतातपत्रा सर्वास्ति योषितश्च लचामराः ५५ हर्षेण मार्गे संयं
साक्षितुं चारुलोचनाः धनं जयं चिरात्सा संवा सुदेवेन नेदिताः ५६ एवं महाजनयुतः प्रातः स्नानं मलापहं रु
त्वा कुसुमगंधेन वासितो हि समस्थले ५७ व्युत्थ्य सेनां संयं रम्या मर्धं चंद्रनिभां हरिः अग्रतो ब्राह्मणाः सर्वे वेद
ध्वनिहृतः स्थिताः ५८ तेषां पत्न्या ययुश्चाग्रे दधिदूर्वाक्षतैर्युताः सत्रियाः स्वर्णपात्रेषु धृतकपूरदीपिकाः
नेकुं कुमचंदनानि सुवर्णपात्रेषु विधाय वेश्याः कौसुंभवस्त्रैश्च विकसितां गयस्तस्थुः प्रभासन्मुकुटाः
राग्यः ६० महाजनानां पुरतश्च वेश्या वृत्त्यंति मुक्ताफललोलहाराः प्रमाथिभिर्नैव कटाक्षवीक्षणैर्विकाशयं त्या
श्रुमनां सियूनां ६१ वृत्त्येन ताः पथि हरिं परितोषयंति सन्दावहा वरसताल युगेन रामाः मुग्धं च तत्त्वमुखपद्म
साधिरुदंतस्थुः करैरलिकुलं विनिवारयंत्यः ६२ इत्याश्वमेधिके ० अर्जुनागमो नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२
जेमिनिस्त्वाच पार्थः प्राप्तो वृत्तो भूपैः कालेन कियता वृत्तं यत्र तिष्ठति दृष्ट्वा सौमहाजनयुतः पथि १ अर्जुनेन
स्वकं सैन्यं रचितं राजभिर्युतं समुत्तीर्य स्वयं यानासुरस्कृत्य तुरंगमौ २ वृत्तीन् पुरतः कृत्वा क्रविं च शिबिकां
स्थितं स स्कायानानि भूपाताः प्रयाति हरिं समुखाः ३ दृष्ट्वा पार्थ सैन्यं तेलीनं कृष्णकलेवरो धर्मराज निमि
तं हि सैन्यरूपः स्वयं हरिः ४ सर्वे सुंदररूपाणि कृत्वा यत्राग्रतः स्थिताः राजानः प्रसमीक्ष्या यत्रोचुस्ते वै परस्परं
५ दृष्ट्वा वैबहवोऽस्माभिर्देशाः पार्थ हयानुगैः देशानां वैभवेनापि तुष्टानि विदुषामपि ६ मनांसियानि तान्य
त्र वीक्ष्य यौ धिष्ठिरं पुरं गर्हयंति निजं चारुवैभवं देशसंभवं पुण्यधनं सुखं धर्मो देवोद्यानस्य कौतुकं ७ संप
दो बहुला यत्र हसंति भुवनत्रयं जनाः पुण्यप्रियायस्मिन्नानामिदं न भूषिताः ८ रतिरूपास्तु कामिन्यो नरा
मन्मथरूपिणः सूर्येन्द्रवाहनैर्मन्यारत्नालंकारभूषिताः ९ विलोक्यंते गजा यत्र किंप्रसूताहरेर्गजात् नानारत्नैः
किरीटैश्च भूषिता रत्नकंबलैः १० धाराभिः पंचभिर्युक्ता यत्र संति तुरंगमाः विजेतारः सुरहया न्ववेगेन समर्धिताः
११ किमत्र वर्ण्यते चारुपाण्डवस्य पुरे हरिः सर्वव्याप्यस्थितोऽनंतः स्वभाभिर्भासयन् दिशः १२ कन्यकाकरनिर्मुक्तै
र्मौक्तिकैरत्नमिश्रितैः पार्थागमे भूभूतोऽत्र क्रियंते हारसंयुताः १३ एते राजप्रभृतयो विराजंतेऽत्र चामरैः उद्य

अ.
११८

ताश्चलितैर्वीरिः किमूर्ध्वकरभास्कराः १४ अत्रापान्तिहिंदुं दानिकृषीणामूर्ध्वरेतसां याचितुं दीक्षिताद्दर्मदसि
पत्रव्रतस्थितात् १५ धूपधूमेन गगनं समांसलमिवाभवत् कृष्णस्योपरिभूलेकेवादित्रभयशंकितं १६ एषासे
नात्र विरजाधर्मराजस्य वीक्ष्यते चलितापि धृताधीरैः स्वयं कृष्णेन रक्षिता १७ एवं ब्रुवंतस्ते सर्वे राजानः संग
ताहरिं तत्र पार्थो महाबुद्धिः कृष्णमुख्यान् महाजनान् १८ नमस्कृत्य मुदालिङ्ग्य दर्शयामास भूपतीन् सौबलेयीं
चकुंती च देवकीं च पितृव्यकं १९ धृतराष्ट्रं च विदुरं प्रत्युवाच धनंजयः एनं परयंतु मे पूज्यं राजानं चंद्रहासकं २० वि
षयाभिरतं वीरं विष्णुभक्तं समागतं वीरवर्मानृपश्रेष्ठेनानावीरगणाग्रणीः २१ नमस्करोति पुरतो धृतराष्ट्रमहीप
ते २२ मयूरकेतुः समुपैति चायं विभेदितो यो हरिणानभिन्नः स्वधर्मतो वीरजनं नृणं खेन्यवेशयद्वाणसमीरणे
न २३ एनं विभावयन् नृपं सुधियां वरिष्ठत्वाद्देसवनरतं सहसाभिपन्नं यस्य प्रतापं विणारिपुवः कपयं संको
चितं गतबलं स्वकुरैर्दिव्यपि २४ यः शेषराजभवनात्तमणिमाजहार यो नागभोगविलसद्विषमादधार योजान्हवी
गहनशापदवाग्निदग्धं मां बांधवैर्युतमचीकरदेति सोयं २५ हंसध्वजः पश्य पुरःपादयोः प्रणतं नृपं यस्य पुत्रो म
हावीरो शंकरं पार्वतीपतिं २६ स्वशिरोभ्यां प्रभायुक्तं चक्रतुर्मुदितं दिवि येन सर्वे रणे वीराः सप्रतापेन मोचिताः
२७ तं कर्णपुत्रं प्रणतं परिषज्जनाधिप नीलध्वजव्वलिनं समुत्थापय मारिष २८ वह्निना येन तस्मै न्यदग्धं
संशयिता वयं जैमिनिस्वाच ततः सर्वे नृपास्तेन धृतराष्ट्रेण पूजिताः समागत्य महात्मानं धर्मराजं च वंदिरे २९
३० कृत्वा र्जुनस्तं वै समालिङ्ग्याग्रतः स्थितः भीमसेनं च वृद्धांस्तानभिवंद्य प्रहर्षितः ३० कुंती वीक्ष्य सुतं प्राप्तं
३१ कर्णपुत्रं समाग्राय मूर्ध्नि वै प्रियबालकं प्रत्युवाच त
या सर्वरक्षितं वृषकेतुना ३२ तथा प्रहर्षिता कुंती स्थिता धर्मनिवेशने युधिष्ठिरोऽथ कृषिभिः सहितः कर्षितुं
ययौ ३३ क्षेत्रं गृहीत्वा वृषभौ द्वौ पदौ च सुमध्यमां ओषधीः समुपादाय दीक्षितो वसुमेव च ३४ कृष्णाद्याः स
र्वे कृष्णत्वाः पश्यतः पृष्ठगामिनः कुंती च देवकी देवी यशोदा वरवर्णिनी ३५ सिषिचुश्च दनजलैः सकर्पूरैर्युधि
ष्ठिरं मंत्रपाठं प्रकुर्वति ब्राह्मणास्त्रीभिरन्विताः ३६ कृषित्वा तत्तदाक्षेत्रमिष्टिकाचयनं ततः चकार त्वरितो मं

११८

त्रैरिष्टिकानां चतुःशतैः ३७ चतुर्वेदैश्च विधिवद्वा स मुनेभ्यः प्रचोदितः बकदाभ्येन मुनिना समस्तैर्वदितेन च
 सुपर्णाचितिरेकादिप्रथमा तत्र साकृता सुपर्णाख्या च हंसारव्या इष्टकानां चतुःशतैः ३९ दक्षिणस्तस्य पक्ष-
 स्तुविहितो यज्ञवेदिभिः चतुश्चत्वारिंशता च शतैर्नैकेनैव हि ४० अनेनैवान्यपक्षो हि पुच्छं मध्ये शतेन च
 एकविंशतियुक्तेन तस्यैवैरचितं मुखं ४१ द्वितीया द्विगुणाभिर्हि कृता श्येनैव सा चितिः इष्टकाभिस्तृतीया तु
 त्रिगुणा तथा ४२ चतुर्थी पञ्चमीयावत्सुपर्णानां च पञ्चकं संजातं परिशिष्टैश्च वेष्टितं बहुभिस्तथा
 अष्टद्वारयुतं रम्यं मंडपं चक्रिरे बुधाः सुपर्णाकं सुकुंडानामष्टकं याजिकैः कृतं ४४ पदखादिराः कृता यूपाः
 सप्तपालाशजाः कृताः पञ्चैवैवाश्चरचिताः पञ्चश्लेषातकस्यते ४५ चपां लैर्भूषितास्तत्र वेदिका त्रितयं कृतं
 स्तुवाश्च स्थापितारम्या जुहनां शतमेव च ४६ वैकं कतीनां राजेन्द्रस्वचीनां षष्टिरेव च गोचर्मलोहितं सोमवल्लीमु-
 सलमेव च ४७ मंडपे विहितं सर्वतथारम्यमुत्तूरवलं संभाराणि च भूरीणि वस्तुजातं समाहृतं ४८ आचार्य-
 स्तु कृतो व्यासो बकदाभ्यः पितामहः ऋत्विजश्च कृतादिव्याक्रषयो दीप्ततेजसः ४९ वामदेवो वसिष्ठश्च
 गोतमोः त्रिः पराशरः भारद्वाजो जामदग्न्यः कहो लोभागुरिस्तथा ५० रैभ्यः सुमंतुः कौण्डिन्यो जातूकर्ण्योऽथ
 गालवः सौभरिलोमशाद्याश्च कृतास्ते ऋत्विजः क्रमात् ५१ रक्षां विधाय सन्त्यै रक्षोभैर्द्वारपालकाः कृतास्ते
 धर्मराजेन तस्मिन् यज्ञे मनोरमे ५२ विश्वामित्रश्च पुलहो धौम्यश्चारुणिरेव च उपमन्युर्वायुभक्षो मधुच्छं-
 दा विभांडकः ५३ एते कृता द्वारपालास्तस्मिन् यज्ञेऽति सुंदरे एते चान्ये च बहवो कृतास्ते पूजिताः क्रमात् ५४
 दीक्षितेन तद्वाराजन्मृगाजिनविधारिणा नवनीतानुलिप्तेन द्रौपदी सहचारिणा ५५ व्यासस्ततः प्रत्युवा-
 च दीक्षितं धर्मं नंदनं उपविष्टांश्च भूपालान् दिव्यसिंहासनेषु च ५६ दंपतीनां चतुःषष्टिर्यातु गगतदं शुभं आ-
 हर्तुं जान्हवी तोयं मया दिष्टं यथोचितं ५७ अत्रिस्तु पत्नी सहितो वसिष्ठोऽरुंधती युतः रुक्मिणी सहितः कृष्णः
 सुभद्रा सहितोऽर्जुनः मायावती युतो वीरः प्रद्युम्नो यातु सत्वरः ५८ उषा गृहीत करका अनिरुद्धा चितासती
 हिडिंबया भीमसेनो दृषकेतुः प्रभद्रया ५९ मयूरकेतुः प्रियया लीलावत्याऽयगच्छतु प्रभावत्या यौवनाम्बो

मं. अ०
११९

नीलकेतुः सुनदया ६० गृण्हातुकलशंशीघ्रमनुशास्वोपमिल्लया एतेमयाहिनिर्दिष्टास्तथाः न्येजान्द्वीज
लं ६१ आनयंतु नृपस्यार्थसदाराः कन्यशैः शुभं जैमिनिस्त्वाच एवं व्याससमादिष्टाः स्वपत्नीसहितामुहा
६२ आनेतुं जान्द्वीतोयं प्रस्थिता बद्धपल्लवाः वादित्राणां स्वनोरम्यः प्रावर्ततजलागमे ६३ ब्राह्मणाद्याश्च
तेलोकागजस्थाश्च कुमारिकाः मुक्ताफलानिवर्षत्यः शृण्वत्यः शंखगर्जितं ६४ पठंतस्तत्र मुनयोगायंतो
गीतकोविदाः तत्र नृत्यं प्रकुर्वाणास्ते लोकाः प्रस्थिताः पुरः ६५ नानाशृंगारसहितो निर्ययौ समहाजनः देव
कीर्त्तव्यकुंती च पुरस्त्यज नार्दनः ६६ तदा कुंती च हृष्यास्य गृहीत्वा वस्त्रपल्लवं बंधरुक्मिणी पटुकूलप्र
ते मनसिनी ६७ तत्कौतुकं समालोक्य नारदो मुनिसत्तमः जगाम सत्याभवन् शंसितुं कृष्णनिर्गमं ६८ नारद
उवाच सत्यभामे शृणु वचो मदीयं कृष्ण बल्लभे यज्ञारंभे सतां पार्श्वे नाना नृपसमागमे ६९ रुक्मिणी बहुलं
मानं प्रपेदे हरि संयुता निर्याति जलमाने तु कृष्णे नैव सुसंयुता ७० धृतातपत्रासायाति सधूपाचलचामरा ल
भते राजसन्मानं सैव नान्यास्त्रियोहरेः ७१ समर्थः कामपुत्राः सौपौत्रोयस्या निरुद्धकः कस्मादिशयितं गेहे त्व
यास्तस्य च न दद ७२ समीपे त्वां समालोक्य मुखदाक्ष्ये ण केशवः तत्र नेष्यत् सत्यभामे यद्याशिष्यत् समीपगा
७३ सत्यभामोवाच अत्र तिष्ठति गोविंदो मद्गृहे मुनिसत्तम अनेन सहितायास्य तत्त्वं पश्य समागमम् ७४
जैमिनिस्त्वाच नारदो दृष्टो सत्याः केतनं तास्य केतनं उवाच केशवं विप्रस्त्वं दृष्टोः सीतिसंसदि ७५ सत्या गृ
हं प्रयाया मि विस्मये मे प्रजायते युधिष्ठिरस्य पुरतो मया दृष्टोः सिमं वदः ७६ सत्या युक्तः प्रयास्ये वगच्छ
७७ नारदो मुनिरन्यत्र ययौ जांबवती गृहं प्रवि
श्य मंदिरं तस्याः प्राह जांबवती मिदं ७८ नारद उवाच स्थिताः सिकिं गृहे मातर्नगता सिनृपालयम् आहर्तुं जा
ह्वीतोयं यत्र याति स्वयं हरिः ७९ रुक्मिणीं सत्यभामां च सह नेष्यति माधवः जांबवत्युवाच सर्वास्ते न युताः
वेसादिष्यः केशवस्य ताः ८० यां परित्यज्य गता सौसान जीवति मानिनी अस्मिन् समागमे रम्ये सा धूनाम
मानिता ८१ जैमिनिस्त्वाच तत्रापि नारदो वीक्ष्य माधवं बद्धपल्लवं मंदिराणिसगोपीनां बभ्राम मुनिस

११९

नमः ८२ सर्वाणि नानि सद्गानि सद्गुणानि तन्मन्यत पुनरागत्य देवर्षिर्मिडपेपांडवस्य हि ८३ ऋत्विग्विभिः
स्तस्योस्तु वन्द्यं सनातनं वसिष्ठेन समं सर्वराजानो जान्वाहीते ८४ जग्मुः सद्गुणाः सानंदा
महावीरैः सुरक्षिताः व्यासेन मंत्रितो यं पूजिता जलदेवताः ८५ पूरयित्वा ततो व्यासः कलशं च सपुष्पकं
रदौ करेऽनुसूयायास्तस्मिन्कालेन राधिप ८६ सुवर्णकलशं चैकं परिपूर्णं मरुधती जग्राह पुरतस्तेषां मुनी
८७ सुविष्मणीमस्तके स्वेतुकलशं तोयपूरितं अरुंधत्यापितं स्नेहाद्गङ्गातीरे दधौ मुदा ८८
८९ तस्मिन् ययापितेनाव कल
शेन नदूयसे अरुंधती वचः श्रुत्वा सुभद्रा वाक्यमब्रवीत् ९० एषा भारसहामातर्यनगोवर्धनो गिरिः धृतः करेण वा
र्यं च ससाहं च सलीया ९१ सुविष्मणी तं दिवारात्रो हृदि धृतवान् दूयते पतिव्रतानां धर्मो यं कृतः केवलयाऽनया
९२ सुविष्मण्युवाच मम व्रतं समालोक्य सुभद्रा तं धनं जयं धारयतीति हृदि सदा सौख्यमाप्नोति नित्यशः ९३ जैमि
निस्वाच एवं ब्रुवंत्यस्ताः सर्वा जगृहुः कलशान् बहून् स्नेहेशिखरिषु प्यादये धृतमौक्तिकं पुंजके ९४ समर्तृका
श्च संप्राप्ता यज्ञवारेन थाहते मृदंगा यत्र वाद्यं तेरां वा श्वपट्टैः सह ९५ वीणाश्च विविधा भेर्यः शंखाः काहल
काः शङ्खाः तत्रानीय जलं पुण्यपावितः सतुरंगमः शौपद्याधर्माजेन यूपे बद्धः सुपूजितः ९६ इत्याश्वमेजलया
त्रावर्णनं वा मन्त्रिषष्टिनमोऽध्यायः ९७ जैमिनिस्वाच ततः प्रवृत्ते यज्ञो धर्मराजस्य शासनात् यज्ञविद्यावि
धानेन स्नातोऽयं मंत्रितैर्जलैः १ भीमार्जुनादयः सर्वे सद्गुणाः कर्मकारकाः पादप्रसालनं कृत्वा मुनीनां भावितात्म
नां २ स्वयमेव हृषीकेशः स्थापयामास तान् कृषीन् ततो पविष्टावासांसि परिधाय हि जेतमाः ३ चंदनेनानुलि
सांगादिव्यालंकारमूषिताः स्वर्गिणो हनमात्याश्च दत्तकर्पूरवीटकाः ४ सुवर्णपीठेषासीनाः संस्तुताः कृष्णपा
डवैः दीयतां दीयतामन्नं राब्धो भून्नुपेतर्गुहे ५ युधिष्ठिरस्य यज्ञेतु नानादिजसमागमे सुवर्णचैव रत्नानि वा
सांसि सविराणि च ६ गजाश्च रथया नाभिगोसहस्राणि चंदनं च त्राणि चामराण्येव दासीदासगणान्महीम्
७ अर्थिभ्यश्चेतरेभ्यश्च मंदिराणि धनानि च यस्य यस्य प्रियं यत्तु तत्तस्मै दीयतामिति ८ युधिष्ठिरः कृतस्ते

अ. १०
१२०

यज्ञकर्मणिहीक्षितः सुवर्णचयमासाद्यसमानीयतुरंगमम् ९ प्रोवाचाग्निः पशुरभूच्छ्रुतिमेतां पदन्तपुरः पितृ
भोस्त्वमपोघोदत्तबलोको भविष्यति १० युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य तुरंगः स्वयं धुनयामास बदनमपश्य
लेशवंमुदा ११ प्रोवाभ्यांस्त्वमभिप्रायं शशंसनकुलायसः ज्ञात्वा भावेतुरंगस्य नकुलः प्राह धर्मजं १२ वाजी
शंसति राजेन्द्रनाहं यास्ये त्रिविष्टपम् अन्येषु किंतु यज्ञेषु स्वर्गकामेषु ये हयाः १३ त्रिविष्टपं गता वीरनेषु ब्रूष्यो
न कर्मरुत् अनीश्वरेषु यज्ञेषु स्वर्गस्तु परमं फलं १४ जायते भुविकर्तृणामस्मिन् यज्ञे फलं हरिः ममापि ब्रूया
वदने स्थितिं पश्यतु याज्ञिकाः १५ नकुल उवाच एवं ब्रूते धर्मराज तुरंगस्ते महाक्रतौ अथैनं मुनयः सर्वे यूपपाथे
सुमंत्रितं १६ राजानः स्त्रीसमूहोऽपि यांतं पश्यंतु माधवे नकुलस्य वचः श्रुत्वा यूपे नीतस्तुरंगमः १७ यूपे बद्धो ह
यो विप्रैः स रुष्णैरभिमंत्रितः धौम्य उवाच भीमावज्रं समादाय तिष्ठ त्वं निश्चलः क्षणं १८ यावत्परीक्षां कुर्वे
हं वाजिनोऽस्य महामते ततो धौम्यो हयस्याश्ववामकर्णं न्यपीडयत् १९ तावत्स्त्रीरस्य धारातु निर्गता ज्ञानमे
जय विस्मिताः सकललोकाः शोणितं नैव दृश्यते २० धौम्योऽब्रवीद्भीमसेनं छिंधि कं वाजिनोऽधुना यथा
तुष्टेज्जगन्नाथः पुराणपुरुषोत्तमः २१ वादित्रनादे महति प्रवर्तिते भीमो लुनात्तस्य हयस्य शीर्षकं ऊर्ध्वगतं
च शिरो नन्वाधः सूर्यप्रविष्टकिलबहिरूपम् २२ शुद्धं ज्ञात्वा तृषीकेशस्तु तोदैनमुरस्थले वैल्वेन कंठकेनापि
मिन्नः कृष्णेन पावनः २३ निर्गता स्त्रीरधारातु तुरंगस्य कलेवरात् धारां विनिर्गतां वीक्ष्य क्रुषयो धर्ममब्रुवन् २४
न कस्यापि शुद्धः पूर्वतुरंगमः शुद्धं ज्ञात्वा तृषीकेशो धर्मपुत्रं तु सोऽब्रवीत् २५ तथा ब्रुवंस्ते क्रुषयो हस्वा
दिष्ट्या ते सफलौ यज्ञो जायते द्ययुधिष्ठिर २६ तेषां संवदतामेवं तुरंगमकलेवरात् निर्गतं सुमहत्ते
जः प्रविष्टं केशवानने २७ पश्चाच्छरीरं पतितं भूत्वा कर्पूरमेव तत् विभूतिरिव रुद्रस्य न्युतागात्राद्दशोभत २८
विस्मिता मुनयस्तंतु कर्पूरं वीक्ष्य तेऽभवन् कर्पूरं नुहुवुस्ते नुहो मकुं जेतु तत्क्षणान् २९ यत्रोपविष्टो राजा सोऽस
कः समाधवः व्यासो गृहीत्वा कर्पूरं स्तुवेणं दमया ब्रवीत् ३० व्यास उवाच गृहाणेंद्रमहायज्ञे घनसाराहु
तावमो एहिराज्ञापिता मेनां दुर्लभा मग्रतः कलौ ३१ शक्रः समागतः साक्षाल्युवाच महामुनिं देहि पावक

१२०

वक्रोणयावत्तस्मिन्माक्षया ३२ यावीक्ष्यन्तृषिंप्राप्तोऽस्मिभुक्ताशं च भविष्यति व्यासस्तनोजुहावाग्नौ वसन्ते दश
३३ शक्रूपक्षेहि चैत्रस्य सार्पद्वेगुस्वासरे स्वाहेतींद्राय विधिवत्परमामाहुतिं ददौ ३४ चंद्रादिदेवताभ्य
श्वतत्तन्मंत्रैर्यथाक्रमम् ततोदिग्देवताभ्यश्चमवैर्दत्वा यथाविधि ३५ घनसारं जुहावाग्नौ देवतानां पुरस्तदा
हवनेन जगत्सीतं बभूव स चराचरं ३६ होमधूमेन राजा सोपूतः प्रीतो युधिष्ठिरः समाक्षिंया ब्रवीद्धीमंदिष्याज्जा
तश्चमेकनुः ३७ यज्ञान्तेऽबभूथ ज्ञानं कुर्वेः हं नात्र संशयः जैमिनिस्वाच ऋषिभिः सहितः कृष्णः स्नापया
३८ यत्नं ३९ सारं भीमसेनाद्यैर्वृतं भूपतिभिस्तथा सोमपानं कारयित्वा प्राशयित्वा यथाक्रमम् ३९ पुरो
डाशानुसर्गेभ्यो दत्त्वा शेषं तदा तद्दत्त जयशब्देर्वादिनस्तथा वादित्रनिःस्वनैः ४० तुष्टुवुर्धर्मराजानं गुणगीतै
प्रवगायकाः नीराजनंततश्च कुर्वेद्विकीप्रमुखास्त्रियः ४१ कुंतीवधूभिः सहिता मुदिता प्रापतत्सुखं कृत्वा पू
र्णाहुतिं राजा उपविष्टो युधिष्ठिरः ४२ अलंकृतश्च कृष्णेन तत्र राजा मेहात्मना शुशुभे मघवानेव यथास्वोसि
रोत्तमैः ४३ पूर्वहरिं पूजयित्वा वस्त्रालंकारचंदनैः व्यासाय प्रथिवीं सर्वादिदौ राजा मुद्वान्वितः ४४ संक
ल्पपूर्वविधिवत् पुनर्व्यासः क्रमाद्ददौ तद्व्यं ब्राह्मणेभ्यश्च दीनेभ्यश्च ददौ ऋषिः ४५ एतादृशिरिव रस्थं
तु चरंतं कनकं चषम् ४६ बकहालभ्या यचददौ तदाराजा युधिष्ठिरः ४७ एकोरथो वारण एक एव दशाश्वमु
ख्याश्च सुवर्णभारः शतं गवां हेमविभूषितानां प्रस्थश्च दनो वरमौक्तिकानाम् ४८ एकैकरोभृत्य चतुष्टयं च
कार्येषु दक्षं सददौ नरेन्द्रः ऋत्विग्भ्यो द्वारपालेभ्यो ददौ पूर्णमनोरथः तदर्धार्धक्रमेणेव दच्छादानान्यनेक
शः ४९ ददौ युधिष्ठिरैराजानृपतीनप्यतोषयत् तुरंगाणां सहस्रं च गजानां चरातं शतं ५० अलंकारान् सु
वर्णस्य कोटिं प्रददौ नृपः प्रत्येकं नृपतीन्यूज्य द्विगुणेनैव यादवान् ५१ रुक्मिण्याद्याः स्त्रियः सर्वा अलंका
रश्च तोषिताः उपवेश्यासने कृष्णमलंकारशतैर्युतं ५२ यज्ञं सुरुतं सर्वं तृषीकेशकरे ददौ वाहित्रना
दः संजज्ञे पुष्पवृष्टिः पपात च ५३ भीमाद्याः पांडवाः सर्वे यज्ञः कृष्णेन कारितः इति ब्रुवंतः सततं हर्षिनाश्वा
भवन् नृप ५४ मोचिताः पशवः सर्वे यज्ञं यूपे निषंक्रिताः तुष्टुवुस्तेजनाः सर्वे यज्ञः कृष्णेन कारितः ५५

जै. अ.
१२१

यज्ञप्रकरणं श्रुत्वा मुच्यते सर्वपातकैः सर्वैश्च पूजितास्ते वै सन्ति षष्ठि धरातले ५६ इत्याचमे युधिष्ठिराभिषे-
को नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ जैमिनिस्वाच यज्ञस्यांते भीमसेनः प्रार्थयित्वा मुनीन् नृपान् सकृणान्
भोजयामास विविधानेन मारिष १ जनमेजय उवाच कथं ते भोजिता विप्रास्तृणान्श्च महीभुजः ययाती-
त्यास्त्रियो बालाभीमेन रसकारिणा अन्नानि कानि जानानि सर्वशंसमहामुने कौतुकं जायते तीव्रशृण्वतो
भितवाननात् २ जैमिनिस्वाच शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि भीमसेनेन यत्कृतम् मंडपेन वस्त्रास्ते रम्ये कोचनभूषि-
ते ३ तत्र चंदनजाते पुष्पी गस्तारणकंबलाः सरत्ना स्थापिता भांति पुष्पप्रकरपूरिताः ४ कचो लानां चतुःष-
ष्टिर्हमस्थालीनियंत्रिताः प्रतिविप्रंधता स्थालीरत्नदीपद्वयान्विता ५ तिरस्करिण्यः पुष्पाणां चंद्रिकालंबिताः शु-
भाः कृष्णागरुहृतैर्धूपैर्वीक्षिते मंडपे मले ६ सुगंधेन जलेनाथपात्रप्रक्षालनं कृतं प्रतिपात्रं सुवर्णस्य धृतोर-
त्नकमंडलुः ७ ततो भीमेन सरसं पायसं तु प्रवेशितं ददृशुर्ब्राह्मणास्थाल्यां चंद्रविंबमिवोदितं ८ भक्तं सूप-
चित्तं चैव यूथिकाकुड्मलप्रभं ९ पुष्पपत्रफलमूलदासभिर्वत्कलैर्व्यजनपत्रहतानि व्यंजनानि कटुतिक्तक-
खंडैर्निर्मितानि पवनात्मजयत्नात् १० कश्चिद्विजस्तदापूपान्चीक्ष्य पप्रच्छ चापरम् नवनस्थेन च मया द-
ष्टमेतद्धि किं वद ११ पृच्छंते ब्राह्मविप्रैः सौमत्वात्मानमतोधिकं चंद्रस्य राकलं विद्धि पतितं शतधा भुवि
१२ एवं वदति विप्रैः स्मिन्नततः प्राप्ताः स्मृफेनिकाः स्थले स्तस्मिन्समीक्ष्यैको ब्राह्मणो विस्मयंगतः १३ मरालो
विपुलस्य सितपत्रयुतो महान् समुत्पन्न इति प्राह वायुभक्षो महानृपाः १४ दंतोलूखलिना प्रोक्तं मोदका-
नि च यद्वचः औदुंबराणि चामूनि विप्रैः स्मिन्मयेन्यते १५ भक्तं मेने द्विजः कश्चि सुष्पाणि कुदजस्य तु
करांजिकं मुनिवरो कणिकामन्यते परः १६ परकं कनकाभंतु मेने कश्चिद्विजस्तदा पतितं मानवीयं किं रथ-
कं ममाग्रतः १७ द्राक्षारसं पिबं त्येके केचिच्चूतसंमुदा लुठंति हि सितामध्ये दत्ताक्तं कदलीफलं १८ सुरे-
वैरूपसकलं मुनिशिष्यागतत्वं च सिताज्यैर्मंडकं विप्रैर्वेष्टयित्वा ततोऽपरः १९ चिक्षेप मुरवमध्ये तु सं-
ग्रामः सुरवमुलमम् मेने मोक्षसुरं तुच्छं भक्षयन् दलदुकान् २० इत्थं भीमेन ते विप्रास्तथाऽन्ये सन्निवृत्तयः

१२१

लोकाः संभोजिताः सर्वतस्मिन् यत्तमहोत्सवे २१ संतर्पिताहिते विप्रादिष्वच न चर्चिताः तांबूलं चंद्रसंयुक्तं
प्राविश्य मागताः २२ शुष्कपत्राणि संचूर्ण्य भक्षयामो वने वयं ते कृतावरतांबूलसज्ञाधर्मसूनुना २३ जै
मे निरुवाच ब्राह्मणेः सहितो राजा स्वत्रियैश्च महाबलैः उपविष्टः स यज्ञांते सहयोगाय तमंडपे २४ ततः प्रामो
विप्रवरो विवदंतो हि स तदि धर्मराजं समागत्य प्रोचतुर्वचनं नृप २५ धर्मराजा वयोवर्दं सम्यक् कृच्छिं धिमहामते
त्येवाच बकराल्यमुरवाः संति वसिष्ठा विपुरोगमाः २६ यत्र सभ्याः सुमनसस्तत्र वादकयाहिका निरूपय
कारणं स्वं पृथक् पृथक् २७ ब्राह्मण उवाच एभिस्तु मत्करे दत्तं क्षेत्रं स्वीयं यथाक्रमम् तत्पुनः कर्षि
ततस्मान्निधानं निर्गतं नृप २८ धान्यमेव मया ग्राह्यं यस्त्वे जायते पुनः निधानं न ग्रहीष्येः हं न मदीयं हि
तद्भुवं २९ एभिरेव तु तद्ग्राह्यं मया त्यक्तं नृपाः धुना पश्य मां पीडयंसे ते निधानेन गतत्र पाः ३० युधिष्ठिर उ
वाच सत्यं वद महाबुद्धे किमर्थं पीडयसे द्विजम् भवान्गृह्णातु तद्द्रव्यं यन्न दत्तं त्वया पुरा ३१ ब्राह्मण उवाच म
या समर्पितं क्षेत्रं परस्मै धर्मनंदन यत्किंचिज्जायते तस्मिन् ब्राह्मणस्य न तन्मम ३२ तच्छ्रुत्वा वचनं कृष्णः प्र
त्युवाच ह सन्निव मासत्रयं तु विप्रेन्द्रोऽस्थिरो भवितुमर्हथः ३३ कृष्णवाक्येन तुष्टो तौ सिंहा विचिंतं नृपालये
जग्मतुश्च गृहं राजन् प्रतीक्षन्तौ च तदिदं ३४ राजोवाच अधुना माधव कथं निर्णयोन त्वया कृतः सर्वेषां पश्यता
मेव विस्मयो मे महाबलिभो ३५ श्रीकृष्ण उवाच कृषयः संति राजानः सुरेव न तव सन्निधौ यज्ञांते मुदिता लो
का मध्ये वादकयाकथम् ३६ मासे नृतीये घोरास्तु भविष्यति कलिर्नृप इव्यार्थं विवदंतौ हिताडयंतौ परस्परं
३७ मुष्टामुष्टि संप्रहारं केशि नखानखि आगंतारौ च ते पार्श्वे कलिना मथितौ नृप ३८ त्वं तद्वनं हि
धाकृत्वा ताभ्यां हास्यसि मे मतिः भविष्यति कलौ विप्रा आचारश्च्युतिवर्जिताः ३९ राजानो धर्महीनाश्च पीड
यिष्यन्ति ते प्रजाः अधर्मवल्गुभो लोको धर्मद्वेषी च मत्सरी ४० द्युतमद्य रतानि त्वं सर्वे व्यसनिनः सदा देवका
र्थं पितॄणां वासाधुस्त्रीभरणे तथा ४१ ब्राह्मणार्थं धनं स्वल्पं दत्त्वा तैर्दुःखभाजिनः भविष्यति कलौ राजसुदिता
गणिका गृहे ४२ नैष्यन्ति च धनं भूरि द्यूतादिव्यसनेषुपि जननीं जीर्णवस्त्रेण वेष्टयिष्यन्ति ते कलौ ४३ वेश्यां

ज. म.
१२३

जायुश्चर्त्तवापिदकुलावर्धधेः स्वयं धनूरकस्यपुष्पाणिकरवीरभवानिच ४४ सकंदकानिपुष्पाणिनयिष्यन्ति
शिवालये वरपकजजानालोकपूरचंदनतथा ४५ नैथनिकुमुदंचारुवेरयास्त्रीकुलदागृहे भातरपितरचैवत्य
दयनिहिजनाः कलौ ४६ त्र्यामिषकाभविष्यतिपरिचारकवत्सदा जननीताडयिष्यन्तिलालयिष्यन्तिस्त्रास्त्रियं
४७ स्वध्वन्द्वराग्योश्चवस्तुगा-कनियुगवृष वरिष्यत्यप्रियंवाक्यंत्तदयेरात्यकारकं ४८ नविश्वासंकरिष्यं
तिदं वपुत्रात्पणपुत्र कर्मभ्रष्टाभाविष्यतिचतुर्वर्णाः कलौयुगे ४९ स्त्रीयंकर्मपरित्यज्यपरकीयंप्रकुर्वते जैमि
निरुवाच एवेकृष्णनकयिता कलिधर्माभयावहाः ततोवीराः कथाश्चकुर्यज्ञांतेहृष्णपांडवाः ५० इत्याश्च
म० कलिधर्मवर्णनानामपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ जैमिनिरु० श्रूयतांराजशाहूलमहदाश्चर्यमुत्तमम् अ
न्वमेधमहायज्ञानिदृतेयदभूदिभो १ तर्पितेषुहिजाग्रेषुज्ञातिसंबंधिवंधुषु हीनोऽथहृषणेचापितदाभरतस
त्तम २ जायमानमहानांदादिस्तुसर्वासुभारत पतस्तुपुष्पवर्षेषुधर्मराजस्यमूर्धनि ३ गर्वितोऽभूतदाराजाधर्मपु
त्रोयुधिष्ठिरः बिलान्निष्क्रम्यनकुलो रुक्मपात्र्वस्तदानृप ४ वज्राशनिसमंनादममुंचनविशंपते सकुदुत्त
ज्यतनादवाप्तयानोहिजान्नुपान् ५ मानुषं वचनं ग्राह्यष्टौ विलशयो महान् सकुप्रस्थेनवानाययज्ञस्तु
न्यानराधिय ६ उच्छृत्तवंदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः तस्यतद्वचनं श्रुत्वा नकुलस्यविशंपते ७ विस्मयं प
रमं जगमुः सर्वेनेब्राह्मणर्षभाः ततः समेत्यनकुलं पुर्यष्टच्छंतते हिजाः ८ कुतस्त्वं समनुप्राप्त अस्मिन् यज्ञसमा
प्त्यु किं वचनं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् ९ कथं भवंतं विद्यामेयो नोयज्ञं विगर्हसे अविलुप्यागमं कृत्स्नं
विद्वेद्योऽज्ञिकैः कृतं १० यथागमं यथान्यायकतव्यं च तथा कृतं पूजार्हाः पूजितायत्रविधिवच्छास्त्रचस्तु
पा ११ मंत्रपूर्वहृतश्चाग्निर्दानं दत्तममत्सरम् तुष्टादिजपभाश्चात्रदानैर्बहुविधैरपि १२ क्षत्रियाश्च सुपु
त्रेन आर्क्षेरपि पितामहाः पालनेन विशस्तुष्टाः कामैः शूद्राश्च योषितः १३ अनुक्रोशोस्तथा हनैराशीर्भिश्चपु
त्रपुत्रजनाः ज्ञातिसंबन्धिनस्तुष्टाः शौचेन च नृपस्य नः १४ देवाहविभिः पुण्यं श्वरक्षणेः शरणार्थिनः यदत्र
न्यूनतद्बृहिसभायां ब्राह्मणस्य हि १५ श्रद्धेयवाक्यः प्राप्तस्त्वं दिव्यरूपं विभर्षिच सभागतैश्चष्टष्टस्त्वं तत्त्वतो वक्तु

१२३

महर्षि १९ इतिष्टोद्विजैस्तेष्वप्रहस्यनकुलोऽब्रवीत् नैषानृतामयावार्णामेतागर्वेणवाहिजाः १७ यन्म
 ात्तमिदं सर्वं युष्माभिश्चाप्युपश्रुतं सत्कुप्रस्थेन तेनायं यज्ञस्तुल्यो नराधिप १८ उच्छृत्तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रे
 निवासिनः शृणुताव्यग्रमनसः शंसतो मे द्विजर्षभाः १९ अनुभूतं च दृष्टं च यन्मया श्रुतमुत्तमम् धर्मक्षेत्रे कु
 रक्षेत्रे यमं जैर्बहुभिर्वृतं २० उच्छृत्तिर्द्विजः कश्चित्कापोतीवृत्तिमास्थितः सभार्यः सहपुत्रेण सत्पुत्रस्तपसि
 स्थितः २१ वधूचतुर्थो वृद्धसधर्मात्मानियतेन्द्रियः षष्ठे काले सदा विप्रो भुंक्तेतैः सह सुव्रतः २२ कपोतधर्मिणास्त
 रिच्यन्ते सतिदारुणे नाभविष्यन्तदाविप्राः संचयस्तन्निबोधमे २३ क्षीणोषधिसमावेशे द्रव्यहीनो भवन्तदा का
 पे काले मुसं गतैर्नैवा विंदत भोजनम् २४ सुधापरीगताः सर्वे प्रातिष्ठन्तदा तुते उच्छृत्तदा शुकुपक्षे मध्येनपति
 भास्कर २५ तृषानेस्वसुधा तस्वसविप्रस्तपसिस्थितः उच्छृत्तप्राप्तवानेव सार्धं परिजनेनैस्ततः २६ सतयैव सुधा
 विष्टः स्पृष्ट्वा नाययथाविधि स्वपयायासतं कालं सार्धं परिजनेनैव २७ अथ षष्ठे गते काले सयवप्रस्थमर्जयत्
 यवनस्थेन तं सन्नूत कुर्वन्तेन पस्विनः २८ कृतजप्यान्हिकास्तनुहुत्वाग्निं च यथाविधि कुडवं कुडवं सर्वे व्यभजं
 तनपास्विनः २९ अयागमद्विजः कश्चिदतिथिर्भुंजतां तदा तं पूजयित्वा विधिवत्सविप्रः प्रीतमानसः ३० प्रोवा
 चमधुरवाक्यमनम्रह्लादकारकम् विप्र उ० धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि पावितोऽस्मि यतो भवान् प्राप्नोऽस्मि तिथिवेला
 याधमां तं स्पृशतोऽपदः ३१ स्वागतं ते द्विजश्रेष्ठ भूयः सुस्वागतं तव सनाथः क्रियतां ब्रह्मन्नुदजोयं प्रविश्यतां
 ३२ तं गृह्णागृहिणः सत्यायेषु मार्गेषु मानुराः स्वगृहेष्विव विश्रांता भवन्ति च भवादृशाः ३३ अहोतीव सभाग्यास्ते
 निःस्त्रापि गृहमधिनः येषामशून्यादि वसा गच्छत्यतिथिपूजनैः ३४ तृणानि भूमिरुदकं वा कतुर्थी च सन्नृता
 एतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यन्ते कदाचन ३५ देयमार्तस्य शरणं पथि श्रांतस्य चासनम् तृपितस्य तु पानीयं सुधि
 त्वस्याग्निभोजनं ३६ चतुर्दशान्मनोदद्याद्वा चंदद्यात्तु केवलां अभ्युत्थानानुव्रजनं कुर्यान्प्यायेन चार्चनम्
 ३७ नकुल उ० एवमुक्ता सधर्मात्मानमभ्यर्चयथाविधि सभागं प्रददौ तद्दृष्टो न च तृप्यति तेन सः ३८ ततोऽस्य
 भागोऽस्य ह्यमावृद्धांस्तानां पस्विनी त्वचास्थिभूतवैपंती भर्तारमिदमब्रवीत् ३९ भार्योवाच ममापि भागो भो

०३१०
१२३

स्वामिन्दीयतांमाविचारय अर्थिनामन्नदानेनरुतार्थास्यामहंधुवम् ४० ब्राह्मणउ० अपिकीटपतंगानांमृगादीनां
चशोभने स्त्रियोरस्याश्वपोष्याश्वनचैवकुमर्हसि ४१ धर्मकामार्थकार्योणिशुश्रूषाकुलसंततिः दारेषधीनःस्वर्ग
श्वपितृणाभात्वनस्तथा ४२ मुंक्षुतस्मात्स्वसक्तुंश्वनतेकश्चिदतिक्रमः अनुज्ञातामयाभदेकुरुवाक्यमयेरितं
४३ योनानुकंपनेभार्यानिपुष्पातिनरंधमः नयशोमहदात्रोतिनरकंवाधिगच्छति ४४ ब्राह्मण्युवाच सहधर्मच
रोधात्रासृष्टोमापार्थापतीद्विज तस्मान्महतिधर्मत्वंनबाधांक्रतुमर्हसि ४५ पतिर्नार्याः परोधर्मः पतिरेवहिदैवतं
पतिरेवपरोबंधुः पतिरेवपरागतिः धर्ममर्थचकामंचयशःस्वर्गतिरेवच ४६ पत्यौप्रसन्नेस्त्रीसर्वमेतत्प्राप्त्यसं
शयम् कर्मणामनसावाचायास्त्रीपतिमनुव्रता ४७ इहचैवमहाभागासादेवैरपिपूज्यते नमयात्वय्यभुक्तेतुभुक्त
पूर्वकदाचन ४८ व्रतमेतद्विदित्वातुत्वंसक्तुंन्दातुमर्हसि नकुलउ० एवमुक्तोगृहीत्वांतान्सक्तुंसोःतिथयेद
दौ ५० भक्षयित्वातिथिस्तांश्वनैवतृप्तोभवत्तदा ततःपुत्रोविनीतात्मापितरंप्राहधर्मवित् ५१ पुत्रउ० तृप्त्यर्थम
तिथेस्तातमन्दागोपिप्रदीयताम् किंतस्यजीवितफलंप्राप्तोयस्यायातिथिः ५२ शून्यादिवगृहादीनानिराशः
प्रतिगच्छति विष्णुमुद्दिश्येचान्ममात्मानंपीडयंत्यपि ५३ ददतिनेहरेलेकिपूज्यतेदैवतैरपि तेनार्जितेनवित्ते
नकिंतेषांदुष्टचेतसां ५४ अतिथिर्यस्यभग्नाशोगृहात्प्रतिनिगच्छति अतएवमयाचैवभागोदेयोद्विजन्मा
ने ५५ कुटुंबपीडयित्वातुत्सक्तालोभंविमत्सरः ददातियोतिथेरनंसयातिपरमांगतिम् ५६ पितोवाच अपिच
न्यायुत्वंबालएवमतोमम बालानांक्षुद्रलवतीतस्मात्त्वंमुंक्षुपुत्रक ५७ जयंतिलोकान्युत्रेणश्रुतिरेवास्त
स्वयातुजीवतापुत्रलोकाःसर्वेहितामम ५८ तस्माज्जिगीषतालोकान्स्थत्संमेचपुत्रकः यस्मान्म
मासिपुत्रत्वंनाहंमृत्योर्विभेम्यतः ५९ प्रायशःपापकारित्वान्मृत्योरुद्विजतेजनः कृतकृत्याःप्रतीक्ष्यतेमृ
त्युमियमिवातिथिं ६० पुत्रउ० पूर्ववयसिपुष्पातिपितापुत्रमितिश्रुतिः उत्तरेपितरंपुत्रस्तस्मात्सक्तुंनयच्छ
त् ६१ नकुलउ० इत्युक्तःसगृहीत्वातुसक्तुंसोःतिथयेददौ भुक्तातानपिसर्वास्तुनैवतृप्तिमवाप्तवान् ६२ ततः
पितास्तुप्राहश्वश्रुरंविनयान्विता मन्दागोपिमहाभागविप्रस्यास्यप्रदीयतां ६३ श्वशुरउ० योषिद्वालास्तुषा

१२३

साध्वीनियमव्रतकर्शिना कुलसंततिहेतुश्चक्षुःसर्वदामया ६४ गुरुशुश्रूषणेसक्तानियमस्यांपतिव्रताम् त्वां
दृष्ट्वास्तानवदनंपीड्यतेचमनोमम ६५ स्तुषोवाच ममत्वंस्वामिनःस्वामीदेवतायाश्चदेवता गुरोर्गुरुर्गरीयाश्चनै
वंत्वंवक्तुमर्हसि ६६ अनुकंप्येति संचित्यदृढभक्तेतिवापुनः प्रयच्छ भगवत्सक्तून्दीनामनुगृहाणमां ६७ नकु
लउ० नतस्तानपिसक्तून्सगृहीत्वातिथयेददौ बुभुजेचातिथिःसर्वान्चासौचुक्षुभेद्भिजः ६८ अनुग्रहंमन्यमा
नःसकुटुंबोमहानपाः धर्मवर्त्मनियुक्तात्मानचचालाचलोपमः ६९ तंशुद्धभावंविज्ञायप्रीतःप्रोवाचसोतिथिः
धर्मोहंद्भिजस्वरूपेणजिज्ञासुस्वामिहागतः ७० दमस्तपोदयादानंशौचमिन्द्रियनिग्रहः सत्यं सप्तमार्जवंज्ञानमित्ये
मेमनवोमम ७१ तस्मान्नित्यमिमान्यस्तुभक्त्यामेभजतेनरः तस्यभक्तिमतस्तुष्टांगतिमिष्टांदशम्यहम् ७२
मातुशुश्रूषभावेनरत्नमुंछार्जितंत्वया रुच्छंभ्रातेनसर्वस्वंप्रत्यलोकांततोव्रज ७३ स्वर्गस्थास्त्रिदशाःसर्वे
दिव्याब्रह्मर्षयस्तथा स्तुवंतुदानमेतनेविस्मयाविष्टमानसाः ७४ सक्तुप्रस्थपरित्यागंश्रद्धयासमचीकरत्
नेनाशुभवतोन्नपप्रथेहियशोभुवि ७५ अग्नयःसफलास्तेद्यवेदायज्ञास्तपांसिच येनेदृशोत्पनुप्राप्तोभा
वोभूतेषुदुर्लभः ७६ इत्थंतस्मिन्महाराजब्रुवाणेमुनिपुंगवे गगनात्पुष्पदृष्टिश्चपतिनातस्यमूर्धनि ७७
तेजःप्रज्ञाबलंधैर्यंस्तु न्नाशयतिरेहिनाम् दुर्जयानांयोजयतितेनस्वर्गोजितोभवेत् ७८ भार्यापुत्रःस्तुपासा
ध्वीतथैवात्मासुदुस्त्यजः सर्वाण्येनानिधर्मार्थित्यक्तानितृणवत्त्वया ७९ नतथाप्रीयतेधर्मेदैनैर्दत्तैर्महाधनैः
न्यायलब्धैर्यथात्थैःश्रद्धापूतैःसनुष्यति ८० अश्रद्धापरमंपापंश्रद्धापापविनाशिनी जहातिपापंश्रद्धा
वान्जीर्णांत्वचमिवोरगः ८१ बहुश्रद्धाविरहितंनष्टमाहुर्मनीषिणः वार्यपिश्रद्धयादत्तमक्षय्यमुपजायते
८२ रंतिदेवस्तुधर्मात्मापुरानिष्किंचनोभवत् श्रद्धापूतःसधर्मात्मानाकष्टमितीगतः ८३ आत्ममांसप्रदा
ननशिबिरीशीनरोयथा सर्वदुःखविनिर्मुक्तोमुमुदेदेववच्चिरम् ८४ पश्यदेवविमानंरेतवप्राप्तमिदंद्भि
ज स्वर्गं गच्छसमारुत्यसभार्यःसमुतस्तुषः ८५ नकुलउवाच इत्युक्तःपरितुष्टेनसाक्षाधर्मेणसद्भिजः
दिव्यविमानमारुत्यसकुटुंबोययौदिवम् ८६ ततोहंतेषुयातेषुबिलान्निःसृत्यसत्वरम् दिव्यपुष्पसमाकी

ॐ सक्तु तोये व्यवेष्टयम् ८० अथ धर्मप्रसादान्नेमुनेस्तस्य च तेजसा दिव्यपुष्पविमर्शं च हैमं पार्श्वमभूदिदं ८१
हिनीयंतुकथं पार्श्वं हैमं स्यादिति चिंतयन् तपोवनानि तीर्थानि यज्ञांश्चाप्यागमास्तथा ८२ ततो यज्ञमिमं श्रुत्वा धर्म
राजस्य धीमनः आशया परया प्राप्नोतु कोचनतांगतः ८३ जैमिनिरुवाच इत्येवं कथयित्वा तु द्विजानां नकुलस्त
दा ययौ यथागतं राजन् विप्राणां तत्र पश्यतांम् ८४ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिष्टच्छसि अश्वमेधे महायज्ञे
यदाश्वयं मभून्दा ८५ तस्मान्न विस्मयः कार्यस्त्वया यज्ञेषु पार्थिव विनैव यज्ञैर्मुनयः श्रद्धापूर्ता दिवंगताः ८६
अद्वाहः सर्वभूतेषु संतोषः सत्यमार्जवम् सर्वेन्द्रियजयः शान्तिस्तपश्च स्वर्गसाधनम् ८७ इत्याश्वमेधे नकुलोपा
ख्याने धमानुग्रहेण ब्राह्मणसकुलं बस्वर्गं प्राप्तिर्नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ८८ जनमेजय उवाच कोसौ नकु
लरूपेण शिरसा कांचनेन च ग्राहमानुषवदाचमेतदृष्टो ब्रवीहि मे १ जैमिनिरुवाच श्रूयतां नकुलो योसौ यथा
वागस्य मानुषी इहार्थेयसुरावृत्तं तदिहैकमनाः शृणु २ आदिसंकल्पया मासजमदग्निः पुरा किल होमधेनु
स्तेमागां हस्वर्गलोकादिरिदम् ३ तत्क्षीरे स्थापयामास नवे भांडे दृढे शुभे तच्च क्रोधः स्वरूपेण सर्पस्य पर्यधर्षय
त् ४ जिज्ञासुस्तमृषि श्रेष्ठं किं कुर्याद्विविषीकृते इति संचिंत्य दुर्मधा धर्षयामास तस्यः ५ तमाज्ञाय मुनिः को
ष्णचास्य चुकुरे तदा सतु क्रोधस्तमाहं दं प्राजलिर्मुनिर्मास्थितः ६ जितोस्मीति भृगु श्रेष्ठ भृगवो ह्यतिरोषिणः
ने ७ आ प्रवाहो यं यत्त्वयाः स्मिपराजिनः ७ सोहं त्वयि स्थितो ह्यद्य दमभा वति महात्मनि विभेमि तपसः सा
हायसाहं कुरु मे प्रभो ८ जमदग्निरुवाच साक्षादृष्टोसि मे क्रोधगच्छ त्वं विगतज्वरः नममापकृतं तेऽद्य नम
न्युर्विद्यते मम ९ यामुद्दिशेति संकल्पः पयस्य स्मिन्हतो मया पितरस्ते महाभागा तेभ्यो बुध्यस्व गम्यताम् १० उ
त्पुक्रो जातसंज्ञास्तत्रैवांतरधीयत पितॄणामभिषंगानु नकुलत्वं मुपागतः ११ सतान् प्रसाहयामास शापस्या
नाभवेदिति तैश्चाप्युक्तेयदा धर्मसभायां कृष्णसन्निधौ १२ उच्छृत्तेः कथां ब्रूषे तदामुक्तेऽभविष्यसि इत्यु
क्तेयात्तिकान्देशान्धमरिण्यानि चैव हि १३ कृष्णस्य दर्शनाकांक्षीतं यज्ञं समुपागतः धर्मपुत्रमथाक्षिप्य
सक्तु प्रस्थेन तेन सः १४ मुक्तः शापात्तथावृत्तं तव तस्य महात्मनः पश्यतामेव नस्तत्र नकुलोऽंतरधीयत १५

सचाविभगवान्छृष्णः शंखचक्रगदाधरः आसमासेर्जगन्नाथोयज्ञरक्षितवान्हरिः १६ रक्षित्वासमस्तबाहुः
गोडवैः पूजितश्चिरं रममाणः पुरे तस्मिन्नुवासदिवसान्वहन् १७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीयेन कुलोपा
ख्यानसमाभिर्नामसप्तपष्ठितमोऽध्यायः ६७ जैमिनिरुवाच ततः छृष्णादयः सर्वे धर्मराजेन धीमता पूजिता
यादवास्तन्नृपाश्च बहुमानिताः १ नरनारीमहीपालाः स्वानिसौरव्यानिभेजिरे हर्षप्रमुदितालोकाद्यासन्धर्मे
णपालिताः २ आश्वमेधिकमेतच्च पर्वतुभ्यं प्रकीर्तितम् शृण्वयास्य फलं राजन् सत्यं हि गदतोमम ३ धेनुनां
हिसहस्रे च दत्ते भवति यत्फलं तत्राप्नोति समग्रं यः शृणुयादाश्वमेधिकं ४ फलं शतगुणं तस्माद्ब्रह्मसम
भूषयान् यो दद्यात्सुस्तकंगच्च ब्राह्मणाय गृहं श्रियं ५ गौरी वरयते कन्यानीलं वा वृषमुत्सृजेत् आश्वमेधिकम्
यः शृणुयाद्यः समौ चतौ ६ यौवनाश्वमुखानां च नृपाणां च शुभाः कथाः शृणुयाच्छावयेत्सोपिकलिदोषैर्न
क्षिप्यते ७ ब्राह्मणेण लभते विद्याधनार्थं प्राप्नुयाद्धनम् क्षत्रिये जायते शूरः प्राप्नुयान्नपराजयम् ८ अपुत्रो
लभते पुत्रं रोगी रोगैर्विमुच्यते अष्टादशपुराणानां पठनाद्यत्फलं भवेत् ९ तत्फलं समवाप्नोति भारतश्रवणान्नरः
संमग्रं भारतनेन श्रुतं भवति भारत १० यश्चाश्वमेधिकं सर्वं शृणुयाद्भावपूर्वकम् अस्मिन् पर्वणि राजेन्द्र समासे
पूजने शृणु ११ ब्राह्मणान् भक्ष्य भोज्यैश्च संपूज्य वस्त्रभूषणैः अश्वोदयः सुवर्णस्य दशकर्षविनिर्मितः १२ म
स्य सोष्टपभांदयस्तस्य पर्वफलं महत् यथाशक्त्यथवा कार्यो विधिः पर्वणियः स्मृतः १३ दानं दत्त्वा नृपश्चैष्ठसंपू
र्णफलमाप्नुवन् चतुर्दशचपर्वणिकथितानि विशांपते १४ अतश्चाश्रमवासारव्यं पर्वराजन् शृणुष्वतत् १५
इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि जैमिनीये अश्वमेधश्रवणोत्तमफलश्रुतिवर्णनो नामाष्टपष्ठितमोऽध्या
यः ६८ सदाशिवसुतो वापुर्हो गिष्ट्युपनामकः अश्वमेधमोहमय्यामुज्जहार शिलामये १
शुक्ले नमसि पंचम्यायं वस्वीये गौरीहिने शाके दिवस्त्वर्थनंतामि ते संपूणतामगात् २ शुभं भवतु ६७ ६८

१७ ८७

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

इति जैमिनि कृताम्भमेधः समाप्तः